

**សិក្សាព្រះ
អភិធម៌**

បរមត្ថធម៌

ពាក្យថា បរមត្ថ មកពី បរម + អត្ថ = បរមត្ថ

បរម ប្រែថា ប្រសើរ ខ្ពង់ខ្ពស់ មិនរឹបរិត

អត្ថ ប្រែថា អត្ថ, សេចក្តី ឬន័យ

រួមពាក្យទាំងពីរចូលគ្នា បានជា បរមត្ថ ប្រែថា អត្ថ ឬសេចក្តីដ៏ប្រសើរ។

បរមត្ថធម៌ មាន ៤ គឺ ÷

- ១-ចិត្តបរមត្ថ បានដល់ ចិត្ត ៨៩ ឬ ១២១ ដួង
- ២-ចេតសិកបរមត្ថ បានដល់ ចេតសិក ៥២
- ៣-រូបបរមត្ថ បានដល់ រូប ២៨
- ៤-និព្វានបរមត្ថ បានដល់ ព្រះនិព្វាន

ចេតសិក បរមត្ថ បរិច្ឆេទទី ២

ចេតសិក គឺជាធម៌ដែលកើតឡើងអាស្រ័យនឹងចិត្ត ឬថាជាធម៌ប្រកបជាមួយ
នឹងចិត្ត ប្រៀបដូចសិស្សនិងគ្រូ ដែលត្រូវអាស្រ័យគ្នា ទើបអាចញ៉ាំងផ្ទាក់
រៀនមួយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបាន។

ដូចមានវិគ្គហាៈ ថា៖

ចេតសិ ភវំ ចេតសិកំ វា ចេតសិ និយុត្តំ = ចេតសិកំ ធម្មជាតិកើតក្នុងចិត្ត ឬ

ប្រកបក្នុងចិត្ត ឈ្មោះថា ចេតសិក ។

ចេតសិក មានអាការសម្គាល់ ៤ យ៉ាងគឺ ៖

១- ឯកុប្បាទៈ កើតព្រមគ្នាជាមួយនឹងចិត្ត

២- ឯកនិរោធៈ រលត់ព្រមគ្នាជាមួយនឹងចិត្ត

៣- ឯកាលម្ពណៈ មានអារម្មណ៍តែមួយជាមួយនិងចិត្ត គឺថា ចិត្តដឹង
អារម្មណ៍ណា ចេតសិកក៏ដឹងនូវអារម្មណ៍នោះ

៤- ឯកវត្ថុកៈ មានវត្ថុតែមួយដូចគ្នានិងចិត្ត គឺថា ចិត្តអាស្រ័យវត្ថុណា
ចេតសិកក៏អាស្រ័យវត្ថុនោះ (វត្ថុមាន ៦ គឺ ចក្ខុវត្ថុ
សោតវត្ថុ យានវត្ថុ ជន្មវត្ថុ កាយវត្ថុ និងហឫទ័យវត្ថុ) ។

លក្ខណៈទី ៥ ចតុក្កុះរបស់ ចេតសិក

១- ចិត្តនិស្សិតលក្ខណ៍

មានការអាស្រ័យនឹងចិត្ត ជាលក្ខណៈ

២- អវិយោគុប្បាទនរសំ

មានការកើតរួមគ្នាជាមួយនឹងចិត្ត ជាកិច្ច

៣- ឯកាលម្ពណបច្ចុប្បដ្ឋានំ

មានអារម្មណ៍តែមួយជាមួយនឹងចិត្ត
ជាអាការប្រាកដ ។

៤- ចិត្តុប្បាទបទដ្ឋានំ

មានការកើតឡើងនៃចិត្ត ជាហេតុជិត ។

ចេតសិក ៥២



អញ្ញសមាសា ១៣

- ១- ធិស្សៈ
- ២- វេទនា
- ៣- សញ្ញា
- ៤- ចេតនា
- ៥- ឯកគ្គតា
- ៦- ជីវិតិស្រ្ទិយ
- ៧- មនសការៈ
- ៨- វិតក្កៈ
- ៩- វិចារៈ
- ១០- អធិមោក្ខៈ
- ១១- រិយៈ
- ១២- បីតិ
- ១៣- ឆន្ទៈ

អកុសលចេតសិក ១៤

- ១- មោហៈ
- ២- អហិរិកៈ
- ៣- អនោត្តប្បៈ
- ៤- ឧទ្ធច្ចៈ
- ៥- លោភៈ
- ៦- ទិដ្ឋិ
- ៧- មានៈ
- ៨- ទោសៈ
- ៩- តស្សា
- ១០- មច្ចុរិយៈ
- ១១- កក្កច្ចៈ
- ១២- ចិនៈ
- ១៣- មិទ្ធៈ
- ១៤- វិចិក្ខុ

សោភណចេតសិក ២៥

- | | |
|------------------|--------------------|
| ១- សទ្ធា | ១៤- កាយកម្មញ្ញតា |
| ២- សតិ | ១៥- ចិត្តកម្មញ្ញតា |
| ៣- ហិរិ | ១៦- កាយបាគុញ្ញតា |
| ៤- ឱត្តប្បៈ | ១៧- ចិត្តបាគុញ្ញតា |
| ៥- អលោភៈ | ១៨- កាយុជុកតា |
| ៦- អទោសៈ | ១៩- ចិត្តុជុកតា |
| ៧- តត្រមជ្ឈត្តតា | ២០- សម្មាវាចា |
| ៨- កាយបស្សន្ទិ | ២១- សម្មាកម្មន្ទៈ |
| ៩- ចិត្តបស្សន្ទិ | ២២- សម្មាអាជីវៈ |
| ១០- កាយលហុតា | ២៣- ករុណា |
| ១១- ចិត្តលហុតា | ២៤- មុទិតា |
| ១២- កាយមុទុតា | ២៥- បញ្ញា |
| ១៣- ចិត្តមុទុតា | |

អញ្ញាសមាណាចេតសិក្ក ១៣ ចែកជាពីរពួក



សព្វចិត្តសាធារណចេតសិក ៧

- ១- ផស្សៈ ការប៉ះខ្ទប់
- ២- វេទនា ការសោយអារម្មណ៍
- ៣- សញ្ញា ការចងចាំ
- ៤- ចេតនា ការតាំងចិត្ត
- ៥- ឯកគ្គតា ការមិនរងរាយ
- ៦- ជីវិតិន្ទ្រិយ ការរក្សាសហជាតធម៌
- ៧- មនសិការៈ ការរួបរួមសហជាតធម៌

បកិណ្ណកចេតសិក ៦

- ១- វិតក្កៈ ការលើកចិត្តឡើងកាន់អារម្មណ៍
- ២- វិចារៈ ការពិចារណា
- ៣- អធិមោក្ខៈ ការដាក់ចិត្តស៊ប់ (សន្តិដ្ឋាន)
- ៤- វិរិយៈ ការឧស្សាហ៍
- ៥- បីតិ ការឆ្អែតចិត្ត
- ៦- ឆន្ទៈ ការប្រាថ្នាដើម្បីធ្វើ

សព្វចិត្តសាធារណចេតសិក ៧

១- ផស្សៈចេតសិក (Contact or sense-impression)

ផុស្សតីតិ = ផស្សៈ ធម៌ដែលឈ្មោះថា ផស្សៈ ព្រោះអត្ថថា ប៉ះខ្ទប់ ។
ប្រៀបដូចពពែ ២ ពពែមួយដូចជាអាយតនៈខាងក្នុង ពពែមួយទៀតដូចជា
អាយតនៈខាងក្រៅ ផស្សៈដូចជាការជល់គ្នានៃពពែទាំងពីរនោះឯង ។

តួនាទីរបស់ផស្សៈ គឺការប៉ះខ្ទប់អារម្មណ៍ដែលចិត្តដឹង និងជាបច្ច័យឧ
យធម៌ ៣ ប្រជុំគ្នាគឺ អារម្មណ៍ វត្ថុ និងវិញ្ញាណ ។

លក្ខណៈទិចតុក្កៈរបស់ ផស្សៈចេតសិក

- ១- ផុស្សនលក្ខណោ មានការប៉ះខ្ទប់ ជាលក្ខណៈ
- ២- សង្ឃដ្ឋនរសោ មានការធ្វើឲ្យចិត្ត និងអារម្មណ៍ប៉ះខ្ទប់គ្នា ជាកិច្ច
- ៣- សន្និបាតបច្ចុប្បដ្ឋានោ មានការប្រជុំរវាង អារម្មណ៍ វត្ថុ ចិត្ត ជាការប្រាកដ។
- ៤- អាបាថគតវិសយបទដ្ឋានោ មានអារម្មណ៍មកកាន់គន្លង ជាហេតុជិត ។

២ - វេទនាចេតសិក (Feeling or sensation)

វេទិយតីតិ = វេទនា ធម្មជាតិណារមែងសោយ (នូវអារម្មណ៍)

ព្រោះហេតុនោះ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា វេទនា ។

វេទិយតិ អាសម្ពុណារសំ អនុភវតិ = វេទនា ធម៌ដែលឈ្មោះថា វេទនា

ព្រោះអត្ថថា រលឹកដឹងខ្លួន គឺសោយរសនៃអារម្មណ៍ ។

វេទនា បើពោលដោយលក្ខណៈនៃការសោយអាម្មណ៍មាន ៣ គឺ

សុខវេទនា ១ ទុក្ខវេទនា ១ និងអទុក្ខមសុខវេទនា (ឧបេក្ខា) ១ ។

បើពោលតាម ឥន្ទ្រិយមាន ៥ គឺ សុខវេទនា ១ ទុក្ខវេទនា ១

សោមនស្សវេទនា ១ ទោមនស្សវេទនា ១ និងឧបេក្ខាវេទនា ១

(ហៅថា សុខិន្ទ្រិយ ទុក្ខិន្ទ្រិយ ជាដើមក៏បាន) ។

លក្ខណៈទី ២ តុក្កៈរបស់វេទនាចេតសិក

១- អនុភវនលក្ខណៈ

មានការសោយអារម្មណ៍ ជាលក្ខណៈ

២- វិសយវសសម្ពោគវសា

មានការបរិភោគវសអារម្មណ៍ ជាកិច្ច

៣- សុខទុក្ខបច្ចុប្បដ្ឋានា

មានសុខនិងទុក្ខ ជាអាការប្រាកដ

៤- ផស្សៈបទដ្ឋានា

មានផស្សៈ ជាហេតុជិត ។

លក្ខណៈទី ២ តុក្កៈរបស់សុខវេទនា

១- ឥដ្ឋដោដ្ឋញានុភវនលក្ខណៈ

មានការសោយនូវដោដ្ឋញៈ

គួរជាទីប្រាថ្នា ជាលក្ខណៈ

២- សម្បយុត្តានំ ព្រហ្មានរសា

មានការធ្វើឲ្យសម្បយុត្តធម៌ចម្រើន

ជាកិច្ច

៣- កាយិកអស្សាទបច្ចុប្បដ្ឋានា

មានការត្រេកអរផ្លូវកាយ

ជាអាការប្រាកដ

៤- កាយិន្ទ្រិយបទដ្ឋានា

មានកាយបសាទ ជាហេតុជិត ។

លក្ខណៈទិចតុក្កៈរបស់ទុក្ខវេទនា

- ១- អនិដ្ឋដោដ្ឋញ្ញានុភវនលក្ខណៈ មានការសោយដោដ្ឋញ្ញៈមិនគួរប្រាថ្នា ជាលក្ខណៈ
- ២- សម្បយុត្តានំ មិលាបនរសា មានការធ្វេសម្បយុត្តិធម៌សៅហ្មង ជាកិច្ច
- ៣- កាយិកាពាធបច្ចុប្បដ្ឋានា មានអាពាធផ្លូវកាយ ជាអាការប្រាកដ
- ៤- កាយិន្រ្ទិយបទដ្ឋានា មានកាយបសាទ ជាហេតុជិត ។

លក្ខណៈទិចតុក្កៈរបស់សោមនស្សវេទនា

- ១- ឥដ្ឋារម្មណានុភវនលក្ខណៈ មានការសោយនូវអារម្មណ៍
ជាទីប្រាថ្នា ជាលក្ខណៈ
- ២- ឥដ្ឋាការសម្តោគវសា មានការប្រសព្វនឹងអារម្មណ៍
ដែលគួរប្រាថ្នា ជាកិច្ច
- ៣- ចេតសិកអស្សាទបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការត្រេកអរផ្លូវចិត្ត ជាអាការប្រាកដ
- ៤- បស្សទ្ធិបទដ្ឋានា មានការស្ងប់កាយ ជាហេតុជិត ។

លក្ខណៈទី ២ តុក្កៈរបស់ទោមនស្សវេទនា

១- អនិដ្ឋារម្មណានុភវនលក្ខណៈ

មានការសោយអារម្មណ៍

មិនជាទីប្រាថ្នា ជាលក្ខណៈ

២- អនិដ្ឋាការសម្ពោគរសា

មានការប្រសព្វនឹងអារម្មណ៍

ដែលមិនគួរប្រាថ្នា ជាកិច្ច

៣- ចេតសិកាពាធបច្ចុប្បដ្ឋានា

មានអាពាធខ្លួវចិត្ត ជាអាការប្រាកដ

៤- ឯកន្តោយេវហទយវត្ថុបទដ្ឋានា

មានហទយវត្ថុតែម្យ៉ាង ជាហេតុជិត ។

លក្ខណៈទី ២ តុក្កៈរបស់ឧបេក្ខាវេទនា

១- មជ្ឈត្តវេទយិតលក្ខណៈ មានការសោយអារម្មណ៍ជាកណ្តាល
ជាលក្ខណៈ

២- សម្បយុត្តានំ នាតិឧបព្រហ្មមានមិលាបនរសា មានការរក្សាសម្បយុត្តធម៌
ឲ្យចម្រើន និងមិនឲ្យសាបសូន្យ ជាកិច្ច

៣- សន្តការវេបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការស្ងប់ ជាអាការប្រាកដ

៤- និប្បីតិកចិត្តបទដ្ឋានា មានចិត្តដែលមិនប្រកបដោយបីតិ
ជាហេតុជិត ។

៣- សញ្ញាចេតសិក (Perception)

នីលាទិភេទារម្មណំ សញ្ញានាតិ សញ្ញំ កត្វា ជានាតីតិ = សញ្ញា ធម្ម

ជាតិដែលឈ្មោះថា សញ្ញា ព្រោះសេចក្តីថា ចងចាំអារម្មណ៍ផ្សេងៗ មានពណ៌ខៀវជាដើម គឺធ្វើនូវកាកំណត់សំគាល់ (ឬចំណាំ) ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់សញ្ញាចេតសិក

- ១- សញ្ញាននលក្ខណា មានការចងចាំ (ឬ សម្គាល់) ជាលក្ខណៈ
- ២- បុនសញ្ញាននបច្ចុយនិមិត្តករណរសា មានការស្គាល់ និងធ្វើនូវការសម្គាល់ទុក
ជាកិច្ច (ដូចជាងឈើធ្វើនូវសញ្ញាសម្គាល់
ត្រង់ដើមឈើជាដើម)
- ៣- យថាគហិតនិមិត្តវសេន អភិនិវេសករណបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការអាស្រ័យនូវ
និមិត្តតាមដែលបានកំណត់ទុក (ឬចាំបាន) ជា
អាការប្រាកដ
- ៤- យថាឧបដ្ឋិតវិសយបទដ្ឋានា មានអារម្មណ៍ដែលប្រាកដ ជាហេតុជិត ។

៤ - ចេតនាចេតសិក (Volition)

ចេតនាចេតសិក ជាធម្មជាតិផ្គងចិត្ត គឺចាត់ចែងដាស់តឿនសម្បយុត្ត ធម៌ដែលកើតព្រមជាមួយនឹងខ្លួន ឲ្យធ្វើកិច្ចរបស់ខ្លួន។

ចេតេតិ អត្តនា សម្បយុត្តធម្មេ អារម្មណេ អភិសន្ធិហតិ សង្ខតាភិសង្ខរណេ

វា ព្យាបារមាបជ្ជតីតិ = ចេតនា ធម្មជាតិដែលឈ្មោះថា **ចេតនា** ព្រោះអត្ថថា តាំងចិត្ត គឺ ញ៉ាំងសម្បយុត្តធម៌ ឲ្យព្រមព្រៀងជាមួយនឹងខ្លួនក្នុងអារម្មណ៍ ឬ ដែលឈ្មោះថា **ចេតនា** ព្រោះអត្ថថា ដល់នូវសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការ តាក់តែងធម៌ដែលជាសង្ខតៈ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់ចេតនា

១. ចេតនាភាវលក្ខណា

មានការផ្គងចិត្ត ជាលក្ខណៈ

២. អាយុហនរសា

មានការប្រមូលមក ជាកិច្ច

៣. សំវិធានបច្ចុប្បដ្ឋានា

មានការចាត់ចែង ជាអាការប្រាកដ
(ដូចជាងឈើធ្វើកិច្ចឲ្យសម្រេច)

៤. សេសខន្ធត្ថយបទដ្ឋានា

មានខន្ធ ៣ ដែលនៅសល់ (វេទនា សញ្ញា
វិញ្ញាណ) ជាហេតុជិត។

៥ - ឯកគ្គតាចេតសិក (One-Pointedness)

ឯកគ្គតាចេតសិក ជាធម្មជាតិស្ងប់ និងធ្វើឲ្យសម្បយុត្តធម៌ តាំងនៅក្នុង
អារម្មណ៍តែមួយដូចគ្នា។

នានាលម្អនវិក្ខេបាភាវេន ឯកំ អារម្មណំ អត្តំ ឥមិស្សាតិ ឯកត្តំ ចិត្តំ តស្ស

ភាវោ = ឯកគ្គតា ចិត្តដែលឈ្មោះថា ឯកគ្គៈ ដោយអត្តថា មានអារម្មណ៍តែ
មួយ ព្រោះមិនមានសេក្តីរវើរវាយ ទៅក្នុងអារម្មណ៍ផ្សេងៗ ភាវៈនៃចិត្តមាន
អារម្មណ៍តែមួយនោះ ឈ្មោះថា ឯកគ្គតា។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់ឯកគ្គតា

១. អវិក្ខេបលក្ខណា

មានការមិនរើរវាយ ជាលក្ខណៈ

២. សហជាតានំ សម្បិណ្ណានរសា

មានការប្រមូលសហជាតធម៌មក ជាកិច្ច

៣. ឧបសមបច្ចុប្បដ្ឋានា

មានការចូលទៅស្ងប់ ជាអាការប្រាកដ

៤. សុខបទដ្ឋានា

មានសុខវេទនា ជាហេតុជិត។

៦ - ជីវិតិស្រ្តិយចេតសិក (Psychic life)

ជីវិតិស្រ្តិយចេតសិក ជាធម៌រក្សាសម្បយុត្តធម៌ គឺ ធ្វើឲ្យសម្បយុត្តធម៌តាំងនៅ និងប្រព្រឹត្តទៅ ។ ធម៌ដែលឈ្មោះថា **ឥស្រ្តិយ** ព្រោះភាពជាធំ ក្នុងការរក្សាធម៌ ដែលកើតរួមគ្នា ។

**ជីវន្តិ តេន សម្បយុត្តធម្មាតិ ជីវិតំ, តទេវ សហជាតានុបាលនេ អធិបច្ចុ-
យោគេន ឥស្រ្តិយន្តិ ; ជីវិតិស្រ្តិយំ** ឈ្មោះថា ជីវិត ព្រោះអត្ថថា ជាគ្រឿងតាំងនៅ នៃសម្បយុត្តធម៌។ ជីវិតនោះឯង ជាធំក្នុងការរក្សាសហជាតធម៌ ដោយគួរដល់ សេចក្តីជាធំ ព្រោះដូច្នោះ ទើបឈ្មោះថា **ជីវិតិស្រ្តិយ** ។

លក្ខណៈទិចតុក្កៈរបស់ជីវិតិស្រ្តិយ

- ១ - សហជាតានំ អនុបាលនលក្ខណំ មានការតាមរក្សាសហជាតធម៌ជាលក្ខណៈ (ប្រៀបដូចទឹករក្សាផ្កាឈូកជាដើម) ។
- ២ - តេសំ បវត្តនរសំ មានការញ៉ាំងសម្បយុត្តធម៌ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ជាកិច្ច
- ៣ - តេសញ្ជេវ វបនបច្ចុប្បដ្ឋានំ មានការតាំងនៅនៃសហជាតធម៌ ជាការប្រាកដ
- ៤ - សេសខន្ធត្ថយបទដ្ឋានំ មានខន្ធ ៣ ដែលនៅសល់ ជាហេតុជិត ។

៧ - មនសិការចេតសិក

មនសិការចេតសិក ជាធម្មជាតិនាំសម្បយុត្តធម៌ ទៅកាន់អារម្មណ៍ ។
ករណ៍, កាពោ មនស្មី កាពោ = មនសិកាពោ ការធ្វើ ឈ្មោះថា ការៈ។ ការ
ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ឈ្មោះថា **មនសិការៈ** ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់មនសិការៈ

- ១ - សារណលក្ខណោ មានការធ្វើឲ្យសម្បយុត្តធម៌ត្រាច់ទៅ ជាលក្ខណៈ
- ២ - សម្បយុត្តានំ អារម្មណេ សំយោជនរសោ មានការញ៉ាំងសម្បយុត្តធម៌
ឲ្យប្រកបក្នុងអារម្មណ៍ ជាកិច្ច
- ៣ - អារម្មណាភិមុខីការវបច្ចុប្បដ្ឋានោ មានការធ្វើឲ្យសម្បយុត្តធម៌តម្រង់
មុខឆ្ពោះទៅទល់នឹងអារម្មណ៍ ជាការប្រាកដ
(ដូចនាយសារថី នាំសេះឲ្យទៅកាន់ទិសដែលត្រូវការ)
- ៤ - អារម្មណបទដ្ឋានោ មានអារម្មណ៍ ជាហេតុជិត ។

ចេតនា និងមនសិការចេតសិក (Attention)

ចេតសិកទាំង២នេះ មានសភាពស្រដៀងគ្នា ប៉ុន្តែមិនដូចគ្នាទេ ។

ចេតនា មានតួនាទីតាក់តែងជាសំភ្លើងសម្បយុត្តធម៌ដែលកើតព្រមនឹងខ្លួន ឲ្យធ្វើកិច្ចរបស់ខ្លួន ។ ចំណែកមនសិការចេតសិក មានតួនាទីប្រាថ្នានាំសម្បយុត្តធម៌ដែលកើតព្រមនឹងខ្លួនឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។

ចេតសិកទាំង ៧ នេះ ប្រកបជាមួយនឹងចិត្តគ្រប់ដួង ព្រោះសភាពរបស់ចិត្តនោះ កើតឡើងដើម្បី ដឹងអារម្មណ៍, ការដែលនឹងដឹងអារម្មណ៍បានព្រោះ ៖

- ផស្សៈ ធ្វើកិច្ចប៉ះខ្ទប់អារម្មណ៍
- វេទនា ជាសភាពសោយអារម្មណ៍
- សញ្ញា ធ្វើកិច្ចចាំអារម្មណ៍
- ចេតនា ធ្វើកិច្ចខ្វល់ខ្វាយឲ្យសម្រេច ឬដាស់តឿន
- ឯកត្តតា ធ្វើសម្បយុត្តធម៌ដែលកើតព្រមគ្នាឲ្យ តាំងនៅក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ
- ជីវិតិទ្រិយ ជាធម៌រក្សាសម្បយុត្តធម៌ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ
- មនសិការៈ ការនាំសម្បយុត្តធម៌ ទៅកាន់អារម្មណ៍

* បើចេតសិកទាំង ៧ នេះ មិនកើតទេ ចិត្តក៏មិនអាចកើតបានដែរ ដូច្នោះ ចេតសិកទាំង ៧ នេះ ទើបមានឈ្មោះថា សព្វចិត្តសាធារណចេតសិក។

ចែកសព្វចិត្តសាធារណចេតសិក ៧ ដោយន័យផ្សេងៗគ្នា

- ១ - ដោយខន្ធ វេទនាចេតសិក ជាវេទនាខន្ធ សញ្ញាចេតសិក ជាសញ្ញា-
ខន្ធ ចេតសិក ៥ ទៀត ជាសង្ខារក្ខន្ធ ។
- ២ - ដោយជាតិ ចេតសិក ៦ (រៀរវេទនា) ជាជាតិទាំង ៤។ សុខ ទុក្ខ ជា
វិបាកជាតិ ទោមនស្ស ជាអកុសលជាតិ សោមនស្ស
ឧបេក្ខា ជាជាតិទាំង ៤ ។
- ៣ - ដោយទ្វារ ចេតសិក ៦ (រៀរវេទនា) កើតបាន ទ្វារ ៦ និង ទ្វារវិមុត្ត ។
សុខ ទុក្ខ កើតតាមកាយទ្វារ ទោមនស្ស កើតតាម
ទ្វារ ៦ សោមនស្ស ឧបេក្ខា កើតតាមទ្វារ ៦ និង ទ្វារវិមុត្ត ។

៤ - ដោយអារម្មណ៍

ចេតសិក ៦ (រឿរវេទនា) ដឹងអារម្មណ៍បាន ៦ ។
សុខ ទុក្ខ ដឹងដោយដ្ឋង្វារម្មណ៍ ទោមនស្ស ដឹង
អារម្មណ៍បាន ៦ សោមនស្ស ឧបេក្ខា ដឹង
អារម្មណ៍បាន ៦ (គ្រប់ទាំងអស់)

៥ - ដោយភូមិ

ចេតសិក ៦ (រឿរវេទនា) ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិទាំង
៤ (កើតក្នុងភូមិ៣០) ។ សុខ ទុក្ខ ទោមនស្ស
ជាកាមភូមិ (កើតក្នុងកាមភូមិ ១១) សោមនស្ស
ជាកាមភូមិ រូបភូមិ លោកុត្តរភូមិ (កើតក្នុងភូមិ
៣០) ឧបេក្ខា ជាភូមិទាំង ៤ (កើតក្នុងភូមិ៣០
រឿរអសញ្ញភូមិ)

៦ - ដោយវត្ថុ

ចេតសិក ៦ (រៀរវេទនា) កើតអាស្រ័យវត្ថុ
ទាំង ៦ សុខ ទុក្ខ កើតត្រង់កាយវត្ថុ
ទោមនស្ស សោមនស្ស កើតត្រង់វាទយវត្ថុ
ឧបេក្ខា កើតបានត្រង់វត្ថុ ៥ (រៀរកាយវត្ថុ)

៧ - ដោយហេតុ

ចេតសិក ៧ ជានហេតុ

៨ - ដោយសោភណ

ចេតសិក ៧ ជាសោភណក៏មាន
អសោភណក៏មាន

៩ - ដោយលោក

ចេតសិក ៧ ជាលោកិយក៏មាន
លោកុត្តរក៏មាន។

បកិណ្ណកចេតសិក ៦

១ - វិតក្កចេតសិក (Initial Application)

អារម្មណ៍ វិតក្កតិ សម្បយុត្តធម្មេ អភិនិរោបេតីតិ = វិតក្កោ ធម៌ណា

រមែងត្រិះរិះ (នឹក) ដល់អារម្មណ៍ គឺ លើកសម្បយុត្តធម៌ឡើងកាន់

អារម្មណ៍ ព្រោះហេតុនោះ ធម៌នោះ ឈ្មោះថា វិតក្កៈ ។

លក្ខណៈទីចតុក្កៈរបស់វិតក្កៈ

- ១ - អារម្មណ៍ ចិត្តស្ស អភិនិរោបនលក្ខណ៍ មានការលើក
ចិត្តឡើងកាន់អារម្មណ៍ ជាលក្ខណៈ
- ២ - អាហននបរិយាហននរសោ មានការធ្វើចិត្តឲ្យប៉ះខ្ទប់
អារម្មណ៍រឿយៗ ជាកិច្ច
- ៣ - អានយបច្ចុប្បដ្ឋានោ មានការនាំចិត្តទៅក្នុង
អារម្មណ៍ ជាការប្រាកដ
- ៤ - អាបាថវិសយបទដ្ឋានោ មានអារម្មណ៍ក្នុងវិចី ជា
ហេតុជិត ។

២ - វិចារចេតសិក (Sustained Application)

អារម្មណេ តេន ធម្មេន ចិត្តំ វិចរតីតិ = វិចារោ ចិត្តវមែង

ត្រាច់ទៅក្នុងអារម្មណ៍ ដោយធម៌ណា ព្រោះហេតុនោះ

ធម៌នោះ ឈ្មោះថា វិចារៈ ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់វិចារៈ

- ១ - អារម្មណានុមជ្ជនលក្ខណោ មានការពិចារណាក្នុង
អារម្មណ៍ ជាលក្ខណៈ
- ២ - តត្ថ សហជាតានុយោជនរសោ មានការតាមប្រកប
សហជាតធម៌ទុកក្នុងអារម្មណ៍ ជាកិច្ច
- ៣ - ចិត្តានុបពន្ធបច្ចុប្បដ្ឋានោ មានការចងចិត្តទុកក្នុង
អារម្មណ៍ ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - អារម្មណបទដ្ឋានោ មានអារម្មណ៍ ជាហេតុជិត ។

៣ - អធិមោក្ខចេតសិក (Decision)

អធិមុច្ចនំ = អធិមោក្ខា ការបង្ហោនចិត្តទៅ (ឬជឿ

យ៉ាងស៊ីប) ឈ្មោះថា អធិមោក្ខៈ

លក្ខណៈទី ៥ តុក្កៈរបស់អធិមោក្ខៈ

១ - សន្តិដ្ឋានលក្ខណៈ

មានការដាក់ចិត្តស៊ីប ឬសម្រេច (សន្តិដ្ឋាន) ជាលក្ខណៈ

២ - អសំសប្បនរសោ

មានការមិនសង្ស័យ (ឬមិនឃ្លេងឃ្លាង) ជាកិច្ច

៣ - វិនិច្ឆ័យបច្ចុប្បដ្ឋានោ

មានការចុះចិត្តស៊ីប (ឬកាត់សេចក្តី) ជាការប្រាកដ

៤ - សន្តិដ្ឋេយ្យធម្មបទដ្ឋានោ

មានធម៌ដែលគប្បីសម្រេច (សន្តិដ្ឋាន) ជាហេតុជិត ។

អធិមោក្ខៈនេះ ជាបដិបក្ខនឹងវិចិត្តិក្ខា ។

៤ - វិធីវិយចេតសិក (Effort)

វិវាទំ ភារោ កម្មំ វា វិធីនា ឥរយិតព្វំ បវត្តេតព្វន្តិ វា = វិធីវិយំ ឧស្សា

ហេ ភាវៈ ឬការងាររបស់អ្នកអង់អាច ឈ្មោះថា វិធីវិយៈ ។

មួយទៀត ធម្មជាតិណា ដែលបុគ្គលគប្បីឲ្យមានដំណើរទៅ គប្បី

ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយវិធី ព្រោះហេតុនោះ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា

វិធីវិយៈ បានដល់សេចក្តីព្យាយាម ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់វិរិយៈ

១ - ឧស្សាហនលក្ខណំ

មានការឧស្សាហ៍ ជាលក្ខណៈ

២ - សហជាតានំ ឧបត្ថម្ភនរសំ

មានការឧបត្ថម្ភដល់សហ

ជាតធម៌ ជាកិច្ច

៣ - អសំសីទនការវបច្ចុប្បដ្ឋានំ

មិនមានការរាថយ

ជាការប្រាកដ

៤ - សំវេគវត្ថុបទដ្ឋានំ

មានសំវេគវត្ថុ ជាហេតុជិត ។

សំវេតវត្ថុ ៨

ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីសង្ខេប ហៅថា សំវេតវត្ថុ មាន ៨ គឺ ៖

- ការពិចារណាដល់ជាតិទុក្ខ ១
- ការពិចារណាដល់ជរាទុក្ខ ១
- ការពិចារណាដល់ព្យាធិទុក្ខ ១
- ការពិចារណាដល់មរណទុក្ខ ១
- ការពិចារណាដល់អបាយិកទុក្ខ ១
- ការពិចារណាដល់អតីតវដ្តមូលកទុក្ខ ១
- ការពិចារណាដល់អនាគតវដ្តមូលកទុក្ខ ១
- និងការពិចារណាដល់ទុក្ខ ក្នុងការស្វែងរកអាហារក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ។

៥ - បីតិចេតសិក (Joy)

បីនយតិ កាយចិត្តំ តប្បេតិ វខ្មេតីតិ វា = បីតិ ធម្មជាតិ

ដែលឈ្មោះថា បីតិ ព្រោះអត្ថថា ញ៉ាំងកាយ និងចិត្ត

ឲ្យឆ្អែត ឲ្យរីករាយ ឬញ៉ាំងកាយនិងចិត្តឲ្យចម្រើន ដូច

ផ្កាបទុមរីកល្អហើយ ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់បីតិ

- ១ - សម្បិយាយនលក្ខណា មានការស្រស់ស្រាយ
សប្បាយ ពេញចិត្ត ជាលក្ខណៈ
- ២ - កាយចិត្តសម្បិណានរសា មានការធ្វើឲ្យកាយនិងចិត្តឆ្អែត ជាកិច្ច
- ៣ - ឱទ្យបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការត្រេកអររីករាយ ជាការប្រាកដ
- ៤ - សេសខន្ធត្ថយបទដ្ឋានា មាននាមខន្ធ ៣ (គឺ វេទនាខន្ធ
សញ្ញាខន្ធ និងវិញ្ញាណក្ខន្ធ)
ដែលនៅសល់ ជាហេតុជិត ។

បីតិ ៥ យ៉ាង

- ១ - ខុទ្ទកាបីតិ សេចក្តីត្រេកអរតិច ត្រឹមព្រឹរោម ព្រឹស្សក ដែលកើតឡើងម្តងម្កាល
- ២ - ខណិកាបីតិ សេចក្តីត្រេកអរមួយខណៈៗ ប្រាកដដូចជា ធ្លេកបន្ទោរ (តាំងនៅមិនយូរ)
- ៣ - ឱក្កន្តិកាបីតិ សេចក្តីត្រេកអរមួយស្របក់ មានអាការប្រាកដ ដូចជាទឹករលកបោកខ្ទប់ច្រាំង ហើយក៏បែកទៅ
- ៤ - ឧព្វេង្កាបីតិ សេចក្តីត្រេកអរខ្លាំង អាចញ៉ាំងកាយ ឲ្យអណ្តែតឡើង
- ៥ - ផរណាបីតិ សេចក្តីត្រេកអរធ្វើឲ្យផ្សព្វផ្សាយជ្រួតជ្រាបទូទៅក្នុង កាយ ដូចសំឡីជប់ទឹក ។

៦ - ឆន្ទចេតសិក (Conation)

ឆន្ទនំ = ឆន្ទោ សេចក្តីពេញចិត្ត ឈ្មោះថា ឆន្ទៈ ។

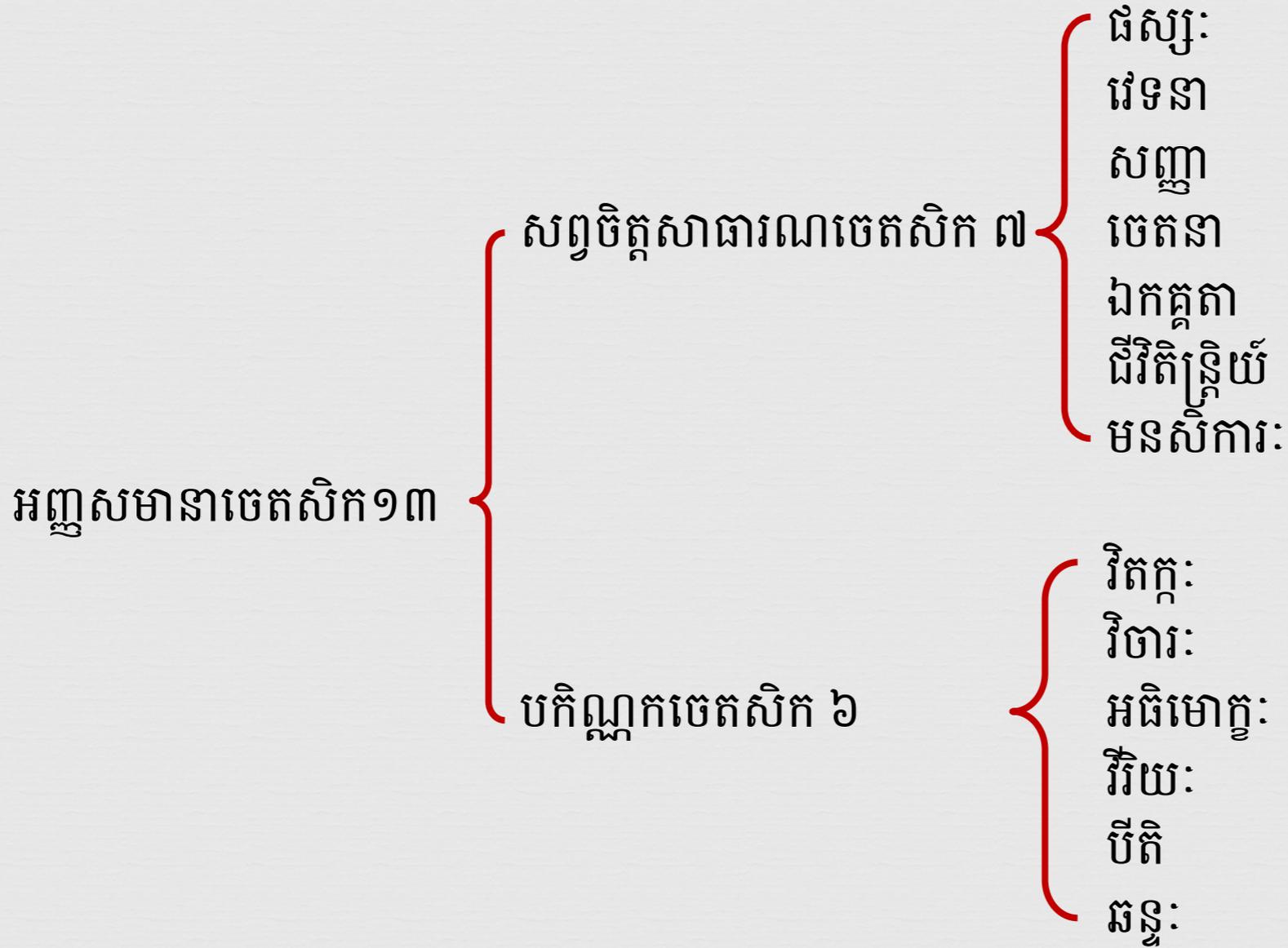
ឆន្ទៈនេះ មានការប្រាថ្នារូបារម្មណ៍ជាដើម ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់ឆន្ទៈ

- ១ - កត្តកម្យតាលក្ខណេ មានការប្រាថ្នាដើម្បីធ្វើ ជាលក្ខណៈ
- ២ - អារម្មណបរិយេសនរសោ មានការស្វែងរកអារម្មណ៍ ជាកិច្ច
- ៣ - អារម្មណេន អត្តិកតាបច្ចុប្បដ្ឋានោ មានសេចក្តីប្រាថ្នាត្រូវការ
អារម្មណ៍ ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - អារម្មណបទដ្ឋានោ មានអារម្មណ៍ ជាហេតុជិត ។

បកិណ្ណកចេតសិកទាំង ៦ នេះ ជាសង្ខារក្ខន្ធទាំងអស់
មិនចាំបាច់ចែកដោយន័យផ្សេង ។ ទេ ព្រោះប្រកប
ជាមួយនឹងចិត្តយ៉ាងណា ចេតសិកទាំង ៦ នេះ ក៏ជា
យ៉ាងនោះ ។

សរុបអញ្ញសមាណាចេតសិក ១៣



ចប់ អញ្ញសមាណាចេតសិក

អធិប្បាយ អកុសលចេតសិក ១៤

អកុសលចេតសិកទាំង ១៤ នេះ ជាចេតសិកផ្នែក
អាត្រក់ ជាបាប កាលប្រកបជាមួយនឹងចិត្ត រមែងធ្វើឲ្យ
ចិត្តសៅហ្មង ។ អកុសលចេតសិកទាំង ១៤ នេះ កើត
តែនៅក្នុងចិត្តជាអកុសល ១២ ដួង ប៉ុណ្ណោះ ។

អកុសលចេតសិក ១៤ មាន ៥ ន័យ

- ១ - មោចតុក្កៈ បានដល់ ចេតសិក ៤ គឺ មោហៈ អហិរិកៈ
អនោត្តប្បៈ ឧទ្ធច្ចៈ
- ២ - លោតិកៈ បានដល់ ចេតសិក ៣ គឺ លោភៈ ទិដ្ឋិ មានៈ
- ៣ - ទោចតុក្កៈ បានដល់ ចេតសិក ៤ គឺ ទោសៈ តស្សា
មច្ឆរិយៈ កុក្កុច្ចៈ
- ៤ - ថីទុកៈ បានដល់ ចេតសិក ២ គឺ ថីនៈ មិទ្ធុៈ
- ៥ - ឯកវិចិកិច្ចា បានដល់ ចេតសិក ១ គឺ វិចិកិច្ចា

មោចតុក្កចេតសិក ៤ តែងប្រកបជាមួយអកុសលចិត្ត

បានទាំង ១២ ដួង ដូច្នោះទើបមានឈ្មោះថា

សញ្ញាកុសលសាធារណចេតសិក (ចេតសិកកើតទូទៅ

គ្រប់អកុសលចិត្ត) ។

១ - មោហចេតសិក (Delusion)

អារម្មណ៍ មុយ្ហតីតិ = មោហា អញ្ញាណំ ធម៌ដែលមានឈ្មោះ

ថា មោហៈ ព្រោះអត្ថថា វង្វែងក្នុងអារម្មណ៍

បានដល់ អញ្ញាណ ។

មុយ្ហន្តិ សត្តា ឯតេនាតិ = មោហា សភាវៈធ្វើឲ្យពពួកសត្វ

វង្វែង ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈមោហៈ

- ១ - អញ្ញាលលក្ខណា មានការមិនដឹង (សភាវធម៌)
តាមសេចក្តីពិត ជាលក្ខណៈ
- ២ - អារម្មណសភាវ្តាទនរសោ មានការបិទបាំងសភាវៈនៃ
អារម្មណ៍ ជាកិច្ច
- ៣ - អន្ធការបច្ចុប្បដ្ឋានោ មានភាពងងឹត (ល្ងង់)
ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - អយោនិសោមនសិការបទដ្ឋានោ មានអយោនិសោមន-
សិការៈ ជាហេតុជិត ។

មោហៈ គឺអវិជ្ជា បានដល់ការមិនដឹងតាមសេចក្តីពិត ។

២ - អហិរិកចេតសិក

(Shamelessness of consequences or to commit wrong)

ន ហិរិយតិ ន លជ្ជិយតីតិ អហិរិកោ បុគ្គលោ ធម្មសមូហោ វា
បុគ្គលប្បប្រជុំនៃធម៌ ឈ្មោះថា អហិរិកៈ ព្រោះអត្ថថា មិនខ្មាស
គឺមិនរង្រៀសចំពោះបាប ។ កាយទុច្ច្រិតាទីហិ អជិតុច្ឆន
លក្ខណន្តិ ច អលជ្ជាលក្ខណន្តិ ច អហិរិកៈ មាន លក្ខណៈមិន
ស្អប់ខ្ពើម មិនខ្មាសចំពោះកាយទុច្ច្រិតជាដើម ។ អហិរិ គឺជា
បដិបក្ខនឹង ហិរិ (សេចក្តីខ្មាស ស្អប់ ឬខ្ពើមបាប) ។

លក្ខណៈទី៤ ចតុក្កុះរបស់អហិរិកៈ

- ១ - កាយទុច្ចរិតាទីហិ អធិគុច្ឆនលក្ខណំ អលជ្ជនលក្ខណំ វា មានការមិនខ្ពើម ឬមិនខ្មាសនូវទុច្ចរិត មានកាយទុច្ចរិតជាដើម ជាលក្ខណៈ
- ២ - បាបានំ ករណរសំ មានការធ្វើបាប ជាកិច្ច
- ៣ - អសង្កោចនបច្ចុប្បដ្ឋានំ មានការមិនថយចាកបាប ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - អត្តនិ អគារវបទដ្ឋានំ មានការមិនគោរពខ្លួន គឺ មិនខ្មាសដល់ចិត្តខ្លួនឯង ជាហេតុផល ។

អហិរិកៈ មានការមិនស្អប់ មិនខ្ពើម មិនខ្មាសអំពើបាប ប្រៀបដូចសត្វភ្នាតមិនខ្ពើមសាកសពដូច្នោះ ។

៣ - អនោត្តប្បចេតសិក

(Fearlessness of consequences or to commit wrong)

ន ឱត្តប្បតីតិ = អនោត្តប្បំ ឈ្មោះថា អនោត្តប្បៈ ព្រោះ
អត្ថថា មិនតក់ស្លុតចំពោះបាប (ឬមិនតក់ស្លុត មិនខ្លាច
ចំពោះផលនៃទុច្ចរិតកម្ម) ។ អនោត្តប្បៈ គឺជាបដិបក្ខនឹង
ឱត្តប្បៈ (សេចក្តីតក់ស្លុត ខ្លាច ឬញញើតចំពោះបាប) ។

លក្ខណៈទីចតុក្កៈរបស់អនោត្តប្បៈ

១ - អនុត្តាសលក្ខណ៍

មានការមិនតក់ស្លុតចំពោះបាប
ជាលក្ខណៈ

២ - បាបានំ ករណរសំ

មានការធ្វើបាប ជាកិច្ច

៣ - អសង្កោចនបច្ចុប្បដ្ឋានំ

មានការមិនថយចាកបាប
ជាអាការប្រាកដ

៤ - បរាគារវបទដ្ឋានំ

មានការមិនគោរពអ្នកដទៃ
ជាហេតុជិត ។

អហិរិកៈ មានការមិនខ្ពើមកាយទុច្ចរិតជាដើម ដូចជ្រូកមិនខ្ពើមលាមក
ចំណែកអនោត្តប្បៈ មានការមិនខ្លាចក្រែង ចំពោះកាយទុច្ចរិតជាដើម
ដូចសត្វមហាចមិនខ្លាចភ្លើង ។

៤ - ឧទ្ធច្ចូចេតសិក (Restlessness)

ឧទ្ធតស្ស ភារោ = ឧទ្ធច្ចំ ភាវៈនៃចិត្តដែលរងរាយ (មិនស្ងប់)

ឈ្មោះថា ឧទ្ធច្ចៈ ។ ឧទ្ធច្ចៈ មានការធ្លាក់ទៅធ្លាមក នៃចិត្តចំពោះ

អារម្មណ៍ គឺរាយមាយ ប្រៀបដូចកន្ទុយទង់ត្រូវខ្យល់បក់ ។

លក្ខណៈទី ៥ តុក្កៈរបស់ឧទ្ធច្ចៈ

១- អរូបសមនលក្ខណំ មានការមិនចូលទៅស្ងប់ ជាលក្ខណៈ ដូចទឹករលកព្រោះខ្យល់បក់

២- អនវដ្ឋានរសំ មានការមិនតាំងនៅនឹងក្នុងអារម្មណ៍ ជាកិច្ច ដូចកន្ទុយទង់ត្រូវខ្យល់បក់

៣- ភន្តត្ថបច្ចុប្បដ្ឋានំ មានការភ័ន្តតាំង អណ្តែតអណ្តូងនៃចិត្ត ជាអាការប្រាកដ

៤- អយោនិសោមនសិការបទដ្ឋានំ មានអយោនិសោមនសិការ ជាហេតុជិត ។

៥ - លោកចេតសិក (Attachment)

លុព្ពតីតិ = លោភោ ឈ្មោះថា លោភៈ ព្រោះអត្ថថា ចង់បាន ។

លុព្ពន្តិ សម្បយុត្តា ធម្មា ឯតេនាតិ = លោភោ សភាវធម៌ធ្វើឲ្យ

សម្បយុត្តធម៌ចង់បាន ។ លោភៈនេះ កើតជាមួយនឹង

លោភមូលចិត្ត ៨ ដួង ប៉ុណ្ណោះ ។

លក្ខណៈទី៤ តុក្កៈរបស់លោកៈ

- ១ - អារម្មណ៍គ្គហណលក្ខណៈ មានការកាន់យកនូវអារម្មណ៍ ជាលក្ខណៈ ដូចស្វាជាប់ជ័រ
- ២ - អភិសំគរសោ មានការជាប់ជំពាក់នឹងអារម្មណ៍ ជាកិច្ច ដូចដុំសាច់ដែលដាក់លើអំបែងក្តៅ
- ៣ - អបរិច្ចាគបច្ចុប្បដ្ឋានោ មានការមិនលះបង់ ជាអាការប្រាកដ ដូចសំពត់ប្រឡាក់ប្រេង ឬទឹកថ្នាំពណ៌
- ៤ - សំយោជនីយធម្មេសុ អស្សាទទស្សនបទដ្ឋានោ មានការមើល ដោយសេចក្តីគាប់ចិត្ត ក្នុងធម៌ដែលជា អារម្មណ៍របស់សំយោជនៈ ជាហេតុផិត ។

ក្នុងបរមត្ថទីបនី បានរៀបរាប់អំពីវេវចនៈ នៃលោកៈ មាន ១០ យ៉ាងគឺ ៖

១ - តណ្ហា ចំណង់

២ - ភាគៈ តម្រេក

៣ - កាមៈ សេចក្តីប្រាថ្នា ឬស្រឡាញ់

៤ - នន្ទិ សេចក្តីរីករាយ
ភ្លើតភ្លើន

៥ - អភិជ្ឈា ការសំឡឹងរំពៃ

៦ - ជនេត្តិ អ្នកបង្កើត

៧ - បោនោព្ភិកា អ្នកឲ្យកើតក្នុងភពថ្មី

៨ - តច្ចា សេចក្តីប្រាថ្នា
ចង់បាន

៩ - អាសា ការប៉ុនប៉ង ឬសង្ឃឹម

១០ - សញ្ញាជនៈគ្រឿងចង ។

៦ - ទិដ្ឋិចេតសិក (Misbelief or Wrong View)

ទស្សនំ = ទិដ្ឋិ សេចក្តីយល់ឃើញ ឈ្មោះថា ទិដ្ឋិ ។

ទិដ្ឋិក្នុងទីនេះ សំដៅយកតែមិច្ឆាទិដ្ឋិប៉ុណ្ណោះ ។

ទិដ្ឋិ មាន ២ យ៉ាង ៖

១ - សាមញ្ញទិដ្ឋិ បានដល់ សក្កាយទិដ្ឋិដែលមានសេចក្តី យល់ ខុសចាកសភាវធម៌ថា “ជាមនុស្ស ជាសត្វ ជាអត្តា”។ ទិដ្ឋិ នេះ មានទូទៅសម្រាប់បុគ្គលជន រៀនលែងតែ ព្រះអរិយៈប៉ុណ្ណោះ ទើបហៅថា សាមញ្ញទិដ្ឋិ ។

២ - ទិដ្ឋិវិសេស បានដល់ ទិដ្ឋិ ៦២ និងនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិជាដើម (រៀនសក្កាយទិដ្ឋិ) ព្រោះទិដ្ឋិនេះមានចំពោះមនុស្ស ពួកខ្លះ និង ឱកាសខ្លះប៉ុណ្ណោះ ។

លក្ខណៈទិចតុក្កៈរបស់ទិដ្ឋិ

- ១ - អយោនិសោ អភិនិវេសលក្ខណៈ មានការប្រកាន់ទុក ដោយមិនត្រូវទំនង ជាលក្ខណៈ
- ២ - បរាមាសរសា មានការស្ទាបអង្កែលខុសពីសភាវៈ ជាកិច្ច
- ៣ - មិច្ឆាភិនិវេសនបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការប្រកាន់មាំ ក្នុងផ្លូវខុស ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - អរិយានំ អទស្សនកាមតាទិ បទដ្ឋានា មានការមិនចង់ឃើញ ព្រះអរិយៈជាដើម ជាហេតុជិត ។

៧ - មានចេតសិក (Conceit)

សេយ្យោហមស្មីតិ អាទិនា មញ្ញតីតិ = មានោ ឈ្មោះថា មានៈ

ព្រោះអត្ថថា សំគាល់ខ្លួនដោយលក្ខណៈ មានជាដើមថា

“យើងជាអ្នកប្រសើរជាងគេ” ដូច្នោះ ជាដើម ។

មាន៖ មាន ២ យ៉ាង

មាន៖ ដែលព្រះសោតាបន្តលះ ហៅថា **អយាថាវមាន៖**

មាន ៦ គឺ ៖

- | | | |
|---------------|---------------|-------------|
| ១ - ល្អជាងគេ | សំគាល់ខ្លួនថា | ស្មើនឹងគេ |
| ២ - ល្អជាងគេ | សំគាល់ខ្លួនថា | ទាបជាងគេ |
| ៣ - ស្មើនឹងគេ | សំគាល់ខ្លួនថា | ល្អជាងគេ |
| ៤ - ស្មើនឹងគេ | សំគាល់ខ្លួនថា | ទាបជាងគេ |
| ៥ - ទាបជាងគេ | សំគាល់ខ្លួនថា | ល្អជាងគេ |
| ៦ - ទាបជាងគេ | សំគាល់ខ្លួនថា | ស្មើនឹងគេ ។ |

ម្យ៉ាងទៀត **មាន:** មានវេរចនៈ ច្រើនយ៉ាងដូច្នោះ គឺ ៖

- ១ - ឈ្មោះថា អតិមានៈ ការមើលងាយ បន្តុះបង្ហាប់អ្នកដទៃ
- ២ - ឈ្មោះថា មានាតិមានៈ សេចក្តីឆ្អឹងកន្លែង ក្រអឺតក្រទម
- ៣ - ឈ្មោះថា ឱមានៈ ការប្រកាន់ដីចោកទាប
- ៤ - ឈ្មោះថា អធិមានៈ សំគាល់ថា សម្រេចធម៌វិសេស
- ៥ - ឈ្មោះថា អស្មិមានៈ សំគាល់ថា មានអត្តា (មានតែអញ)
- ៦ - ឈ្មោះថា មិច្ឆាមានៈ សំគាល់ខុស ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់មានៈ

១ - ឧន្ទតិលក្ខណោ

មានការលើកខ្លួន (អ្នកខ្លួន)
ជាលក្ខណៈ

២ - សម្បត្តហរសោ

មានការលើកតម្កើងខ្លួន
(ប្រកាន់បូក) ជាកិច្ច

៣ - កេតុកម្យតាបច្ចុប្បដ្ឋានោ

មានសេចក្តីត្រូវការខ្ពស់
ដូចជាទង់ ជាអាការប្រាកដ

៤ - ទិដ្ឋិវិប្បយុត្តលោភបទដ្ឋានោ

មានលោភៈ មិនប្រកប
ដោយ ទិដ្ឋិ ជាហេតុជិត ។

៨ - ទោសចេតសិក (Hatred)

ទុស្សតីតិ = ទោសោ ឈ្មោះថា ទោសៈ ព្រោះអត្ថថា
ប្រទូសវាយ ។

ក្នុងវិសុទ្ធិមគ្គ ពោលថា **ទុស្សន្តិ តេន សយំ វា ទុស្សតិ**

ទុស្សនមត្តមេវ វា តន្តិ = ទោសោ ឈ្មោះថា

ទោសៈ ព្រោះអត្ថថា ជាហេតុប្រទូសវាយសត្វ ឬឈ្មោះថា

ទោសៈ ព្រោះអត្ថថា ប្រទូសវាយខ្លួនឯង ឬថា ត្រឹមតែ

ប្រទូសវាយប៉ុណ្ណោះ ក៏ឈ្មោះថា ទោសៈ ។

ទោសៈ នេះគឺប្បិយើញដូចជាទឹកមូត្រស្អុយលាយដោយថ្នាំពិស

លក្ខណៈទី៤ ចតុក្កៈរបស់ទោសៈ

១ - ចណ្ឌិតលក្ខណៈ

មានការកាច ជាលក្ខណៈ ដូច
អាសិវ្តិសដែលត្រូវគេវាយ

២ - វិសប្បនរសោ

មានការក្រហលក្រហាយ ជាកិច្ច
ដូចត្រូវថ្នាំពិសជាបច្ចុល

អត្តនោ និស្សយទហនរសោ វា

ឬមានការដុតកំដៅទីនៅ
របស់ខ្លួន ជាកិច្ច ដូចភ្លើងឆេះព្រៃ

៣ - ទុស្សនបច្ចុប្បដ្ឋានោ

មានការប្រទូសវាយ ជាអាការ
ប្រាកដ ដូចសត្រូវបានឱកាស

៤ - អាយាតវត្ថុបទដ្ឋានោ

មានអាយាតវត្ថុ ជាហេតុជិត ។

អាយាតវត្ថុ ១០

១. គំនុំកើតឡើងថា

ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវអំពើមិនជា
ប្រយោជន៍ដល់អាត្មាអញ

២. គំនុំកើតឡើងថា

ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវអំពើមិនជា
ប្រយោជន៍ដល់អាត្មាអញ

៣. គំនុំកើតឡើងថា

ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវអំពើមិនជា
ប្រយោជន៍ដល់អាត្មាអញ

៤. គំនុំកើតឡើងថា

ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវអំពើមិនជា
ប្រយោជន៍ដល់បុគ្គល ជាទីស្រឡាញ់
ជាទីពេញចិត្តរបស់អាត្មាអញ

៥. គំនុំកើតឡើងថា

ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវអំពើមិនជា
ប្រយោជន៍ដល់បុគ្គល ជាទីស្រឡាញ់
ជាទីពេញចិត្តរបស់អាត្មាអញ

៦. គំនុំកើតឡើងថា

ជនឯណោះ និងប្រព្រឹត្តនូវអំពើមិនជា
ប្រយោជន៍ដល់បុគ្គល ជាទីស្រឡាញ់
ជាទីពេញចិត្តរបស់អាត្មាអញ

៧. គំនុំកើតឡើងថា

ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវអំពើជា
ប្រយោជន៍ដល់បុគ្គល មិនជាទីស្រឡាញ់
មិនជាទីពេញចិត្តរបស់អាត្មាអញ

៨. គំនុំកើតឡើងថា

ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវអំពើជា
ប្រយោជន៍ដល់បុគ្គល មិនជាទីស្រឡាញ់
មិនជាទីពេញចិត្តរបស់អាត្មាអញ

៩. គំនុំកើតឡើងថា

ជនឯណោះ និងប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាប្រយោជន៍
ដល់បុគ្គល មិនជាទីស្រឡាញ់
មិនជាទីពេញចិត្តរបស់អាត្មាអញ

១០. សេចក្តីក្រោធកើតឡើងក្នុងទីមិនគួរ ដូចពេលដែលដើរជំពប់ ឬ
ជានបន្ទា ជាដើម ។

៩ - តំស្ស្សាចេតសិក (Jealousy)

តំស្ស្សតីតិ = តំស្ស្សា ឈ្មោះថា តំស្ស្សា ព្រោះ ឫស្ស្សា

ឬ ច្រណែន។

តំស្ស្សា នេះច្រណែនគ្នា មិនឲ្យអ្នកដទៃបានលាភ

សក្ការៈ សេចក្តីគោរព សេចក្តីរាប់អាន និងការបូជា

ជាដើម។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់ឥស្សរា

- ១ - បរសម្បត្តិនំ ឧស្សយនលក្ខណា មានការច្រណែនសម្បត្តិ (អ្វីដែលល្អ) របស់អ្នកដទៃ ជាលក្ខណៈ
- ២ - តត្ថេវ អនភិរតិរសា មានការមិនត្រេកអរក្នុងសម្បត្តិអ្នក របស់ដទៃ ជាកិច្ច
- ៣ - វិមុខភាវបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការបែរមុខចេញ ជាការប្រាកដ
- ៤ - បរសម្បត្តិបទដ្ឋានា មានសម្បត្តិអ្នកដទៃ ជាហេតុជិត ។

១០ - មច្ឆរិយចេតសិក (Avarice)

មច្ឆរស្ស ភារោ = មច្ឆរិយំ ភារៈនៃបុគ្គលអ្នកកំណាញ់ ឈ្មោះ

ថា មច្ឆរិយៈ ។

យោជនា អធិប្បាយថា៖

ធម្មជាតិដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយអាការថា “សេចក្តីអស្ចារ្យនេះ

ចូរកុំមានដល់ពួកជនដទៃ សេចក្តីអស្ចារ្យនេះ ចូរមានដល់

យើងប៉ុណ្ណោះ” ដូច្នោះ ឈ្មោះថា មច្ឆរិយៈ ។

បណ្ឌិតគប្បីឃើញមច្ឆរិយៈថា ជាសេចក្តីពិការរបស់ចិត្ត ។

មច្ឆវិយៈ ៥ យ៉ាង ៖

- ១ - អាវាសមច្ឆវិយំ សេចក្តីកំណាញ់អាវាស
- ២ - កុលមច្ឆវិយំ សេចក្តីកំណាញ់ត្រកូល
- ៣ - លាភមច្ឆវិយំ សេចក្តីកំណាញ់លាភ
- ៤ - វណ្ណមច្ឆវិយំ សេចក្តីកំណាញ់វណ្ណៈ
(ពណ៌សម្បុរ និងសេចក្តីសរសើរ)
- ៥ - ធម្មមច្ឆវិយំ សេចក្តីកំណាញ់ធម៌ (បរិយត្តិធម៌ និងបដិវេធម៌)

លក្ខណៈទីចតុក្កៈរបស់មច្ឆរិយៈ

- ១ - លទ្ធានំ វា លភិតព្វានំ អត្តនោ សម្មត្តិនំ និគ្វហណាលក្ខណំ
មានការបិទបាំងសម្មត្តិរបស់ខ្លួនដែលបានហើយ ឬដែលគួរ
បាន ជាលក្ខណៈ
- ២ - តាសំយេវ បរេហិ សាធារណភាវអក្ខមនរសំ មានការមិនពេញចិត្ត
ក្នុងការឲ្យសម្មត្តិរបស់ខ្លួនទៅជាសាធារណៈដល់ជនដទៃ ជាកិច្ច
- ៣ - សំកោចនបច្ចុប្បដ្ឋានំ មានការធ្វើមុខក្រញូរ ឬមិនអើពើ
ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - អត្តនោ សម្មត្តិបទដ្ឋានំ មានសម្មត្តិរបស់ខ្លួន ជាហេតុជិត ។

១១ - កុក្កុច្ចូចេតសិក (Worry)

កុកតស្ស ភារោ បវត្តនិមិត្តំ = កុក្កុច្ចំ ភាវៈ គឺនិមិត្ត ជាទីប្រព្រឹត្ត

ទៅនៃកម្មដែលបណ្ឌិតខ្ពើម ឈ្មោះថា កុក្កុច្ចៈ។

កុក្កុច្ចៈ នេះ ជាកង្វល់ចិត្ត ដោយប្រារព្ធកម្ម គឺទុច្ចរិតដែលធ្វើ

ហើយនិង សុចរិតដែលមិនបានធ្វើ ជាកម្មដែលបណ្ឌិតស្អប់ ។

គប្បីឃើញកុក្កុច្ចៈនេះ ដូចមនុស្សជាទាសៈ ដែលមិនអាច

ប្រព្រឹត្តតាមទំនើងចិត្តខ្លួន ។

លក្ខណាទីចតុក្កុះរបស់កុក្កុច្ចៈ

១ - បច្ចានុតាបនលក្ខណំ

មានការក្តៅក្រហាយចិត្តជាខាងក្រោយ
ជាលក្ខណៈ

២ - កតាកតានុសោចនរសំ

មានការសោកសៅរឿយៗក្នុងអំពើ
បាបដែលធ្វើហើយ និងបុណ្យដែលនៅ
មិនទាន់បានធ្វើ ជាកិច្ច

៣ - វិប្បដិសារបច្ចុប្បដ្ឋានំ

មានការស្តាយក្រោយ ជាអាការប្រាកដ

៤ - កតាកតបទដ្ឋានំ

មានបាបដែលធ្វើហើយ និងបុណ្យ
ដែលមិនទាន់បានធ្វើ ជាហេតុជិត ។

១២ - ចំនុចតសឹក (Sloth)

ចំនុចត = **ចំនុច** សេចក្តីរុញរា ឈ្មោះថា ចំនុច ។

ចំនុច៖ នេះគប្បីឃើញថា ជាធម៌បៀតបៀនចិត្ត ឲ្យថយ
ចាកអារម្មណ៍ ឬជាសភាវធម៌គ្របសង្កត់ចិត្ត ធ្វើឲ្យចិត្ត
ថយកម្លាំង ។

លក្ខណៈទី៥តុក្កៈរបស់ចិនៈ

- ១ - អនុស្សាហនលក្ខណ៍ មានការមិនឧស្សាហ៍ (ឬមិនអង់អាច) ជាលក្ខណៈ
- ២ - វិយវិនោទនរសំ មានការកំចាត់បង់នូវការព្យាយាម ជាកិច្ច
- ៣ - សំសីទនបច្ចុប្បដ្ឋានំ មានការរួញរានៃចិត្ត ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - អរតិវិជម្ពិកាទីសុ អយោនិសោមនសិការបទដ្ឋានំ មានអយោនិសោមនសិការៈ ក្នុងការមិនត្រេកអរ និងការរារាំងជាដើម ជាហេតុផល ។

១៣ - មិទ្ធុចេតសិក (Torpor)

មិជ្ឈនតា = មិទ្ធុ សេចក្តីងោកងុយ ឈ្មោះថា មិទ្ធុ ។

មិទ្ធុ នេះ ជាសភាវៈធ្វើឲ្យចិត្តស្ទាក់ស្ទើរ ខ្ជិល ងងុយ

ដេក ស្ងាបជាដើម ។

លក្ខណៈទី៥តុក្កៈរបស់មិទ្ធៈ

១ - អកម្មញ្ញតា លក្ខណំ

មានភាពមិនគួរដល់ការងារ
(មិនរហ័សរហួន) ជាលក្ខណៈ

២ - ឱនហនរសំ

មានការបិទបាំងសហជាតធម៌ ជាកិច្ច

៣ - លីនតាបច្ចុប្បដ្ឋានំ

មានការរាថយ (រួញរា ងងុយ
ងោកងក់) ជាអាការប្រាកដ

៤ - អរតិវិជម្ពិកាទីសុ អយោនិសោមនសិការបទដ្ឋានំ មានអយោនិ

សោមនសិការៈ ក្នុងការមិនត្រេកអរ
និងការរារែកជាដើម ជាហេតុជិត ។

☞ ចិនៈ និង មិទ្ធៈ ចេតសិកទាំង ២ នេះ ប្រកបជាមួយ
និងចិត្តដែលជាសសង្ខារិកៈ ៥ ដូច គឺ ក្នុងលោកមូលចិត្ត ៤
និងទោសមូលចិត្ត ១ ។ ចេតសិកទាំង ២ នេះ កើតរួមគ្នា
ជានិច្ច ដោយប្រៀប ចិនៈ ដូច អណ្តាតភ្លើង មិទ្ធៈ ដូចពន្លឺ
បើភ្លើងធំ ពន្លឺក៏ច្បាស់ បើភ្លើងតូច ពន្លឺក៏អន់ថយចុះ ។

១៤ - វិចិកិច្ចាចេតសិក (Doubt)

វិគតា ចិកិច្ចាតិ = វិចិកិច្ចា ឈ្មោះថា វិចិកិច្ចា ព្រោះអត្ថថា
មានសេចក្តីពិតក្នុងចិត្តទៅប្រាសហើយ បានដល់សេចក្តី
សង្ស័យ ៨ យ៉ាង គឺ ៖

- ១ - សង្ឃ័យក្នុងព្រះពុទ្ធ
- ២ - សង្ឃ័យក្នុងព្រះធម៌
- ៣ - សង្ឃ័យក្នុងព្រះសង្ឃ
- ៤ - សង្ឃ័យក្នុងសិក្ខា
- ៥ - សង្ឃ័យក្នុងអតីតធម៌
- ៦ - សង្ឃ័យក្នុងអនាគតធម៌
- ៧ - សង្ឃ័យក្នុងអតីតធម៌ និងអនាគតធម៌
- ៨ - សង្ឃ័យក្នុងបដិច្ចសមុប្បាទ ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈវិចិត្រា

១ - សំសយលក្ខណា

មានការសង្ស័យ ជាលក្ខណៈ

២ - កម្មនរសា

មានការញាប់ញ័រ (ឃ្លេងឃ្លាង ស្លាក់ស្លើរ) ជាកិច្ច

៣ - អវិនិច្ឆ័យបច្ចុប្បដ្ឋានា

មានការវិនិច្ឆ័យមិនដាច់
ជាអាការប្រាកដ

អនេកសគាហ បច្ចុប្បដ្ឋានា វា ឬមានការកាន់យកចំណែក
តែម្យ៉ាងមិនបាន ជាអាការប្រាកដ

៤ - អយោនិសោមនសិការបទដ្ឋានា មានអយោនិសោមនសិការៈ
ជាហេតុជិត ។

គប្បីឃើញថា វិចិត្រានេះ ជាធម្មជាតិធ្វើនូវសេចក្តីអន្តរាយដល់ការ
ប្រតិបត្តិត្រឹមត្រូវតាមធម៌ ។

អកុសលចេតសិក ១៤

មោចតុក្កៈ ៤

- មោហចេតសិក ១
- អហិរិកចេតសិក ១
- អនោត្តប្បចេតសិក ១
- ឧទ្ធច្ចចេតសិក ១

លោតិកៈ ៣

- លោភចេតសិក ១
- ទិដ្ឋិចេតសិក ១
- មានចេតសិក ១

ទោចតុក្កៈ ៤

- ទោសចេតសិក ១
- តិស្សាចេតសិក ១
- មច្ឆវិយចេតសិក ១
- កុក្កុច្ចចេតសិក ១

ចីទុកៈ ២

- ចីនចេតសិក ១
- មិទ្ធចេតសិក ១

ឯកវិចិកិច្ឆា ១

- វិចិកិច្ឆាចេតសិក ១

សរុបអកុសលចេតសិក ១៤ មាន ៥ ន័យ គឺ ៖

១ - មោចតុក្កចេតសិក ៤

៤ - ចំទុកចេតសិក ២

២ - លោតិកចេតសិក ៣

៥ - វិចិកិច្ចាចេតសិក ១

៣ - ទោចតុក្កចេតសិក ៤

ចប់ អកុសលចេតសិក

សោភ័ណចេតសិក ២៥

សោភ័ណចេតសិក ជាចេតសិកផ្នែកល្អ មិនប្រកបជាមួយនឹង
អកុសលចិត្ត ១២ និងអហេតុកចិត្ត ១៨ ទេ គឺប្រកបតែជាមួយនឹង
ចិត្ត ៥៩ ឬ ៩១ ប៉ុណ្ណោះ ។

សោភ័ណចេតសិកចែកចេញជា ៤ ន័យ គឺ៖

- ១ - សោភ័ណសាធារណចេតសិក ១៩
- ២ - វិរតិចេតសិក ៣
- ៣ - អប្បមញ្ញាចេតសិក ២
- ៤ - បញ្ញាចេតសិក ១

អធិប្បាយ សោភណសាធារណចេតសិក ១៩

១ - សទ្ធាចេតសិក (Well-established confidence)

សទ្ធិហតីតិ សទ្ធា ពុទ្ធាទីសុ បសាទោ ធម្មជាតិណា រមែងជឿជាក់ តែង
ជ្រះថ្លា (ឬទ្រទ្រង់អារម្មណ៍ទុកដោយល្អ) ព្រោះហេតុនោះ ធម្មជាតិ
នោះ ឈ្មោះថា សទ្ធា បានដល់សេចក្តីជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធជាដើម ។
សទ្ធា បានដល់ការជឿជាក់ ឬសេចក្តីជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌
ព្រះសង្ឃ កម្ម ផលរបស់កម្ម និងសេចក្តីថាសត្វមានកម្មជារបស់ខ្លួន ។

លោកសន្និវាស មានប្រមាណ ៤ ៖

- ១ - រូបប្បមាណោ អ្នកកាន់យករូបជាប្រមាណ
- ២ - ឃោសប្បមាណោ អ្នកកាន់យកសំឡេងជាប្រមាណ
- ៣ - លូខប្បមាណោ អ្នកកាន់យកភាពសៅហ្មង
 ជាប្រមាណ
- ៤ - ធម្មប្បមាណោ អ្នកកាន់យកធម៌ជាប្រមាណ ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់សទ្ធា

១ - សទ្ធាហានលក្ខណា

មានការជឿជាក់ ជាលក្ខណៈ

ឱកប្បនលក្ខណា វា

ឬមានការមុតមាំ ជាលក្ខណៈ

សម្បត្តិទូនលក្ខណា វា

ឬមានការស្ទុះទៅ ជាលក្ខណៈ

២ - សម្បសាទនរសា

មានការធ្វើឲ្យផ្លូវផង (ជ្រះថ្លា) ជាកិច្ច
ដូចកែវមណីធ្វើទឹកឲ្យថ្លា

៣ - អកាលុស្សិយបច្ចុប្បដ្ឋានា

មានការមិនល្អកំភក្រ ជាអាការប្រាកដ

៤ - សទ្ធស្សវត្ថុបទដ្ឋានា

មានវត្ថុជាទីតាំងនៃសេចក្តីជឿជាក់
ជាហេតុជិត ។

ចំណាំ

-សទ្ធា ដូចជាដៃ ក្នុងការកាន់យកនូវកុសលទាំងឡាយ ដូចពុទ្ធវចនៈ
នៅក្នុងមហាវគ្គថា **អបារុតា តេ អមតស្ស**
ទ្វារា យេ សោតវន្តោ បមុញ្ញន្តុ សទ្ធិំ ទ្វារនៃព្រះនិព្វាននោះ
បើកហើយ សត្វទាំងឡាយណាមានសោតប្បសាទ សត្វ
ទាំងឡាយនោះ ចូរបញ្ចេញនូវសទ្ធាចុះ ។

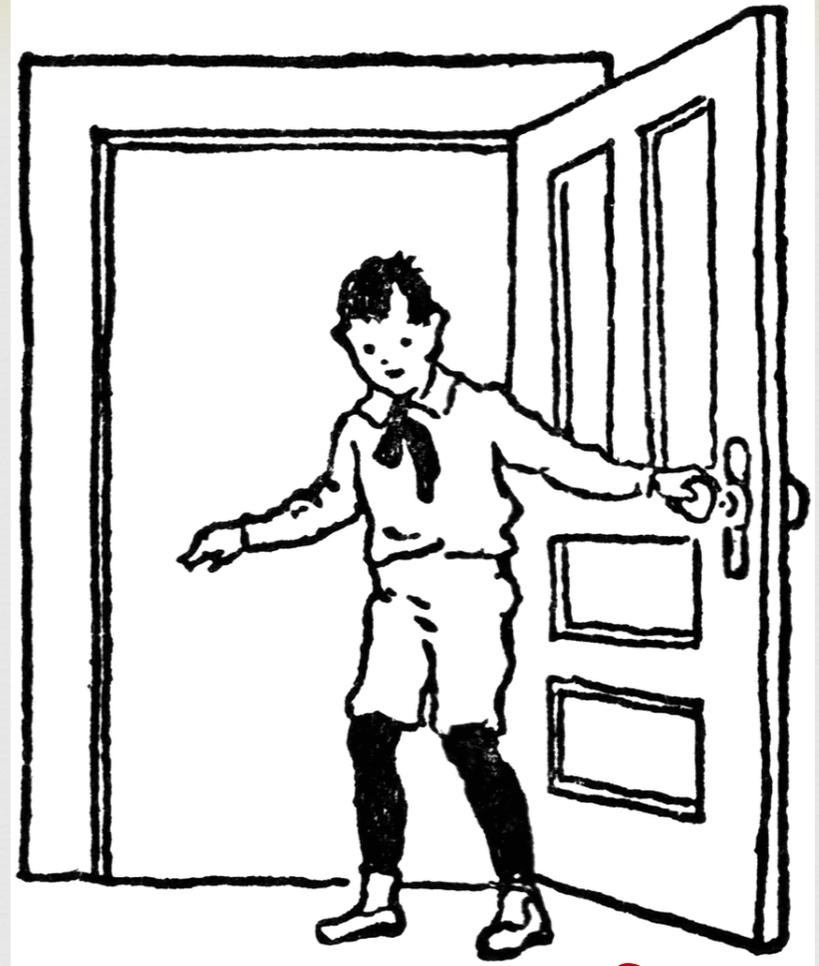
-សទ្ធា ដូចជាទ្រព្យ ក្នុងការញ៉ាំងសម្បត្តិទាំងឡាយឲ្យដល់ព្រម ដូចព្រះ
បរមគ្រូទ្រង់ត្រាស់ថា **សទ្ធិធិ វិត្តំ បុរិសស្ស សេដ្ឋំ** សទ្ធាជាទ្រព្យ
ដ៏ប្រសើររបស់បុរសក្នុងលោក

-សទ្ធា ដូចជាពូជ ក្នុងការបានគ្រាប់កសិផលជាអមតៈ ព្រោះហេតុនោះ
ព្រះបរមគ្រូទ្រង់ត្រាស់ថា **សទ្ធា ពីដំ តបោ វុដ្ឋិ** សទ្ធាដូចគ្រាប់ពូជ
តបៈដូចទឹកភ្លៀង ។



ចលសទ្ធា សទ្ធានៅកម្រើក
ឬញាប់ញ័រ (សទ្ធារបស់បុព្វជន)

**សទ្ធា
ពីរ
យ៉ាង**



អចលសទ្ធា ឬ សុបតិដ្ឋិតសទ្ធា
សទ្ធាមិនកម្រើក ឬតាំងមាំស៊ីប
(សទ្ធារបស់ព្រះអរិយៈ)

២ - សតិចេតសិក (Mindfulness)

សរណំ = សតិ អសម្មោសោ សេចក្តីរលឹក ឈ្មោះថា សតិ បានដល់
សេចក្តីមិនវង្វេងភ្លេច ។

ម្យ៉ាងទៀត **សរន្តិ ឯតាយ សយំ វា សរតិ សរណមត្តមេវ វា ឯសាតិ =**

សតិ បុគ្គលរមែងរលឹកបាន ដោយធម្មជាតិនោះ ព្រោះហេតុនោះ
ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា **សតិ** ឬធម្មជាតិនោះ រមែងរលឹកបានខ្លួនឯង
ព្រោះហេតុនោះ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា **សតិ** ឬថា ធម្មជាតិនោះ
ត្រឹមតែជាការរលឹកប៉ុណ្ណោះ ព្រោះហេតុនោះ ធម្មជាតិនោះ ទើប
ឈ្មោះថា **សតិ** គឺ សេចក្តីរលឹកបាន។

សតិ រលឹកដឹងអំពីពោធិបក្ខិយធម៌ ៣៧ ប្រការតាមសេចក្តីពិត

សតិ មានការពិចារណាការសម្រេចនៃធម៌ដែលជាប្រយោជន៍ និង
មិនមែនជាប្រយោជន៍

សតិ ដឹងថា ធម៌មានកាយទុច្ចរិតជាដើម មិនជាប្រយោជន៍ រមែង
កាត់បន្ថយនូវធម៌ដែលមិនជាប្រយោជន៍នោះ

សតិ ដឹងថា ធម៌មានកាយសុចរិតជាដើម ជាប្រយោជន៍ រមែង
ចម្រើននូវធម៌ជាប្រយោជន៍នោះ

សតិ ប្រៀបដូចនាយបរិនាយកកែវរបស់ស្តេចចក្រពត្តិ ដឹងនូវវត្ថុដែលមិនជាប្រយោជន៍ និងវត្ថុដែលជាប្រយោជន៍ រមែងនាំយកវត្ថុដែលមិនជាប្រយោជន៍ចេញទៅ និងបង្ហោននូវវត្ថុដែលជាប្រយោជន៍ចូលមក។

សតិ រមែងរក្សាចិត្តចេញពីអកុសលធម៌ និងញ៉ាំងចិត្តឲ្យប្រកបដោយកុសលធម៌ ប្រៀបដូចមហាអាមាត្យអ្នកធ្វើកិច្ចរបស់ព្រះរាជាឲ្យសម្រេច សមដូចព្រះពុទ្ធរចនៈថា **សតិ ខ្ជាប់ ភិក្ខុវេ សព្វត្តិកំ**

វទាមិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលនូវសតិថា មានឧបការច្រើនក្នុងទីទាំងពួង

សតិ គឺជាឈ្មោះនៃ អប្បមាទធម៌ ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់សតិ

- ១ - អបិលាបនលក្ខណា មានការរលឹកបាន មិនរើរវាយ ជាលក្ខណៈ
- ២ - អសម្មោសរសា មានការមិនវង្វេងភ្លេច ជាកិច្ច
- ៣ - វិសយាភិមុខភាវបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការប្រាថ្នាចំពោះអារម្មណ៍
(ឬមានការរក្សាទុកនូវអារម្មណ៍
មិនឲ្យចេញអំពីចិត្ត) ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - ចិរសញ្ញាបទដ្ឋានា មានការចាំប្រាកដ ជាហេតុជិត
កាយាទិសតិបទដ្ឋានា វា ឬថា មានសតិប្បដ្ឋាន ដូចជាកាយ
ជាដើម ជាហេតុជិត ។

៣ - ហិរិចេតសិក [(Moral) Shame]

ហិរិយតិ កាយទុច្ចរិតាទីហិ ជិតុច្ចតីតិ = ហិរិ ធម្មជាតិ ដែល

ឈ្មោះថា ហិរិ ព្រោះអត្ថថា ខ្មាស គឺ រង្សៀសចំពោះទុច្ចរិត

មានកាយទុច្ចរិតជាដើម ។ ហិរិ ការខ្មាស ឬខ្ពើមអំពើបាប

របស់ខ្លួនឯង ប្រៀបដូចបុគ្គលមិនចង់ចាប់កាន់ដុំដែក

(មិនក្តៅ) ដែលប្រឡាក់ដោយមន្ទិលមានលាមកជាដើម។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់ហិរិ

- ១ - បាបតោ ជិតុច្ឆនលក្ខណា មានការរង្វៀសចំពោះបាប
ជាលក្ខណៈ
- ២ - បាបានំ អករណរសា មានការមិនធ្វើបាប ជាកិច្ច
- ៣ - បាបតោ សង្កោចនបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការថយចាកពីបាប
ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - អត្តការវបទដ្ឋានា មានការគោរពខ្លួនឯង
ជាហេតុជិត ។

៤ - ឱត្តប្បចេតសិក [(Moral) Dread]

តេហិយេវ ឱត្តប្បតីតិ = ឱត្តប្បំ ធម្មជាតិណា រមែងក្រែងខ្លាច

ចំពោះទុច្ចរិតទាំងនោះឯង ព្រោះហេតុនោះ ធម្មជាតិនោះ

ឈ្មោះថា ឱត្តប្បៈ ។ ឱត្តប្បៈ ការខ្លាចចំពោះបាប ប្រៀបដូច

បុគ្គលមិនហ៊ានចាប់កាន់ដុំដែកដែលគេដុតឲ្យក្តៅ ។

លក្ខណៈទី ៥ តុក្កៈរបស់ឱត្តប្បៈ

១ - ឧត្តាសលក្ខណំ

មានការតក់ស្លុតចំពោះបាប
ជាលក្ខណៈ

២ - បាបានំ អករណរសំ

មានការមិនធ្វើបាប ជាកិច្ច

៣ - បាបតោ សង្កោចនបច្ចុប្បដ្ឋានំ

មានការថយចាកបាប
ជាអាការប្រាកដ

៤ - បរគារវបទដ្ឋានំ

មានការគោរពអ្នកដទៃ
ជាហេតុជិត ។

ហិរិ មានការគោរពខ្លួន ទើបមិនធ្វើបាប ដោយខ្មាស ដូចស្រី
ក្រមុំមានត្រកូលល្អ រង្វៀស (ខ្លើម) វត្ថុបដិកូល ចំណែក
ឱត្តប្បៈ មានការគោរពអ្នកដទៃ ទើបមិនហ៊ានធ្វើបាប ព្រោះ
ការក្រែងខ្លាច ដូចស្រីពេស្យា មានការក្រែងខ្លាចអ្នកដទៃ ។
ហិរិ និង ឱត្តប្បៈ នេះ លោកហៅថា លោកបាលធម៌ (ធម៌តែង
រក្សានូវសត្វលោក) ជាធម៌យ៉ាងស្ងប់ មិនរាយមាយ ។

៥ - អលោកចេតសិក (Non-attachment)

លោកបដិបក្ខោ = អលោកោ ធម៌ដែលបដិបក្ខនឹងលោកៈ

ឈ្មោះថា អលោកៈ ។

ម្យ៉ាងទៀត ន លុព្ពន្តិ តេន សយំ វា ន លុព្ពតិ អលុព្ពនមត្តមេវ

វា តន្តិ = អលោកោ សត្វទាំងឡាយ មិនលោកដោយធម៌នោះ

ហេតុនោះ ធម៌នោះ ឈ្មោះថា អលោកៈ ឬធម៌ណា ខ្លួនឯង

មិនលោក ធម៌នោះ ក៏ឈ្មោះថា អលោកៈ ឬថា ធម៌នោះ

ត្រឹមតែមិនលោកប៉ុណ្ណោះ ក៏ឈ្មោះថា អលោកៈ ។

លក្ខណៈទី៦តុក្កៈរបស់អលោកៈ

- ១ - អលត្តការលក្ខណៈ មានការមិនជាប់ជំពាក់នឹង អារម្មណ៍ ជាលក្ខណៈ ដូចដំណាក់ទឹក មិនជាប់នឹងស្លឹកឈូក
- ២ - អបរិត្តហរសោ មានការមិនហ្លួងហែង ជាកិច្ច
- ៣ - អនល្លិនការបច្ចុប្បដ្ឋានោ មានការមិនប្រកាន់មាំក្នុងអារម្មណ៍ ជាអាការប្រាកដ ដូចអ្នកធ្លាក់ទៅក្នុងរណ្តៅលាមក
- ៤ - យោនិសោមនសិការបទដ្ឋានោ មានយោនិសោមនសិការៈ ជាហេតុជិត ។

៦ - អទោសចេតសិក (Goodwill)

ទោសបដិបក្ខា = អទោសោ ធម៌ដែលបដិបក្ខនឹងទោស:

ឈ្មោះថា អទោស: ។ សេចក្តីក្រៅពីនេះ មានការវិនិច្ឆ័យ

ស្រដៀងនឹង អលោភ: ។ មេត្តា ក្នុងព្រហ្មវិហារធម៌ អង្គធម៌គឺ

អទោស: ហ្នឹងឯង ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់អទោសៈ

១ - អចណ្ឌិត្តលក្ខណោ

មានការមិនកាច ជាលក្ខណៈ
ដូចមិត្តអ្នកអនុគ្រោះប្រយោជន៍

២ - អាឃាតវិនយរសោ

មានការកំចាត់អាឃាត (ឬមាន
ការមិនចងគំនុំ) ជាកិច្ច

៣ - សោមការវបច្ចុប្បដ្ឋានោ

មានសេចក្តីត្រជាក់ ជាអាការ
ប្រាកដ ដូចព្រះចន្ទពេញរង់

៤ - យោនិសោមនសិការវបទដ្ឋានោ

មានយោនិសោមនសិការ
ជាហេតុជិត ។

៧ - តត្រមជ្ឈត្តតាចេតសិក (Equanimity)

តេសុ តេសុ ធម្មេសុ មជ្ឈត្តតា = តត្រមជ្ឈត្តតា ភាពជា

កណ្តាលក្នុងធម៌នោះៗ ឈ្មោះថា តត្រមជ្ឈត្តតា ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់ត្រៃមជ្ឈត្តតា

- ១ - ចិត្តចេតសិកានំ សមវាហិតលក្ខណា មានការនាំចិត្តនិងចេតសិក ទៅដោយស្មើជានិច្ច (ឬមានការទ្រទ្រង់ ចិត្តនិងចេតសិកឲ្យស្មើ) ជាលក្ខណៈ
- ២ - ឧនាធិកតានិវរណរសា មានការហាមនូវភាពលើសខ្លះគ្នា ជាកិច្ច
- ៣ - មជ្ឈត្តភាវបច្ចុប្បដ្ឋានា មានភាពជាកណ្តាល ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - សម្បយុត្តបទដ្ឋានា មានសម្បយុត្តធម៌ ជាហេតុជិត ។

តត្រមជ្ឈត្តតាចេតសិក នេ៖ មានន័យច្រើន បណ្ឌិតគប្បី
ឃើញដោយភាពព្រាងើយនៃចិត្ត និងចេតសិក
ទាំងឡាយ ដូចសារថី សម្លឹងមើលព្រាងើយៗ នូវសេ៖
អាជាងេយ្យដៃលរត់ទៅស្មើល្អហើយ ដូច្នោះ ។

យុគលធម៌ ៦ គូ

យុគលធម៌គូទី ១ : **៨-កាយបស្សន្តិ ៩-ចិត្តបស្សន្តិ** (Tranquility of mental states and Tranquility of mind)

ពាក្យថា **កាយបស្សន្តិ** បានដល់ សេចក្តីស្ងប់នាមខន្ធ ៣ គឺ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ និងសង្ខារក្ខន្ធ

ចិត្តបស្សន្តិ បានដល់ ស្ងប់វិញ្ញាណក្ខន្ធ ។

កាយស្ស បស្សម្ពនំ = កាយបស្សន្តិ សេចក្តីស្ងប់កាយ (នាមខក្ខន្ធ ៣)

ឈ្មោះថា **កាយបស្សន្តិ** ។ **ចិត្តស្ស បស្សម្ពនំ = ចិត្តបស្សន្តិ** សេចក្តីស្ងប់ចិត្ត (វិញ្ញាណក្ខន្ធ) ឈ្មោះថា **ចិត្តបស្សន្តិ** ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់បស្សន្ទិ

- ១ - កាយចិត្តានំ ទេវថរូបសមលក្ខណា មានការស្ងប់កាយ
(នាមខន្ធ ៣) និង ចិត្ត (វិញ្ញាណក្ខន្ធ) ជាលក្ខណៈ
- ២ - កាយចិត្តទេវនិម្មទ្ធនរសា មានការកំចាត់បង់ភាពក្តៅក្រហាយរបស់
កាយនិង ចិត្ត ជាកិច្ច
- ៣ - កាយចិត្តានំ អបរិប្បន្ននសីតិការវបច្ចុប្បដ្ឋានា មានភាពស្ងប់ ត្រជាក់
មិនក្តៅផ្សារនៃកាយ និងចិត្ត ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - កាយចិត្តបទដ្ឋានា មានកាយ (វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារខន្ធ)
និង ចិត្ត (វិញ្ញាណក្ខន្ធ) ជាហេតុជិត ។
បស្សន្ទិ ជាបដិបក្ខនឹង ឧទ្ធច្ចៈ ។

យុគលធម៌គូទី ២ : ១០-កាយលហុតា ១១-ចិត្តលហុតា

(Lightness of mental states and Lightness of mind)

កាយស្ស លហុតារោ = កាយលហុតា សេចក្តីស្រាលនៃកាយ

ឈ្មោះថា កាយលហុតា ។ ចិត្តស្ស លហុតារោ = ចិត្តលហុតា

សេចក្តីស្រាលនៃចិត្ត ឈ្មោះថា ចិត្តលហុតា ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់លហុតា

- ១ - កាយចិត្តគរុភារវ្យុបសមលក្ខណា មានការស្ងប់ភាពធ្ងន់របស់
កាយនិង ចិត្ត ជាលក្ខណៈ
- ២ - កាយចិត្តគរុភារវនិម្មទ្ធនរសា មានការកំចាត់បង់ភាពធ្ងន់
របស់កាយនិង ចិត្ត ជាកិច្ច
- ៣ - កាយចិត្តានំ អទន្ធតាបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការមិនយឺតយូរ
(រហ័សរហ័ន) របស់កាយនិង ចិត្ត ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - កាយចិត្តបទដ្ឋានា មានកាយ និងចិត្ត ជាហេតុជិត ។
លហុតា ជាបដិបក្ខនឹង ចិនមិទ្ធាៈ ។

យុគលធម៌គូទី ៣ : ១២-កាយមុទុតា ១៣-ចិត្តមុទុតា

(Pliancy of mental states and Pliancy of mind)

កាយស្ស មុទុតារោ = កាយមុទុតា ភាពទន់ភ្លន់នៃកាយ

ឈ្មោះថា កាយមុទុតា ។ ចិត្តស្ស មុទុតារោ = ចិត្តមុទុតា ភាព

ទន់ភ្លន់នៃចិត្ត ឈ្មោះថា ចិត្តមុទុតា ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់មុទុតា

- ១ - កាយចិត្តថទ្ធាវរុបសមលក្ខណា មានការស្ងប់ភាពរឹងត្អឹង
របស់កាយ និង ចិត្ត ជាលក្ខណៈ
- ២ - កាយចិត្តថទ្ធាវនិម្មទ្ធនរសា មានការកំចាត់បង់ភាពរឹងត្អឹង
របស់កាយនិង ចិត្ត ជាកិច្ច
- ៣ - អប្បដិយាតបច្ចុប្បដ្ឋានា មានភាពមិនជំទាស់
(មិនចង្អៀតចង្អល់) ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - កាយចិត្តបទដ្ឋានា មានកាយ និងចិត្ត ជាហេតុជិត ។
មុទុតា ជាបដិបក្ខនឹង មានៈ ។

យុគលធម៌គូទី ៤ : ១៤-កាយកម្មញ្ញតា ១៥-ចិត្តកម្មញ្ញតា

(Adaptability of mental states and Adaptability of mind)

កាយស្ស កម្មញ្ញតាវោ = កាយកម្មញ្ញតា សេចក្តីគួរដល់ការងារនៃ

កាយ ឈ្មោះថា កាយកម្មញ្ញតា ។

ចិត្តស្ស កម្មញ្ញតាវោ = ចិត្តកម្មញ្ញតា សេចក្តីគួរដល់ការងារនៃចិត្ត

ឈ្មោះថា ចិត្តកម្មញ្ញតា ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់កម្មញ្ញតា

- ១ - កាយចិត្តានំ អកម្មញ្ញការវុបសមលក្ខណា មានការរម្ងាប់កាយ និងចិត្ត ដែលមិនគួរដល់ការងារជាលក្ខណៈ
- ២ - កាយចិត្តកម្មញ្ញការនិម្មទ្ធនរសា មានការកំចាត់បង់នូវភាព មិនគួរដល់ការងាររបស់ កាយនិងចិត្ត ជាកិច្ច
- ៣ - កាយចិត្តានំ អារម្មណករណសម្បត្តិបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការដល់ ព្រមក្នុងការធ្វើអារម្មណ៍ឲ្យកាយ និងចិត្ត ជាការប្រាកដ
- ៤ - កាយចិត្តបទដ្ឋានា មានកាយ និងចិត្ត ជាហេតុជិត ។
កម្មញ្ញតា ជាបដិបក្ខនឹង នីរវណៈដែលនៅសល់ ។

យុគលធម៌គូទី ៥ : ១៦-កាយបាគុញ្ញតា ១៧-ចិត្តបាគុញ្ញតា

(Proficiency of mental states and Proficiency of mind)

កាយស្ស បាគុញ្ញភាវោ = កាយបាគុញ្ញតា ការស្នាត់ជំនាញ (ឈ្លាស)

នៃកាយ ឈ្មោះថា កាយបាគុញ្ញតា ។

ចិត្តស្ស បាគុញ្ញភាវោ = ចិត្តបាគុញ្ញតា ការស្នាត់ជំនាញ (ឈ្លាស)

នៃចិត្ត ឈ្មោះថា ចិត្តបាគុញ្ញតា ។

លក្ខណៈទិចតុក្កៈរបស់បាគុញ្ញតា

១ - កាយចិត្តានំ គេលញ្ញរូបសមលក្ខណា មានការស្ងប់នូវអាពាធនៃ

កាយ និង ចិត្ត ជាលក្ខណៈ

២ - កាយចិត្តគេលញ្ញនិម្មទ្ធនរសា មានការកំចាត់បង់នូវអាពាធនៃ

កាយ និង ចិត្ត ជាកិច្ច

៣ - និរាទីនវបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការប្រាសចាកទោស

ជាអាការប្រាកដ

៤ - កាយចិត្តបទដ្ឋានា មានកាយ និង ចិត្ត ជាហេតុជិត ។

បាគុញ្ញតា ជាបដិបក្ខនឹង អស្សទ្ធា (ការមិនមានសទ្ធា) ដែលជា
អាពាធនៃចិត្តនិងចេតសិក ។

យុគលធម៌គូទី ៦ : ១៨-កាយុជុកតា ១៩-ចិត្តុជុកតា

(Rectitude of mental states and Rectitude of mind)

កាយស្ស ឧជុកតារោ = កាយុជុកតា សេចក្តីស្មោះត្រង់នៃ

កាយ ឈ្មោះថា កាយុជុកតា ។

ចិត្តស្ស ឧជុកតារោ = ចិត្តុជុកតា សេចក្តីស្មោះត្រង់នៃចិត្ត

ឈ្មោះថា ចិត្តុជុកតា ។

លក្ខណៈទិចតុក្កៈរបស់ឧដុកតា

១ - កាយចិត្តានំ អជ្ជវំ លក្ខណា មានភាពស្មោះត្រង់នៃកាយ

និង ចិត្ត ជាលក្ខណៈ

២ - កាយចិត្តកុដិលភាវនិម្មទ្ធនរសា មានការកំចាត់បង់នូវសេចក្តី

មិនស្មោះត្រង់នៃកាយ និង ចិត្ត ជាកិច្ច

៣ - អជិម្ពតាបច្ចុប្បដ្ឋានា មានភាពត្រង់របស់កាយ

និង ចិត្ត ជាអាការប្រាកដ

៤ - កាយចិត្តបទដ្ឋានា មានកាយ និង ចិត្ត ជាហេតុជិត ។

ឧដុកតា ជាបដិបក្ខនឹង មាយា និង សាថេយ្យៈ ។

វិធីចេតសិក ៣ (Abstinences)

- ១ - សម្មាវាចាចេតសិក បានដល់ វាចាប្រពៃ
- ២ - សម្មាកម្មន្តចេតសិក បានដល់ ការងារប្រពៃ
- ៣ - សម្មាអាជីវចេតសិក បានដល់ អាជីវៈប្រពៃ

២០ - សម្មាវាចាចេតសិក (Right speech)

សម្មា វទេន្តិ ឯតាយាតិ = សម្មាវាចា វចីទុច្ចរិតវិរតិ វិរតិ ឈ្មោះ

ថា សម្មាវាចា ព្រោះអត្ថថា ជាការនិយាយដោយប្រពៃនៃ

បុគ្គល បានដល់ ការរៀនចាកវចីទុច្ចរិត ៤ ។

សម្មាវាចា ៤

- ១ - ចេតនាវៀរចាកការនិយាយកុហក ឆបោក
- ២ - ចេតនាវៀរចាកការនិយាយញុះញង់ បំបែកបំបាក់
- ៣ - ចេតនាវៀរចាកការនិយាយពាក្យអាក្រក់ ជេរប្រទេច
- ៤ - ចេតនាវៀរចាកការនិយាយរោយរាយ ឥតប្រយោជន៍

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់សម្មាសាវតា

- ១ - វចីទុច្ឆរិតវត្ថុនំ អវីតិក្កមលក្ខណា មានការមិនកន្លងវត្ថុដែលជាទីតាំងនៃវចីទុច្ឆរិត ជាលក្ខណៈ
- ២ - វចីទុច្ឆរិតវត្ថុតោ សង្កោចនរសា មានការថយចាកវត្ថុដែលជាទីតាំងនៃវចីទុច្ឆរិត ជាកិច្ច
- ៣ - តស្ស អក្រិយបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការមិនធ្វើនូវវចីទុច្ឆរិតនោះ ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - សទ្ធាហិរោត្តប្បអប្បិច្ឆតាទិគុណាបទដ្ឋានា មានគុណ គឺ សទ្ធាហិរិ ឱត្តប្បៈ សេចក្តីប្រាថ្នាតិច ជាដើម ជាហេតុជិត ។

២១ - សម្មាកម្មន្តចេតសិក (Right action)

សម្មា បវត្តោ កម្មន្តោ = សម្មាកម្មន្តោ កាយទុច្ចរិតវិរតិ ការងារដែល
ប្រព្រឹត្តទៅដោយប្រពៃ ឈ្មោះថា សម្មាកម្មន្តៈ បានដល់ ចេតនាជា
គ្រឿងរៀនចាកកាយទុច្ចរិត ។

សម្មាកម្មន្តៈ ៣

- ១ - ចេតនារៀនចាក ការសម្លាប់សត្វ
- ២ - ចេតនារៀនចាក ការលួចទ្រព្យគេ
- ៣ - ចេតនារៀនចាក ការប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាម

លក្ខណៈទិចតុក្កៈរបស់សម្មាសម្ពុទ្ធ៖

- ១ - កាយទុច្ចរិតវត្ថុនំ អវីតិក្កមលក្ខណោ មានការមិនកន្លងវត្ថុដែល
ជាទីតាំងនៃកាយទុច្ចរិត ជាលក្ខណៈ
- ២ - កាយទុច្ចរិតវត្ថុតោ សង្កោចនរសោ មានការថយចាកវត្ថុដែល
ជាទីតាំងនៃកាយទុច្ចរិត ជាកិច្ច
- ៣ - តស្ស អក្រិយបច្ចុប្បដ្ឋានោ មានការមិនធ្វើកាយទុច្ចរិតនោះ
ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - សទ្ធាហិរោត្តប្បអប្បិច្ឆតាទិគុណបទដ្ឋានោ មានគុណ គឺ សទ្ធា
ហិរិ ឱត្តប្បៈ សេចក្តីប្រាថ្នាតិចជាដើម ជាហេតុជិត ។

២២ - សម្មាអាជីវចេតសិក (Right livelihood)

សម្មា អាជីវន្តិ ឯតេនាតិ = សម្មាអាជីវោ មិច្ឆាជីវិតិ វិរតិ ឈ្មោះថា

សម្មាអាជីវៈ ព្រោះអត្ថថា ជាគ្រឿងចិញ្ចឹមជីវិតដោយប្រពៃនៃសត្វ

ទាំងឡាយ បានដល់ ចេតនារៀរចាកមិច្ឆាអាជីវៈ ។

សម្មាអាជីវៈ មាន ៧ យ៉ាង គឺ រៀរចាកកាយទុច្ចរិត ៣ វចីទុច្ចរិត ៤

ដែលមានអាជីវៈជាហេតុ ឬមានច្រើនយ៉ាង ដោយអំណាចនៃការរៀរ

ចាកការកុហក បោកបញ្ឆោតជាដើម ។

មិច្ឆាជីវៈ (ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស) ៥ យ៉ាង ៖

- ១ - **សត្តវណិជ្ជា** ការជួញដូរគ្រឿងសស្ត្រារុំធនសម្រាប់ប្រហារ គឺធ្វើគ្រឿងសស្ត្រារុំធដោយខ្លួនឯង ឬបានមកដោយហេតុឯណាមួយ ហើយលក់នូវគ្រឿងសស្ត្រារុំធនោះ។ ។
- ២ - **សត្តវណិជ្ជា** ជួញដូរមនុស្ស (សត្វ) ។
- ៣ - **មំសវណិជ្ជា** ជួញដូរសាច់ គឺចិញ្ចឹមនូវសត្វទាំងឡាយ មានជ្រូកជាដើម លុះសត្វទាំងនោះចម្រើនធំឡើង ក៏សម្លាប់យកសាច់លក់ ។
- ៤ - **មជ្ជវណិជ្ជា** ការជួញដូរទឹកស្រវឹង គឺផ្សំគ្រឿងណាមួយឲ្យកើតឡើងជាទឹកស្រវឹងដោយខ្លួនឯង ឬទិញគេយកមក ហើយលក់នូវទឹកស្រវឹងនោះ ។
- ៥ - **វិសវណិជ្ជា** ការជួញដូរថ្នាំពិស គឺចាត់ចែងនូវថ្នាំពិសឲ្យកើតឡើងដោយខ្លួនឯង ឬឲ្យគេផ្សំឲ្យ ឬបានមកដោយហេតុណាមួយ ហើយលក់នូវថ្នាំពិសនោះ ។

លក្ខណៈទីចតុក្កៈរបស់សម្មាសាដីវៈ

- ១ - តិវិធកាយទុច្ចរិតចតុព្វិធវចីទុច្ចរិតវត្ថុនំ អវីតិក្កមលក្ខណោមានការមិនកន្លងវត្ថុដែលជាទីតាំងនៃ កាយទុច្ចរិត ៣ វចីទុច្ចរិត ៤ ជាលក្ខណៈ
- ២ - តេសំ វត្ថុតោ សង្កោចនរសោ មានការថយចាកវត្ថុដែលជាទីតាំងនៃ កាយទុច្ចរិត ៣ វចីទុច្ចរិត ៤ ជាកិច្ច
- ៣ - តសំ ទុច្ចរិតានំ អក្រិយបច្ចុប្បដ្ឋានោ មានការមិនធ្វើទុច្ចរិតនោះ ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - សទ្ធាហិរោត្តប្បាទិតុណបទដ្ឋានោ មានគុណ គឺ សទ្ធា ហិរិ ឱត្តប្បៈ ជាដើម ជាហេតុជិត ។

អធិប្បាយវិវេក ៣

ការវែងការរៀនចាកបាប ឈ្មោះថា វិវេកចេតនា ឬ ហៅថា វិវេក
មាន ៣ ប្រភេទ គឺ ៖

- ១- សម្បត្តិវិវេក
- ២- សមាទានវិវេក
- ៣- សមុច្ឆេទវិវេក

សម្បត្តិវិវេក បានដល់ ការរៀនចាកបាប ដោយអាជ្ញាស្រ័យរបស់ខ្លួនដូចក្នុង
ខណៈដែលកំពុងមានវិមិត្តព្វវត្ថុ (វត្ថុត្រូវរៀន) ប្រាកដចំពោះមុខហើយ
ក៏មិនប្រព្រឹត្តកន្លង ។

សមាទានវិវេក បានដល់ ការរៀនចាកបាប ដោយសមាទាន (ការកាន់យក
ឬរៀនយកដោយល្អ) នូវសិក្ខាបទដែលបញ្ញត្តទុក មាននិច្ចសីល
និងឧបោសថសីល ជាដើម ។

សមុច្ឆេទវិវេក បានដល់ ការរៀនចាកបាប ដែលកាត់ផ្តាច់ជាសមុច្ឆេទ
ដោយអរិយមគ្គ ។

អប្បមញ្ញាចេតសិក ២

១ - ករុណាចេតសិក ២ - មុទិតាចេតសិក

អប្បមាណេសុ សត្តេសុ ភវតីតិ = អប្បមញ្ញា ធម្មជាតិ ឈ្មោះ

ថា អប្បមញ្ញា ព្រោះអត្ថថា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសត្វ

មិនមានប្រមាណ ។

២៣ - ករុណាចេតសិក (Compassion)

បរទុក្ខេ សតិ សាធុនំ ហទយខេទំ ករោតីតិ = ករុណា

ធម្មជាតិណា កាលសត្វដទៃមានទុក្ខ រមែងធ្វើនូវសេចក្តី
អាណិតអាសូរដល់សាធុជនទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ
ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា ករុណា ។

ករុណា មាន ទុក្ខិតសត្តប្បញ្ញត្តិ (សេចក្តីទុក្ខរបស់សត្វ)
ជាអារម្មណ៍ ។

លក្ខណៈទីចតុក្កៈរបស់ករុណា

- ១ - បរទុក្ខាបនយកាមតាលក្ខណៈ មានសេចក្តីប្រាថ្នាជួយបំបាត់ទុក្ខអ្នកដទៃ (អាណិតអាសូរ) ជាលក្ខណៈ
- ២ - បរទុក្ខាសហនរសា មានការអត់ធ្មត់មិនបានចំពោះសេចក្តីទុក្ខអ្នកដទៃ ជាកិច្ច
- ៣ - អវិហឹសា បច្ចុប្បដ្ឋានា មានការមិនបៀតបៀនជាអាការប្រាកដ
- ៤ - ទុក្ខាភិភូតានំ អាណាថការទស្សនបទដ្ឋានា មានការឃើញសត្វដែលទុក្ខគ្របសង្កត់ហើយមិនមានទីពឹង ជាហេតុផិត ។

សម្បត្តិ និង វិបត្តិ របស់ករុណា ៖

វិហឹសូបសមោ សម្បត្តិ

មានការចូលទៅរម្ងាប់នូវសេចក្តី
បៀតបៀន ជាសម្បត្តិ

សោកសម្ពុរោ វិបត្តិ

មានការកើតឡើងនៃសេចក្តីសោក
(ងាយនឹងឲ្យសោកកើតឡើង) ជាវិបត្តិ

គេហសិទ្ធិ ទោមនស្សំ អាសន្នបច្ចត្តិកា

មានទោមនស្ស

(ការខូចចិត្ត) ដែលអាស្រ័យកាមគុណ
ជាសត្រូវជិត

វិហឹសា ទូរបច្ចត្តិកា

មានការបៀតបៀនសត្វ
ជាសត្រូវឆ្ងាយ ។

២៤ - មុទិតាចេតសិក

(Appreciative or Sympathetic joy)

មោទន្តិ ឯតាយាតិ = មុទិតា បុគ្គលរមែង ត្រេកអរ (ចំពោះសេចក្តីសុខ ឬសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃ) ដោយធម្មជាតិនេះ ព្រោះហេតុនោះ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា មុទិតា ។

មុទិតា មាន សុខិតសត្តប្បញ្ញត្តិ (សេចក្តីសុខ ឬសម្បត្តិរបស់សត្វ) ជាអារម្មណ៍ ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់មុទិតា

- ១ - បរសម្បត្តិអនុមោទនលក្ខណា មានការត្រេកអររីករាយ
(សរសើរ) ចំពោះសម្បត្តិរបស់
អ្នកដទៃ ជាលក្ខណៈ
- ២ - អនិស្សាយនរសា មានការមិនច្រណែន ជាកិច្ច
- ៣ - អរតិវិយាតបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការកំចាត់បង់នូវអរតិ
(ការមិនត្រេកអរ) ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - បរសម្បត្តិទស្សនបទដ្ឋានា មានការឃើញសម្បត្តិរបស់
សត្វដទៃ ជាហេតុជិត ។

សម្បត្តិ និង វិបត្តិ របស់ មុទិតា ៖

អរតិរូបសមោ សម្បត្តិ មានការចូលទៅរម្ងាប់នូវអរតិ (សេចក្តីមិនត្រេកអរ) ជាសម្បត្តិ

បហាសសម្ភរោ វិបត្តិ មានការសើចសប្បាយ (ក្អាកក្អាយ ភ្លើតភ្លើន) ជាវិបត្តិ

គេហសិតំ សោមនស្សំ អាសន្នបច្ចត្តិកា មានសោមនស្សដែលអាស្រ័យនឹងកាមគុណ ជាសត្រូវជិត

អរតិទូរបច្ចត្តិកា មានការមិនត្រេកអរ (នឹងសុខ ឬសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃ) ជាសត្រូវឆ្ងាយ ។

អប្បមញ្ញា (ឬព្រហ្មវិហារ) ៤

- ១- មេត្តា អង្គធម៌ គឺ អទោសចេតសិក
- ២- ករុណា អង្គធម៌ គឺ ករុណាចេតសិក
- ៣- មុទិតា អង្គធម៌ គឺ មុទិតាចេតសិក
- ៤- ឧបេក្ខា អង្គធម៌ គឺ តត្រមជ្ឈត្តតាចេតសិក ។

២៥ - បញ្ញាស្រ្តីយចេតសិក ១ (Wisdom)

បដានាតីតិ = បញ្ញា ឈ្មោះថា បញ្ញា ព្រោះអត្ថថា ដឹងទូទៅ គឺ
ដឹងអរិយសច្ចៈជាដើម បញ្ញានុ៎ះឯង ជាឥន្ទ្រិយ (ជាធំក្នុងការ
ដឹងច្បាស់នូវសភាវធម៌) ព្រោះហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា
បញ្ញាស្រ្តីយ ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់បញ្ញា

- ១ - ធម្មសភាវបដិវេធសក្ខណា មានការចាក់ផ្ទះសភាវៈនៃធម៌
ជាលក្ខណៈ
- ២ - ធម្មានំ សភាវបដិព្វាទកមោហន្តការវិទ្ធិសនរសា មានការ
កំចាត់បង់នូវភាពងងឹត គឺមោហៈ
ដែលបិទបាំងសភាវធម៌ជាកិច្ច
- ៣ - អសម្មោហបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការមិនវង្វេង ជាអាការប្រាកដ
(ដូចមគ្គុទ្ទេសក៍ដ៏ចំណាន)
- ៤ - សមាធិបទដ្ឋានា មានសមាធិ ជាហេតុជិត ។

លក្ខណាទិចតុក្កៈរបស់បញ្ញា (ន័យម្យ៉ាងទៀត)

- ១ - យថាភូតបដិវេធលក្ខណា មានការចាក់ផ្ដុះ (ដឹងច្បាស់) នូវធម៌តាមសេចក្ដីពិត ជាលក្ខណៈ
- ២ - វិសយោភាសនរសា មានការឆ្លុះបញ្ចាំងនូវអារម្មណ៍ឲ្យភ្លឺច្បាស់ជាកិច្ច (ដូចប្រទេស ជាគ្រឿងបំភ្លឺ)
- ៣ - អសម្មោហបច្ចុប្បដ្ឋានា មានការមិនវង្វេង ជាអាការប្រាកដ
- ៤ - យោនិសោមនសិការបទដ្ឋានា មានយោនិសោមនសិការៈ
ជាហេតុជិត ។
- តិហេតុកបដិសន្ធិកតាបទដ្ឋានា វា ឬមានតិហេតុកបដិសន្ធិ
ជាហេតុជិត ។

បញ្ញាចេតសិកនេះ កាលកើតឡើង រមែងដឹងទូទៅដល់
ធម៌ទាំងដែលជា កុសល អកុសល ធម៌ដែលគួរសេព ធម៌
ដែលមិនគួរសេព ដឹងធម៌ដែលអាក្រក់ ធម៌ដែលប្រណីត ធម៌
ដែលចូលគ្នាបាន និងធម៌ដែលចូលគ្នាមិនបាន ដូចពេទ្យអ្នក
មានជំនាញអាចផ្សំភេសជ្ជៈគឺថ្នាំ ដែលជាទិសប្បាយដល់អ្នក
ជម្ងឺជាដើម ដូច្នោះ ។

ការរូបរួមចែកសិក

ចូលជាមួយនិង

ចិត្ត

ចិត្តមាន ៤ ប្រភេទគឺ

១-កាមាវចរចិត្ត ៥៤ ដួង

២-រូបាវចរចិត្ត ១៥ ដួង

៣-អរូបាវចរចិត្ត ១២ ដួង

៤-លោកុត្តរចិត្ត ៨ ដួង ឬ ៤០ ដួង

សរុបត្រូវជា ៨៩ ដួង ឬ ១២១ ដួង

កាមាវចរចិត្ត ៥៤ ចែកជា ២ ប្រភេទ

- ១-អសោភណចិត្តមាន ៣០ ដួង
- ២-សោភណចិត្តមាន ២៤ ដួង



អកុសលចិត្ត ១២ ដួង

Immoral Consciousness

លោភមូលចិត្ត ៨ ដួង

ទោសមូលចិត្ត ២ ដួង

មោហមូលចិត្ត ២ ដួង

លោកមូលចិត្ត ៨ ដួង

Consciousness Rooted in Attachment

១-សោមនស្សសហគតំ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

លោកមូលចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា ប្រកបដោយមិច្ឆាទិដ្ឋិ(មិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់) មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា កើតឡើងដោយតតមានអ្នកដទៃបបួលដឹកនាំ ។

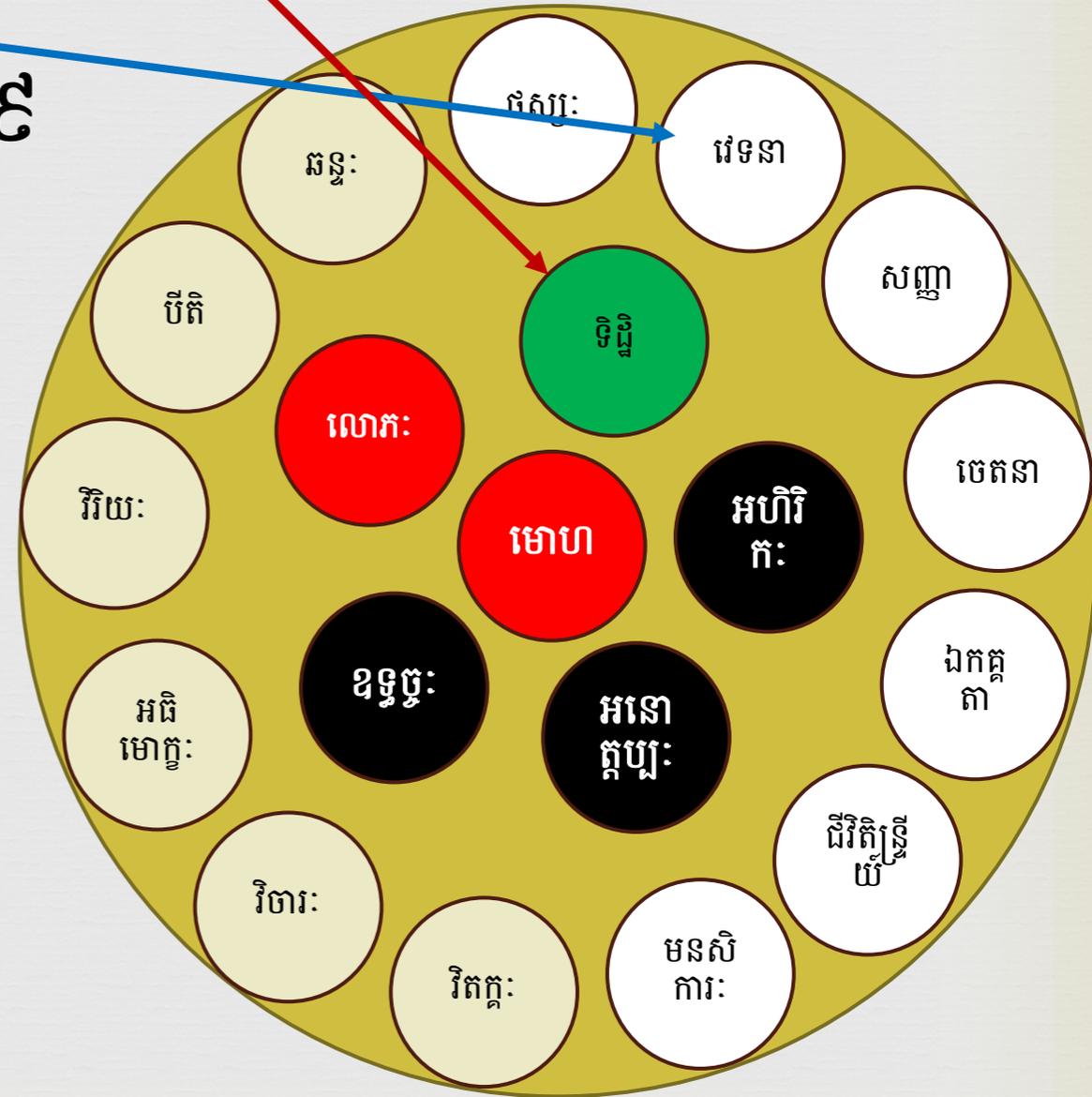
Consciousness, unprompted, accompanied by pleasure, and connected with wrong view,

១- សោមនស្សសហគតំ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ១៩

ប្រភេទគឺ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១៣ គឺ សព្វចិត្តសាធារណចេតសិក ៧ និងបកិណ្ណកចេតសិក ៦
- មោចតុកៈ ៤
- លោតិកៈ ២ គឺ លោភោ និង ទិដ្ឋិ (រៀរមាន៖)



២-សោមនស្សសហគតំ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

លោភមូលចិត្តប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា
ប្រកបដោយមិច្ឆាទិដ្ឋិ មានកម្លាំងខ្សោយ កើតឡើងដោយ
មានការបបួលដឹកនាំពីអ្នកដទៃ ។

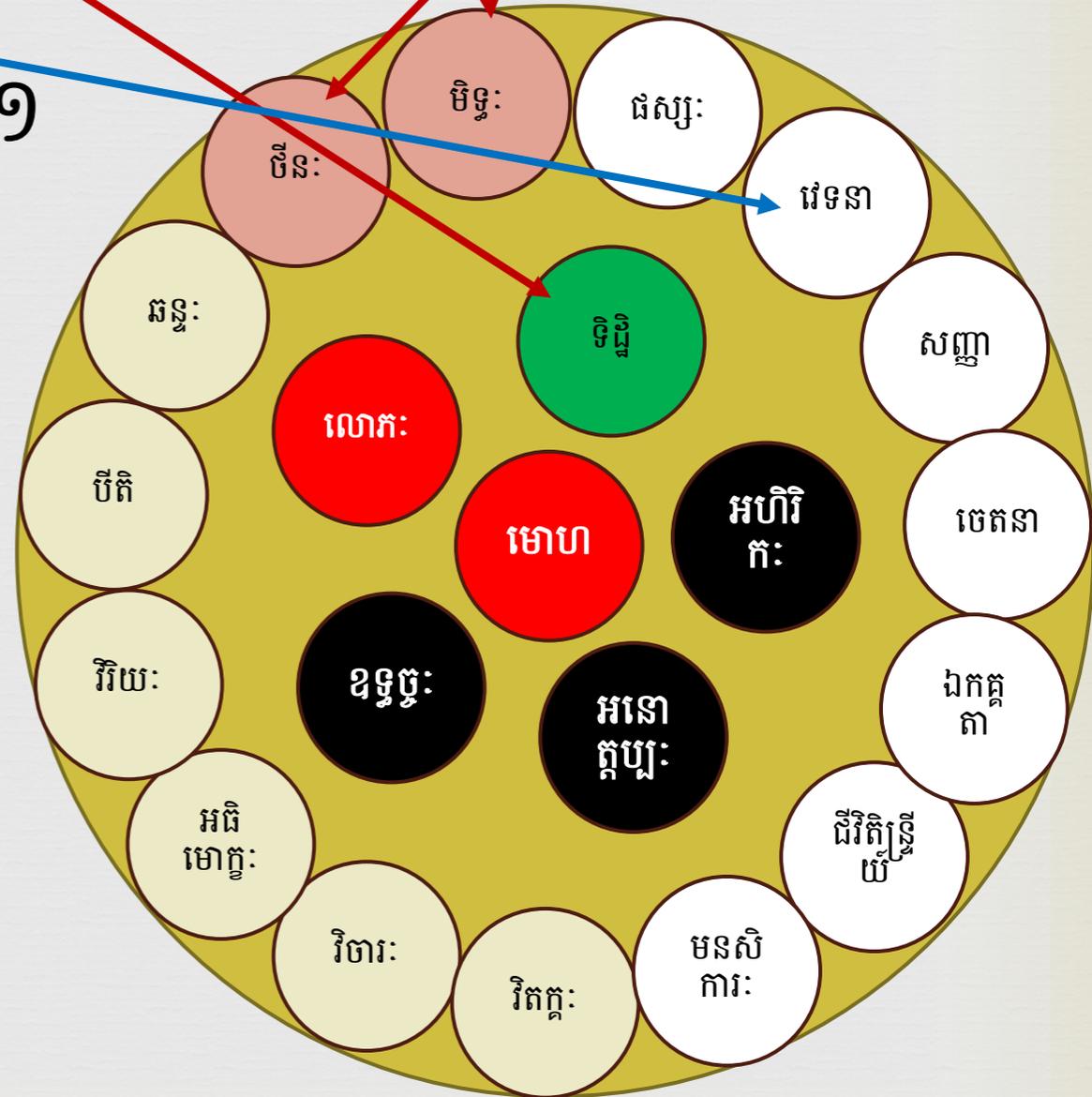
Consciousness, prompted, accompanied by pleasure,
and connected with wrong view,

២- សោមនស្សសហគតំ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ២១

ប្រភេទគឺ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១៣ គឺ
សព្វចិត្តសាធារណចេតសិក ៧
និងបកិណ្ណកចេតសិក ៦
- មោចតុក្កៈ ៤
- លោតិកៈ ២ (រៀរមាន៖)
- ចីទុកៈ ២ គឺ ចិនៈ មិទ្ធាៈ



៣- សោមនស្សសហគតំ ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

លោភមូលចិត្តប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា

ប្រាសចាកមិច្ឆាទិដ្ឋិ មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា កើតឡើងដោយមិន

មានការបបួលដឹកនាំ ។

Consciousness, unprompted, accompanied by

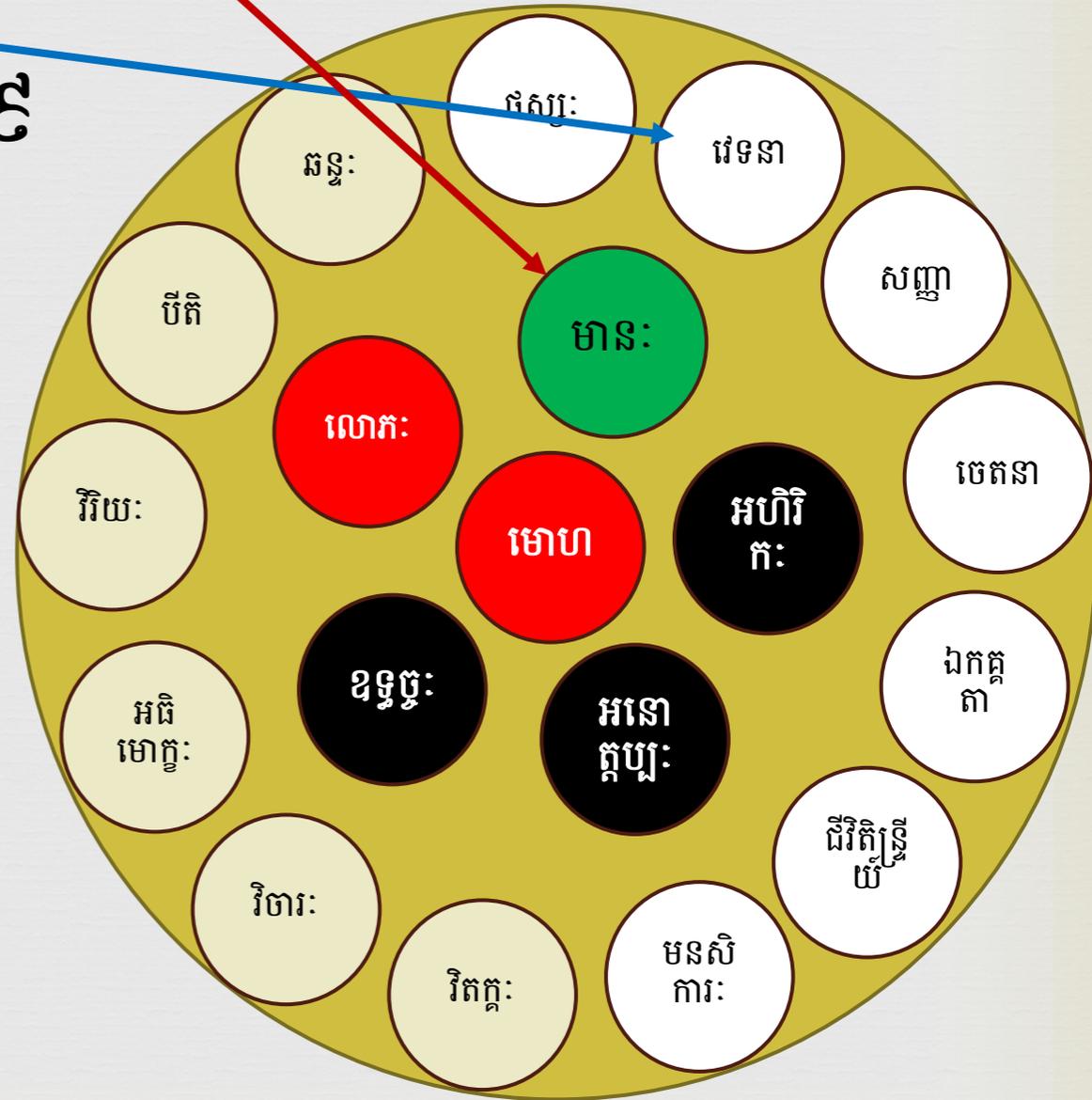
pleasure, and disconnected with wrong view,

៣- សោមនស្សសហគតំ ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ១៩

ប្រភេទគឺ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១៣ គឺ
- សព្វចិត្តសាធារណចេតសិក ៧
- និងបកិណ្ណកចេតសិក ៦
- មោចតុក្កៈ ៤
- លោតិកៈ ២ គឺ លោភៈ និង
- មានៈ (រៀនទិដ្ឋិ)



ចំណាំ

លោកមូលចិត្តប្រកាសទី ៣ នេះមានចេតសិកប្រកបជាមួយ
១៩ ប្រភេទ តែក្នុងកាលណាដែលមានមានៈចេតសិក
កើតរួមជាមួយ មានចេតសិកប្រកបជាមួយត្រឹមតែ ១៨
ប្រភេទប៉ុណ្ណោះក្នុងកាលណាដែលមិនមានមានៈចេតសិក
កើតរួមជាមួយ ។

៤-សោមនស្សសហគតំ ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

លោភមូលចិត្តប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា

ប្រាសចាកមិច្ឆាទិដ្ឋិ មានកម្លាំងខ្សោយ កើតឡើងដោយមាន

ការបបួលដឹកនាំ ។

Consciousness, prompted, accompanied by

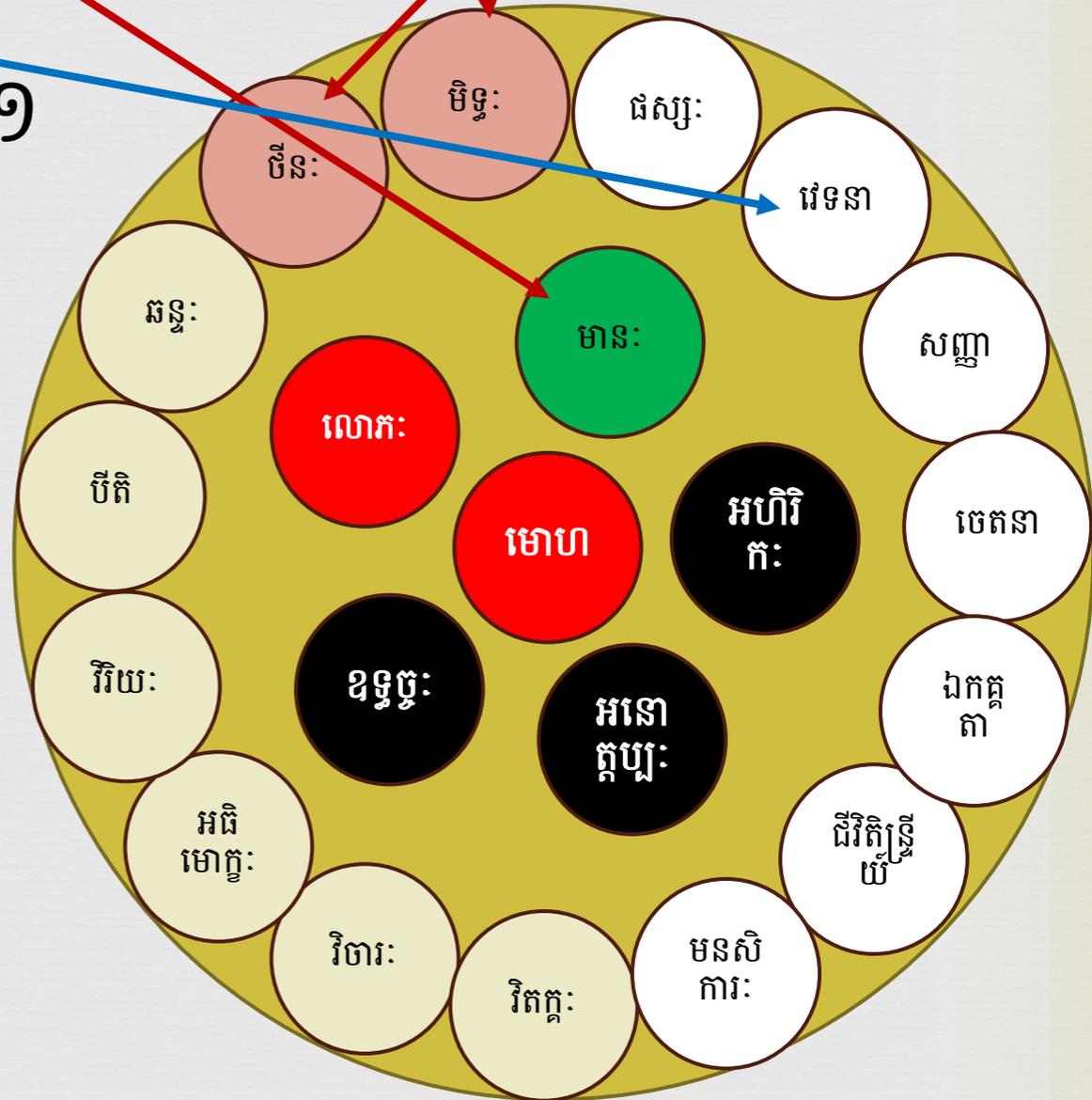
pleasure, and disconnected with wrong view,

៤- សោមនស្សសហគតំ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ សសង្ហារិកំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ២១

ប្រភេទគឺ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១៣ គឺ
- សព្វចិត្តសាធារណចេតសិក ៧
- និងបកិណ្ណកចេតសិក ៦
- មោចតុក្កៈ ៤
- លោតិកៈ ២ (រៀរទិដ្ឋិ)
- ចីទុកៈ ២ គឺ ចិនៈ មិទ្ធៈ



ចំណាំ

-លោកមូលចិត្តដឹងទី ៤ នេះមានចេតសិកប្រកបជាមួយ
២១ ប្រភេទក្នុងកាលណាដែលមានមានៈចេតសិកកើត
រួមជាមួយ មានចេតសិកប្រកបជាមួយត្រឹមតែ ២០
ប្រភេទប៉ុណ្ណោះ ក្នុងកាលណាដែលមិនមានមានៈ
ចេតសិកកើត រួមជាមួយ។

-មានៈនិងទិដ្ឋិកើតរួមគ្នាមិនបានទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងកង
អកុសលដូចគ្នា។

៥- ឧបេក្ខាសហគតំ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

លោភមូលចិត្តដែលប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយ

ឧបេក្ខាវេទនា ប្រកបដោយ មិច្ឆាទិដ្ឋិ មិនមានការបបួល

ដឹកនាំ។

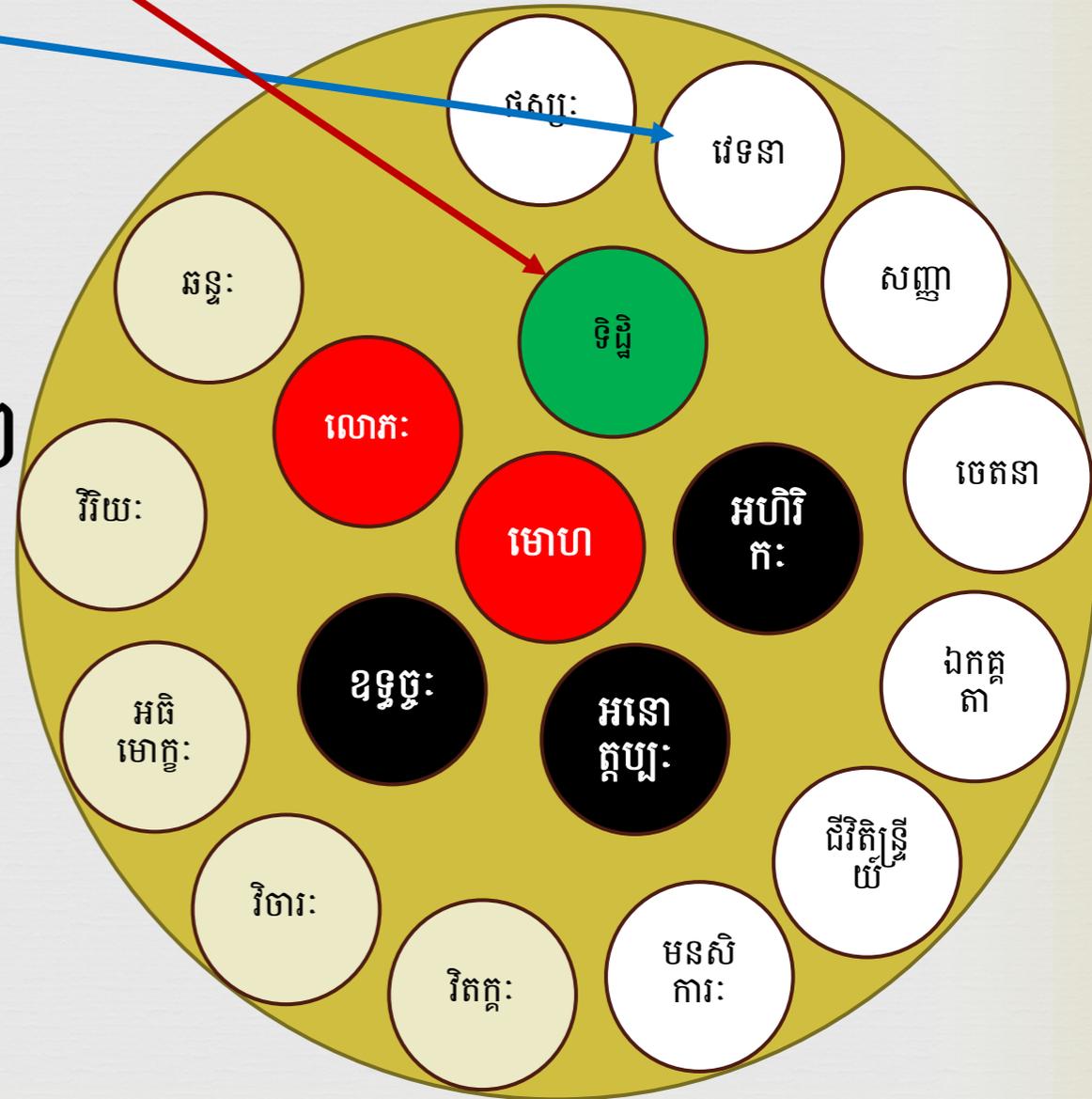
Consciousness, unprompted, accompanied by
indifference, and connected with wrong view,

៥- ឧបេក្ខាសហគតំ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មានចេតសិកប្រកបជាមួយ

១៨ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១២
(រៀបចំ)
- មោចតុក្កៈ ៤
- លោតិកៈ ២ (រៀបមានៈ)



៦- ឧបេក្ខាសហគតំ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

លោភមូលចិត្តដែលប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយឧបេក្ខាវេទនា
ប្រកបដោយ មិច្ឆាទិដ្ឋិ មានការបបួលដឹកនាំ។

Consciousness, prompted, accompanied by
indifference, and connected with wrong view,

៦- ឧបេក្ខាសហគតំ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

មានចេតសិកប្រកបជាមួយ

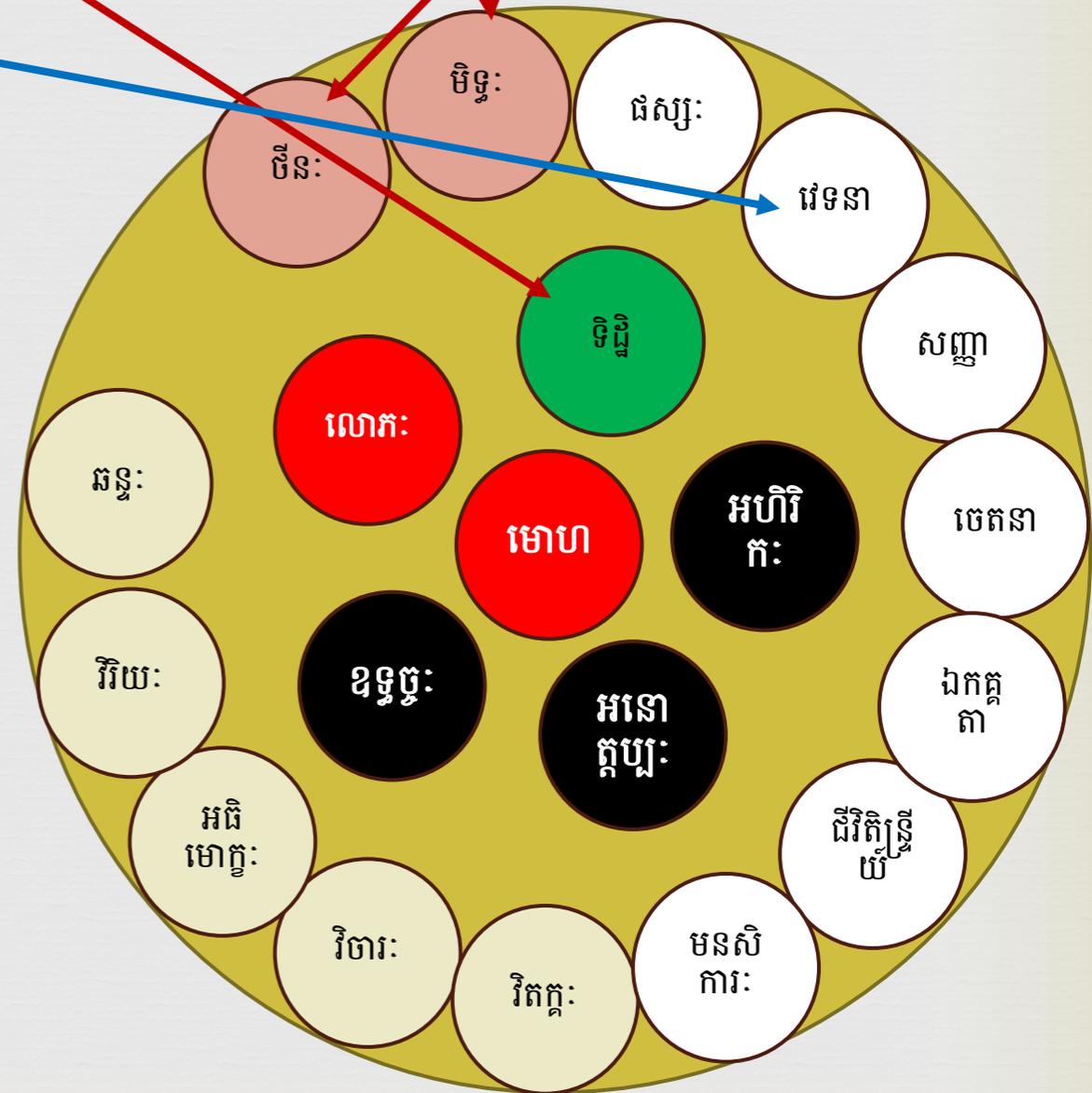
២០ ប្រភេទគឺ ៖

-អញ្ញាសមានាចេតសិក ១២
(រៀបចំ)

-មោចតុក្កៈ ៤

-លោតិកៈ ២ (រៀបមានៈ)

-ចំណុះ ២ គឺ ចំណុះ មិទ្ធាៈ



៧- ឧបេក្ខាសហគតំ ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

លោភមូលចិត្តដែលប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយឧបេក្ខាវេទនា
ប្រាសចាកមិច្ឆាទិដ្ឋិ មិនមានការបបួលដឹកនាំ។

Consciousness, unprompted, accompanied by
indifference, and connected with wrong view,

៨- ឧបេក្ខាសហគតំ ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

លោភមូលចិត្តប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រាសចាក
មិច្ឆាទិដ្ឋិ មានកម្លាំងខ្សោយ កើតឡើងដោយមានការបបួល
ដឹកនាំពីអ្នកដទៃ។

Consciousness, prompted, accompanied by

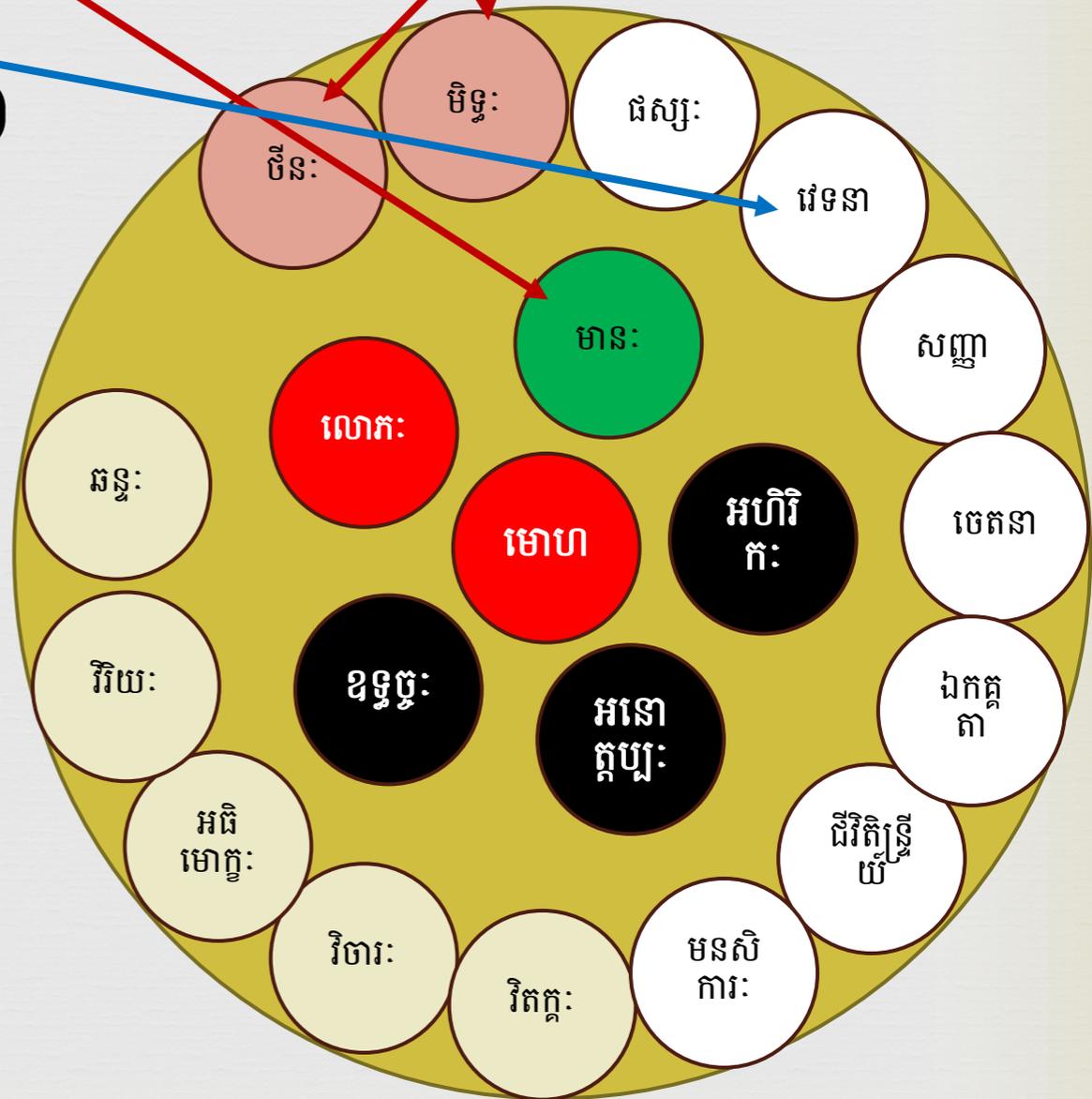
indifference, and connected with wrong view,

៨- ឧបេក្ខាសហគតំ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ២០

ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១២
(រៀបចំ)
- មោចតុក្កៈ ៤
- លោតិកៈ ២ (រៀបចំ)
- ចិន្ទុកៈ ២ គឺ ចិន្ទៈ ចិន្ទុៈ



សំណួរ

- ១- តើលោកមូលចិត្តដឹងណាខ្លះ ដែលមានចេតសិកប្រកបជាមួយច្រើនជាងគេ?
- ២- តើលោកមូលចិត្តដឹងណាខ្លះ ដែលមានចេតសិកប្រកបជាមួយតិចជាងគេ?
- ៣- តើបីតិចេតសិក កើតនៅក្នុងលោកមូលចិត្តដឹងណាខ្លះ?
- ៤- តើទិដ្ឋិចេតសិក កើតនៅក្នុងលោកមូលចិត្តដឹងណាខ្លះ?
- ៥- តើបីតិចេតសិកមាននៅក្នុងលោកមូលចិត្ត ដែលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខា វេទនាឬទេ? បើមានព្រោះហេតុអ្វី? បើមិនមានព្រោះអ្វី?
- ៦- ចំពោះលោកមូលចិត្តដែលមិនមានមិច្ឆាទិដ្ឋិកើតជាមួយ ហេតុអ្វីក៏ចាត់ជា អកុសលចិត្តដែរ? ចូរពន្យល់ !
- ៨- តើលោកមូលចិត្ត និងលោកចេតសិក ដូចគ្នា ឬខុសគ្នា?
- ៩- តើសោមនស្សវេទនា កើតក្នុងលោកមូលចិត្តប៉ុន្មានដឹង?

- ១០- តើឧបេក្ខាវេទនាដែលកើតក្នុងលោកមូលចិត្ត មានជាតិជាកិរិយា ឬក៏ជាវិបាក?
- ១១- តើមាន៖ អាចកើតក្នុងលោកមូលចិត្តប៉ុន្មានដួង?
- ១២- តើចំនៈ មិទ្ធាៈ កើតក្នុងលោកមូលចិត្តប៉ុន្មានដួង ?
- ១៣- តើលោកមូលចិត្តមានប៉ុន្មានដួង?
- ១៤- តើបុថុជ្ជន មានលោកមូលចិត្តប៉ុន្មានដួង?
- ១៥- តើអរិយបុគ្គលថ្នាក់ក្រោមមានលោកមូលចិត្តប៉ុន្មានដួង?
- ១៦- តើព្រះអរហន្តមានលោកមូលចិត្តប៉ុន្មានដួង?
- ១៧- តើសត្វតិរច្ឆានមានលោកមូលចិត្តប៉ុន្មានដួង?
- ១៨- ក្នុងនិច្ចសីល តើលោកមូលចិត្តជាហេតុឲ្យដាច់សិក្ខាបទណាខ្លះ?

ចំណាំ

ក្នុងលោកមូលចិត្ត ៨ ដួង មានចេតសិកកើតរួមទាំងអស់ ២២ ប្រភេទ
គឺ អញ្ញសមានាចេតសិក ១៣ មោចតុក្កចេតសិក ៤ លោតិក
ចេតសិក ៣ ចីទុកចេតសិក ២។ ប៉ុន្តែចេតសិកដែលកើតទៀងទាត់
ក្នុងលោកមូលចិត្តទាំង ៨ ដួង មានត្រឹមតែ ១៧ ប៉ុណ្ណោះគឺ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១២ (រៀន បីតិ)
- មោចតុក្ក៖ ៤
- លោកចេតសិក ១ (រៀន ទិដ្ឋិ មានៈ ចិនៈ មិទ្ធាៈ)។

ហេតុនាំឱ្យកើតលោកមូលចិត្តមាន ៤ យ៉ាងគឺ ៖

១- លោកបរិវារកម្មបដិសន្ធិកតា បដិសន្ធិដោយកម្មដែលមាន

លោកៈជាបរិវារ

២- លោកឧស្សន្ទភវតោចវនតា ចុតិចាកភពដែលសម្បូរដោយលោ

ភៈ ឬ សេចក្តីសប្បាយ

៣- ឥដ្ឋារម្មណសមាយោគោ មានការជួបប្រសព្វនឹងឥដ្ឋារម្មណ៍

៤- អស្សាទទស្សនំ មានការឃើញនូវវត្ថុជាទីពេញចិត្ត ឬជាទី

សប្បាយចិត្ត

ការចែកលោកមូលចិត្ត ៨ ដូងដោយន័យផ្សេងៗ

- ១- ដោយជាតិ ជាអកុសលជាតិ
- ២- ដោយភូមិ ជាកាមាវចរភូមិ (កើតបាន ៣០ ភូមិ)
- ៣- ដោយវេទនា ជាសោមនស្សវេទនា ៤ ដូង និង
ជាឧបេក្ខាវេទនា ៤ ដូង
- ៤- ដោយហេតុ ជានហេតុ និង ជាទ្វិហេតុកចិត្ត
- ៥- ដោយសង្ខារ ជាអសង្ខារិក ៤ ដូង និង ជាសសង្ខារិក ៤ ដូង
- ៦- ដោយសម្បយុត្ត ជាទិដ្ឋិតតសម្បយុត្ត ៤ ដូង និង
ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្ត ៤ ដូង

៧- ដោយសោភណៈ ជាអសោភណចិត្ត

៨- ដោយឈាន ជាអកុសលឈាន

៩- ដោយលោកិយ ជាលោកិយចិត្ត

១០- ដោយកិច្ច ធ្វើជវនកិច្ចតែម្យ៉ាង

១១- ដោយអារម្មណ៍ ដឹងអារម្មណ៍ទាំង ៦

១២- ដោយទ្វារ ប្រព្រឹត្តទៅតាមទ្វារទាំង ៦

១៣- ដោយវត្ថុ អាស្រ័យនឹងហឫទ័យវត្ថុ (ក្នុងភពដែលមានខន្ធផ)។

១៤- ដោយវិញ្ញាណធាតុ ជាមនោវិញ្ញាណធាតុ។

ផលរបស់លោកមូលចិត្ត

បច្ចុប្បន្ន កាលណាសត្វលោកច្រើនទៅដោយលោកចិត្តនឹងកើត
ទុក្ខច្រើនប្រការ។

អនាគតជាតិ លោកមូលចិត្តច្រើននាំសត្វទៅកើតជាប្រេត។

សរុបលោកមូលចិត្ត ៨ ដួង សម្រាប់ស្វាធិការ

- | | |
|-----------------|--------------------------------|
| ១- សោមនស្សសហគតំ | ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ |
| ២- សោមនស្សសហគតំ | ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ |
| ៣- សោមនស្សសហគតំ | ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ |
| ៤- សោមនស្សសហគតំ | ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ |
| ៥- ឧបេក្ខាសហគតំ | ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ |
| ៦- ឧបេក្ខាសហគតំ | ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ |
| ៧- ឧបេក្ខាសហគតំ | ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ |
| ៨- ឧបេក្ខាសហគតំ | ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ |

ពាក្យគន្លឹះងាយចាំ ក្នុងលោកមូលចិត្តទាំង៨ដួង



ទោសមូលចិត្ត ២ ដង

Consciousness Rooted in Illwill or Aversion

១- ទោមនស្សសហគតំ បដិយសម្បយុត្តំ អសង្ហារិកំ

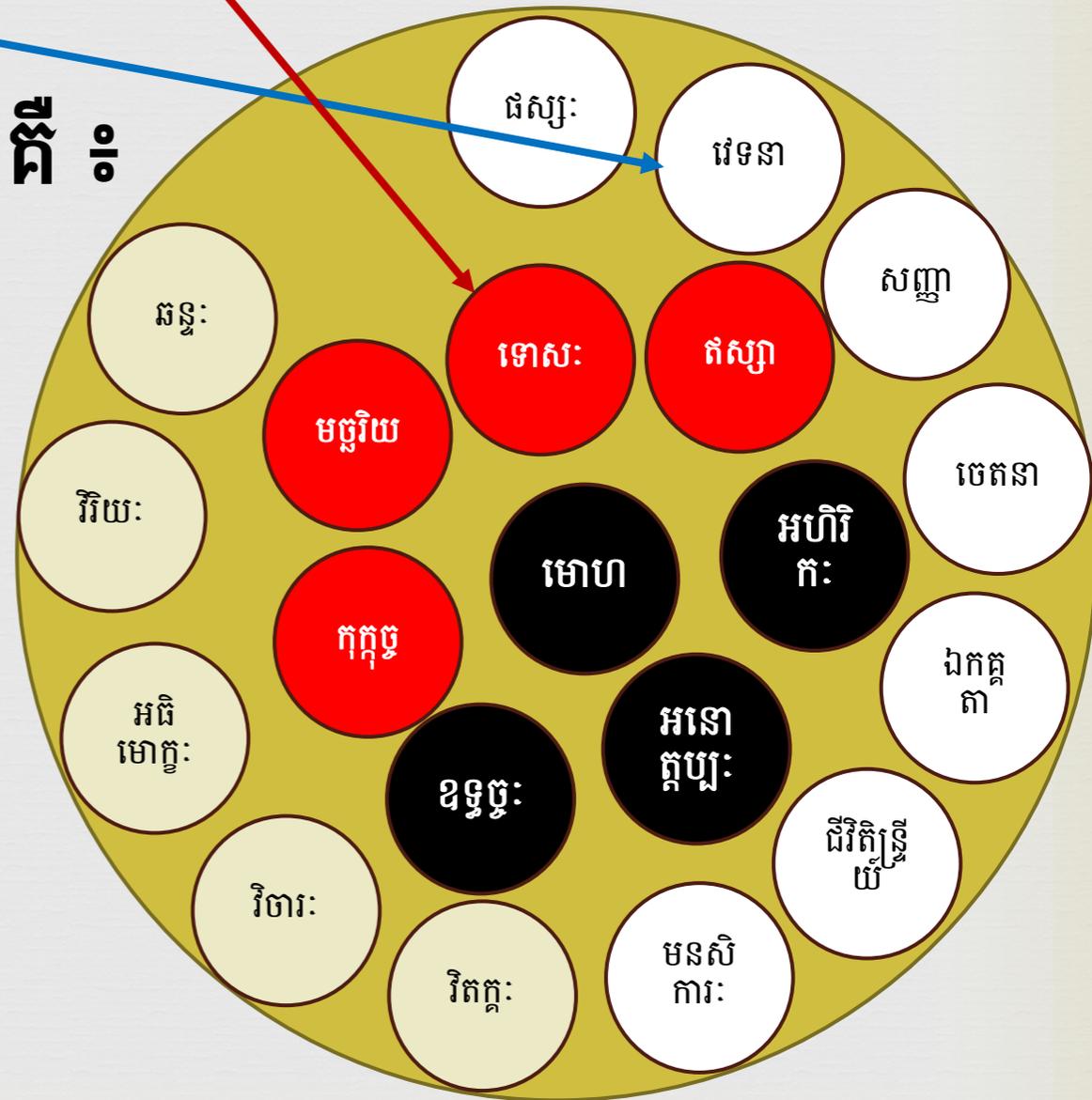
ចិត្តដែលប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយទោមនស្សវេទនា ប្រកបដោយបដិយៈ (សេចក្តីថ្នាំងថ្នាក់) មិនមានការបបួលដឹកនាំ។

Consciousness, unprompted, accompanied by displeasure, and connected with illwill.

១- ទោមនស្សសហគតំ បដិយសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ២០ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១២ (រៀបរយ)
- មោចតុក្កៈ ៤
- ទោចតុក្កៈ ៤



២- ទោមនស្សសហគតំ បដិយសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

ចិត្តដែលប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយទោមនស្សវេទនា ប្រកបដោយប

ដិយៈ (សេចក្តីថ្នាំងថ្នាក់) មានការបបួលដឹកនាំ។

Consciousness, prompted, accompanied by displeasure, and connected with illwill.

២- ទោមនស្សសហគតំ បដិយសម្បយុត្តំ សសង្ហារិកំ

មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ២២

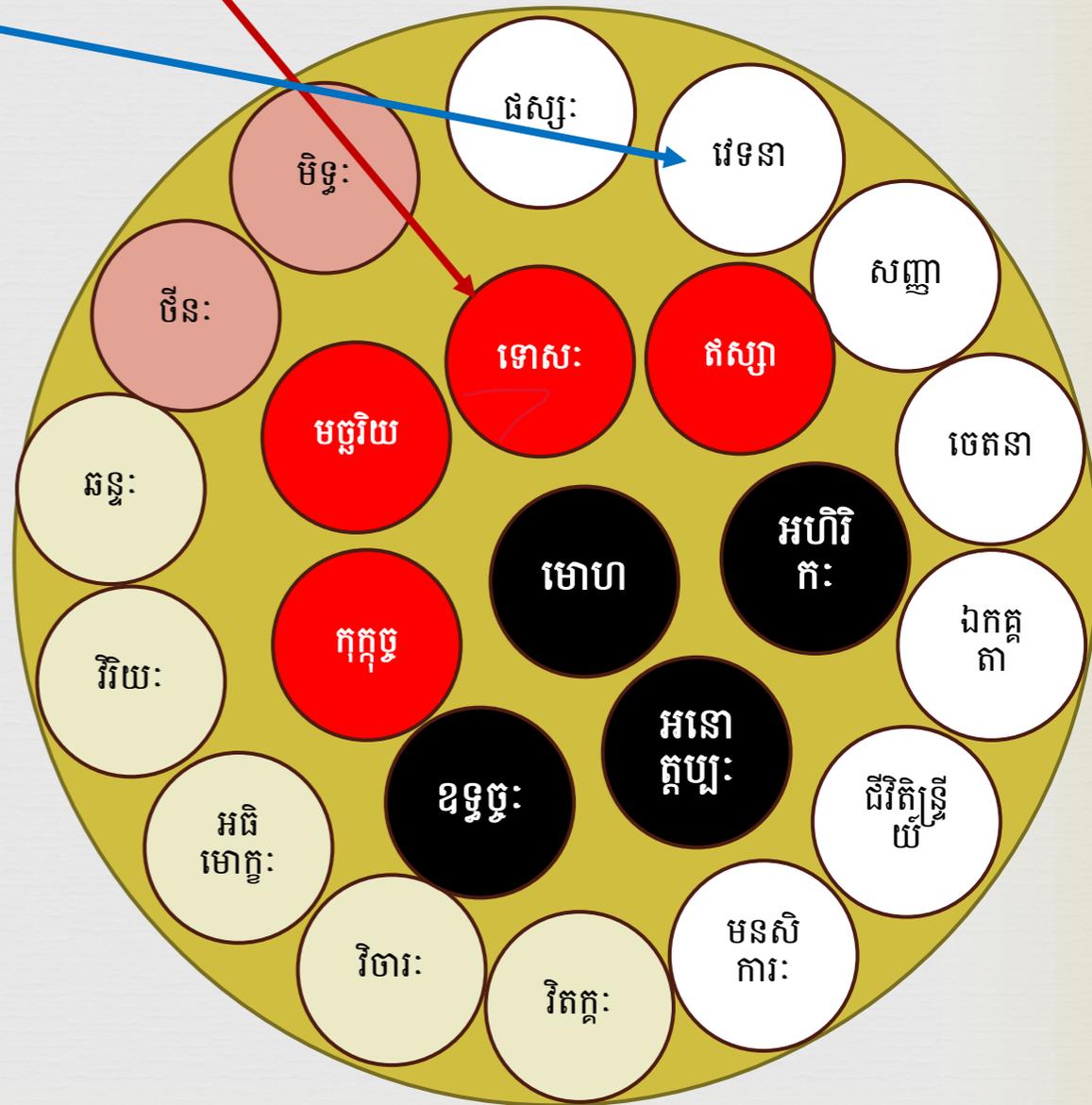
ប្រភេទគឺ៖

-អញ្ញសមានាចេតសិក ១២ (រៀបរយ)

-មោចតុក្ក៖ ៤

-ទោចតុក្ក៖ ៤

-ចីទុក៖ ២



សរុបទោសមូលចិត្ត ២ ដួង

- ១- ទោមនស្សសហគតំ បដិយសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ
- ២- ទោមនស្សសហគតំ បដិយសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

ពាក្យគន្លឹះងាយចាំ ក្នុងទោសមូលចិត្ត ២ ដួង



ហេតុនាំឱ្យកើតទោសមូលចិត្តមាន ៤ យ៉ាង គឺ ៖

១- ទោសជ្ឈាសយតា ភាពជាអ្នកចង់នូវសេចក្តីក្រោធទុក។

២- អគម្ពីរបកតិកា ជាអ្នកមិនមានភាពល្អិតសុខុម
ជាប្រក្រតី។

៣- អប្បសុតតា ជាអ្នកស្តាប់ព្រះសទ្ធម្មតិចតួច។

៤- អនិដ្ឋារម្មណសមាយោគោ ជួបប្រសព្វនឹងអនិដ្ឋារម្មណ៍។

ធម៌ជាហេតុលះទោសមូលចិត្តមាន ៦ យ៉ាងគឺ ៖

១- មេត្តានិមិត្តស្ស ឧត្តហោ

ការរៀនយកនូវមេត្តានិមិត្ត។

២- មេត្តាភាវនានុយោគោ

ការបំពេញព្យាយាមក្នុងមេត្តាភាវនា។

៣- កម្មស្សកតាបច្ចវេក្ខណា

ពិចារណាយើងឃើញថា សត្វមានកម្ម
ជារបស់ខ្លួន។

៤- បដិសង្ខានពហុលីកតា

ភាពជាអ្នកពិចារណាច្រើន។

៥- កល្យាណមិត្តតា

ជាអ្នកមានកល្យាណមិត្ត។

៦- សប្បាយកថា

មានកថាជាទីសប្បាយ។

ការចែកទោសមូលចិត្ត ២ ដួងដោយន័យផ្សេង

ងៗ

១- ដោយជាតិ

ជាអកុសលជាតិ។

២- ដោយភូមិ

កើតក្នុងកាមាវចរភូមិ ១១ ជាន់។

៣- ដោយវេទនា

ជាទោមនស្សវេទនាទាំង ២ ដួង។

៤- ដោយហេតុ

ជានហេតុ និង ជាទ្វិហេតុកចិត្ត។

៥- ដោយសង្ខារ

ជាអសង្ខារិក ១ សសង្ខារិក ១។

៦- ដោយនិរន្តរភាព ជាដំបូងនិរន្តរភាពទាំង ១៣ ដួង។

៧- ដោយសោភណៈ

ជាអសោភណចិត្ត។

៨- ដោយឈាន

ជាអកុសលឈាន។

៩- ដោយលោកិយៈ

ជាលោកិយចិត្ត។

១០- ដោយកិច្ច

ធ្វើជវនកិច្ច។

១១- ដោយអារម្មណ៍

ដឹងអារម្មណ៍ទាំង ៦។

១២- ដោយទ្វារ

កើតតាមទ្វារទាំង ៦។

១៣- ដោយវត្ថុ

អាស្រ័យតែហទយវត្ថុប៉ុណ្ណោះ។

១៤- ដោយវិញ្ញាណធាតុ

ជាមនោវិញ្ញាណធាតុ ។

ផលនៃទោសមូលចិត្ត

ក្នុងបច្ចុប្បន្ន បើសត្វលោកច្រើនដោយទោសមូលចិត្ត និង
កើតមានសត្តន្តរាយ (អន្តរាយកើតពីសាស្ត្រាវុធ គឺចម្បាំង
រាំងជល់) ក្នុងអនាគតជាតិច្រើនបដិសន្ធិក្នុងនរក។

មោហមូលចិត្ត ២ ដួង

១- ឧបេក្ខាសហគតំ វិចិកិត្តាសម្បយុត្តំ មោហមូលចិត្ត
ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រកបជាមួយវិចិកិត្តា
(សេចក្តីសង្ស័យ) ។

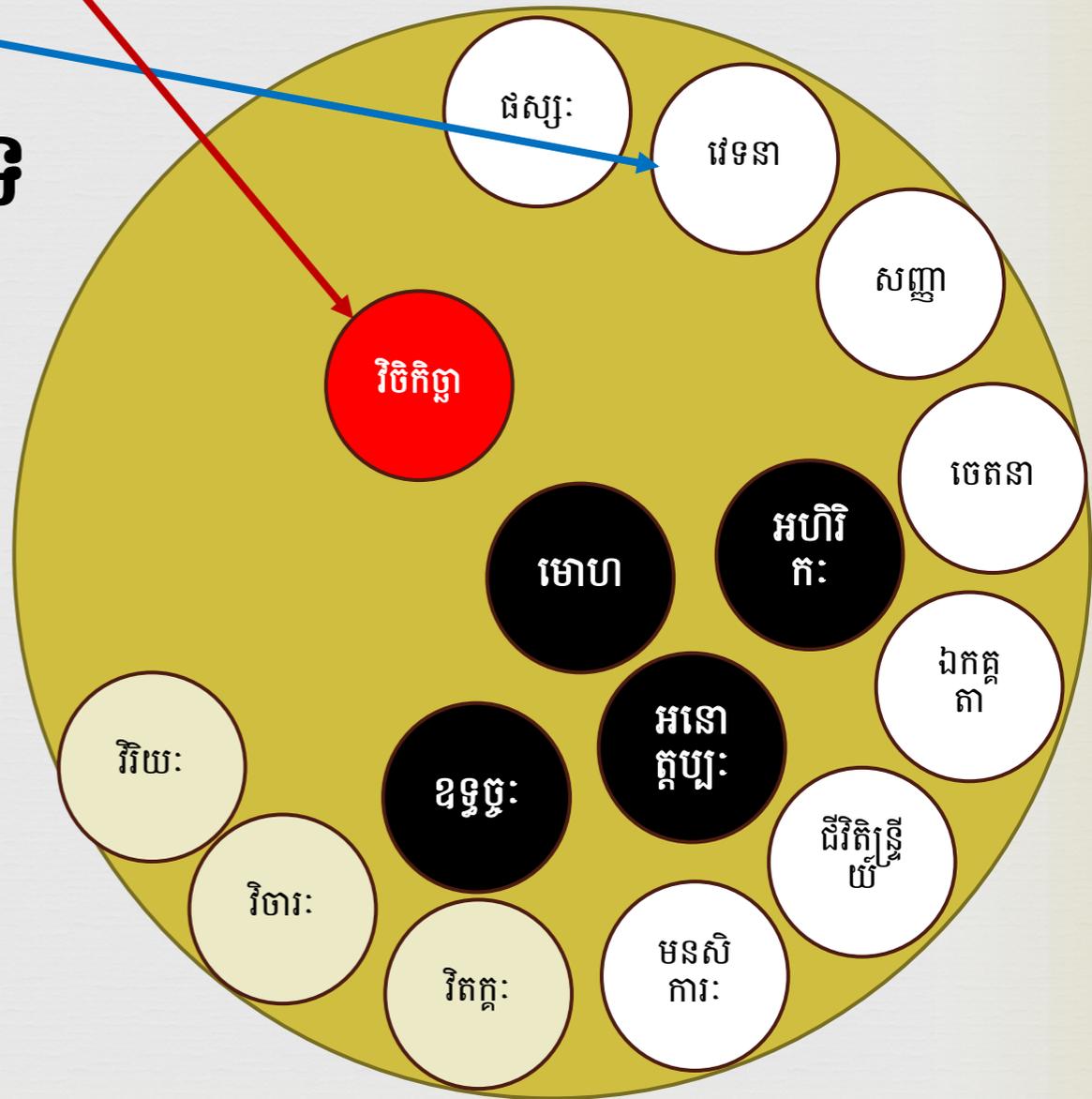
**Consciousness, accompanied by indifference,
and connected with doubts.**

១- ឧបេក្ខាសហគតំ វិចិត្រិក្ខាសម្បយុត្តំ

មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ១៥ ប្រភេទ

គ្រឹះ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១០
(រៀនលែងបីតិ អធិមោក្ខៈ ឆន្ទៈ)
- មោចតុក្កៈ ៤
- វិចិត្រិក្ខា ១



២- ឧបេក្ខាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសម្បយុត្តំ មោហមូលចិត្ត

ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រកបជាមួយឧទ្ធច្ចៈ

(រវើរវាយ) ។

Consciousness, accompanied by indifference,

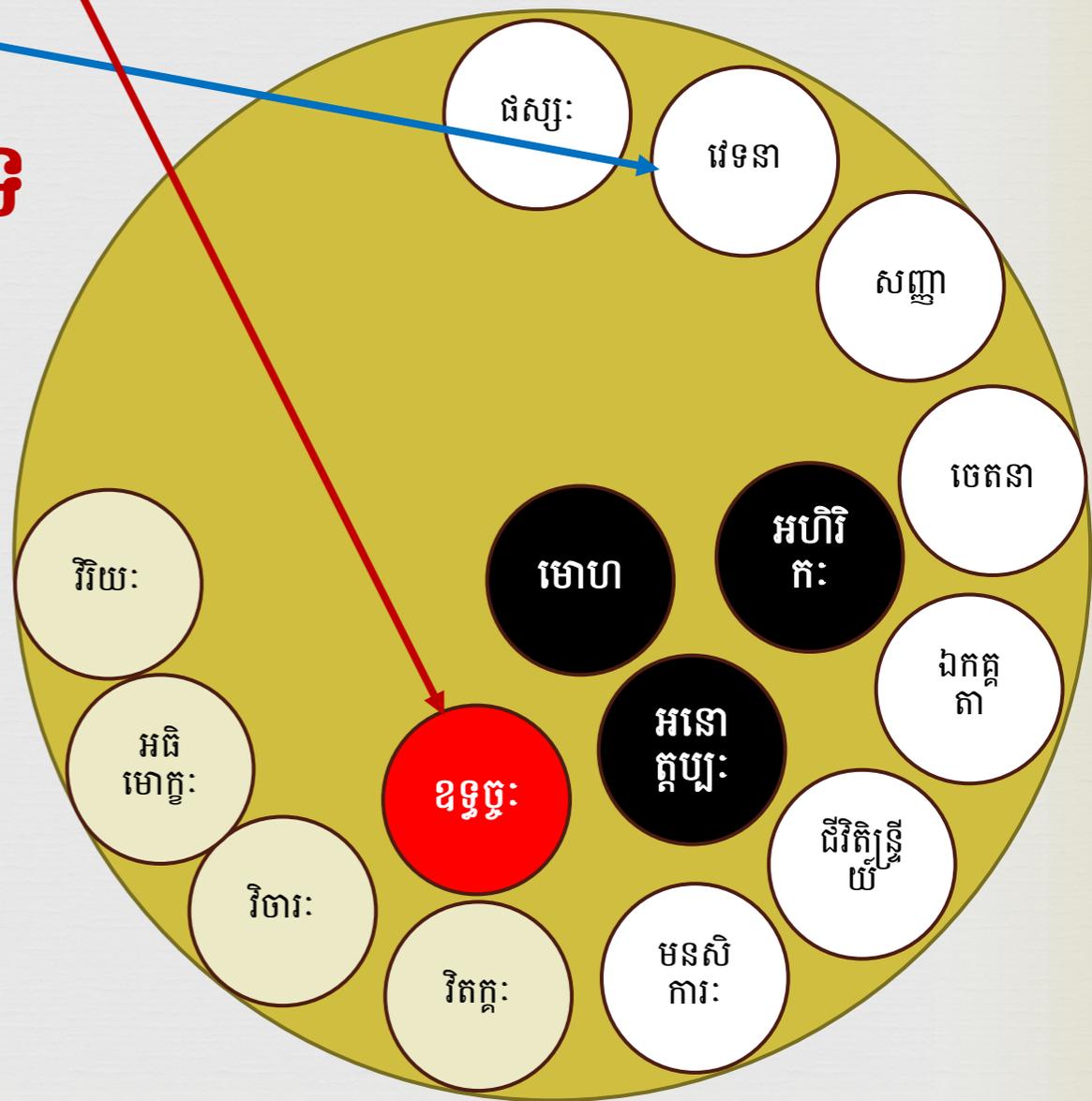
and connected with restlessness.

២- ឧបេក្ខាសហគតំ ឧទ្ធចូសម្បយុត្តំ

មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ១៥ ប្រភេទ

គឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១១
(រៀរលែង បីតិ ឆន្ទៈ)
- មោចតុក្កៈ ៤



សេចក្តីសង្ស័យក្នុងព្រះអភិធម្ម ៨ យ៉ាងគឺ ៖

- ១- ពុទ្ធ កង្ខតិ** សង្ស័យក្នុងព្រះពុទ្ធ គឺ ពុទ្ធគុណទាំង១០ មានពាក្យថា អរហំ ជាដើម ថាមានពិតឬឃ្ន់?
- ២- ធម្មេ កង្ខតិ** សង្ស័យក្នុងព្រះធម៌ គឺ ក្នុងធម្មគុណទាំង ៦ មានពាក្យថា ស្វាភ្នាតោ ជាដើម ថាមានពិតឬឃ្ន់ ?
- ៣- សង្ឃេ កង្ខតិ** សង្ស័យក្នុងព្រះសង្ឃ គឺក្នុងសង្ឃគុណទាំង ៩ មានពាក្យថា សុប្បដិបន្នោ ជាដើម ថាមានពិតឬឃ្ន់ ?
- ៤- សិក្ខាយ កង្ខតិ** សង្ស័យក្នុងសិក្ខាបទ គឺសិក្ខាបទទាក់ទងសីល សមាធិ និង បញ្ញា ។

៥- បុព្វន្ត កង្ខតិ

សង្ស័យក្នុងខន្ធ ៥ ដែលជាអតីត ថាធ្លាប់កើត
មានដែរឬទេហ្ន៎ ?

៦- អបរន្ត កង្ខតិ

សង្ស័យក្នុងខន្ធ ៥ ជាអនាគត ថានឹងកើត
មានទៀតឬហ្ន៎ ?

៧- បុព្វន្តាបរន្ត កង្ខតិ

សង្ស័យក្នុងខន្ធ ៥ ដែលជាអតីតនិង អនាគត
ថាធ្លាប់កើតក្នុងអតីត ហើយនឹងកើតក្នុង
អនាគតទៀតឬហ្ន៎?

៨- បដិច្ចសមុប្បាទេ កង្ខតិ

សង្ស័យក្នុងបដិច្ចសមុប្បាទេ ធម៌ថា អវិជ្ជា
ជាដើម ជាបច្ច័យឱ្យកើតបាប និង បុណ្យ ឬឱ្យកើត
ផលបាប ឬបុណ្យ តើពិតមែន ឬហ្ន៎ ?

សេចក្តីសង្ស័យក្នុងព្រះសូត្រមាន ១៦ យ៉ាង
សង្ស័យក្នុងខន្ធ៥ ដែលជាចំណែកអតីត ៥ គឺ៖

១- អហោសី នុ ខោ អហំ អតីតមទ្ធានំ

យើងធ្លាប់កើតមក

ក្នុងអតីតកាលដែរឬហ្ន៎ ?

២- ន នុ ខោ អហោសី អតីតមទ្ធានំ

យើងមិនធ្លាប់កើតមក ក្នុងអតីត

កាលទេដឹងហ្ន៎ ?

៣- កី នុ ខោ អហោសី អតីតមទ្ធានំ

យើងធ្លាប់កើតក្នុងអតីតជាអ្វីហ្ន៎ ?

៤- កចំ នុ ខោ អហោសី អតីតមទ្ធានំ

ក្នុងអតីតយើងមានរូបរាង

សណ្ឋានដូចម្តេចហ្ន៎ ?

៥- កី ហុត្វា កី អហោសី នុ ខោ អហំ អតីតមទ្ធានំ អំពីអតីតកាល អាត្មាអញ

កើតជាជាតិអ្វី? ឬ មួយអាត្មាអញ មានសណ្ឋានទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច?

សេចក្តីសង្ស័យក្នុងខន្ធ ៥ ដែលជាចំណែកអនាគត៥ គឺ ៖

- ១- ភវិស្សាមិ នុ ខោ អហំ អនាគតមទ្ធានំ យើងនឹងកើតក្នុងកាលអនាគត
ឬទេហ្ន៎ ?
- ២- ន នុ ខោ ភវិស្សាមិ អនាគតមទ្ធានំ យើងនឹងមិនកើតក្នុងកាល
អនាគតទេដឹងហ្ន៎ ?
- ៣- កី នុ ខោ ភវិស្សាមិ អនាគតមទ្ធានំ យើងនឹងកើតក្នុងកាលអនាគត
ជាអ្វីហ្ន៎ ?
- ៤- កចំ នុ ខោ ភវិស្សាមិ អនាគតមទ្ធានំ ក្នុងអនាគតយើង នឹងមានរូបរាង
សណ្ឋានយ៉ាងណាហ្ន៎ ?
- ៥- កី ហុត្វា កី ភវិស្សាមិ នុ ខោ អហំ អនាគតមទ្ធានំ យើងនឹងកើតជាអ្វី?
ហើយតទៅនឹងកើតជាអ្វីទៀតហ្ន៎ ?

សង្ស័យក្នុងខន្ធ ៥ ដែលជាចំណែកបច្ចុប្បន្ន ៦ គឺ ៖

- ១- អហំ នុ ខោស្មិ** តឡូវនេះជាយើងឬហ្ន៎ ?
- ២- នោ នុ ខោស្មិ** តឡូវនេះមិនមែនជាយើងឬហ្ន៎ ?
- ៣- កី នុ ខោស្មិ** តឡូវនេះយើងជាអ្វីហ្ន៎ ?
- ៤- កចំ នុ ខោស្មិ** តឡូវនេះយើងមានរូបរាងសណ្ឋានយ៉ាងណាហ្ន៎?
- ៥- អយំ នុ ខោ សត្តោ កុតោ អាគតោ** សត្វនេះមកពីណាហ្ន៎?
- ៦- សោ កុហី តាមី ភវិស្សតិ** សត្វនោះនឹងទៅកើតទីណាហ្ន៎?

ចែកមោហមូលចិត្តដោយន័យផ្សេង ៗ

១- ដោយជាតិ

ជាអកុសលជាតិ

២- ដោយភូមិ

ជាកាមាវចរភូមិ (កើតក្នុងភូមិទាំងអស់
រៀរអសញ្ញសត្តា) ។

៣- ដោយវេទនា

ជាឧបេក្ខាវេទនាទាំង ២ ដួង

៤- ដោយហេតុ

ជានហេតុ និង ជាឯកហេតុកចិត្ត

៥- ដោយសង្ខារ

ជាសង្ខារវិមុត្ត (ជាអសង្ខារិកៈក៏មិនមែន
ជាសសង្ខារិកៈក៏មិនមែន)

៦- ដោយសម្បយុត្ត

ជាវិចិកិច្ចាសម្បយុត្ត ១ និង ឧទ្ធច្ចសម្បយុត្ត ១

៧- ដោយសោភណ

ជាអសោភណចិត្ត

៨- ដោយឈាន

ជាអឈានចិត្ត

៩- ដោយលោកិយ

ជាលោកិយចិត្ត

១០- ដោយកិច្ច

ធ្វើជវនកិច្ច

១១- ដោយអារម្មណ៍

ដឹងអារម្មណ៍ ៦

១២- ដោយទ្វារ

កើតតាមទ្វារទាំង ៦

១៣- ដោយវត្ថុ

កើតក្នុងហឫទ័យវត្ថុ

ក្នុងភពដែលមានខន្ធ ៥ (ក្នុងភូមិ ២៦)។

១៤- ដោយវិញ្ញាណធាតុ

ជាមនោវិញ្ញាណធាតុ

ផលរបស់មោហមូលចិត្ត

- **ក្នុងបច្ចុប្បន្ន** កាលណាសត្វលោកច្រើនទៅដោយមោហៈគឺសេចក្តីល្ងង់ សេចក្តីវង្វេង ក្នុងកាលនោះ ច្រើនមានសេចក្តីអន្តរាយដោយរោគបៀតបៀន។
- **ក្នុងអនាគតជាតិ** ព្រោះតែមោហៈជាហេតុ សត្វលោកច្រើនបដិសន្ធិក្នុងកំណើតតិរច្ឆាន ដែលមានតែសេចក្តីវង្វេងជានិច្ច។

សម្បយោគន័យ

ក្នុងអកុសលចិត្ត ១២ ដួង

ក្នុងអកុសលចិត្ត ១២ ដួង មានចេតសិកកើតរួមសរុប ២៧
គឺ អញ្ញសមាណាចេតសិក ១៣ និង អកុសលចេតសិក ១៤ ។

១- ចេតសិកដែលកើតនៅក្នុងអកុសលចិត្តគ្រប់ទាំង ១២ ដូច មាន
ត្រឹមតែ ១៤ ប្រភេទប៉ុណ្ណោះ គឺ ៖

- សព្វចិត្តសាធារណចេតសិក ៧ គឺ ផស្សៈ វេទនា សញ្ញា
ចេតនា ឯកគ្គតា ជីវិតិទ្ធិយៈ មនសិការ
- បកិណ្ណកចេតសិក ៣ គឺ វិតក្កៈ វិចារៈ វិរិយៈ (រៀរលែង អធិ
មោក្ខៈ បីតិ ឆន្ទៈ)
- មោចតុក្កៈ ៤ គឺ មោហៈ អហិរិកៈ អនោត្តប្បៈ ឧទ្ធច្ចៈ ។

ចេតសិកទាំង ១៤ ខាងលើនេះ អាចហៅថា សព្វ

កុសលយោគីចេតសិក។

សព្វកុសលយោគីចេតសិក មកពី

សព្វ+អកុសល+យោគី+ចេតសិក ចេតសិកដែលកើត

នៅក្នុងអកុសលចិត្តគ្រប់ទាំង ១២ ជួង ។

២- អធិមោក្ខៈ កើតនៅក្នុងអកុសលចិត្ត ១១ ប៉ុណ្ណោះ

(រៀន វិចិត្តិកាសម្បយុត្តចិត្ត១) ។

៣- បីតិ កើតនៅក្នុងលោភមូលចិត្ត ដែលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ

សោមនស្សវេទនា ៤ ដូចប៉ុណ្ណោះ។

៤- ឆន្ទៈ កើតនៅក្នុងអកុសលចិត្ត ១០ ដូចប៉ុណ្ណោះ

(រៀនមោហមូលចិត្ត ២ ដូច) ។

៥- លោភៈ កើតនៅក្នុងលោភមូលចិត្ត ៨ ដូចប៉ុណ្ណោះ។

៦- ទិដ្ឋិ កើតនៅក្នុងលោកមូលចិត្ត ដែលជាទិដ្ឋិគតសម្បយុត្តចិត្ត
៤ ដួងប៉ុណ្ណោះ។

៧- មាណា កើតនៅក្នុងលោកមូលចិត្តដែលជាទិដ្ឋិគតវិប្បយុត្តចិត្ត
៤ ដួងប៉ុណ្ណោះ។

៨- ទោចតុក្កៈ ៤ គឺ ទោសៈ ឥស្សា មច្ឆរិយៈ កុក្កច្ចៈ កើតតែក្នុង
ទោសមូលចិត្ត ២ ដួង។

៩- ចីទុកៈ ២ គឺ ចិនៈ មិទ្ធៈ កើតនៅក្នុងសសង្ហារិកចិត្ត ៥ ដួង។

១០- វិចិកិច្ចា កើតនៅក្នុងវិចិកិច្ចាសម្បយុត្តចិត្ត ១ ដួង។

អក្ខរសិលកម្មបទ ១០

១- កាយកម្ម ៣ គឺ ៖

- បាណាតិបាត ការសម្លាប់សត្វ
- អទិន្នាទាន ការលួចទ្រព្យអ្នកដទៃ
- កាមេសុមិច្ឆាចារ ការប្រព្រឹត្តិខុសក្នុងកាម

២- វចីកម្ម ៤ គឺ ៖

- មុសាវាទ ការនិយាយពាក្យកុហក

- បិសុណាវាទ ការនិយាយពាក្យញុះញង់
- ជុសុវាទ ការនិយាយពាក្យគ្រោតគ្រោត
- សម្ពប្បលាប ការនិយាយឥតប្រយោជន៍

៣- មនោកម្ម ៣ គឺ ៖

- អភិជ្ឈា ការសំឡឹងរំពៃចង់បានទ្រព្យគេ
- ព្យាបាទ ការចង់អាយាតព្យាបាទ
- មិច្ឆាទិដ្ឋិ ការយល់ខុស

អកុសលមូល ៣
(ឬអកុសលហេតុ)



លោភមូល

ទោសមូល

មោហមូល

វិនិច្ឆ័យអកុសលកម្មបទ ១០

ដោយអាការៈ ៥

១- ដោយមូល

២- ដោយកម្ម

៣- ដោយទ្វារ



៤- ដោយទោស

៥- ដោយអង្គ

វិនិច្ឆ័យបាលាភិបាត

ដោយអាការ៥

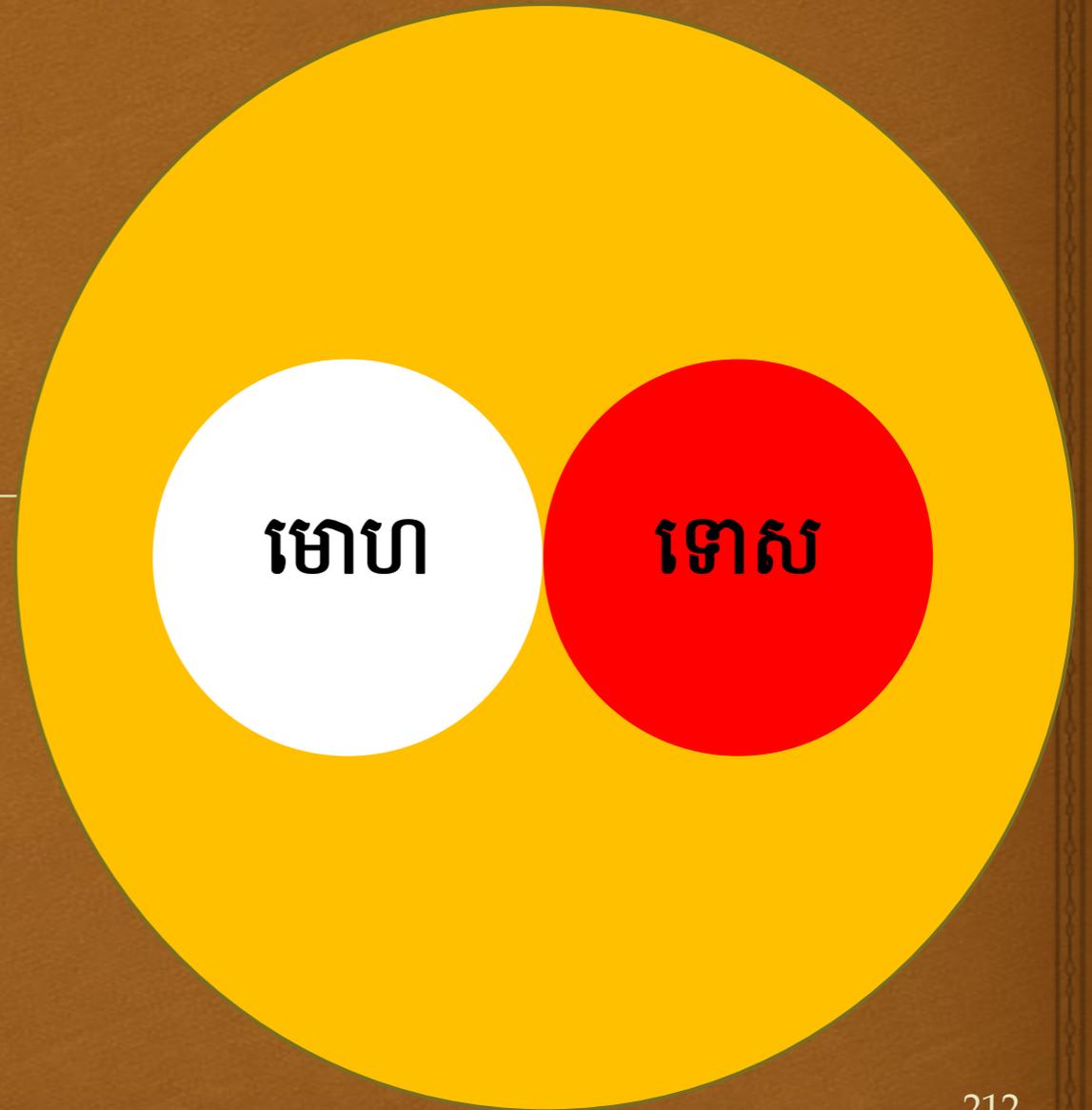
១- ដោយមូល ការសម្លាប់សត្វ

គិតដោយមូល មានមូល២ គឺ ៖

មោហមូល និងទោសមូល

ដែលកើតក្នុងទោសមូលចិត្ត ២ ដួង

ទោសមូលចិត្ត



ចិត្តជាហេតុឲ្យដាច់បាណាតិបាត គឺទោសមូលចិត្ត២ដួង



បាណាតិបាត

ពោលដោយកម្ម

គឺជាកាយកម្ម



ទ្វារនៃកម្មបថមាន៣ គឺ កាយទ្វារ
វចីទ្វារ និងមនោទ្វារ



សម្លាប់
ដោយខ្លួនឯង

បាណាតិបាត

ពោលដោយទ្វារ
កើតតាមទ្វារ ២ គឺ

កាយទ្វារ

និងវចីទ្វារ



ប្រើគេ
ឲ្យសម្លាប់

បាណាតិបាត
ចាត់ជាកាយកម្ម
និងមានទ្វារ ២

កាយកម្ម កាយទ្វារ

កាយកម្ម វចីទ្វារ



សម្លាប់
ដោយខ្លួនឯង



ប្រើគេ
ឲ្យសម្លាប់

២- ដោយកម្ម ជាកាយកម្ម

៣- ដោយទ្វារ សម្រេចតាមទ្វារ២ គឺ កាយទ្វារ និងវចីទ្វារ

៤- ដោយទោស មានទោសខុសគ្នាយ៉ាងនេះ

- សម្លាប់សត្វដែលមានសេចក្តីល្អច្រើន មានទោសច្រើន
- សម្លាប់សត្វដែលមានសេចក្តីល្អតិច មានទោសតិច
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្លាំង មានទោសច្រើន
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្សោយ មានទោសតិច

វិនិច្ឆ័យអទិន្នាទានដោយលោភៈ ៥

១- ដោយមូល មានមូល ៣ គឺ លោភមូល ទោសមូល និងមោហមូល

មូលទាំង ៣ មិនអាចកើតព្រមគ្នាក្នុងចិត្តប្រាទជាមួយគ្នាបានឡើយ កើតម្តងបានតែ២ប៉ុណ្ណោះគឺ ៖

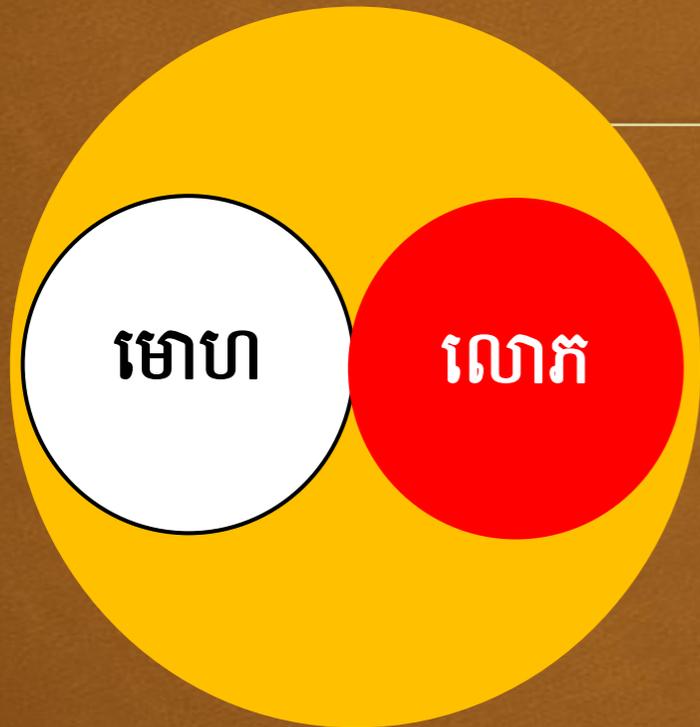
- បើលួចដើម្បីបានជារបស់ខ្លួន មានលោភៈ និងមោហៈ ជាមូល កើតក្នុងលោភមូលចិត្ត៨ដួង។

បើលួចដើម្បីបំផ្លាញអ្នកដទៃឲ្យខូចប្រយោជន៍ ដូចជា លួចដុតផ្ទះ លួចបង្ហូរទឹកស្រែគេចោល ជាដើម

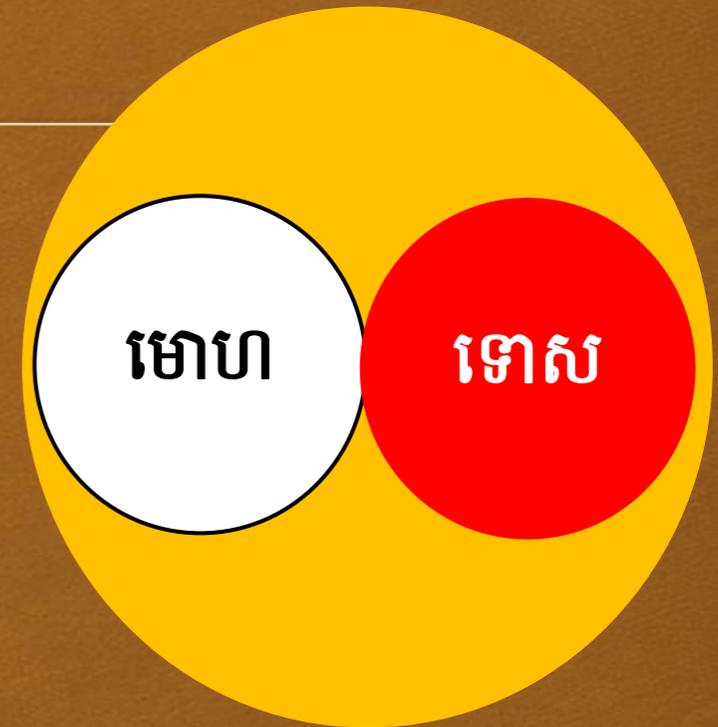
មានទោសៈ និងមោហៈ ជាមូល កើតនៅក្នុងទោសមូលចិត្ត២ដួង។

ដូច្នោះអទិន្នាទាន ដាច់ដោយអកុសលចិត្ត១០ ដួង (រៀរមោហមូលចិត្ត២ដួង)

បើកើតដោយលោកមូលចិត្ត ៨ ដួង
ក្នុងចិត្តនីមួយៗ មានមូល២ គឺ ៖
មោហមូល និងលោភមូល



បើកើតដោយទោសមូលចិត្ត២ដួង
ក្នុងចិត្តនីមួយៗ មានមូល២ គឺ ៖
មោហមូល និងទោសមូល



២- ដោយកម្ម

ជាកាយកម្ម

៣-ដោយទ្វារ

សម្រេចតាមទ្វារ២ គឺ កាយទ្វារ និងវចីទ្វារ



លួចដោយខ្លួនឯង
ជាកាយកម្ម កាយទ្វារ



ប្រើគេឲ្យលួច
ជាកាយកម្ម វចីទ្វារ

៤- ដោយទោស មានទោសខុសគ្នាយ៉ាងនេះ

- លួចរបស់ដែលនាំឲ្យម្ចាស់ទ្រព្យខូចប្រយោជន៍ច្រើន មានទោសច្រើន
- លួចរបស់ដែលនាំឲ្យម្ចាស់ទ្រព្យខូចប្រយោជន៍តិច មានទោសតិច
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្លាំង  មានទោសច្រើន
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្សោយ មានទោសតិច

៥- ដោយអង្គ អទិន្នាទានមានអង្គ៥ គឺ ៖

- បរិបត្តិហិតំ ទ្រព្យមានម្ចាស់ហ្មងហែងរក្សា
- បរិបត្តិហិតសញ្ញិតា សេចក្តីដឹងថាទ្រព្យមានម្ចាស់ហ្មងហែងរក្សា
- ថេយ្យចិត្តំ គិតនឹងលួច
- ឧបក្កមោ ព្យាយាមនឹងលួច
- តេន ហរណំ លួចបានដោយការព្យាយាមនោះ។

*កាលណាគ្រប់អង្គទាំង៥ ឈ្មោះថាដាច់កម្មបថ (សីលក៏ឈ្មោះថាដាច់ដែរ)
 បើមិនគ្រប់អង្គ មិនឈ្មោះថាដាច់កម្មបថទេ ប៉ុន្តែអាចជាទុច្ចរិតកម្ម។

វិនិច្ឆ័យភាវេសុបិដ្ឋានដោយលោក ៥

១- ដោយមូល មានមូល២ គឺ លោកមូល និងមោហមូល

២- ដោយកម្ម ជាកាយកម្ម

៣- ដោយទ្វារ កើតតាមកាយទ្វារ

៤- ដោយទោស មានទោសខុសគ្នាយ៉ាងនេះ 

- ប្រព្រឹត្តលើអ្នកដែលមិនមានឆន្ទៈរួមគ្នា មានទោសច្រើន
- ប្រព្រឹត្តលើអ្នកដែលមានឆន្ទៈរួមគ្នា មានទោសតិច
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្លាំង មានទោសច្រើន
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្សោយ មានទោសតិច

៥- ដោយអង្គ កាមេសុមិច្ឆាចារមានអង្គ៤ គឺ ៖

- អគមនីយវត្ថុ វត្ថុមិនគួរទាក់ទង (បានដល់ស្រ្តី
ដែលមានអ្នកហ្លួងហែងរក្សា)
- តស្មី សេវនចិត្ត មានចិត្តគិតនឹងសេពនូវវត្ថុមិនគួរនោះ
- សេវនប្បយោគោ ព្យាយាមក្នុងការសេព 
- មត្តេន មត្តប្បដិបាទនំ ញ៉ាំងមត្តនិងមត្តឲ្យដល់គ្នា។

*កាលណាគ្រប់អង្គទាំង៤ ឈ្មោះថាដាច់កម្មបថ (សីលក៏ឈ្មោះថាដាច់ដែរ)

បើមិនគ្រប់អង្គ មិនឈ្មោះថាដាច់កម្មបថទេ ប៉ុន្តែអាចជាទុច្ចរិតកម្ម។

វិនិច្ឆ័យមុសាវាទដោយអាការ ៥

១- ដោយមូលមានមូល៣ គឺ លោភមូល ទោសមូល
និងមោហមូល

២- ដោយកម្ម ជាវចីកម្ម

៣- ដោយទ្វារ សម្រេចតាមទ្វារ ២ គឺកាយទ្វារ និងវចីទ្វារ

៤- ដោយទោស មានទោសខុសគ្នាយ៉ាងនេះគឺ ៖

- កុហកនាំឲ្យអ្នកដទៃខូចប្រយោជន៍ច្រើន មានទោសច្រើន
- កុហកនាំឲ្យអ្នកដទៃខូចប្រយោជន៍តិច មានទោសតិច
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្លាំង មានទោសច្រើន
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្សោយ មានទោសតិច

៥-ដោយអង្គ មុសាវាទមានអង្គ ៤ គឺ ៖

- អតចំ វត្ថុ វត្ថុ ឬរឿងមិនពិត
- វិសំវាទនចិត្ត គិតនឹងពោលឲ្យខុស
- តជ្ជោ វាយាមោ ព្យាយាមនឹងពោលឲ្យខុស
- បរស្ស តទត្តវិជាននំ ញាំងអ្នកដទៃឲ្យដឹងច្បាស់
នូវសេចក្តីនោះ ។

វិនិច្ឆ័យបិសុណាវាទ (ពាក្យញុះញង់) ដោយអាការ៥

១- ដោយមូល

មានមូល៣ គឺ លោភមូល ទោសមូល
និងមោហមូល

២- ដោយកម្ម

ជាន់ចីកម្ម

៣- ដោយទ្វារ

សម្រេចតាមទ្វារ ២ គឺកាយទ្វារ និងវចីទ្វារ

៤- ដោយទោស មានទោសខុសគ្នាយ៉ាងនេះ គឺ ៖

- ញុះញង់ឲ្យអ្នកដទៃខូចប្រយោជន៍ច្រើន មានទោសច្រើន
- ញុះញង់ឲ្យអ្នកដទៃខូចប្រយោជន៍តិច មានទោសតិច
- អ្នកដទៃបែកគ្នាដោយការញុះញង់នោះ មានទោសច្រើន
- បើគេមិនបែកគ្នាដោយការញុះញង់នោះ មានទោសតិច
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្លាំង មានទោសច្រើន
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្សោយ មានទោសតិច

៥- ដោយអង្គ បិសុណាវាទ មានអង្គ ៤ គឺ ៖

- **ភិន្ទិតព្វោ បរោ** មានអ្នកដទៃដែលខ្លួនគប្បីញ្ចុះញង់បំបែក
- **ភេទបុរេក្ខារតា** គិតនឹងញ្ចុះញង់បំបែកអ្នកដទៃនោះ
- **តជ្ជោ វាយាមោ** ព្យាយាមបំបែកអ្នកដទៃនោះ
- **តស្ស តទត្តវិជាននំ** ញ៉ាំងអ្នកដទៃឲ្យដឹងច្បាស់នូវរឿង
ដែលខ្លួនញ្ចុះញង់នោះ។

* កាលណាគ្រប់អង្គទាំង៤ ឈ្មោះថាដាច់កម្មបថ បើមិនគ្រប់អង្គ
មិនឈ្មោះថាដាច់កម្មបថទេ ប៉ុន្តែអាចជាទុច្ចរិតកម្ម។

វិនិច្ឆ័យធុរុសវាទ (ពាក្យសំដីអាក្រក់) ដោយអាការ៥

១- ដោយមូល

មានមូល២ គឺទោសមូល និងមោហមូល

២- ដោយកម្ម

ជាវចីកម្ម

៣- ដោយទ្វារ

សម្រេចតាមទ្វារ ២ គឺកាយទ្វារ និងវចីទ្វារ

៤- ដោយទោស មានទោសខុសគ្នាយ៉ាងនេះ គឺ ៖

- ជេរមនុស្សល្អ មានទោសច្រើន
- ជេរមនុស្សអាក្រក់ មានទោសតិច
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្លាំង មានទោសច្រើន
- កិលេសនិងការព្យាយាមខ្សោយ មានទោសតិច

៥- ដោយអង្គ ផុសវាទមានអង្គ៣ គឺ ៖

- អក្កោសិតព្វោ បរោ មានអ្នកដទៃដែលខ្លួនគប្បីជេរ -

- កុបិតចិត្តំ មានចិត្តខឹងក្រោធ

- អក្កោសនា បានជេរប្រទេច

* កាលណាគ្រប់អង្គទាំង ៣ ឈ្មោះថាដាច់កម្មបថ បើមិនគ្រប់អង្គ
មិនឈ្មោះថាដាច់កម្មបថទេ ប៉ុន្តែអាចជាទុច្ចរិតកម្ម។

វិនិច្ឆ័យសម្ពប្បលាបវាទ (ពាក្យសំដីឥតប្រយោជន៍) ដោយអាការ៥

១-ដោយមូល

មានមូល៣ គឺលោភមូល ទោសមូល និងមោហមូល

២-ដោយកម្ម

ជាវចីកម្ម

៣-ដោយទ្វារ

សម្រេចតាមទ្វារ ២ គឺកាយទ្វារ និងវចីទ្វារ

៤-ដោយទោស មានទោសខុសគ្នាយ៉ាងនេះ គឺ ៖

- និយាយច្រើន មានទោសច្រើន
- និយាយតិច មានទោសតិច
- អ្នកដទៃកាន់យកនូវរឿងឥតប្រយោជន៍នោះ មានទោសច្រើន
- អ្នកដទៃមិនកាន់យកនូវរឿងឥតប្រយោជន៍នោះ មានទោសតិច

៥- សម្បជញ្ញលាបវាទ មានអង្គ២ គឺ ៖

- **និរត្តកថា បុរេក្ខារតា** ចិត្តចង់និយាយរឿងឥតប្រយោជន៍
- **តថារូបីកថា កថនំ** បាននិយាយនូវរឿងឥតប្រយោជន៍
មានភាពដូច្នោះ។

* កាលណាគ្រប់អង្គទាំង២ ឈ្មោះថាដាច់កម្មបថ បើមិនគ្រប់អង្គ មិន
ឈ្មោះថាដាច់កម្មបថទេ
ប៉ុន្តែអាចជាទុច្ចរិតកម្ម។

* ចំណាំ

ការនិយាយដោយបំណងឲ្យអ្នកដទៃដឹងនូវរឿងតតប្រយោជន៍
ប៉ុណ្ណោះ ទើបចាត់ជាអកុសលកម្មបច្ច បើមិនមានបំណងឲ្យគេ
ដឹងរឿងតតប្រយោជន៍ទេ មិនចាត់ជាអកុសលកម្មបច្ចឡើយ
ប៉ុន្តែជាទ្វារនៃអកុសលចិត្ត។

វិនិច្ឆ័យអភិជ្ឈា (ការសំលឹងរំពៃចង់បាននូវភណ្ណៈរបស់អ្នកដទៃ) ដោយអាការ ៥

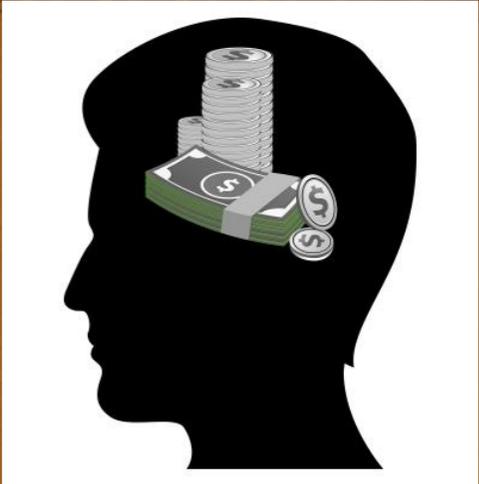
១- ដោយមូល មានមូល២ គឺលោភមូល និងមោហមូល

២- ដោយកម្ម ជាមនោកម្ម

៣- ដោយទ្វារ សម្រេចតាមទ្វារ ៣ គឺកាយទ្វារ វចីទ្វារ និងមនោទ្វារ

**អភិជ្ជា
កើតតាម
ទ្វារ៣**

តាមមនោទ្វារ ខណៈពេលដែលគិត
ប៉ងយកទ្រព្យរបស់គេមកជារបស់ខ្លួន
ដោយ ទុច្ចរិតកម្មផ្សេងៗ ។



តាមវចីទ្វារ ខណៈពេលដែលគិត
ប៉ងយកទ្រព្យរបស់គេមកជារបស់ខ្លួន ដោយ
ទុច្ចរិតកម្មផ្សេងៗ ក៏និយាយចេញមក ។



តាមកាយទ្វារ ខណៈពេលដែលគិត
ប៉ងយកទ្រព្យរបស់គេមកជារបស់ខ្លួន ដោយ
ទុច្ចរិតកម្មផ្សេងៗ ក៏ធ្វើតាមគំនិតនោះ ។



៤- ដោយទោស

មានទំនងដូចអទិទ្ធាទាន

៥- ដោយអង្គ

អភិជ្ឈា មានអង្គ២ គឺ ៖

- បរកណ្ណំ

ទ្រព្យរបស់អ្នកដទៃ

- អត្តនោ បរិណាមនំ

បង្កោនមកជារបស់ខ្លួន

(ដោយបំណងអាក្រក់) ។

វិនិច្ឆ័យព្យាបាទ (បំណងចង់ឲ្យគេវិនាស) ដោយអាការ ៥

១- ដោយមូល

មានមូល ២ គឺ ទោសមូល និងមោហមូល

២- ដោយកម្ម

ជាមនោកម្ម

៣- ដោយទ្វារ

សម្រេចតាមទ្វារ ៣ គឺកាយទ្វារ វចីទ្វារ
និងមនោទ្វារ

**ព្យាបាល
កើតតាម
ទ្វារ៣**

តាមមនោទ្វារ ខណៈដែលមានសេចក្តី
ខឹងក្រោធខ្លាំង ក៏គិតចង់ឲ្យគេវិនាស
ដោយ ទុច្ចរិតកម្មផ្សេងៗ ។



តាមវចីទ្វារ ខណៈដែលមានសេចក្តី
ខឹងក្រោធខ្លាំង រហូតគិតចង់ឲ្យគេវិនាស រួចក៏
និយាយចេញមកតាមគំនិតនោះ។



តាមកាយទ្វារ ខណៈដែលមានសេចក្តី
ខឹងក្រោធខ្លាំង រហូតគិតចង់ឲ្យគេវិនាស
រួចក៏ធ្វើសកម្មភាពតាមគំនិតនោះ។



៤- ដោយទោស

មានទំនងដូចផុសវាទ

៥- ដោយអង្គ

ព្យាបាទ មានអង្គ ២ គឺ ៖

- បរសត្តោ

សត្វដំទៃ

- តស្ស ច វិនាសចិត្តោ

គិតឲ្យសត្វដំទៃនោះវិនាស ។

វិនិច្ឆ័យមិច្ឆាទិដ្ឋិ (ការឃើញខុសចាកសេចក្តីពិត) ដោយអាការ ៥

១- ដោយមូល

មានមូល ២ គឺលោភមូល និងមោហមូល

២- ដោយកម្ម

ជាមនោកម្ម

៣- ដោយទ្វារ

សម្រេចតាមទ្វារ ៣ គឺកាយទ្វារ វចីទ្វារ

និងមនោទ្វារ

៤- ដោយទោស

- សេពច្រើន មានទោសច្រើន
- សេពតិច មានទោសតិច
- យល់ខុសស៊ីប មានទោសច្រើន
- យល់ខុសមិនស៊ីប មានទោសតិច

៥- ដោយអង្គ

មិច្ឆាទិដ្ឋិ មានអង្គ២ គឺ ៖

- វត្ថុនោ ច គហិតាការវិបរិតតា

ចិត្តប្រែប្រួលដោយសភាព

ខុសចាកអាការគួរកាន់យក

មានព្រះរតនត្រៃជាដើម។

- យថា ច តំ គណ្ណាតិ តថាភាវេន តស្សបដ្ឋានំ

ការប្រកាន់នូវរឿង

មិនពិតនោះក៏ប្រាកដ។

សង្គហគាថា

អដ្ឋធា លោកមូលានិ ទោសមូលានិ ច ទ្វិធា

មោហមូលានិ ច ទ្វេតិទ្វាទសាកុសលា សិយុំ ។

អកុសលចិត្ត ១២ គឺ លោកមូលចិត្ត ៨ ទោសមូល ២ មោហមូល ២។

កាមាវចរសោភណចិត្ត ២៤ ដួង

Beautiful Consciousness
Of the Sensuous Sphere



កាមាវចរកុសលចិត្ត ៨ ដួង

(ឬ មហាកុសលចិត្ត)

កាមាវចរវិបាកចិត្ត ៨ ដួង

(ឬ ហារវិបាកចិត្ត)

កាមាវចរកិរិយាចិត្ត ៨ ដួង

(ឬ មហាកិរិយាចិត្ត)

មហាកុសលចិត្ត ៨ ដួង

Eight Types of Moral Consciousness

១. សោមនស្សសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ មហាកុសលចិត្តំ

មហាកុសលចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា ប្រកបដោយ
បញ្ញា មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា កើតឡើងដោយមិនមានការបបួលដឹកនាំ។

Moral Consciousness, unprompted, accompanied by
pleasure, associated with knowledge (wisdom).

១. សោមនស្សសហគតំ

ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

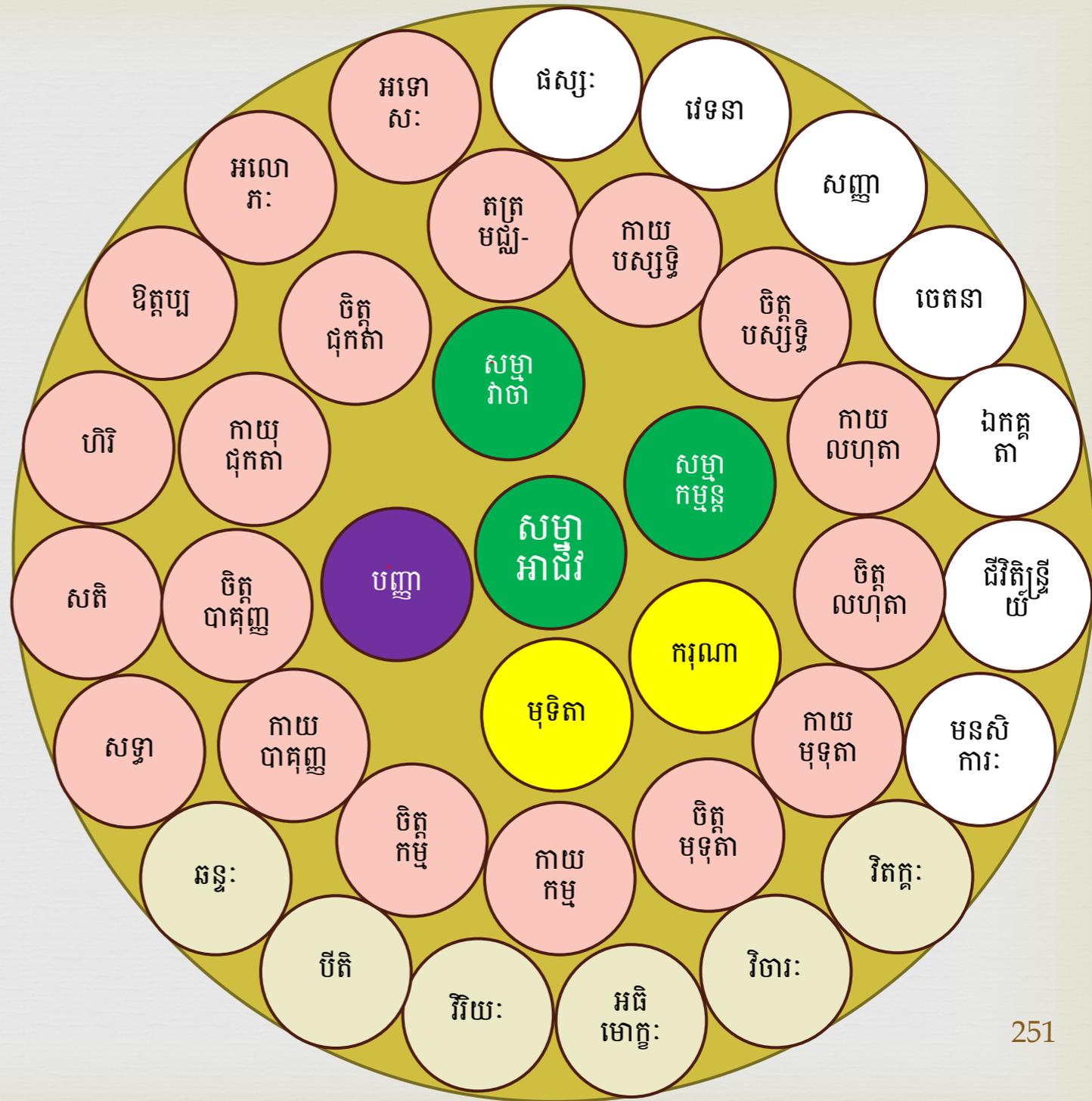
មហាកុសលចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ

៣៨ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១៣

- សោភណចេតសិក ២៥



២. សោមនស្សសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ មហាកុសលចិត្តំ

មហាកុសលចិត្តប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនាប្រកបដោយបញ្ញា

មានកម្លាំងខ្សោយកើតឡើងដោយមានការបបួលដឹកនាំ។ Moral

Consciousness, prompted, accompanied by pleasure,

associated with knowledge (wisdom).

* មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ៣៨ ប្រភេទ ដូចដូងទី ១ ដែរ ។

៣. សោមនស្សសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ មហាកុសលចិត្តំ

មហាកុសលចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា ប្រាសចាកបញ្ញា
មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា កើតឡើងដោយមិនមានការបបួលដឹកនាំ។

Moral Consciousness, unprompted, accompanied by
pleasure, dissociated with knowledge (wisdom).

៣. សោមនស្សសហគតំ

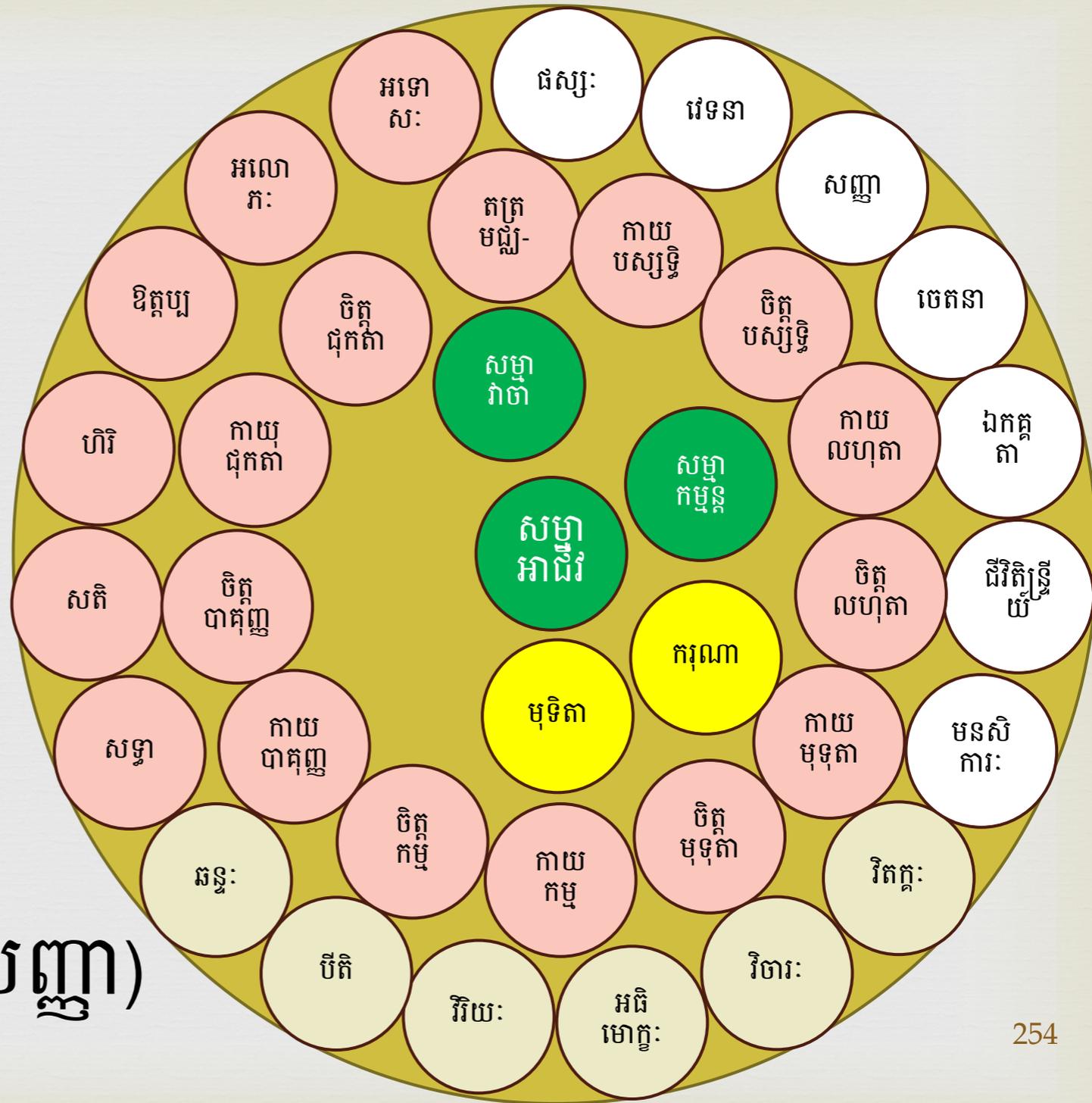
ញាណវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មហាកុសលចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ

៣៧ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១៣
- សោភណចេតសិក ២៤ (រៀបបញ្ញា)



៤. សោមនស្សសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ មហាកុសលចិត្តំ

មហាកុសលចិត្តប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ សោមនស្សវេទនា ប្រាសចាកបញ្ញា

មានកម្លាំងខ្សោយ កើតឡើងដោយមានការបបួលដឹកនាំ។ Moral

Consciousness, prompted, accompanied by pleasure,

dissociated with knowledge (wisdom).

* មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ៣៧ ដូចដូងទី ៣ ។

៥. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ មហាកុសលចិត្តំ

មហាកុសលចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រកបដោយបញ្ញា មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា កើតឡើងដោយមិនមានការបបួលដឹកនាំ។ Moral Consciousness, unprompted, accompanied by indifference, associated with knowledge (wisdom).

៥. ឧបេក្ខាសហគតំ

ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

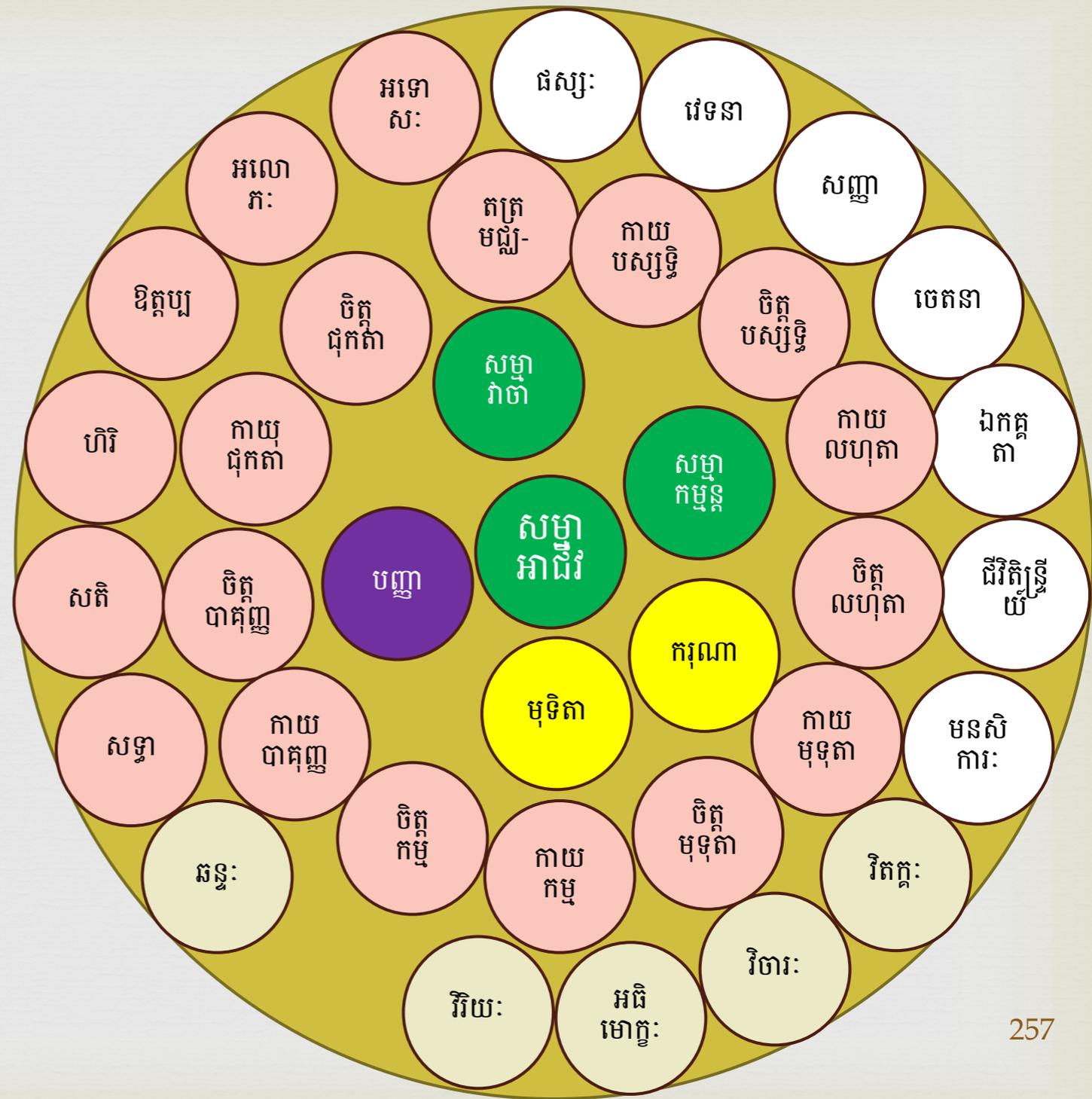
មហាកុសលចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ

៣៧ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១២ (រៀបចំ)

- សោភណចេតសិក ២៥



៦. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ មហាកុសលចិត្តំ

មហាកុសលចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រកបដោយបញ្ញា

កម្លាំងខ្សោយ កើតឡើងដោយមានការបបួលដឹកនាំ។ Moral

Consciousness, prompted, accompanied by indifference, associated with knowledge (wisdom).

* មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ៣៧ ដូចដូងទី ៥ ។

៧. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ មហាកុសលចិត្តំ មហា

កុសលចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រាសចាកបញ្ញា មាន

កម្លាំងខ្លាំងក្លា កើតឡើងដោយមិនមានការបបួលដឹកនាំ។ Moral

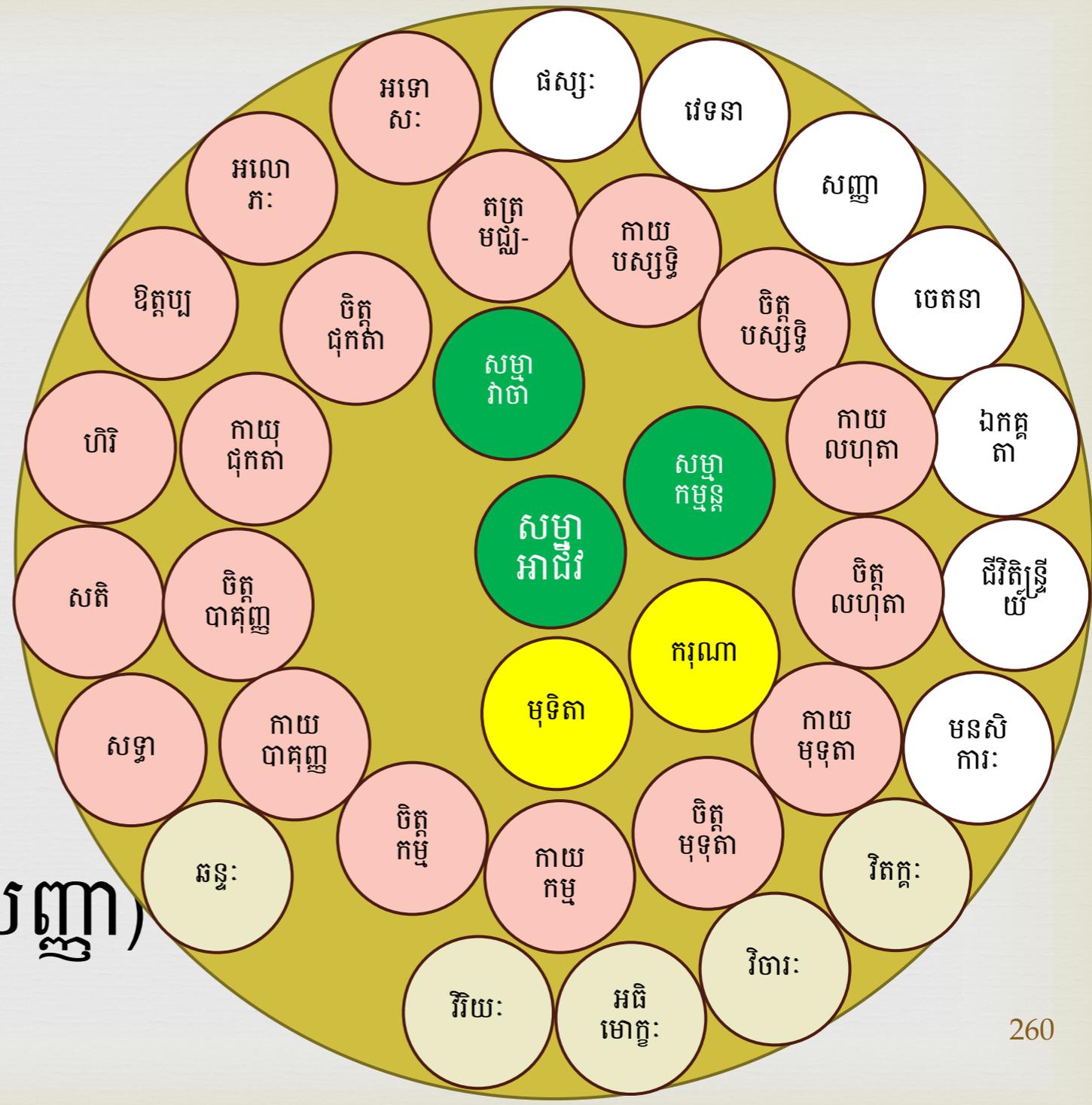
Consciousness, unprompted, accompanied by indifference,

dissociated with knowledge (wisdom).

**៧. ឧបេក្ខាសហគតំ
ញាណវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ
មហាកុសលចិត្តំ**

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ
៣៦ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១២ (រៀបចំ)
- សោភណចេតសិក ២៤ (រៀបបញ្ញា)



៨. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ មហាកុសលចិត្តំ មហា

កុសលចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រាសចាកបញ្ញា កម្លាំង

ខ្សោយ កើតឡើងដោយមានការបបួលដឹកនាំ។

Moral Consciousness, prompted, accompanied by
indifference, dissociated with knowledge (wisdom).

* មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ៣៦ ដូចដូងទី ៧ ។

អត្ថរបស់កុសល ៥ យ៉ាង

១. អរោគ្យត្ថ

ដោយអត្ថថាមិនមានរោគ (រាគៈ ទោសៈ មោហៈ ទិដ្ឋិ មានៈ ឥស្សា មច្ឆរិយៈ ជាដើម ឈ្មោះថា រោគ ព្រោះជា គ្រឿងចាក់ដោតញាំញីនូវសន្តានចិត្តឱ្យញាប់ញ័រក្តៅក្រហាយ)។

២. សុន្ទរត្ថ

ដោយអត្ថថា ស្អាតបរិសុទ្ធល្អ។

៣. ឆេតត្ថ

ដោយអត្ថថា ឆ្លាតវៃ ឬ មុតស្រួច ក្នុងការកំចាត់បង់ នូវភាពសៅហ្មងរបស់ចិត្ត។

៤. អនវជ្ជត្ថ

ដោយអត្ថថា មិនមានទោស។

៥. សុខវិបាកត្ថ

ដោយអត្ថថា មានវិបាកជាសុខ។

លក្ខណៈទី១ ចតុក្ករបស់កុសល

- ១. អនវជ្ជសុខវិបាកលក្ខណ៍ មានវិបាកជាសុខដែលមិនមានទោស ជាលក្ខណៈ។
- ២. អកុសលវិទ្ធិសនរសំ មានការកម្ចាត់បង់នូវអកុសល ជាកិច្ច។
- ៣. វោទានបច្ចុប្បដ្ឋានំ មានសភាពស្អាតជូរផង់ ជាអាការប្រាកដ។
- ៤. យោនិសោមនសិការបទដ្ឋានំ មានការធ្វើទុកក្នុងចិត្តតាមទំនង ហេតុផល ជាហេតុជិត។

លក្ខណៈទិចតុករបស់កុសលន័យម្យ៉ាងទៀត

១. អនវជ្ជលក្ខណ៍

មានការមិនមានទោសជាលក្ខណៈ។

២. វេទានភាវសំ

មានសភាពស្អាតផ្លូវផង់នៃចិត្តជាកិច្ច។

៣. ឥដ្ឋវិបាកបច្ចុប្បដ្ឋានំ

មានវិបាកដែលជាទីប្រាថ្នា ជាផល ឬ
ជាអាការប្រាកដ។

៤. យោនិសោមនសិការបទដ្ឋានំ

មានការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយ
ឧបាយនៃប្រាថ្នា ជាហេតុជិត។

បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ១០

១. ទានមយ បុណ្យសម្រេចដោយការឱ្យទាន។
២. សីលមយ បុណ្យសម្រេចដោយការរក្សាសីល។
៣. ភាវនាមយ បុណ្យសម្រេចដោយការចម្រើនឱ្យចិត្តស្ងប់ (ឧបចារសមាធិ)។
៤. អបចាយនមយ បុណ្យសម្រេចដោយការគោរពឱនលទោន។
៥. វេយ្យាវច្ឆមយ បុណ្យសម្រេចដោយការជួយខ្លះខ្នង ។
៦. បត្តិទានមយ បុណ្យសម្រេចដោយការចែកចំណែកបុណ្យឱ្យដល់អ្នកដទៃ។
៧. បត្តានុមោទនាមយ បុណ្យសម្រេចដោយការអនុមោទនាត្រេកអរ និងបុណ្យអ្នកដទៃ កុសលរបស់អ្នកដទៃ។
៨. ធម្មទេសនាមយ បុណ្យសម្រេចដោយការសម្តែងធម៌។
៩. ធម្មសវនមយ បុណ្យសម្រេចដោយការស្តាប់ព្រះធម៌។
១០. ទិដ្ឋុជុកម្មមយ បុណ្យសម្រេចដោយការយល់ត្រង់ត្រឹមត្រូវតាមហេតុផល។

- បុព្វកិរិយាវត្ថុចាប់តាំងពីទី ១ ដល់ទី ៩ សម្រេចដោយមហាកុសល ៨ ដួង ណានីមួយគ្រប់កាលទាំង ៣។

- ចំពោះទិដ្ឋុជុកម្នី អាចប្រព្រឹត្តទៅក្នុងមហាកុសល ៨ ដួង ណានីមួយតែ មុនកាលនឹងធ្វើ និង កាលនឹងធ្វើជាខាងក្រោយ ប៉ុន្តែខណៈដែលកំពុង យល់ត្រូវអាចសម្រេចដោយមហាកុសលញ្ញាណសម្បយុត្ត ៤ ដួង ប៉ុណ្ណោះ។

សង្ខេបបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ១០

បុញ្ញកិរិយាវត្ថុទាំង ១០ នេះបើបំព្រួញមកសល់ត្រឹមតែ ៣ ប៉ុណ្ណោះគឺ ៖

- ទានមយ បត្តិទានមយ និង បត្តានុមោទនាមយ ទាំង ៣ នេះ សង្គ្រោះចូលក្នុងទាន។
- សីលមយ អបចាយនមយ និង វេយ្យាវច្ឆមយ ទាំង ៣ នេះសង្គ្រោះចូលក្នុងសីល។
- ភាវនាមយ ធម្មទេសនាមយ និង ធម្មសវនមយ ទាំង ៣ នេះសង្គ្រោះចូលក្នុងភាវនា។

* ចំពោះ ទិដ្ឋជុកម្ម សង្គ្រោះចូលក្នុងបុញ្ញកិរិយាវត្ថុទាំង ៣ គឺក្នុងទានក៏បានក្នុងសីលក៏បាន ក្នុងភាវនាក៏បាន ។

* បុញ្ញកិរិយាវត្ថុទាំងអស់ (ក្រៅពីទិដ្ឋជុកម្ម) បើមិនមានទិដ្ឋជុកម្មទេ ក៏រមែងមិនសម្បូរឡើយ ។

សម័យនៃមហាកុសល ៥ យ៉ាង

១. ដោយការព្រមព្រៀង (នៃបច្ច័យច្រើន)

២. ដោយខណៈ

៣. ដោយកាល

៤. ដោយការប្រជុំ

៥. ដោយហេតុ

ចក្កធម៌ ៤

១. បដិប្បទេសវាសោ

កិរិយារស៍នៅក្នុងប្រទេសដ៏សមគួរ
(ជាពិសេសគឺកន្លែងដែលមាន
ព្រះព្រះធម៌) ។

២. សប្បុរិសូបនិស្សយោ

បានចូលទៅអាស្រ័យជាមួយសប្បុរស ។

៣. អត្តសម្មាបណិធិ

តម្កល់ខ្លួនដោយប្រពៃ (បានដល់ភាពជា
បុគ្គលដែលសប្បុរសប្រដៅបានងាយ) ។

៤. បុព្វេកតបុញ្ញតា

ភាពជាបុគ្គលធ្វើបុណ្យទុកហើយ
ក្នុងកាលមុន ។

វត្តជាទីសប្បាយនៃមហាកុសល

១. អាវាសជាទីសប្បាយ

ដូចជាផ្ទះសំបែងឬវត្តអាណាមជាដើមដែល
រៀបរយបានល្អ។

២. ឥរិយាបថជាទីសប្បាយ

ការប្រព្រឹត្តទៅនៃឥរិយាបថទាំង ៤ ស្មើល្អ។

៣. បុគ្គលជាទីសប្បាយ

បុគ្គលល្អទាំងរូបសម្បត្តិ គុណសម្បត្តិ និង
បញ្ញាសម្បត្តិជាដើម។

៤. គោចរជាទីសប្បាយ

ផ្លូវធ្វើដំណើររាបស្មើល្អមិនរលាក់ មិនហុយជាដើម។

៥. កថាវត្តជាទីសប្បាយ

ការពោលវាចាជាកុសល មានទានកថា
សីលកថា ជាដើម។

៦. ឧតុជាទីសប្បាយ

អាកាសធាតុមិនក្តៅពេក មិនត្រជាក់ពេក។

៧. ភោជនជាទីសប្បាយ

អាហារមានរសជាតិល្អ និង មានអនាម័យជាដើម។

ការចែកមហាកុសលចិត្តដោយឧក្ខដ្ឋៈ និង ឱមកៈ ដោយញ្ញាណសម្បយុត្តមាន៤ន័យ

ន័យទី ១

តិហេតុកឧក្ខដ្ឋៈ

- បុព្វចេតនា (ល្អ)
- មុញ្ញនចេតនា (ល្អ)
- អបរចេតនា (ល្អ)
- អបរាបរចេតនា (ល្អ)

ពាក្យថា ឧក្ខដ្ឋៈ = ឧក្ខដ្ឋៈ(ឧក្ខដ្ឋៈ) + ឧក្ខដ្ឋៈ(ឧក្ខដ្ឋៈ)

ឧក្ខដ្ឋៈ = (ប្រណិតក្រែលែង)។

ន័យទី ២

តិហេតុកឧក្កដ្ឋោមកៈ

}	បុព្វចេតនា	(ល្អ)
	មុញ្ញនចេតនា	(ល្អ)
	អបរចេតនា	(ល្អ)
	អបរាបរចេតនា	(មិនល្អ)

- ពាក្យថា ឧក្កដ្ឋោមកៈ = ឧក្កដ្ឋោ (ឧក្រិដ្ឋ) + ឱមកៈ(មិនល្អ ឬមិនសូវល្អ)។
- ពាក្យ បុព្វចេតនា គឺមុនពេលធ្វើ, មុញ្ញនចេតនា គឺពេលកំពុងធ្វើ។

ន័យទី ៣

តិហេតុកឱមកុក្កដ្ឋៈ

- បុព្វចេតនា (ល្អ)
- មុញ្ញនចេតនា (ល្អ)
- អបរចេតនា (មិនល្អ)
- អបរាបរចេតនា (ល្អ)

ន័យទី ៤

តិហេតុកឱមកោមកៈ

- បុព្វចេតនា (ល្អ)
- មុញ្ញនចេតនា (ល្អ)
- អបរចេតនា (មិនល្អ)
- អបរាបរចេតនា (មិនល្អ)

ដោយញាណវិប្បយុត្តមាន ៤ ន័យ

ន័យទី ១

ទុហេតុកខុក្កដ្ឋក្កដ្ឋ:

- បុព្វចេតនា (ល្អ)
- មុញ្ជនចេតនា (ល្អ)
- អបរចេតនា (ល្អ)
- អបរាបរចេតនា (ល្អ)

ពាក្យ អបរចេតនា គឺក្រោយពេលធ្វើហើយភ្លាម ។ អបរាបរចេតនា គឺក្រោយពេលធ្វើហើយយូរៗ។

ន័យទី ២

ទុហេតុកខុក្កដ្ឋោមកៈ

- បុព្វចេតនា (ល្អ)
- មុញ្ជនចេតនា (ល្អ)
- អបរចេតនា (ល្អ)
- អបរាបរចេតនា (មិនល្អ)

ន័យទី ៣

ទុហេតុកឱមកុក្កដ្ឋៈ

- បុព្វចេតនា (ល្អ)
- មុញ្ញនចេតនា (ល្អ)
- អបរចេតនា (មិនល្អ)
- អបរាបរចេតនា (ល្អ)

ន័យទី ៤

ទុហេតុកឱមកោមកៈ

- បុព្វចេតនា (ល្អ)
- មុញ្ញនចេតនា (ល្អ)
- អបរចេតនា (មិនល្អ)
- អបរាបរចេតនា (មិនល្អ)

អហេតុកចិត្ត ១៨ ដួង

ក្នុងអហេតុកចិត្ត ១៨ ចែកចេញជា ៣ ប្រភេទគឺ ៖

- ក - អកុសលវិបាកចិត្ត ៧ ដួង
- ខ - អហេតុកកុសលវិបាកចិត្ត ៨ ដួង
- គ - អហេតុកកិរិយាចិត្ត ៣ ដួង

អកុសលវិបាកចិត្ត ៧ ដួង
(Immoral Resultant Consciousness without Roots)

**អកុសលវិបាកចិត្ត គឺចិត្តដែលជាវិបាករបស់អកុសលចិត្ត ឬថាជាផលរបស់
អកុសលកម្ម មាន ៧ដួងគឺ**

១- ឧបេក្ខាសហគតំ ចត្តវិញ្ញាណអកុសលវិបាកចិត្តំ

ចត្តវិញ្ញាណ ជាអកុសលវិបាកចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ ឧបេក្ខា វេទនា (ឃើញរូបមិនល្អ)។

Immoral resultant eye-consciousness, accompanied by indifference.



ចត្តវិញ្ញាណ កើតត្រង់ចក្ខុបសាទរូប ធ្វើ ទស្សនកិច្ច

វចនត្ថ របស់ចក្ខុវិញ្ញាណ **ចក្ខុ និស្សិតំ វិញ្ញាណនិ** > **ចក្ខុវិញ្ញាណំ**

ប្រែថា វិញ្ញាណអាស្រ័យចក្ខុបសាទកើតឡើង ឈ្មោះថា ចក្ខុវិញ្ញាណ ។

ចក្ខុវិញ្ញាណនេះ ជាវិញ្ញាណម្យ៉ាងដែលអាស្រ័យនឹងចក្ខុវត្ថុ (ភ្នែក) កើត

ឡើងដើម្បីដឹងនូវរូបារម្មណ៍ជាលក្ខណៈ ដូចមានពាក្យបាលីថា

ចក្ខុនិស្សិតរូបវិជាននលក្ខណំ ចក្ខុវិញ្ញាណំ ។

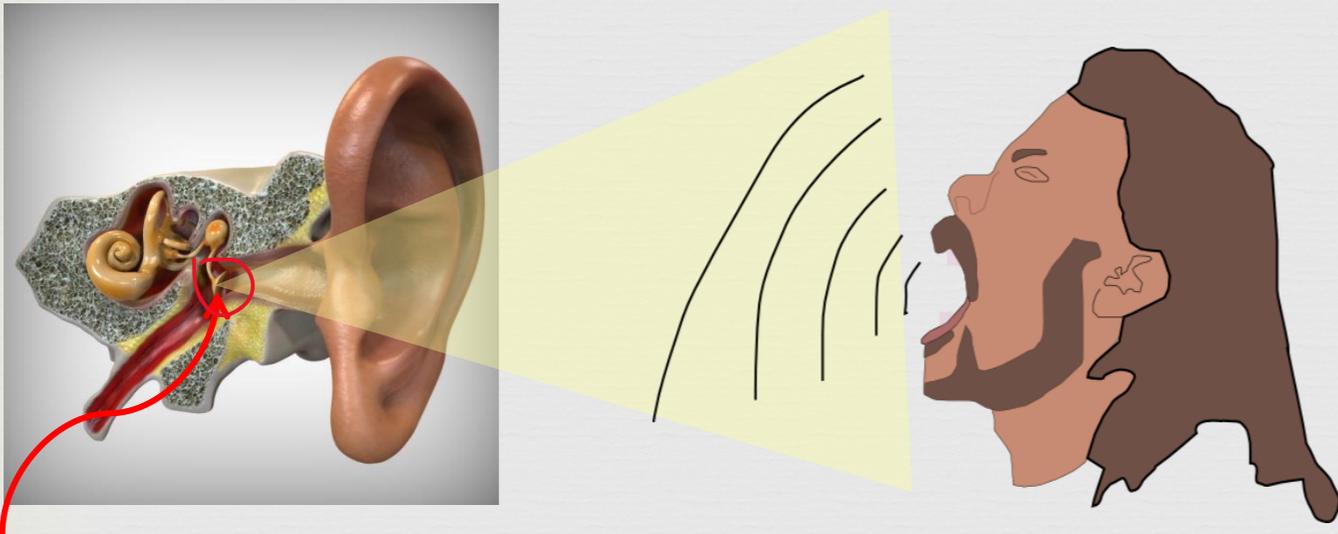
ហេតុនាំឱ្យកើតចក្ខុវិញ្ញាណមាន ៤ យ៉ាង គឺ ៖

- **អសម្ពិទ្ធភ្នា ចក្ខុស្ស** ព្រោះចក្ខុប្រសាទមិនទាន់បែកធ្លាយ
- **អាបាចគតត្តា រូបានំ** ព្រោះរូបមកកាន់គន្លងនៃចក្ខុប្រសាទ
- **អាលោកសន្និស្សិតំ** អាស្រ័យនឹងពន្លឺ
- **មនសិការហេតុកំ** មានមនសិការជាហេតុជិត

២-ឧបេក្ខាសហគតំ សោតវិញ្ញាណអកុសលវិបាកចិត្តំ

សោតវិញ្ញាណ ជាអកុសលវិបាកចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ
ឧបេក្ខាវេទនា (ឮសំឡេងមិនល្អ)។

Immoral resultant ear-consciousness, accompanied
by indifference.



សោតវិញ្ញាណ កើតត្រង់សោតបសាទរូប ធ្វើសវនកិច្ច

វចនត្ថ របស់សោតវិញ្ញាណ **សោតំ និស្សិតំ វិញ្ញាណន្តិ** > **សោត** –

វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណដែលអាស្រ័យនឹងសោតវត្ថុកើតឡើងឈ្មោះ

ថា **សោតវិញ្ញាណ** ។ **សោតវិញ្ញាណ** នេះជាវិញ្ញាណម្យ៉ាងដែល

អាស្រ័យនឹងសោតវត្ថុ (ត្រចៀក) កើតឡើងដើម្បីដឹងសំឡេងជា

លក្ខណៈ ដូចមានបាលីថា **សោតនិស្សិតសទ្ធវិជាននលក្ខណំ**

សោតវិញ្ញាណំ ។

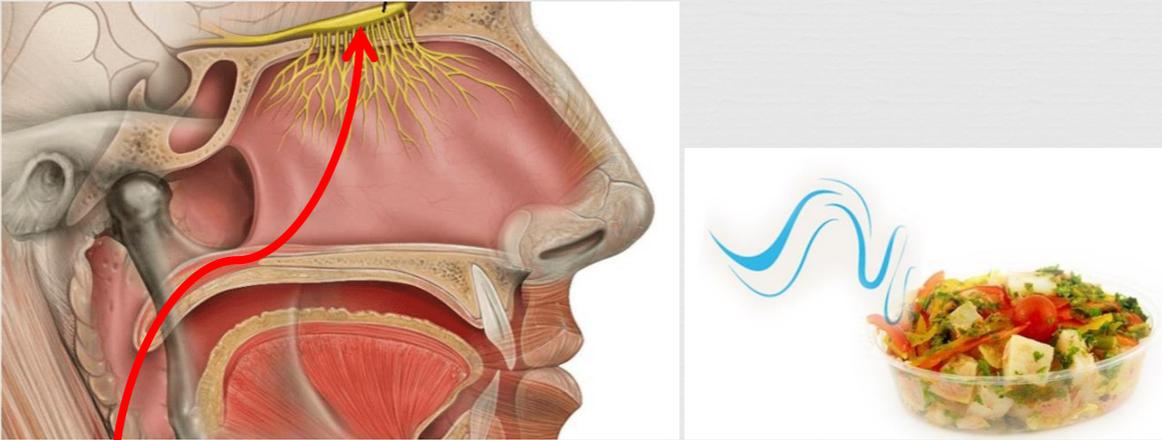
ហេតុនាំឱ្យកើតសោតវិញ្ញាណមាន ៤ យ៉ាង គឺ ៖

- **អសម្ពិទ្ធក្តា សោតស្ស** ព្រោះសោតបសាទមិនទាន់បែកធ្លាយ
- **អាបាចគតក្តា សទ្ធានំ** ព្រោះសំឡេងមកកាន់គន្លងនៃសោតបសាទ
- **អាកាសសន្និស្សិតំ** អាស្រ័យនឹងអាកាស
- **មនសិការហេតុកំ** មានមនសិការៈជាហេតុជិត

៣-ឧបេក្ខាសហគតំ យានវិញ្ញាណអកុសលវិបាកចិត្តំ

យានវិញ្ញាណ ជាអកុសលវិបាកចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ
ឧបេក្ខាវេទនា (ធំភ្លិនមិនល្អ)។

Immoral resultant nose-consciousness, accompanied
by indifference.



យានវិញ្ញាណ កើតត្រង់យានបសាទរូប ធ្វើយាយនកិច្ច

វចនត្ថ របស់យានវិញ្ញាណ **យានំ និស្សិតំ វិញ្ញាណន្តិ > យានវិញ្ញាណំ**

វិញ្ញាណដែលអាស្រ័យនឹងយានវត្ថុកើតឡើងឈ្មោះថា **យានវិញ្ញាណ**។

យានវិញ្ញាណនេះជាវិញ្ញាណម្យ៉ាងដែលអាស្រ័យនឹងយានវត្ថុ (ច្រមុះ)

កើតឡើងដើម្បីផ្តុំគ្នានជាលក្ខណៈ ដូចមានបាលីថា **យាននិស្សិតតន្ត**

វិជាននលក្ខណំ យានវិញ្ញាណំ ។

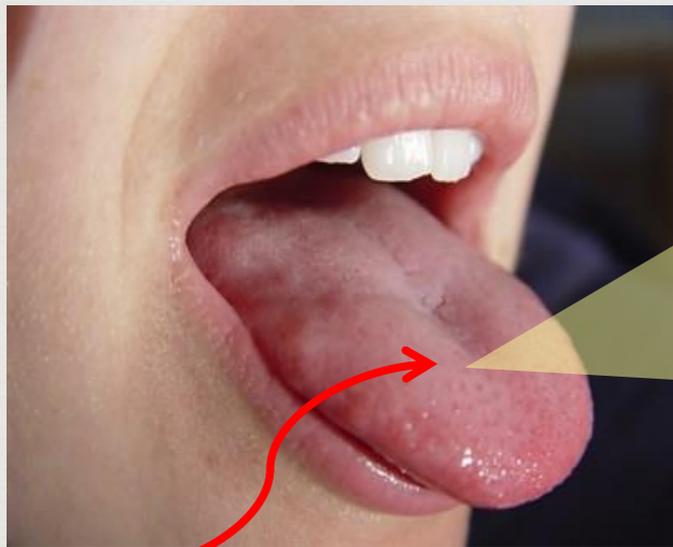
ហេតុនាំឱ្យកើតយានវិញ្ញាណមាន ៤ យ៉ាង គឺ ៖

- **អសម្ពិទ្ធក្តា យានស្ស** ព្រោះយានបសាទមិនទាន់បែកធ្លាយ
- **អាបាថគតក្តា គន្លាន់** ព្រោះភ្និនមកកាន់គន្លងនៃយានបសាទ
- **វាយោសន្និស្សិតំ** អាស្រ័យនឹងវាយោ (ខ្យល់)
- **មនសិការហេតុកំ** មានមនសិការជាហេតុជិត

៤-ឧបេក្ខាសហគតំ ជិវ្ហាវិញ្ញាណអកុសលវិបាកចិត្តំ

ជិវ្ហាវិញ្ញាណ ជាអកុសលវិបាកចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ ឧបេក្ខា វេទនា (ដឹងរសមិនល្អ)។

Immoral resultant, tongue-consciousness, accompanied by indifference.



ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កើតត្រង់ជិវ្ហាបសាទរូប ធ្វើសាយនកិច្ច

វចនត្ថ របស់ជំនួញវិញ្ញាណ **ជំនួញនិស្សិតំ វិញ្ញាណនិ** > **ជំនួញវិញ្ញាណំ** វិញ្ញាណ

ដែលអាស្រ័យនឹងជំនួញវត្ថុកើតឡើងឈ្មោះថា **ជំនួញវិញ្ញាណ**។ **ជំនួញវិញ្ញាណ**

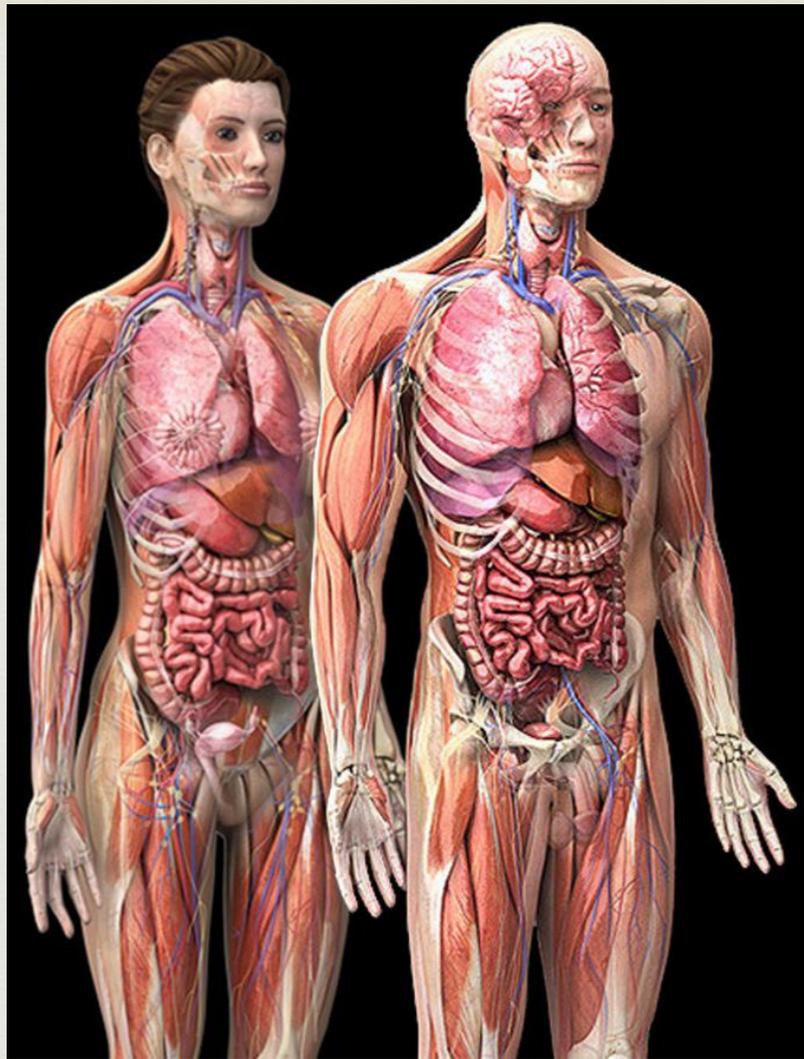
នេះ ជាវិញ្ញាណម្យ៉ាងដែលអាស្រ័យនឹងជំនួញវត្ថុ (អណ្ណាត) កើតឡើង

ដើម្បីដឹងរសជាលក្ខណៈ ដូចមានបាលីថា

ជំនួញនិស្សិតរសវិជាននលក្ខណំ ជំនួញវិញ្ញាណំ ។

ហេតុនាំឱ្យកើតជំងឺវិញ្ញាណមាន ៤ យ៉ាង គឺ ៖

- អសម្ពិទ្ធភាព ជំងឺរាយ ព្រោះជំងឺរាយសាទមិនទាន់បែកធ្លាយ
- អាបាថតតតា រសាន់ ព្រោះរសមកកាន់គន្លងនៃជំងឺរាយសាទ
- អាបោសន្និស្សិតំ អាស្រ័យនឹងអាបោ គឺ ទឹក
- មនសិការហេតុកំ មានមនសិការជាហេតុជិត



៥-ទុក្ខសហគតំ កាយវិញ្ញាណ អកុសលវិបាកចិត្តំ

កាយវិញ្ញាណ ជាអកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង
ព្រមដោយ ទុក្ខវេទនា (ដឹងដោយដួងចិត្ត)។

Immoral resultant, Body-consciousness,
accompanied by pain.

កាយវិញ្ញាណ កើតត្រង់កាយបសាទរូប ធ្វើផុសនកិច្ច

(គឺកិច្ចដឹង រឹង ទន់ ក្តៅ ត្រជាក់ តឹង កម្រើក)

ហេតុនាំឱ្យកើតកាយវិញ្ញាណមាន ៤ យ៉ាង

១- អសម្ពិទ្ធកតត្តា កាយស្ស ព្រោះកាយប្រសាទមិនទាន់បែកធ្លាយ

២- អាបាថគតត្តា ធ្វើដូច្នោះ ព្រោះធ្វើដូច្នោះ មកកាន់គន្លងនៃ

កាយបសាទ (សំដៅដល់មហានុតរូប ៣ ដែលគួរដល់ការប៉ះផ្ទុះ

និង កាយបសាទ គឺ (បឋវីធាតុ = រឹង ទន់) (តេជោធាតុ = ក្តៅ ត្រជាក់)

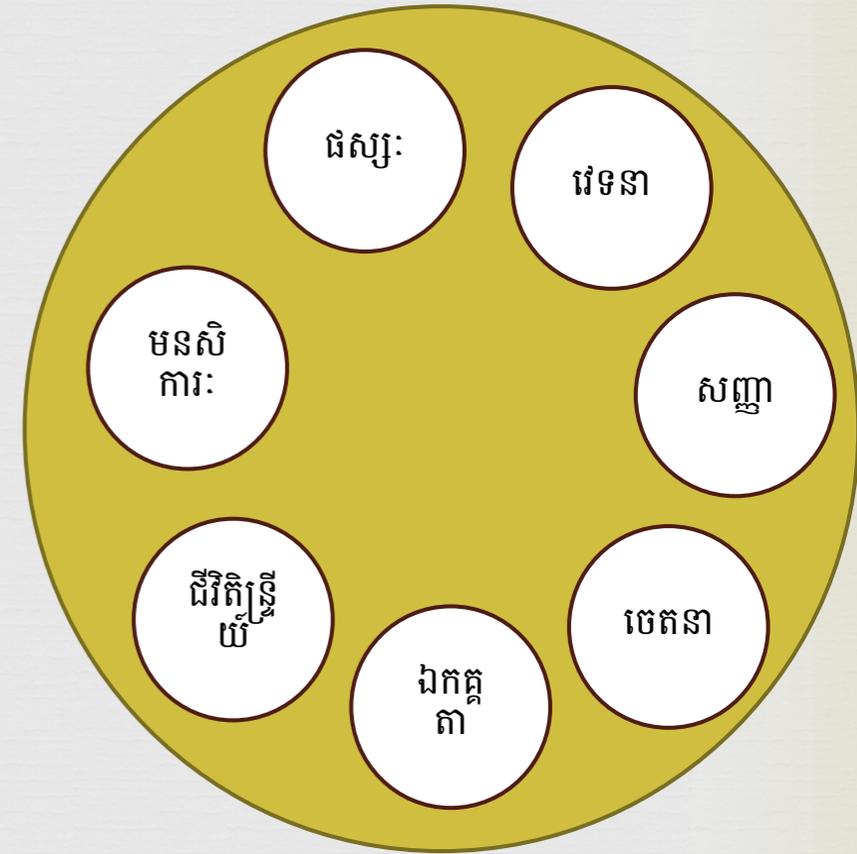
(វាយោធាតុ កម្រើក តឹង ញ័រ)។

៣- បឋវីសន្និស្សិតំ អាស្រ័យបឋវី

៤- មនសិការហេតុកំ មានមនសិការៈជាហេតុជិត។

ចេតសិកសម្បយុត្តំ

ចាប់ពីដួង១ទីដល់ទី៥ (ចក្ខុវិញ្ញាណ សោតវិញ្ញាណ យានវិញ្ញាណ ជីវ្ហវិញ្ញាណ និង កាយវិញ្ញាណ) ក្នុងដួងនីមួយៗ មាន ចេតសិកកើតរួម ៧ ហៅថា សព្វចិត្ត-សាធារណចេតសិក





៦- ឧបេក្ខាសហគតំ មនោធាតុ អកុសលវិបាកចិត្តំ
(ឬ ឧបេក្ខាសហគតំ សម្បជីច្ឆន្នចិត្តំ)

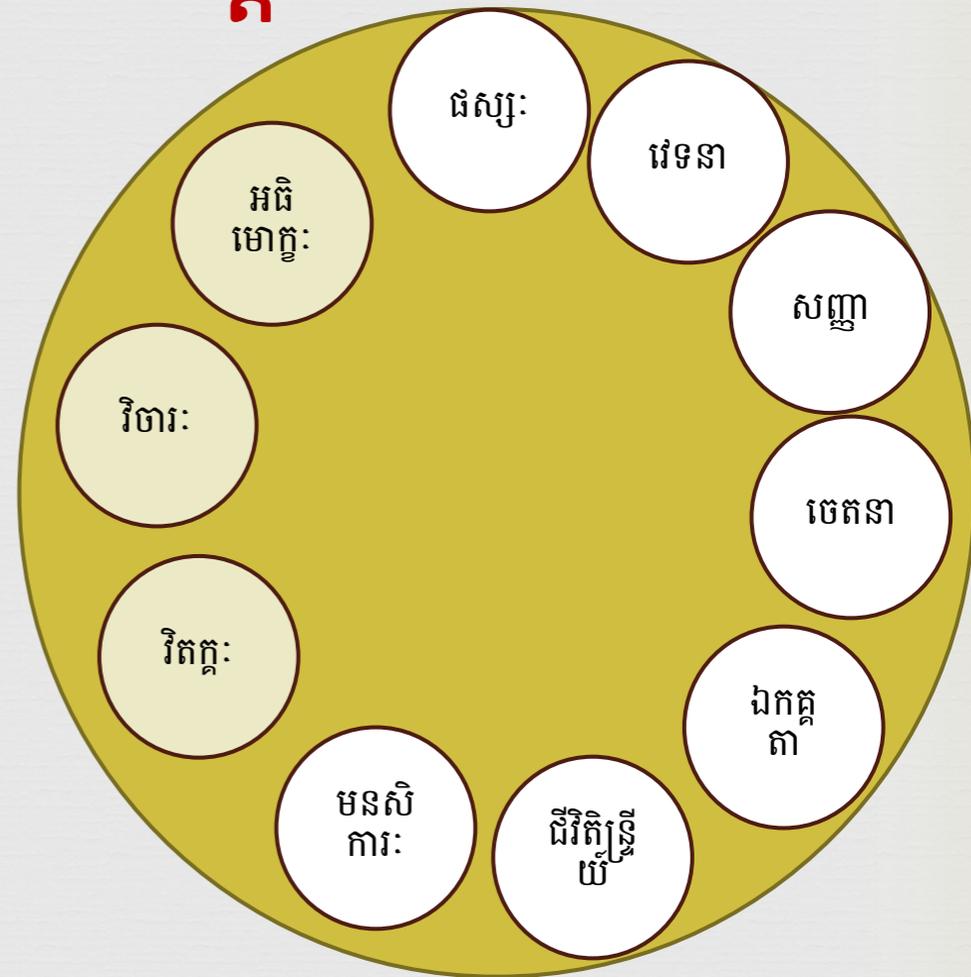
មនោធាតុ ជាអកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង
ព្រមដោយឧបេក្ខាវេទនា ។

Receiving consciousness, accompanied by
indifference.

កើតត្រង់យទយវត្ថុរូប ធ្វើ សម្បជីច្ឆន្នកិច្ច
(គឺកិច្ចទទួលដឹងអារម្មណ៍តាមទ្វារ ៥)

៦- ឧបេក្ខាសហគតំ មនោធាតុ អកុសលវិបាកចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ
១០ប្រភេទ គឺ អញ្ញសមានា
ចេតសិក ១០ (រៀន បីតិ វិយៈ
ឆន្ទៈ) ។



ហេតុនាំឱ្យកើតបណោយតុ ៤ យ៉ាង

- អសម្ពិទ្ធក្តា បសាទស្ស ព្រោះបសាទរូបមិនទាន់បែកធ្លាយ
- អាបាចិត្តក្តា បញ្ជារម្មណានំ មានអារម្មណ៍ ៥ មកកាន់គន្លង
- ហទយសន្និស្សិតំ អាស្រ័យហទយវត្ថុ
- មនសិការហេតុកំ មានមនសិការៈជាហេតុជិត



**៧- ឧបេក្ខាសហគតំ មនោវិញ្ញាណធាតុ អកុសលវិបាកចិត្តំ
(ឬ ឧបេក្ខាសហគតំ សន្តិរណចិត្តំ)**

**មនោវិញ្ញាណធាតុ ជាអកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង
ព្រមដោយឧបេក្ខាវេទនា ។**

Investigating consciousness, accompanied by
indifference.

កើតត្រង់ហឫទ័យវត្ថុរូប ធ្វើកិច្ច ៥

កិច្ច ២ នៅក្នុងទ្វារគឺ **សន្តិរណកិច្ច** និង **តទាលម្ពណកិច្ច**

កិច្ច ៣ នៅក្រៅទ្វារគឺ **បដិសន្ធិកិច្ច** **ភវង្គកិច្ច** និង **ចុតិកិច្ច** (ក្នុងអបាយភូមិ ៤) ។

ហេតុនាំឱ្យកើតមនោវិញ្ញាណធាតុ ៤ យ៉ាង

- អសម្ព័ន្ធត្តា មនស្សៈ ព្រោះមនោមិនទាន់បែកធ្លាយ
- អាបាចិត្តត្តា ធម្មារម្មណានំ ព្រោះមានធម្មារម្មណ៍
មកកាន់គន្លង
- ហទយសន្និស្សិតំ អាស្រ័យហទយវត្ថុ
- មនសិការហេតុកំ មានមនសិការៈជាហេតុជិត

ចេតសិកសម្បយុត្ត

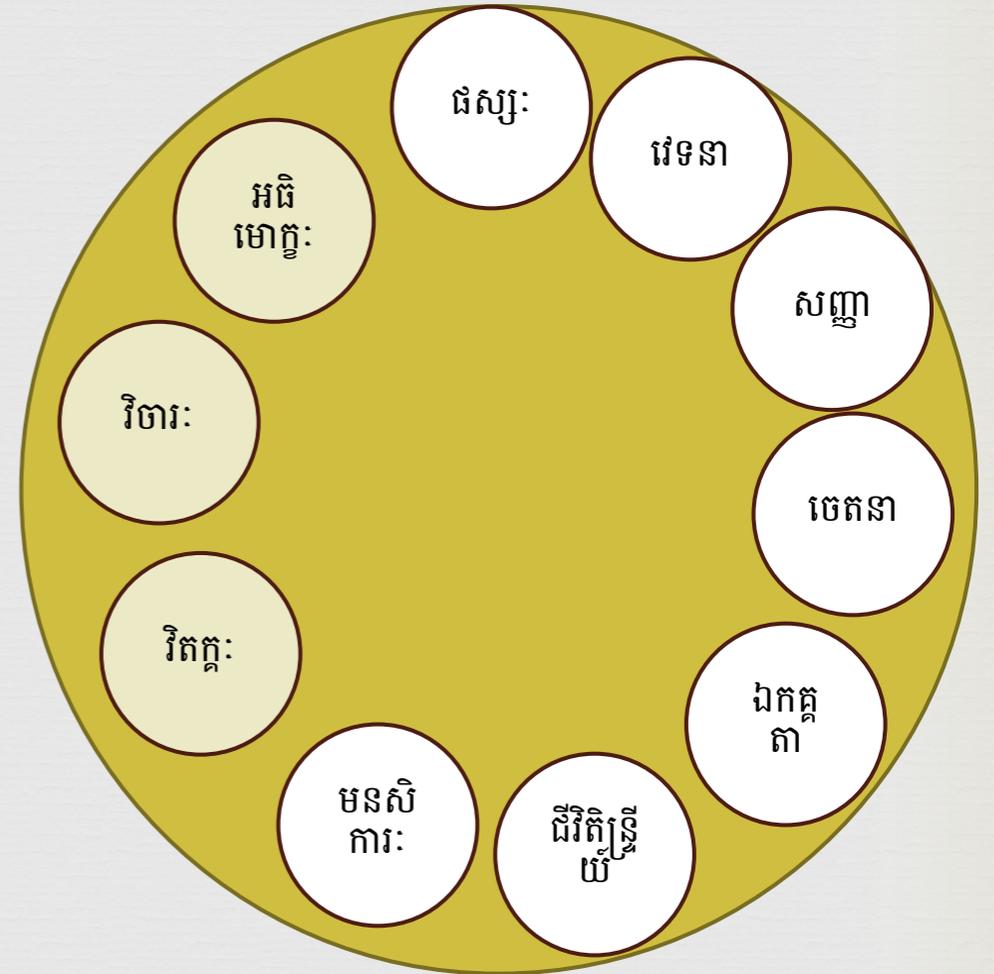
ដឹងទី៦ និងទី ៧ នីមួយៗ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ

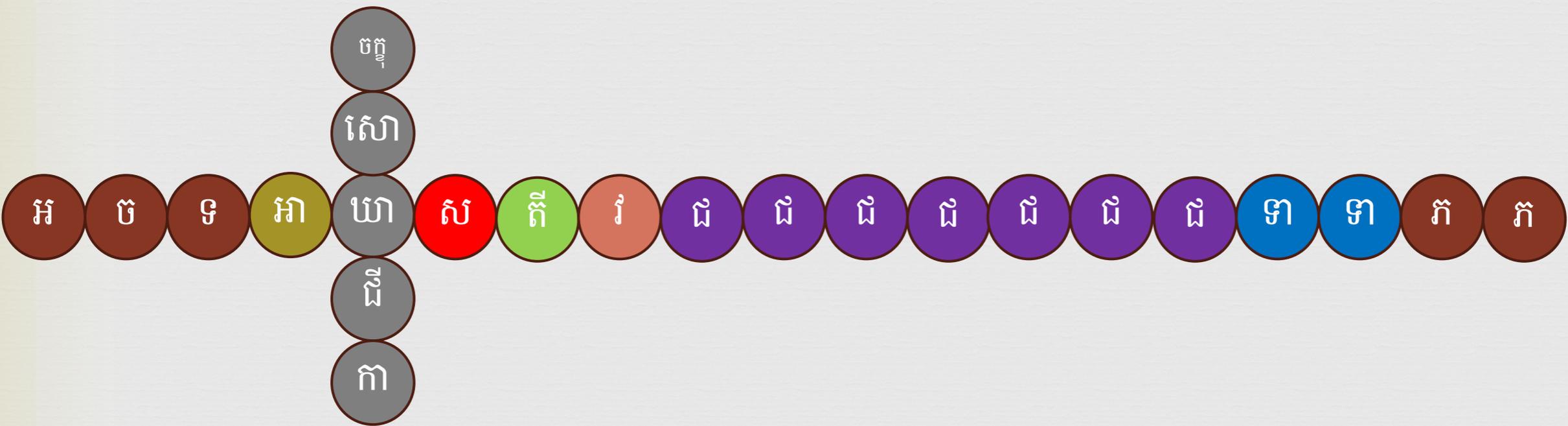
១០ប្រភេទ គឺ អញ្ញសមាសា

ចេតសិក ១០ (រៀន បីតិ វិរិយៈ

ឆន្ទៈ) ។



អាយុរូបមួយ (អារម្មណ៍) ស្មើ ១៧ ខណៈចិត្ត



អហេតុកកុសលវិបាកចិត្ត ៨ ដួង
(Moral Resultant Consciousness without Roots)

**អហេតុកកុសលវិបាកចិត្ត គឺចិត្តដែលជាវិបាករបស់មហាកុសលចិត្ត ៨ ដួង
ឬថាជាផលរបស់កុសលកម្មមាន ៨ដួងគឺ**

១-ឧបេក្ខាសហគតំ ចត្តវិញ្ញាណ កុសលវិបាកចិត្តំ

ចត្តវិញ្ញាណ ជាកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង

ព្រមដោយ ឧបេក្ខាវេទនា (ឃើញរូបល្អ)។

Moral resultant eye-consciousness, accompanied by indifference.



ចត្តវិញ្ញាណ កើតត្រង់ចក្ខុបសាទរូប ធ្វើទស្សនកិច្ច

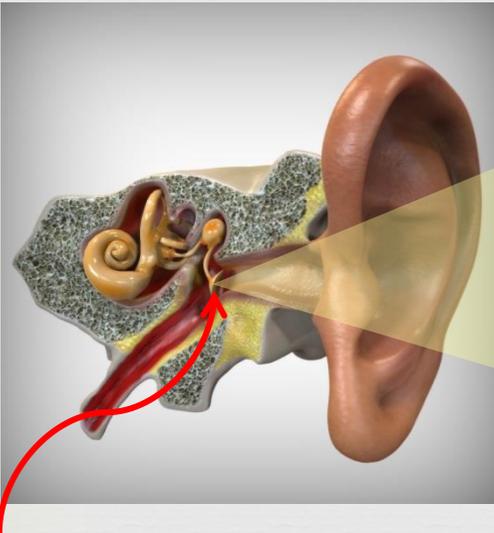
២-ឧបេក្ខាសហគតំ សោតវិញ្ញាណ កុសលវិបាកចិត្តំ

សោតវិញ្ញាណ ជាកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង

ព្រមដោយ ឧបេក្ខាវេទនា (ឮសំឡេងល្អ)។

Moral resultant ear-consciousness, accompanied

by indifference.



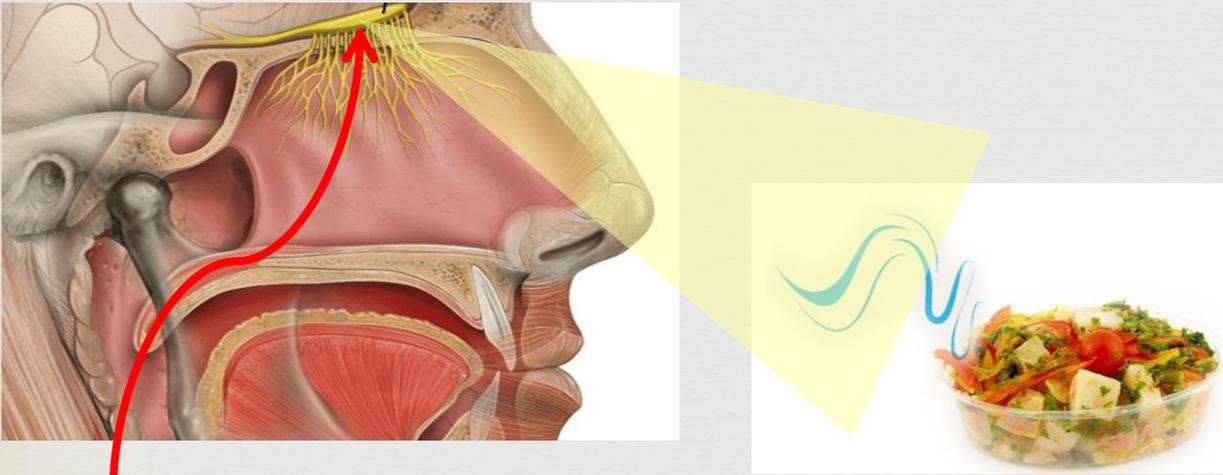
សោតវិញ្ញាណ កើតត្រង់សោតបសាទរូប ធ្វើសវនកិច្ច

៣-ឧបេក្ខាសហគតំ យានវិញ្ញាណ កុសលវិបាកចិត្តំ

យានវិញ្ញាណ ជាកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង

ព្រមដោយ ឧបេក្ខាវេទនា (ធំភ្លិនល្អ) ។

Moral resultant nose-consciousness, accompanied by indifference.



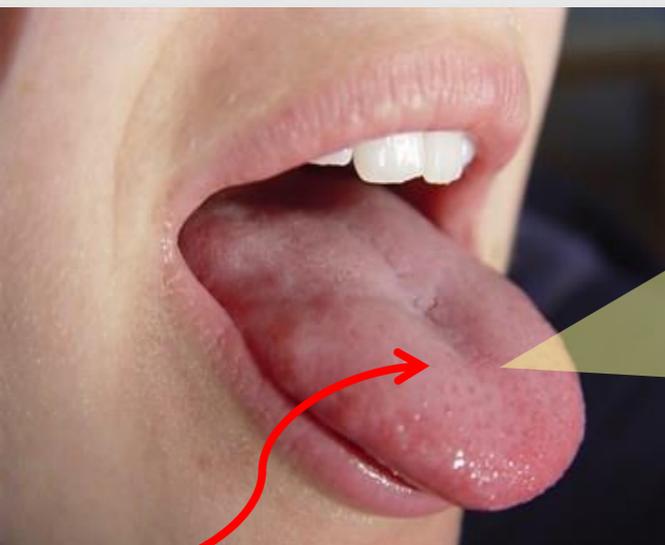
យានវិញ្ញាណ កើតត្រង់យានបសាទរូប ធ្វើយាយនកិច្ច

៤-ឧបេក្ខាសហគតំ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កុសលវិបាកចិត្តំ

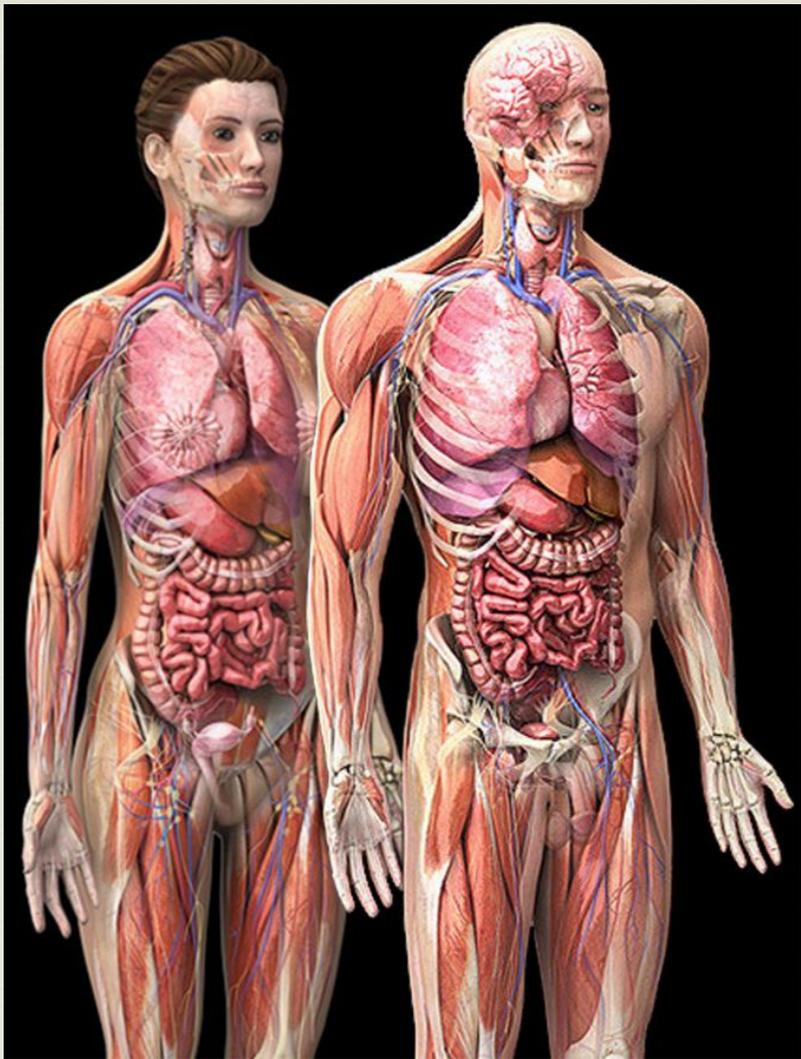
ជិវ្ហាវិញ្ញាណ ជាកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង

ព្រមដោយ ឧបេក្ខាវេទនា (ដឹងរសល្អ)។

Moral resultant, tongue-consciousness, accompanied by indifference.



ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កើតត្រង់ជិវ្ហាបសាទរូប ធ្វើសាយនកិច្ច



៥-សុខសហគតំ កាយវិញ្ញាណ កុសលវិបាកចិត្តំ

កាយវិញ្ញាណ ជាកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង
ព្រមដោយ សុខវេទនា (ដឹងដោយដួងចិត្ត)។

Moral resultant, Body-consciousness,
accompanied by happiness.

កាយវិញ្ញាណ កើតត្រង់កាយបសាទរូប ធ្វើផុសនកិច្ច
(គឺកិច្ចដឹង រឹង ទន់ ក្តៅ ត្រជាក់ តឹង កម្រើក)

៥-សុខសហគតំ កាយវិញ្ញាណ កុសលវិបាកចិត្តំ

កាយវិញ្ញាណ ជាកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង

ព្រមដោយ សុខវេទនា (ដឹងដោយដួងចិត្ត)។

Moral resultant, Body-consciousness,
accompanied by happiness.

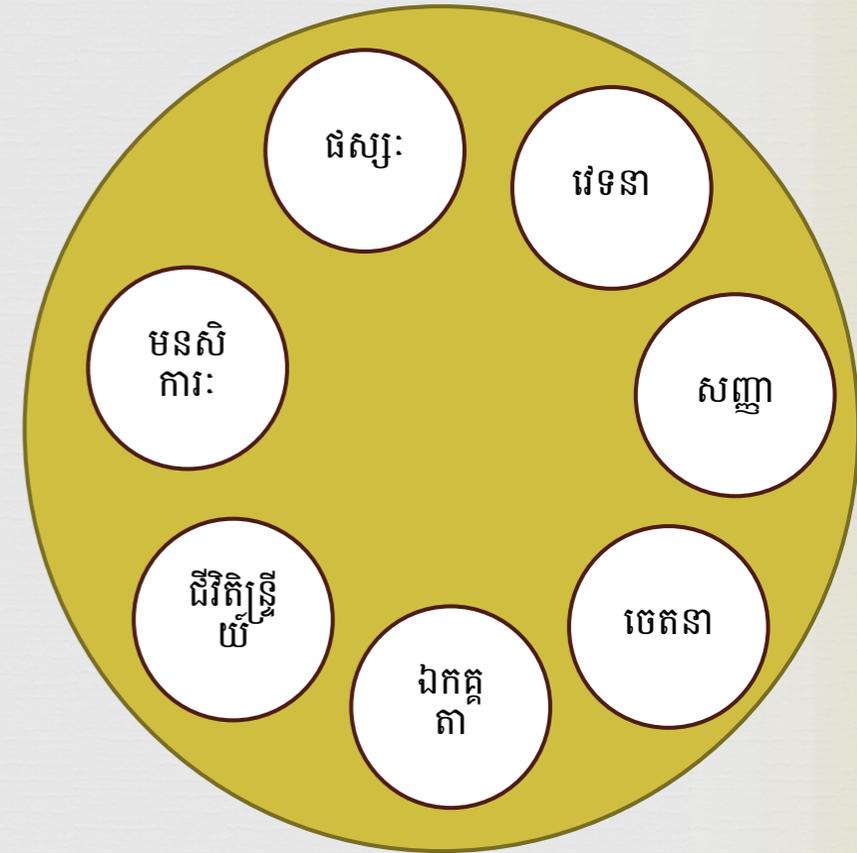


កាយវិញ្ញាណ កើតត្រង់កាយបសាទរូប ធ្វើផុសនកិច្ច

(គឺកិច្ចដឹង រឹង ទន់ ក្តៅ ត្រជាក់ តឹង កម្រើក)

ចេតសិកសម្បយុត្តំ

ចាប់ពីដួង១ទីដល់ទី៥ (ចក្ខុវិញ្ញាណ សោតវិញ្ញាណ យានវិញ្ញាណ ជីវ្ហវិញ្ញាណ និង កាយវិញ្ញាណ) ក្នុងដួងនីមួយៗ មាន ចេតសិកកើតរួម ៧ ហៅថា សព្វចិត្ត-សាធារណចេតសិក





**៦-ឧបេក្ខាសហគតំ មនោធាតុ កុសលវិបាកចិត្តំ
(ឬ ឧបេក្ខាសហគតំ សម្បជីច្ឆន្ទចិត្តំ)**

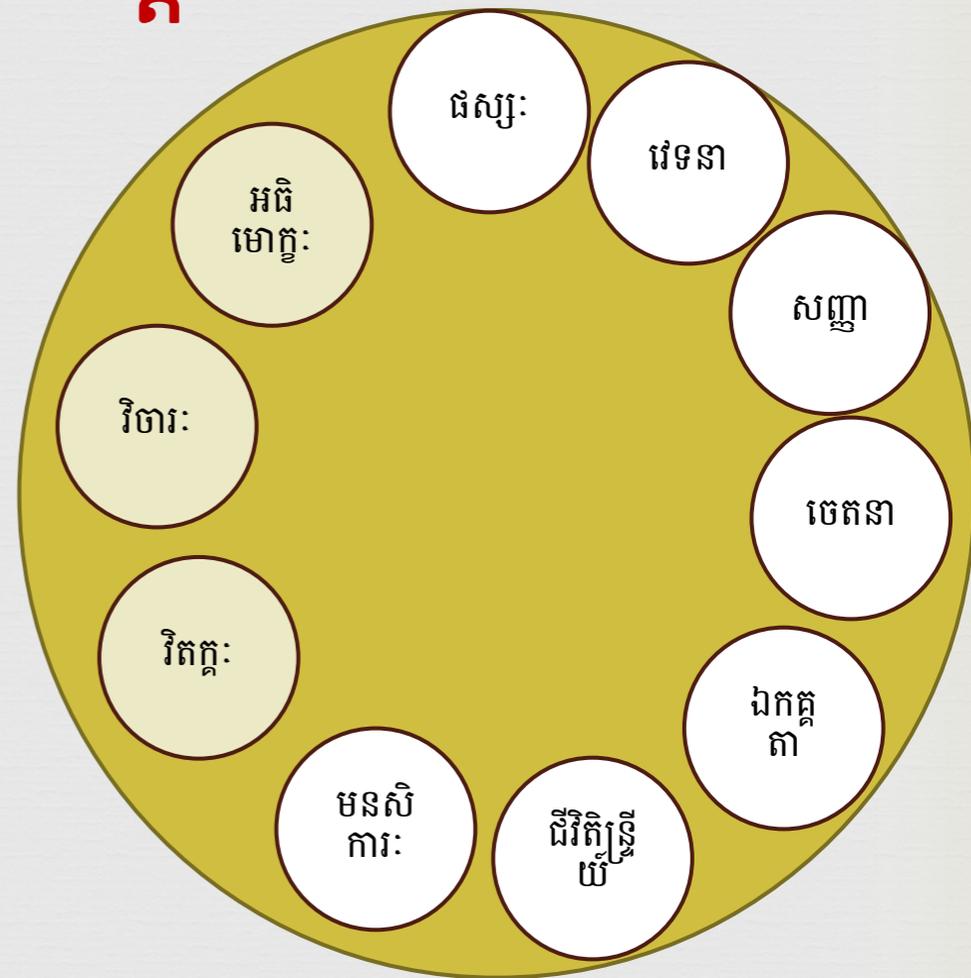
**មនោធាតុ ជាកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង
ព្រមដោយឧបេក្ខាវេទនា ។**

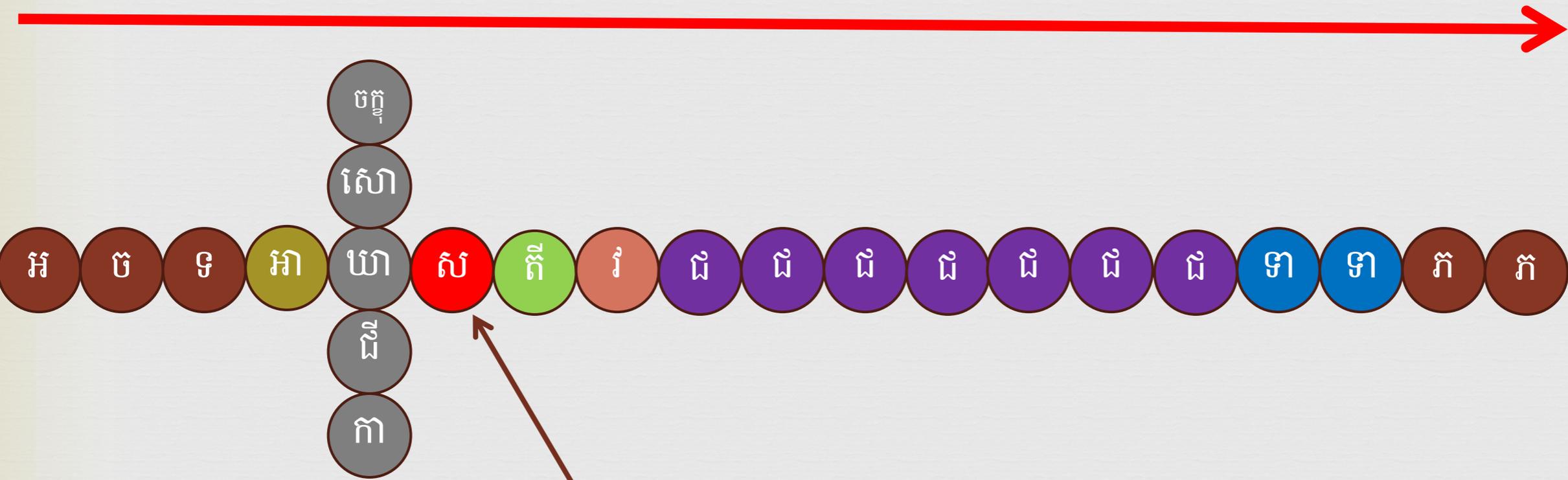
Receiving consciousness, accompanied by
indifference.

**កើតត្រង់យទយវត្ថុរូប ធ្វើ សម្បជីច្ឆន្ទកិច្ច
(គឺកិច្ចទទួលដឹងអារម្មណ៍តាមទ្វារ ៥)**

៦-ឧបេក្ខាសហគតំ មនោធាតុ កុសលវិបាកចិត្តំ

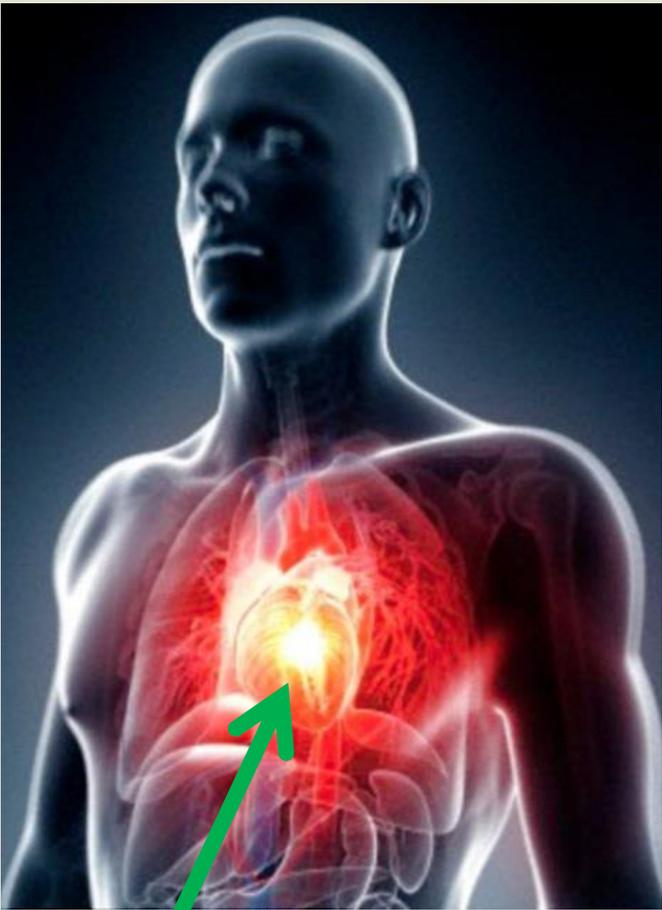
មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ
១០ប្រភេទ គឺ អញ្ញសមានា
ចេតសិក ១០ (រៀន បីតិ វិយៈ
ឆន្ទៈ) ។





សម្បជីត្តន្តកិច្ច

**កិច្ចទទួលយកនូវអារម្មណ៍
បន្ទាប់អំពីទ្វិបញ្ជវិញ្ញាណ ។**



៧-សោមនស្សសហគតំ មនោវិញ្ញាណធាតុ អហេតុកកុសលវិបាកចិត្តំ
(ឬ សោមនស្សសហគតំ សន្តិរណចិត្តំ)

មនោវិញ្ញាណធាតុ ជាអហេតុកកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង
ព្រមដោយសោមនស្សវេទនា ។

Investigating consciousness, accompanied by pleasure.

កើតត្រង់ហឫទ័យវត្ថុរូប

ធ្វើកិច្ច ២ គឺ សន្តិរណកិច្ច និង តទាលម្ពណកិច្ច ។

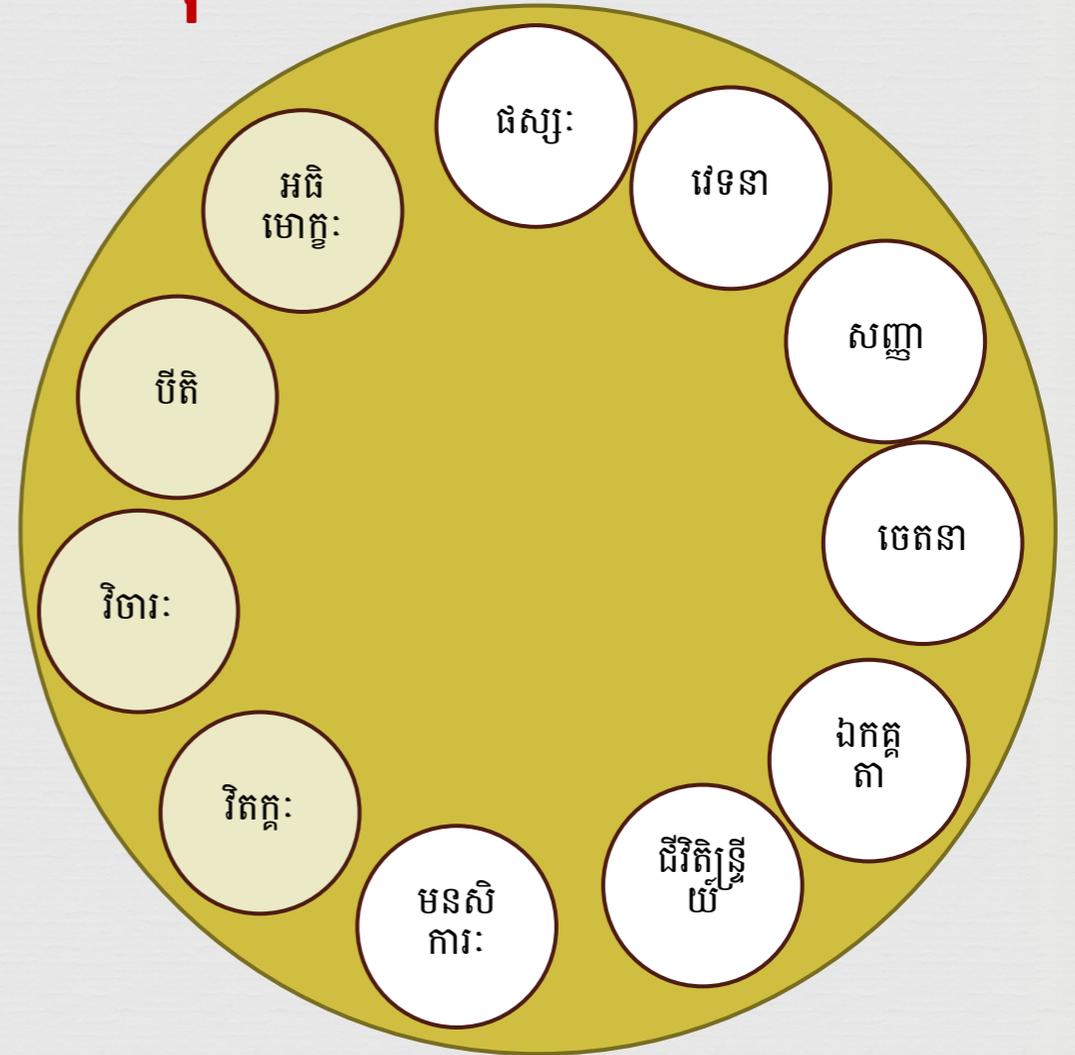
៧-សោមនស្សសហគតំ មនោវិញ្ញាណធាតុ

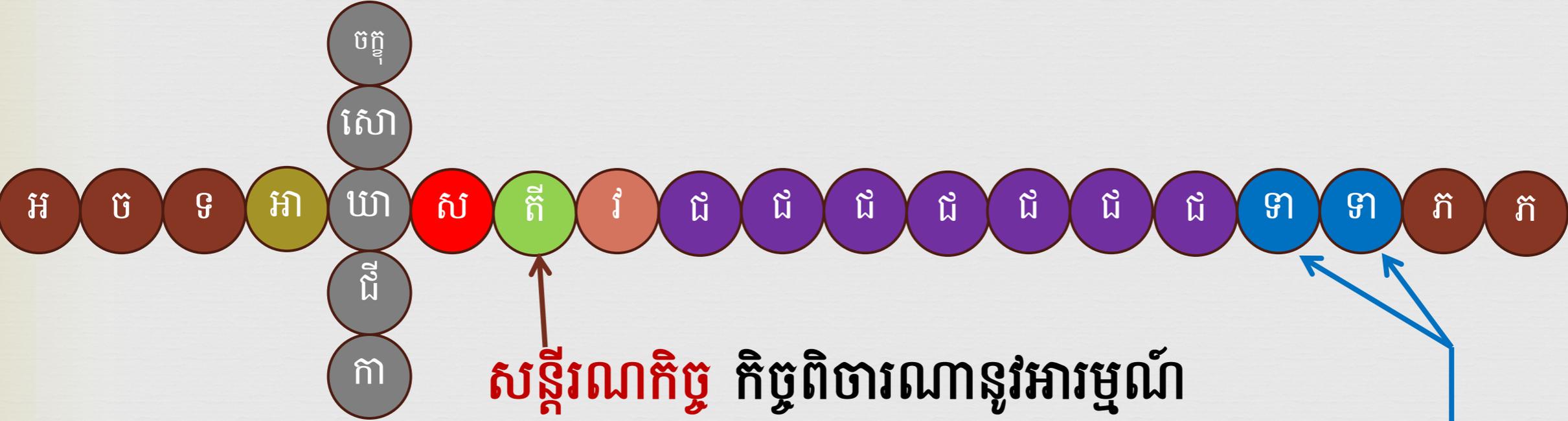
អហេតុកកុសលវិបាកចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ១០

ប្រភេទ គឺ អញ្ញសមានាចេតសិក

១១ (រៀរ វិរិយៈ ឆន្ទៈ) ។





សន្តរណកិច្ច កិច្ចពិចារណានូវអារម្មណ៍
តាមទ្វារ ៥ ។

តទាលម្តុណកិច្ច កិច្ចតោងយកនូវអារម្មណ៍
តាមទ្វារទាំង ៦ ។



**៨-ឧបេក្ខាសហគតំ មនោវិញ្ញាណធាតុ អហេតុកកុសលវិបាកចិត្តំ
(ឬ ឧបេក្ខាសហគតំ សន្តិរណចិត្តំ)**

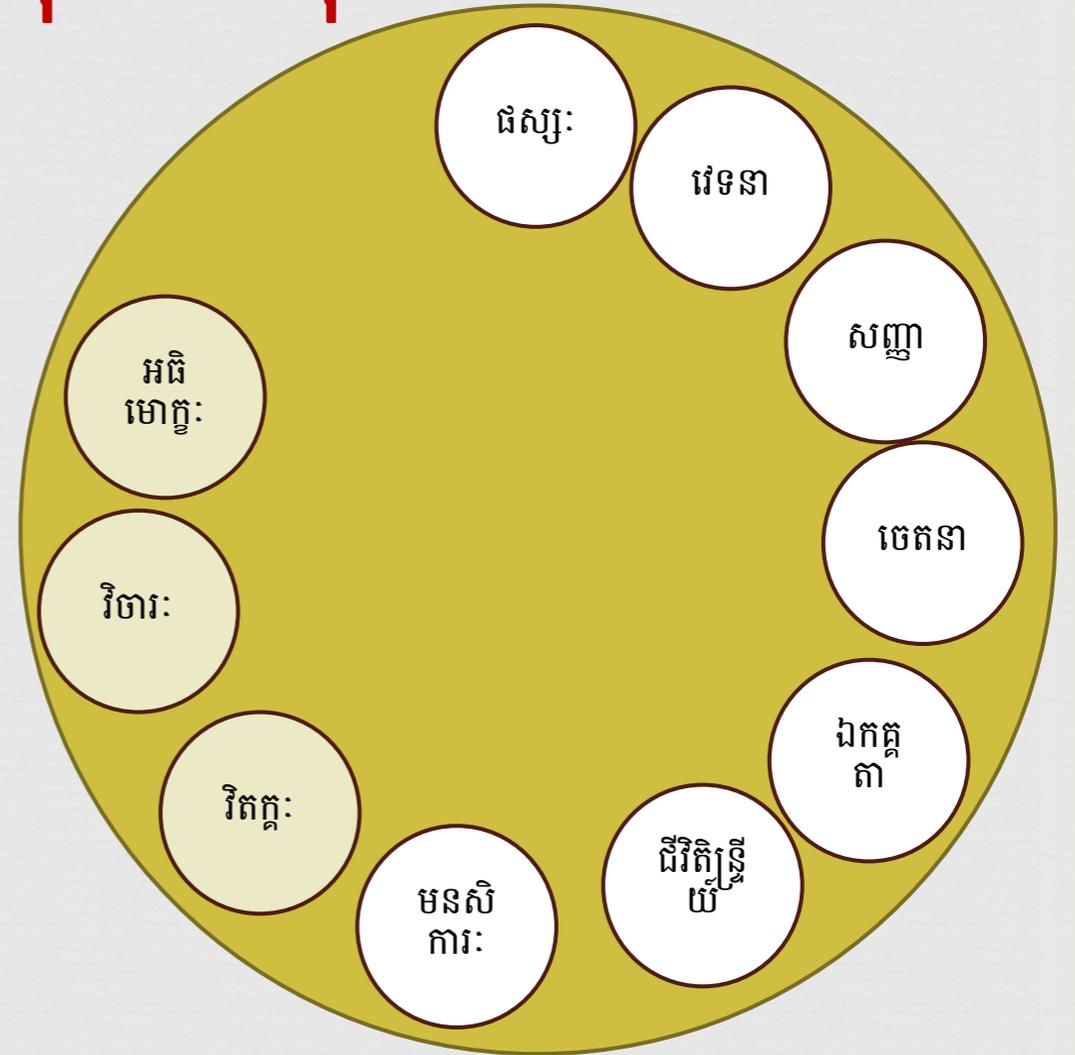
**មនោវិញ្ញាណធាតុ ជាអហេតុកកុសលវិបាកចិត្ត កើតឡើង
ព្រមដោយឧបេក្ខាវេទនា ។**

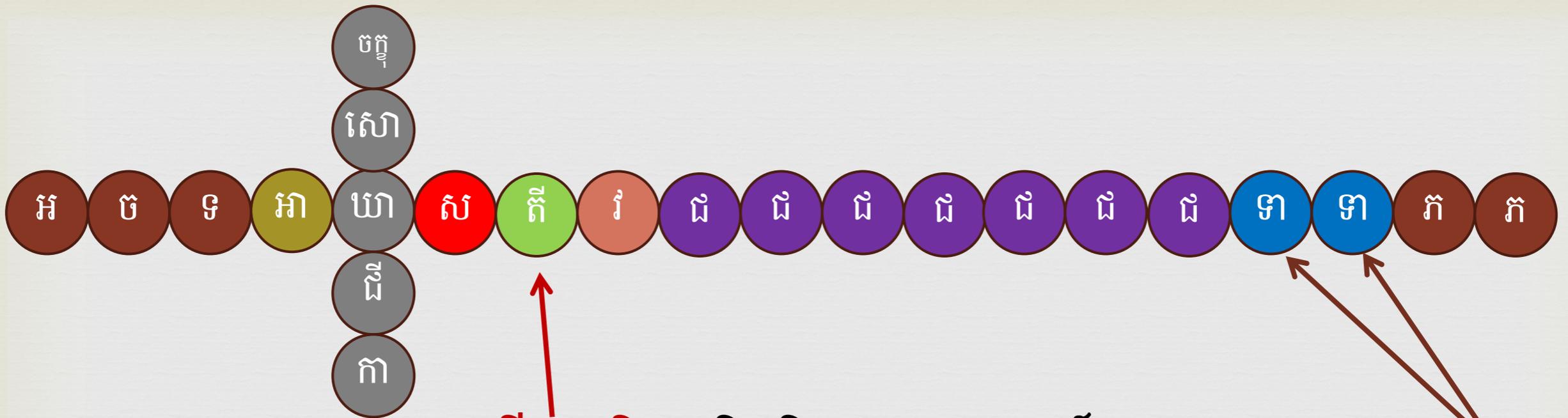
Investigating consciousness, accompanied by
indifference.

កើតត្រង់ហឫទ័យវត្ថុរូប ធ្វើកិច្ច ៥
កិច្ច ២ នៅក្នុងទ្វារគឺ **សន្តិរណកិច្ច** និង **តទាលម្ពណកិច្ច**
កិច្ច ៣ នៅក្រៅទ្វារគឺ **បដិសន្ធិកិច្ច** **ភវង្គកិច្ច** និង **ចុតិកិច្ច**
(ក្នុងសុគតិដែលខ្វះបុណ្យ ។

៨- ឧបេក្ខាសហគតំ មនោវិញ្ញាណធាតុ អហេតុក- កុសលវិបាកចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ១០
ប្រភេទ គឺ អញ្ញាសមានាចេតសិក
១០ (រៀរ បីតិ វិរិយៈ ឆន្ទៈ) ។





សន្តិវណកិច្ច កិច្ចពិចារណាអារម្មណ៍តាមបញ្ចន្ទារ

តទាលម្ពណកិច្ច កិច្ចតោងយកនូវអារម្មណ៍តាមទ្វារទាំង ៦

អារម្មណ៍ ២ យ៉ាង

១- **អនិដ្ឋារម្មណ៍** អារម្មណ៍មិនល្អ ឬអារម្មណ៍មិនជាទីប្រាថ្នា

២- **ឥដ្ឋារម្មណ៍** អារម្មណ៍ជាទីប្រាថ្នា

- **មជ្ឈត្តឥដ្ឋារម្មណ៍** អារម្មណ៍ល្អថ្នាក់កណ្តាល
- **អតិឥដ្ឋារម្មណ៍** អារម្មណ៍ល្អក្រៃលែង

អកុសលវិបាកចិត្ត ៧ ដួង ប្រកបដោយវេទនា ២ គឺ ទុក្ខវេទនា និងឧបេក្ខាវេទនា តែងដឹង**អនិដ្ឋារម្មណ៍** ។
ដួងទី ៥ (កាយវិញ្ញាណ) ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ក្រៅពីនេះ ប្រកបដោយ
ឧបេក្ខាវេទនាទាំងអស់ ។

អហេតុកុសលវិបាកចិត្ត ៨ ដួង ប្រកបដោយវេទនា ៣ គឺ សុខវេទនា សោមនស្សវេទនា និងឧបេក្ខាវេទនា តែង
ដឹងនូវ**ឥដ្ឋារម្មណ៍** ។ ដួងទី ៥ (កាយវិញ្ញាណ) ប្រកបដោយសុខវេទនា, ដួងទី ៧
(សោមនស្សសន្តិវណៈ) ប្រកបដោយសោមនស្សវេទនា ក្រៅពីនេះ
ប្រកបដោយឧបេក្ខាវេទនាទាំងអស់ ។

ប្រៀបធៀបអកុសលវិបាកនិងអហេតុកកុសលវិបាក

អកុសលវិបាកចិត្ត ៧ ដួង ដឹងអនិដ្ឋារម្មណ៍តែម្យ៉ាង

- ១- ចតុវិញ្ញាណ
- ២- សោតវិញ្ញាណ
- ៣- យានវិញ្ញាណ
- ៤- ជីវ្ហវិញ្ញាណ
- ៥- កាយវិញ្ញាណ
- ៦- សម្បជីច្ឆន្ទចិត្ត
(ឬវិបាកមនោធាតុ)
- ៧- ឧបេក្ខាសន្តិរណចិត្ត
(អកុសលវិបាក-
មនោវិញ្ញាណធាតុ)



តែងដឹង
អនិដ្ឋារម្មណ៍
តែប៉ុណ្ណោះ

អហេតុកកុសលវិបាកចិត្ត ៨ ដួង ដឹងឥដ្ឋារម្មណ៍ ២ យ៉ាង

- ១- ចតុវិញ្ញាណ
- ២- សោតវិញ្ញាណ
- ៣- យានវិញ្ញាណ
- ៤- ជីវ្ហវិញ្ញាណ
- ៥- កាយវិញ្ញាណ
- ៦- សម្បជីច្ឆន្ទចិត្ត
(ឬវិបាកមនោធាតុ)
- ៧- សោមនស្សសន្តិរណចិត្ត → ដឹងចំពោះតែ អតិឥដ្ឋារម្មណ៍
- ៨- ឧបេក្ខាសន្តិរណចិត្ត

តែងដឹង មជ្ឈត្តឥដ្ឋារម្មណ៍

ដឹងចំពោះតែ អតិឥដ្ឋារម្មណ៍





អហេតុកកិរិយាចិត្ត ៣ ជួង

Functional Consciousness without Roots

១- ឧបេក្ខាសហគតំ មនោធាតុ កិរិយាចិត្តំ

(បញ្ចក្ខារវដ្ឋនចិត្ត ឬ កិរិយាមនោធាតុ)

មនោធាតុ ជាកិរិយាចិត្ត កើតឡើងព្រមដោយឧបេក្ខាវេទនា ។

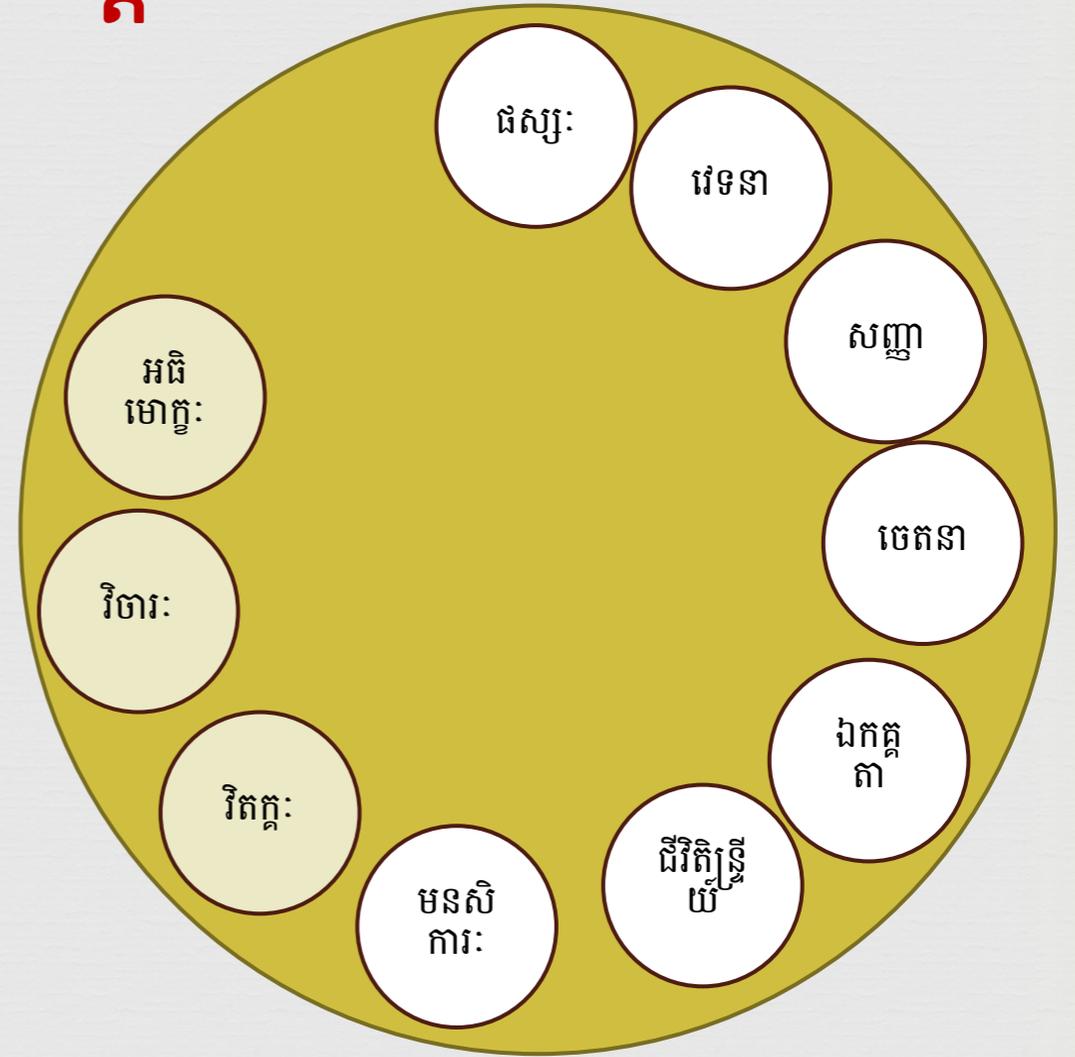
Five Sense-door adverting consciousness, accompanied by indifference.

កើតត្រង់ហឫទ័យវត្ថុរូប

ធ្វើ អាវដ្ឋនកិច្ច (កិច្ចការរកអារម្មណ៍តាមបញ្ចក្ខារ) ។

១- ឧបេក្ខាសហគតំ មនោធាតុ កិរិយាចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ១០
ប្រភេទ គឺ អញ្ញសមានាចេតសិក
១០ (រៀរ បីតិ វិរិយៈ ឆន្ទៈ) ។



អាវជួនកិច្ច កិច្ចការវរកអាវម្មណ៍តាមបញ្ចូន្វារ
 ឬហៅថា **បញ្ចូន្វារអាវជួនកិច្ច**



ចិត្តនេះ មានតួនាទីសំខាន់
 ជួយគាំទ្រវិធីចិត្តតាម
 បញ្ចូន្វារ ហៅថា
វិធីបដិបាទកមនសិការ

- បើកើតតាមចក្កទ្វារ ហៅថា **ចក្កទ្វារអាវជួនកិច្ច**
- បើកើតតាមសោតទ្វារ ហៅថា **សោតទ្វារអាវជួនកិច្ច**
- បើកើតតាមយានទ្វារ ហៅថា **យានទ្វារអាវជួនកិច្ច**
- បើកើតតាមជីវ្ហាទ្វារ ហៅថា **ជីវ្ហាទ្វារអាវជួនកិច្ច**
- បើកើតតាមកាយទ្វារ ហៅថា **កាយទ្វារអាវជួនកិច្ច**



**២- ឧបេក្ខាសហគតំ មនោវិញ្ញាណធាតុ អហេតុកកិរិយាចិត្តំ
(មនោទ្វារវដ្ឋនចិត្តំ)**

មនោវិញ្ញាណធាតុ ជាអហេតុកកិរិយាចិត្ត កើតឡើងព្រមដោយ
ឧបេក្ខាវេទនា ។

Mind-door advertng consciousness, accompanied by
indifference.

កើតត្រង់ហឫទ័យវត្ថុរូប ធ្វើកិច្ចពីរគឺ

- វោដ្ឋវនកិច្ច (កិច្ចកំណត់ ឬកាត់ក្តីអារម្មណ៍តាមបញ្ញាទ្វារ)
- មនោទ្វារវដ្ឋនកិច្ច (កិច្ចរារកអារម្មណ៍តាមមនោទ្វារ)

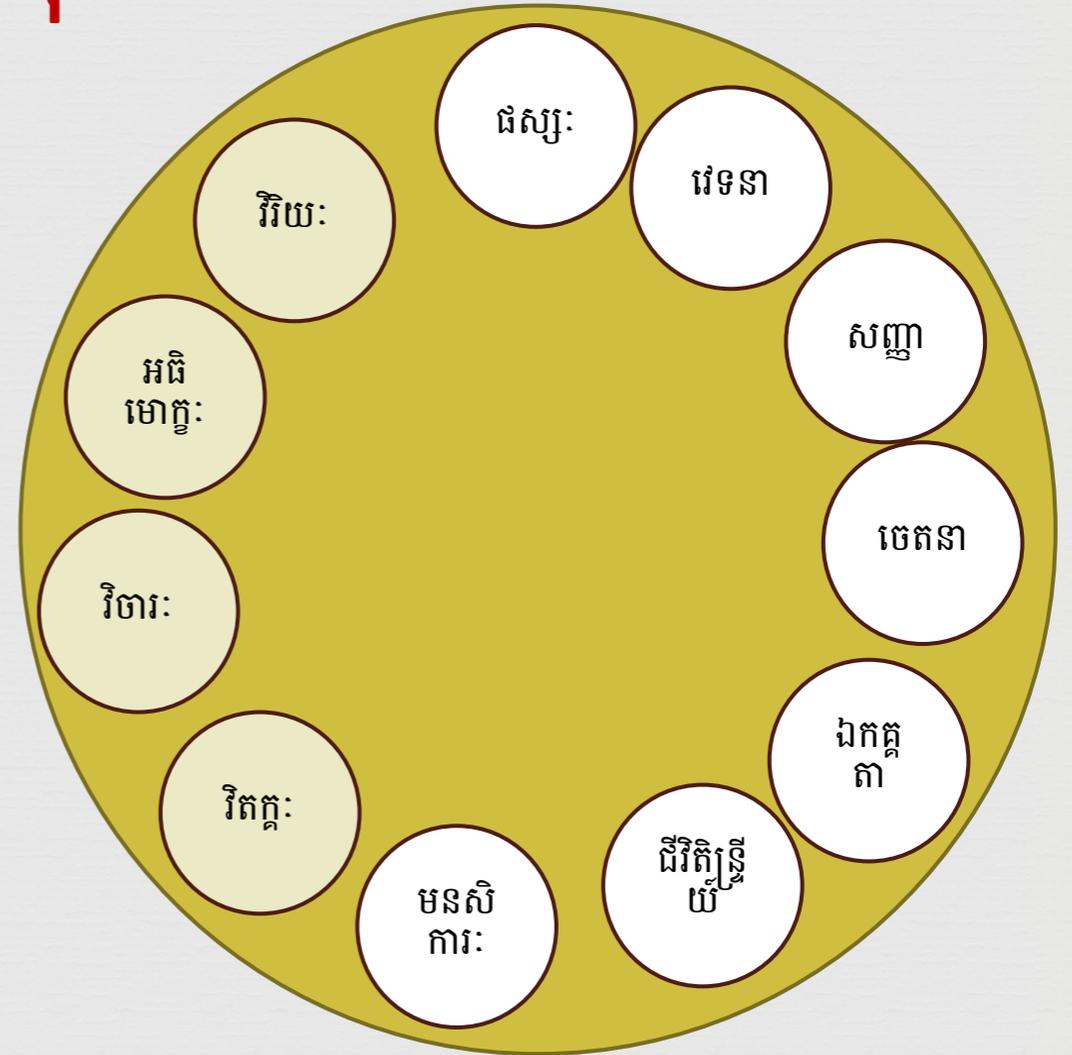
២- ឧបេក្ខាសហគតំ មនោវិញ្ញាណធាតុ

អហេតុកកិរិយាចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ១១

ប្រភេទ គឺ អញ្ញាសមានាចេតសិក

១១ (រៀរ បីតិ ឆន្ទៈ) ។



តាមបញ្ចូន្ទារ



អាវជួនកិច្ច កិច្ចរាវរកអារម្មណ៍តាមបញ្ចូន្ទារ
ឬហៅថា បញ្ចូន្ទារាវជួនកិច្ច

វោជួនកិច្ច កិច្ចកំណត់ ឬកាត់ក្តីអារម្មណ៍តាមបញ្ចូន្ទារ

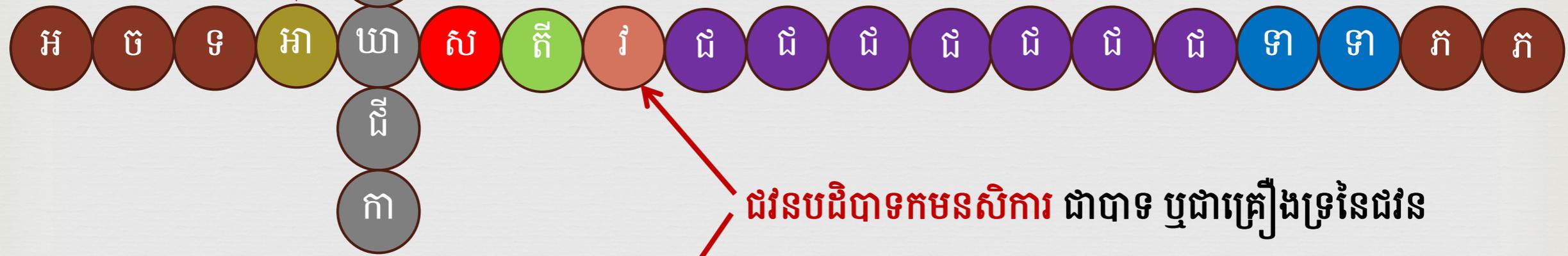
មនោទ្វារាវជួនកិច្ច (កិច្ចរាវរកអារម្មណ៍តាមមនោទ្វារ)

តាមមនោទ្វារ



តាមបញ្ចូល

វិថីបដិបាទកមនសិការ ជាបាទ ឬជាគ្រឿងទ្រនៃវិថីចិត្ត



ជវនបដិបាទកមនសិការ ជាបាទ ឬជាគ្រឿងទ្រនៃជវន

តាមមនោទ្វារ





**៣- សោមនស្សសហគតំ មនោវិញ្ញាណធាតុ អហេតុកកិរិយាចិត្តំ
(ហសិតុប្បាទចិត្ត)**

មនោវិញ្ញាណធាតុ ជាអហេតុកកិរិយាចិត្ត កើតឡើងព្រមដោយ
សោមនស្សវេទនា (ជាចិត្តញ៉ាំងការញញឹមរបស់ព្រះអរហន្ត
ឲ្យប្រាកដឡើង ពេលជួបហេតុណាមួយដែលប្លែក) ។

Smile-producing consciousness, accompanied by
pleasure.

កើតត្រង់យទយវត្ថុរូប ធ្វើ **ជវនកិច្ច**



**៣- សោមនស្សសហគតំ មនោវិញ្ញាណធាតុ អហេតុកកិរិយាចិត្តំ
(ហសិតុប្បាទចិត្ត)**

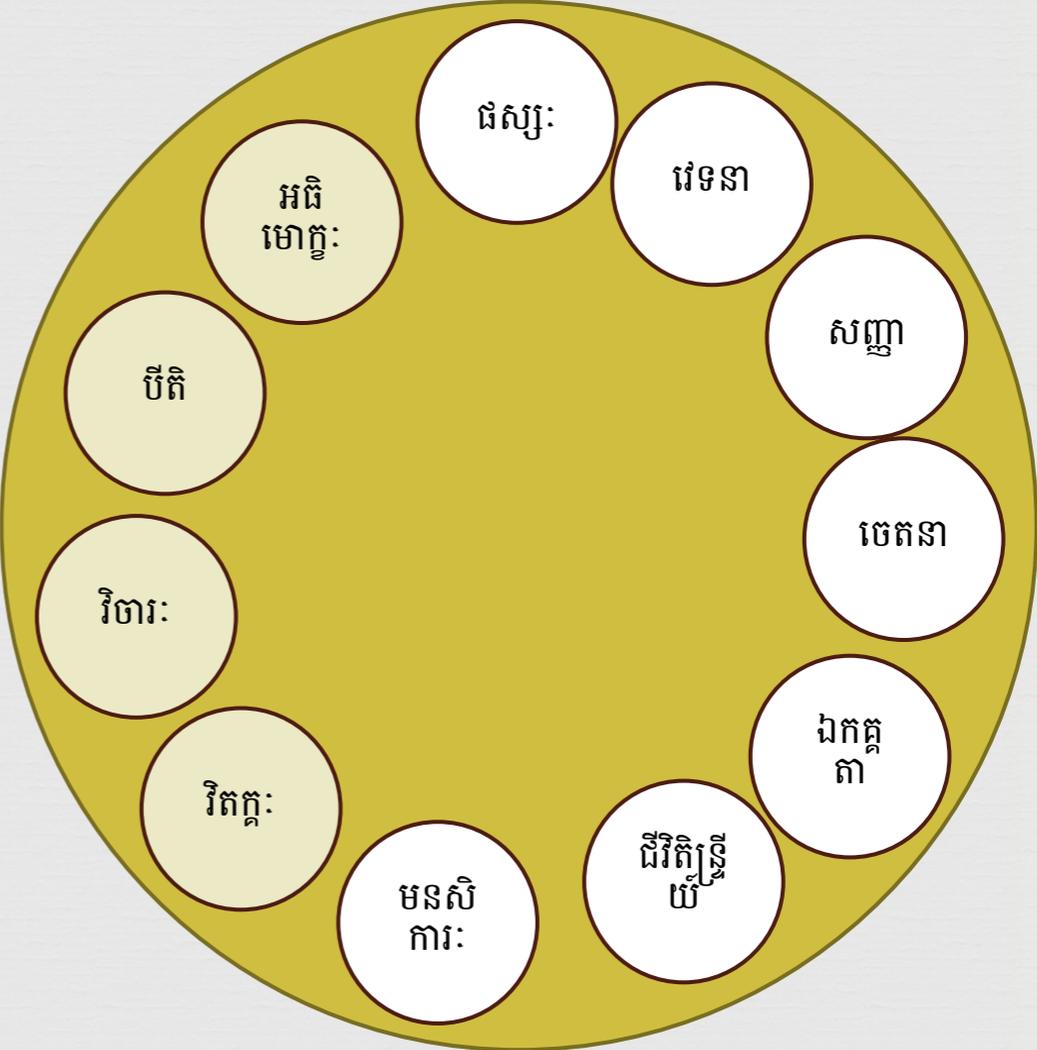
មនោវិញ្ញាណធាតុ ជាអហេតុកកិរិយាចិត្ត កើតឡើងព្រមដោយ
សោមនស្សវេទនា (ជាចិត្តញ៉ាំងការញញឹមរបស់ព្រះអរហន្ត
ឲ្យប្រាកដឡើង ពេលជួបហេតុណាមួយដែលប្លែក) ។

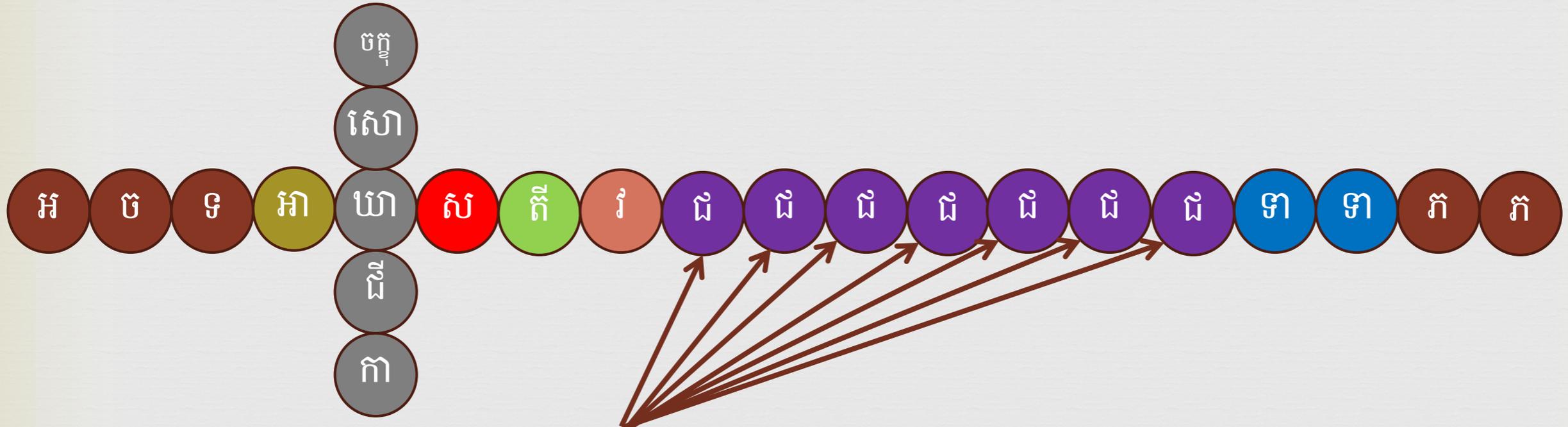
Smile-producing consciousness, accompanied by
pleasure.

កើតត្រង់យទយវត្ថុរូប ធ្វើ ជវនកិច្ច

៣- សោមនស្សសហគតំ មនោវិញ្ញាណធាតុ អហេតុកកិរិយាចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ១១
ប្រភេទ គឺ អញ្ញសមានាចេតសិក
១១ (រៀន រិយៈ ឆន្ទៈ) ។





ជវនកិច្ច កិច្ចសោយនូវអារម្មណ៍ ឬស្ទុះទៅកាន់អារម្មណ៍

សង្គហន័យនៃអហេតុកចិត្ត ១៨ មាន ៤ ន័យគឺ ៖

ន័យទី១ ហសិតុប្បាទចិត្ត (អហេតុកកិរិយាដួងទី ៣) ១ ដួង មាន
ចេតសិកកើតរួមជាមួយ ១២ ប្រភេទ គឺអញ្ញសមានាចេតសិក ១២
(រៀនឆន្ទៈ)

ន័យទី២ មនោទ្វារវដ្ឋនចិត្ត (អហេតុកកិរិយាចិត្តដួងទី ២) ១ ដួង
មានចេតសិកកើតរួម ១១ ប្រភេទគឺ អញ្ញសមានាចេតសិក ១១ (រៀន
បីតិ ឆន្ទៈ) សោមនស្សសន្តិរណាចិត្ត ១ ដួង មានចេតសិកកើតរួម ១១
ប្រភេទគឺ អញ្ញសមានាចេតសិក ១១ (រៀន វិរិយ ឆន្ទៈ)។

ន័យទី៣ បញ្ចាទ្វារវដ្តនចិត្ត (អហេតុកកិរិយាចិត្តដួងទី ១) ១ ដួង
សម្បជិច្ឆន្ទចិត្ត (វិបាកមនោធាតុ) ២ ដួង ឧបេក្ខាសន្តវណចិត្ត ២ ដួង (គឺ
អកុសលវិបាកចិត្តដួងទី ៧ និង អហេតុកកុសលវិបាកចិត្ត ដួងទី ៨) ដួង
នីមួយៗមានចេតសិកកើតរួមជាមួយ ១០ប្រភេទ គឺ អញ្ញសមាណា-
ចេតសិក ១០ (រៀរ បីតិ វិរិយៈ ឆន្ទៈ) ។

ន័យទី៤ ទ្វិបញ្ជវិញ្ញាណចិត្ត ១០ (គឺចក្ខុវិញ្ញាណចិត្ត ២ សោតវិញ្ញា-
ណចិត្ត ២ យានវិញ្ញាណចិត្ត ២ ជិវ្ហាវិញ្ញាណចិត្ត ២ និង
កាយវិញ្ញាណចិត្ត ២) ក្នុងដួងនីមួយៗ មានចេតសិកកើតរួម ៧ ហៅថា
សព្វចិត្តសាធារណចេតសិក ។

ការចែកអសោភណចិត្ត៣០ ដោយន័យផ្សេង ៗ

១- ដោយជាតិ មានជាតិ ៣ គឺ ៖

- អកុសលចិត្ត ១២ ជាអកុសលជាតិ
- អហេតុកវិបាកចិត្ត ១៥ ជាវិបាកជាតិ
- អហេតុកកិរិយាចិត្ត ៣ ជាកិរិយាជាតិ

២- ដោយភូមិ ជាកាមាវចរភូមិ

៣- ដោយសោភណ ជាអសោភណចិត្ត

ព្រោះមិនមានសោភណចេតសិកណាមួយ ដូចជា សទ្ធា សតិ ហិរិ ជាដើម កើតរួមជាមួយឡើយ។

៤- ដោយខន្ធ ជាវិញ្ញាណខន្ធ។

៥- ដោយលោកិយ ជាលោកិយចិត្ត ព្រោះជាប់ក្នុងលោក។

៦- ដោយអាយតនៈ ជាមនាយតនៈ។

៧- ដោយធាតុ ជាវិញ្ញាណធាតុ ៧។

៨- ដោយសច្ចៈ ជាទុក្ខសច្ចៈ។

៩- ដោយឥន្ទ្រិយ ជាមនិឥន្ទ្រិយ។

១០- ដោយវេទនា មានវេទនា ៥។

១១- ដោយហេតុ ចិត្តទាំង ៣០ ដឹងនេះសុទ្ធតែជា នហេតុ (មិនមែនតួហេតុ) ទាំងអស់។

១២- ដោយកិច្ច កិច្ចរបស់ចិត្តទាំងអស់មាន ១៤។

៧. វិបាកមនោធាតុ ២ ដួង ធ្វើ **សម្បជីច្ចន្តកិច្ច**

៨. អហេតុកកុសលវិបាកដួងទី ៧ ធ្វើកិច្ច ៥ យ៉ាងគឺ ៖

បដិសន្ធិកិច្ច ភវង្គកិច្ច បុតិកិច្ច (ក្នុងអបាយភូមិ) និង **សន្តរណកិច្ច**
តទាលម្ពណកិច្ច ។

៩. អហេតុកកុសលវិបាកដួង ទី ៧ ប្រកបដោយសោមនស្សវេទនា ធ្វើ
កិច្ច ២ គឺ **សន្តរណកិច្ច** និង **តទាលម្ពណកិច្ច** ។

១០. អហេតុកកុសលវិបាកដួងទី ៨ ធ្វើកិច្ច ៥ យ៉ាង គឺ

បដិសន្ធិ ភវង្គ បុតិ (ក្នុងមនុស្សនិងទេវតាថ្នាក់ទាប មានសភាពជាអ្នក
ខ្វះបុណ្យ ដូចជា មនុស្សគ ឆ្នង់ ឆ្នួត ជាដើមតាំងពីកំណើត)

សន្តរណកិច្ច និង **តទាលម្ពណកិច្ច** ។

១១. កិរិយាមនោធាតុ ធ្វើអារវ័ជ្ជនកិច្ចតាមបញ្ញាទ្វារ ឬ ហៅថា
បញ្ញាទ្វារវ័ជ្ជនកិច្ច។

១២. អហេតុកកិរិយាមនោវិញ្ញាណធាតុ ប្រកបដោយឧបេក្ខា
វេទនា ធ្វើកិច្ច ២ គឺ ៖

- វោជ្ជនកិច្ច **តាមបញ្ញាទ្វារ**។
- មនោទ្វារវ័ជ្ជនកិច្ច **តាមមនោទ្វារ**។

គាថាសង្ខារអហេតុកចិត្ត

សត្តាកុសលបាកានិ បុញ្ញបាកានិ អដ្ឋជា

ក្រិយាចិត្តានិ តីណីតិ អដ្ឋារស អហេតុកា

អហេតុកចិត្តមាន ១៨ ដួង គឺ អកុសលវិបាកចិត្ត ៧ ដួង អហេតុកកុសល
វិបាកចិត្ត ៨ ដួង អហេតុកកិរិយាចិត្ត ៣ ដួង។

បាបាហេតុកមុត្តានិ សោភណានីតិ វុច្ឆេ

ឯកូនសដ្ឋី ចិត្តានិ អថេកនិវុត្តិបិ វា

ចិត្ត ៥៩ ដួង ឬ ៩១ ដួង ដែលផុតចាកអំពីអកុសលចិត្ត និងអហេតុកចិត្ត
បណ្ឌិតហៅថា សោភណចិត្ត។

សោភណចិត្ត ៥៩ ឬ ៩១ ដួង
សោភណចិត្ត ៤ ប្រភេទ ៖

ក្នុងបណ្តាសោភណចិត្តទាំងអស់ចែកចេញជា ៤ ប្រភេទ ៖

- ១. កាមាវចរសោភណចិត្ត ២៤ ដួង
- ២. រូបាវចរសោភណចិត្ត ១៥ ដួង
- ៣. អរូបាវចរសោភណចិត្ត ១២ ដួង
- ៤. លោកុត្តរចិត្ត ៨ ដួង ឬ ៤០ ដួង

១. កាមាវចរសោតណចិត្ត ២៤ ដួង

- ក. កាមាវចរកុសលចិត្ត ៨ ដួង (ប្រមហាកុសលចិត្ត)
- ខ. កាមាវចរវិបាកចិត្ត ៨ ដួង (ប្រមហាវិបាកចិត្ត)
- គ. កាមាវចរកិរិយាចិត្ត ៨ ដួង (ប្រមហាកិរិយាចិត្ត)

ក. មហាកុសលចិត្ត ៨ ដួង

- ១- សោមនស្សសហគតំ ញ្ញាណសម្បយុត្តំ
- ២. សោមនស្សសហគតំ ញ្ញាណសម្បយុត្តំ
- ៣. សោមនស្សសហគតំ ញ្ញាណវិប្បយុត្តំ
- ៤. សោមនស្សសហគតំ ញ្ញាណវិប្បយុត្តំ
- ៥. ឧបេក្ខាសហគតំ ញ្ញាណសម្បយុត្តំ
- ៦. ឧបេក្ខាសហគតំ ញ្ញាណសម្បយុត្តំ
- ៧. ឧបេក្ខាសហគតំ ញ្ញាណវិប្បយុត្តំ
- ៨. ឧបេក្ខាសហគតំ ញ្ញាណវិប្បយុត្តំ

- អសង្ខារិកំ មហាកុសលចិត្តំ
- សសង្ខារិកំ មហាកុសលចិត្តំ

ការចែកបហារកុសលចិត្ត ៨ ដូចដោយន័យផ្សេង ៗ

- ១. ដោយជាតិ ជាកុសលជាតិ។
- ២. ដោយភូមិ ជាការមានវចរភូមិ (កើតបាន ៣០ ភូមិ)។
- ៣. ដោយវេទនា ជាសោមនស្សវេទនា ៤ ដួង ជាឧបេក្ខាវេទនា
៤ ដួង។
- ៤. ដោយហេតុ ជានហេតុ និង ជាសហេតុកចិត្ត។
- ៥. ដោយសម្បយុត្ត ជាញាណសម្បយុត្ត ៤ ដួង ជាញាណវិប្បយុត្ត ៤
- ៦. ដោយសង្ខារ ជាអសង្ខារិក ៤ ដួង ជាសសង្ខារិក ៤ ដួង។

៧. ដោយសោភណៈ

ជាការវិចារសោភណចិត្ត។

៨. ដោយឈាន

ជាអឈានចិត្ត។

៩. ដោយលោកិយ

ជាលោកិយចិត្ត។

១០. ដោយកិច្ច

ធ្វើជវនកិច្ចតែម្យ៉ាង។

១១. ដោយអារម្មណ៍

ដឹងអារម្មណ៍ទាំង៦។

១២. ដោយទ្វារ

កើតតាមទ្វារទាំង៦។

១៣. ដោយវត្ថុ

កើតត្រង់ហទយវត្ថុ។

១៤. ដោយវិញ្ញាណធាតុ

ជាមនោវិញ្ញាណធាតុ។

ខ. មហារិបាកចិត្ត ៨ ដួង

១. សោមនស្សសហគតំ ញ្ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ មហារិបាកចិត្តំ

មហារិបាកចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា ប្រកបដោយ

បញ្ញាជាអសង្ខារិក ។

One consciousness, unprompted, accompanied by

pleasure, associated with knowledge.

១. សោមនស្សសហគតំ

ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មហាវិបាកចិត្តំ

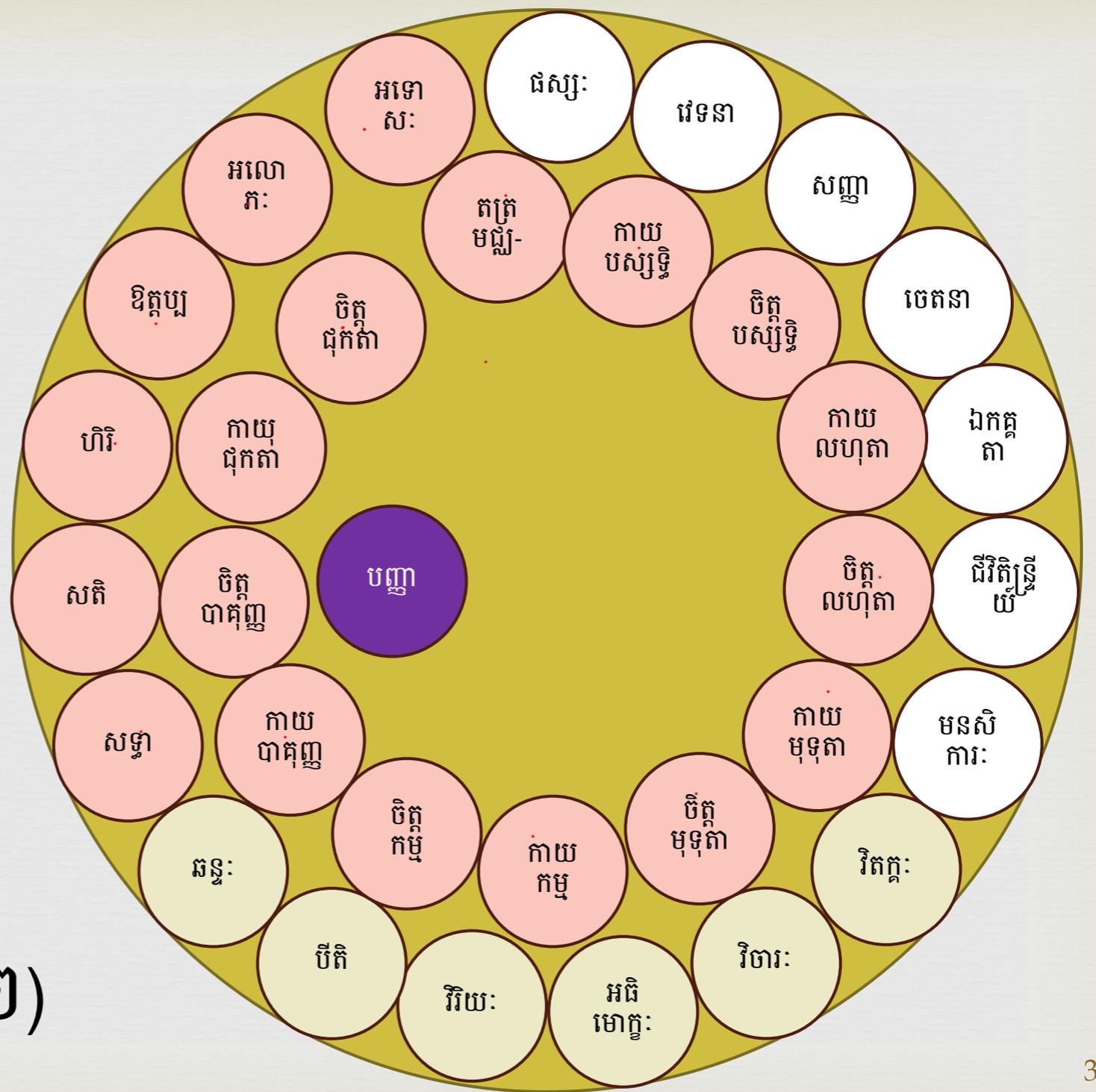
មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ

៣៣ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១៣

- សោភណាចេតសិក ២០

(រៀនវិរតិ ៣ និង អប្បមញ្ញា ២)



២. សោមនស្សសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

មហាវិបាកចិត្តំ មហាវិបាកចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្ស-
វេទនា ប្រកបដោយបញ្ញាជាសសង្ខារិក ។

One consciousness, prompted, accompanied by
pleasure, associated with knowledge.

* មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ៣៣ ប្រភេទ ដូចដូងទី ១ ដែរ ។

៣. សោមនស្សសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មហាវិបាកចិត្តំ មហាវិបាកចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា

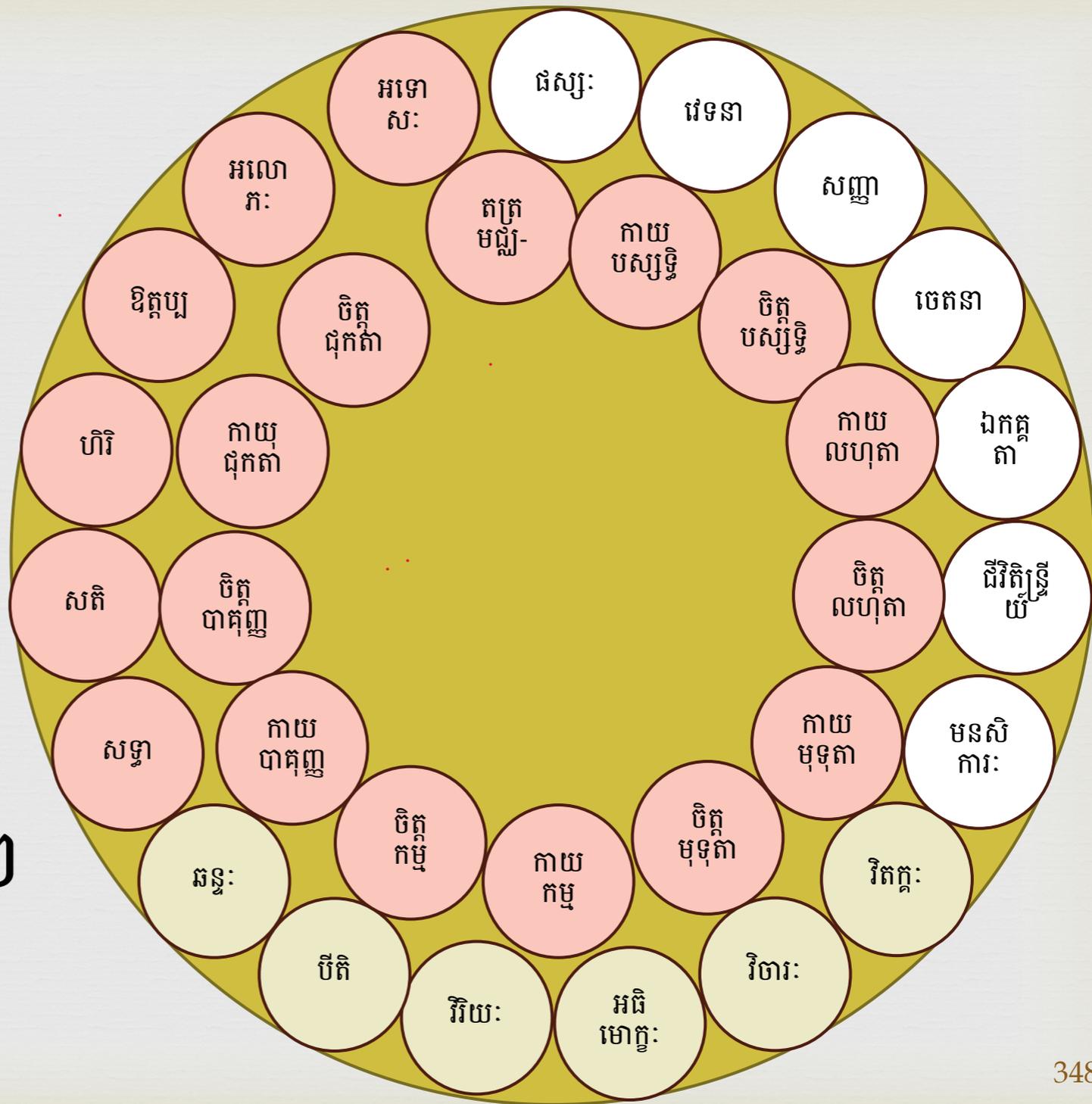
ប្រាសចាកបញ្ញាជាអសង្ខារិក។

One consciousness, unprompted, accompanied by
pleasure, dissociated with knowledge.

៣. សោមនស្សសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ មហាវិបាកចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ
៣២ ប្រភេទទី ៖

- អញ្ញាសមានាចេតសិក ១៣
- សោភណចេតសិក ១៩
(រៀបរឹត ៣ និង អប្បមញ្ញា ២
និងបញ្ញា ១)



៤. សោមនស្សសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

មហាវិបាកចិត្តំ មហាវិបាកចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា
ប្រាសចាកបញ្ញាជាសសង្ខារិក ។

One consciousness, prompted, accompanied by
pleasure, dissociated with knowledge.

* មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ៣២ ប្រភេទ ដូចដួងទី ៣ ដែរ ។

៥. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មហាវិបាកចិត្តំ មហាវិបាកចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា
ប្រកបដោយបញ្ញាជាអសង្ខារិក ។

One consciousness, unprompted, accompanied by
indifference, associated with knowledge.

៦. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ

មហាវិបាកចិត្តំ មហាវិបាកចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា
ប្រកបដោយបញ្ញាជាសសង្ខារិក ។

One consciousness, prompted, accompanied by
indifference, associated with knowledge.

* មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ៣២ ប្រភេទ ដូចដូងទី ៥ ដែរ ។

៧. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មហាវិបាកចិត្តំ មហាវិបាកចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា
ប្រាសចាកបញ្ញាជាអសង្ខារិក។

One consciousness, unprompted, accompanied by
indifference, dissociated with knowledge.

៨. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ មហាវិបាកចិត្តំ

មហាវិបាកចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រាសចាកបញ្ញា

ជាសសង្ខារិក។

One consciousness, prompted, accompanied by
indifference, dissociated with knowledge.

* មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ៣១ ប្រភេទ ដូចដូងទី ៧ ដែរ ។

អានិសង្សរបស់តិហោតុកកុសល ¹

- **ន័យទី១** (តិហោតុកខុត្តដ្ឋក្កដ្ឋៈ) ឱ្យនូវវិបាក ១៦ ដ្ឋង គឺមហាវិបាកចិត្ត ៨ ដ្ឋង អហោតុកកុសលវិបាកចិត្ត ៨ ដ្ឋង ហើយមានអានិសង្សខ្ពស់បំផុតអាចឱ្យកើតក្នុងមនុស្ស និង ទេវតាដែលសម្បូរបុណ្យបរិបូណ៌ដោយមនុស្សសម្បត្តិ ស្នេហាសម្បត្តិ។ ម្យ៉ាងទៀត រមែងជាអ្នកមានបញ្ញាអាចសម្រេចមគ្គផលនិព្វាន និង ឈានសមាបត្តិបានក្នុងជាតិដែលខ្លួនកើតហើយនោះ តាមសមគួរដល់ឧបនិស្ស័យ ចាត់ជាបុគ្គលប្រណីតក្រៃលែង មានសេចក្តីសុខតាំងពីក្មេងដល់ចាស់។

- **ន័យទី២** (តិហោតុកខុក្កដ្ឋោមកៈ) ការឱ្យនូវផលក៏ដូចនឹង
ន័យទី ១ ដែរ ប៉ុន្តែមិនល្អរហូតទេ តែងមិនល្អក្នុងពេលជា
ខាងក្រោយ។

- **ន័យទី៣** (តិហោតុកខិមកុក្កដ្ឋៈ) នាំឱ្យវិបាកបដិសន្ធិជា

ទុហោតុកបុគ្គល និងនាំឱ្យមានវិបាកក្នុងបវត្តិកាល ១២ ដូចគ្នា៖

មហាវិបាកញ្ញាណវិប្បយុត្ត ៤ ដូច និង អហោតុកកុសលវិបាកចិត្ត ៨

ដូច។ ក្នុងជីវិតរស់នៅមានសេចក្តីសុខខ្លះៗ ជាអន្លើៗ ឡើងចុះៗ

វ័យក្មេងមិនល្អ ពេញវ័យល្អ និង វ័យចាស់មិនល្អ ហើយប្រកប

ការងារអ្វីៗ មិនសូវឆ្លាតវៃ និងមិនអាចសម្រេចមគ្គផល ឬឈាន

សមាបត្តិបានឡើយ ព្រោះអាស្រ័យវិបាកបដិសន្ធិ ដែលមិន

ប្រកបដោយបញ្ញា។

- **ន័យទី៤** (តិហោតុកខិមកោមកៈ) នាំឱ្យមានវិបាកដូចគ្នានឹងន័យទី
៣ ដែរ គ្រាន់តែក្នុងបរិច្ឆេទកាលមិនសូវមានសេចក្តីសុខជាប់តត្តា គឺថា
ក្នុងវ័យក្មេងមិនល្អ ពេលពេញវ័យល្អ វ័យកណ្តាលមិនល្អ វ័យចាស់
មិនល្អ។

អាណិសង្ឃរបស់ទុហោតុកកុសល

- **ន័យទី ១** (ទុហោតុកខុត្តដ្ឋក្កដ្ឋៈ) នាំឱ្យមានវិបាកបដិសន្ធិ ជាមនុស្ស
ឬទេវតាជាទុហោតុកបុគ្គល។

ក្នុងបវត្តិកាល នាំឱ្យមានវិបាកចិត្ត ១២ ដូចគឺ ៖

មហាវិបាកញ្ញាណវិប្បយុត្តចិត្ត ៤ ដូច និង អហោតុកកុសលវិបាក
ចិត្ត៨ដូច។ ជីវិតរស់នៅក្នុងអត្តភាពនោះៗ ជាអ្នកបរិបូរណ៍ដោយ
សម្បត្តិ មានសេចក្តីសុខតាំងពីក្មេងដល់ចាស់ ប៉ុន្តែមិនអាចសម្រេច
គុណធម៌ជាន់ខ្ពស់ណាមួយបានឡើយ ព្រោះខ្វះឧបនិស្ស័យនៃបញ្ញា។

- **ន័យទី ២** (ទុហេតុកឧត្តដ្ឋោមកៈ) មានសេចក្តីដូចន័យទី ១ ដែរ គ្រាន់តែមានសេចក្តីសុខមិនជាប់តត្តារហូត គឺ ល្អពីក្មេង ដល់ពេល ចាស់មិនសូវល្អ។

- **ន័យទី ៣** (ទុហេតុកឱមកុត្តដ្ឋៈ) នាំឱ្យមានបដិសន្ធិជាមនុស្ស ឬ ទេវតាជាន់ទាបៗ ដោយអហេតុកកុសលវិបាក (ដូចទី ៨)។ ក្នុង បវត្តិកាលមានត្រឹមតែអហេតុកកុសលវិបាក ៨ ដូចប៉ុណ្ណោះ ហើយ មានសេចក្តីសុខតិចជាងន័យទី២ និងមិនអាចសម្រេចគុណវិសេស ណាមួយបានឡើយ។

- **ន័យទី៤** (ទុហេតុកឱមកោមកៈ) មានការឱ្យផលដូចន័យទី ៣
ដែរ គ្រាន់តែសេចក្តីសុខកាន់តែអន់ទន់ទាបទៅ អាចថាជាបុគ្គល
មានសតិមិនបរិបូរណ៍ ឆ្គួត ល្ងើល្ងើ គ ឆ្គង់ ខ្វាក់ខ្វិន ពិការ តាំងពី
កំណើត។

មហាវិបាកទាំង ៨ មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអកុសល មិនមែន
ជាកម្មបថ មិនមែនជាបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ព្រោះមិនអាចញ៉ាំងវិញ្ញត្តិរូបឱ្យ
កើតឡើងបាន និង មិនអាចនាំឱ្យមានវិបាកឡើយ ព្រោះជា
វិបាកនៃកម្មប៉ុណ្ណោះ។

ក្រសួងឱ្យដល់ផ្សេងៗ គ្នា ៧ យ៉ាងនឹង ៖

១. មានអាយុវែង

ព្រោះមិនសម្លាប់សត្វ។

២. មិនមានរោគ

ព្រោះមិនបៀតបៀនសត្វ។

៣. មានសម្បុរស្រស់ថ្លា

ព្រោះមិនមានសេចក្តីក្រោធ។

៤. មានសក្តិធំ

ព្រោះមិនច្រណែនមិនប្រទូស។

៥. មានភោគសម្បត្តិច្រើន

ព្រោះឱ្យទាន មានបាយ ទឹក សំពត់
ស្លៀកដំណាប់ ទីជម្រកជាដើម។

៦. កើតក្នុងត្រកូលខ្ពង់ខ្ពស់

ព្រោះមិនរឹងត្អឹង មិនមើលងាយគេ មានតែ
ការគោរពរាប់អាន។

៧. មានបញ្ញាច្រើន

ព្រោះចូលទៅរកសមណៈជាពហុស្ស្វត
អ្នកស្ងប់រម្ងាប់ស្តាប់និងសិក្សាធម៌។

ចែកមហានិបាតចិត្ត ៨ ដូចដោយន័យផ្សេង ៗ

- ១. ដោយជាតិ ជាវិបាកជាតិ។
- ២. ដោយភូមិ ជាកាមាវចរភូមិ (កើតនៅសុគតិភូមិ ៧ ជាន់)។
- ៣. ដោយវេទនា ជាសោមនស្សវេទនា ៤ ដួង និង ជាឧបេក្ខាវេទនា ៤ ដួង។
- ៤. ដោយហេតុ ជានហេតុ និង ជាសហេតុកចិត្ត។
- ៥. ដោយសម្បយុត្ត ជាញាណសម្បយុត្ត ៤ ដួង ជាញាណវិប្បយុត្ត ៤ ដួង។
- ៦. ដោយសង្ខារ ជាអសង្ខារិក ៤ ដួង ជាសសង្ខារិក ៤ ដួង។

៧. ដោយសោភណៈ ជាភាមាវចរសោភណចិត្ត។

៨. ដោយឈាន ជាអឈានចិត្ត។

៩. ដោយលោកិយ ជាលោកិយចិត្ត។

១០. ដោយកិច្ច មហាវិបាកចិត្តធ្វើកិច្ច ៤ យ៉ាងគឺ៖ បដិសន្ធិ ភវង្គ ចុតិ និង តទាលម្ពណកិច្ច។

១១. ដោយអារម្មណ៍ ជាចិត្តដឹងអារម្មណ៍ទាំង៦។

១២. ដោយទ្វារ កើតតាមទ្វារទាំង ៦ (ណាមួយ) និង ជាទ្វារវិមុត្តិ។

១៣. ដោយវត្ថុ កើតត្រង់ហទយវត្ថុ។

១៤. ដោយវិញ្ញាណធាតុ ជាមនោវិញ្ញាណធាតុ។

មហានិបាតចិត្ត ៨ ដួងនេះមានឈ្មោះហៅច្រើនយ៉ាង ៖

១. កាមាវចរវិបាកចិត្ត ព្រោះកើតតែក្នុងកាមភូមិប៉ុណ្ណោះ។
២. កាមសោភណវិបាក ព្រោះមានសោភណចេតសិកកើតរួមជាមួយនិងជាកាមាវចរសោភណចិត្តផង។
៣. សហេតុកវិបាក ព្រោះប្រកបដោយហេតុ គឺ អលោភៈ ទោសៈ អមោហៈ (បញ្ញា)។
៤. មហាវិបាក ព្រោះវិបាកដែលកើតបានច្រើនអនេកតាមចំនួននៃមហាកុសលចិត្តដែលគុណទុកហើយនោះ។

កាមាចចរេវិបាកចិត្តទាំងអស់មាន ២៣ ដួង ឆ៖

១. អកុសលវិបាកចិត្ត ៧ ដួង

២. អហេតុកកុសលវិបាកចិត្ត ៨ ដួង

៣. មហាវិបាកចិត្ត ៨ ដួង

គ. មហាកិរិយាចិត្ត ៨ ដួង

(Functional Consciousness)

១. សោមនស្សសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ មហាកិរិយាចិត្តំ

មហាកិរិយាចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនាប្រកប ដោយ
បញ្ញា មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា កើតឡើងដោយឥតមានការបបួលដឹកនាំ។

One consciousness, unprompted, accompanied by
pleasure, associated with knowledge.

១. សោមនស្សសហគតំ

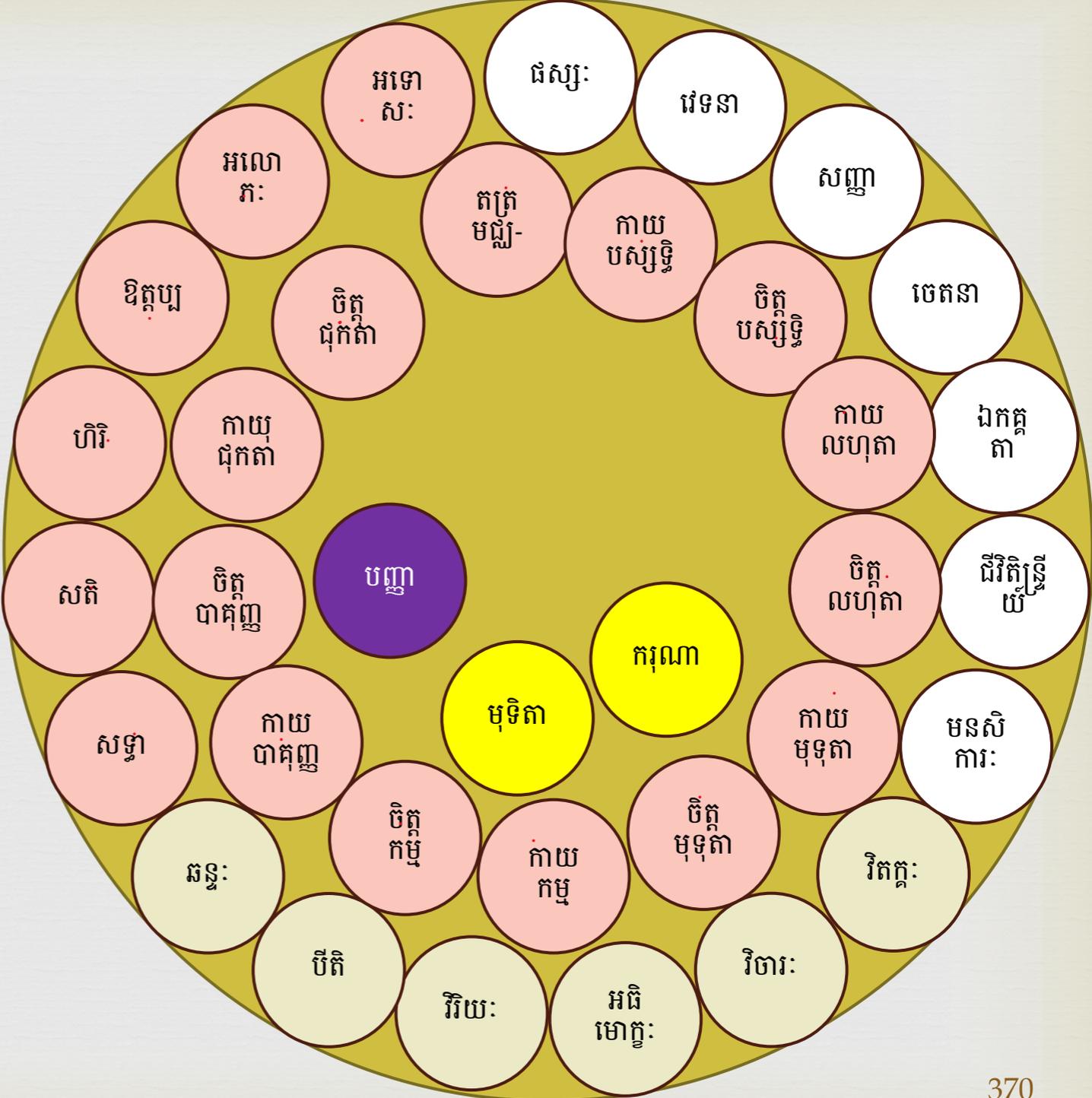
ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មហាកិរិយាចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ

៣៥ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១៣
- សោភណសាធារណចេតសិក ១៩
- អប្បមញ្ញា ២
- បញ្ញា ១ (រៀនរិះតិ ៣)



២. សោមនស្សសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ មហាកិរិយាចិត្តំ

មហាកិរិយាចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា ប្រកបដោយ
បញ្ញាមានកម្លាំងខ្សោយ កើតឡើងដោយមានការបបួលដឹកនាំ។

One consciousness, prompted, accompanied by
pleasure, associated with knowledge.

* មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ៣៥ ប្រភេទ ដូចដូងទី ១ ដែរ ។

៣. សោមនស្សសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ មហាកិរិយាចិត្តំ
មហាកិរិយាចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា ប្រាសចាក
បញ្ញាមានកម្លាំងខ្លាំងក្លា កើតឡើងដោយឥតមានការបបួលដឹកនាំ។

One consciousness, unprompted, accompanied by
pleasure, dissociated with knowledge.

៤. សោមនស្សសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ មហាកិរិយាចិត្តំ

មហាកិរិយាចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយសោមនស្សវេទនា ប្រាសចាក
បញ្ញាមានកម្លាំងខ្សោយ កើតឡើងដោយមានការបបួលដឹកនាំ។

One consciousness, prompted, accompanied by
pleasure, associated with knowledge.

* មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ៣៤ ប្រភេទ ដូចដូងទី ៣ ដែរ ។

៥. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ មហាកិរិយាចិត្តំ

មហាកិរិយាចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រកបដោយបញ្ញា
មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា កើតឡើងដោយឥតមានការបបួលដឹកនាំ។

One consciousness, unprompted, accompanied by
indifference, dissociated with knowledge.

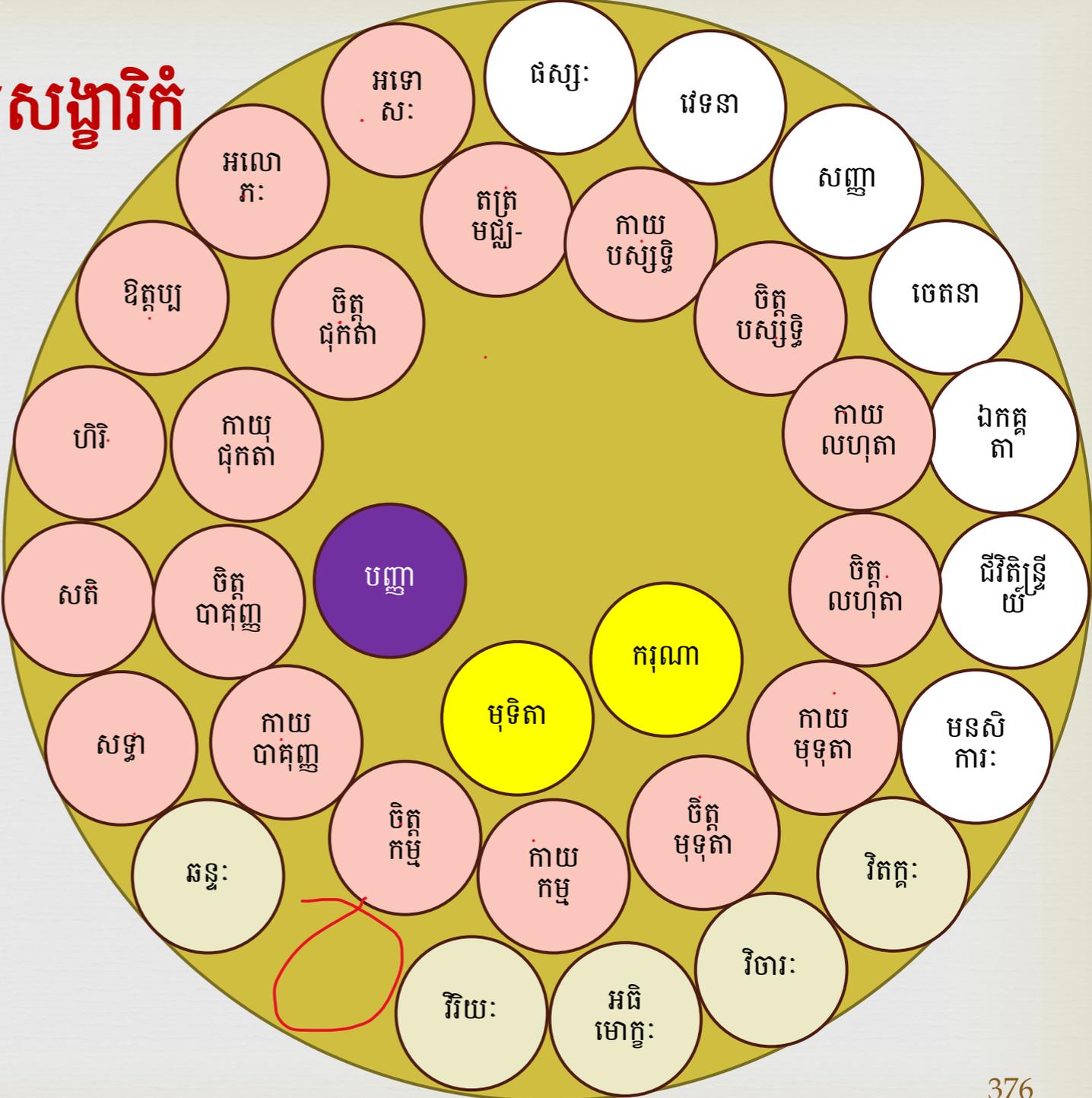
៥. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ

មហាកិរិយាចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ

៣៤ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១២ (រៀបបីតិ)
- សោភណសាធារណចេតសិក ១៩
- អប្បមញ្ញា ២
- បញ្ញា ១ (រៀបរីតិ ៣)



៦. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណសម្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ មហាកិរិយាចិត្តំ

មហាកិរិយាចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រកបដោយបញ្ញា
មានកម្លាំងខ្សោយ កើតឡើងដោយមានការបបួលដឹកនាំ។

One consciousness, prompted accompanied by
indifference, associated with knowledge.

* មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ៣៤ ប្រភេទ ដូចដូងទី ៥ ដែរ ។

៧. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ អសង្ខារិកំ មហាកិរិយាចិត្តំ

មហាកិរិយាចិត្តំ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រាសចាកបញ្ញា
មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា កើតឡើងដោយមិនមានការបបួលដឹកនាំ។

One consciousness, unprompted, accompanied by
indifference, dissociated with knowledge.

៨. ឧបេក្ខាសហគតំ ញាណវិប្បយុត្តំ សសង្ខារិកំ មហាកិរិយាចិត្តំ

មហាកិរិយាចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយឧបេក្ខាវេទនា ប្រាសចាកបញ្ញា មានកម្លាំងខ្សោយ កើតឡើងដោយមានការបបួលដឹកនាំ។

One consciousness, prompted, accompanied by
indifference, dissociated with knowledge.

* មានចេតសិកប្រកបជាមួយ ៣៣ ប្រភេទ ដូចដួងទី ៧ ដែរ ។

មហាកិរិយាចិត្ត ៨ ដួងនេះមានឈ្មោះហៅច្រើនយ៉ាង ៖

១. កាមាវចរកិរិយាចិត្ត ព្រោះបង្ហាន់ទៅដឹងកាមារម្មណ៍
(មានបញ្ចកាមគុណជាអារម្មណ៍)។

២. កាមសោភណកិរិយាចិត្ត ព្រោះមានសោភណចេតសិក
កើតរួមជាមួយផង។

៣. សហេតុកកិរិយាចិត្ត ព្រោះប្រកបដោយហេតុ។

៤. មហាកិរិយាចិត្ត ព្រោះច្រើនទៅដោយអារម្មណ៍
និងទ្វារដូចមហាកុសលចិត្តដែរ។

ការចែកមហាកិរិយាចិត្ត ៨ ដូចដោយន័យផ្សេងៗ

- ១. ដោយជាតិ ជាតិរិយាជាតិ។
- ២. ដោយភូមិ ជាកាមភូមិ កើតបាន ២៦ភូមិ(រៀរអបាយភូមិ៤ និង អសញ្ញសត្តាភូមិ)។
- ៣. ដោយវេទនា ជាសោមនស្សវេទនា ៤ ដួង ជាឧបេក្ខាវេទនា ៤ ដួង។
- ៤. ដោយហេតុ ជានហេតុ និង ជាសហេតុកចិត្ត។
- ៥. ដោយសម្បយុត្ត ជាញាណសម្បយុត្ត ៤ ដួង ជាញាណវិប្បយុត្ត ៤ដួង។
- ៦. ដោយសង្ខារ ជាអសង្ខារិក ៤ ដួង និង ជាសសង្ខារិក ៤ ដួង។

- ៧. ដោយសោភណៈ ជា កាមាវចរសោភណចិត្ត។
- ៨. ដោយឈាន ជា អឈានចិត្ត។
- ៩. ដោយលោកិយ ជា លោកិយចិត្ត។
- ១០. ដោយកិច្ច មហាកិរិយាចិត្តធ្វើជវនកិច្ចតែម្យ៉ាង។
- ១១. ដោយអារម្មណ៍ មានអារម្មណ៍ទាំង ៦។
- ១២. ដោយទ្វារ កើតតាមទ្វារទាំង ៦។
- ១៣. ដោយវត្ថុ កើតត្រង់ហទយវត្ថុ
មិនអាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងអរូបព្រហ្ម៤
- ១៤. ដោយវិញ្ញាណធាតុ ជាមនោវិញ្ញាណធាតុ។

សរុបកាមាវចរចិត្ត ៥៤ ដួង

- អសោភណចិត្ត ៣០

- អកុសលចិត្ត ១២
 - លោភមូលចិត្ត ៨
 - ទោសមូលចិត្ត ២
 - មោហមូលចិត្ត ២
- អហេតុកចិត្ត ១៨
 - អកុសលវិបាកចិត្ត ៧
 - អហេតុកកុសលវិបាកចិត្ត ៨
 - អហេតុកកិរិយាចិត្ត ៣

- កាមាវចរសោភណចិត្ត ២៤

- មហាកុសលចិត្ត ៨
- មហាវិបាកចិត្ត ៨
- មហាកិរិយាចិត្ត ៨

២. រូបាវចនឈានចិត្ត ១៥ ដួង

(Form-Sphere Consciousness)

ពាក្យថា **ឈាន** សំដៅដល់សេចក្តីពីរយ៉ាងគឺ៖

១. សំដៅដល់ការសម្លឹងពិចារណាដុតកម្តៅសភាវធម៌ដែលជាបដិបក្ខ ដូចជានិវរណធម៌ជាដើមឱ្យអស់ទៅ។
២. សំដៅដល់ចិត្តដែលចុះតាំងណែនក្នុងអារម្មណ៍នៃកម្មដ្ឋាន មានបឋវីកសិណជាដើម ដោយអំណាចនៃអប្បនាសមាធិនោះឯង ទើបហៅថា ឈាន។

ពាក្យថា **រូបជ្ឈាន** មានន័យថា ឈានដែលបានមកអំពីការសម្លឹង
នូវបឋវីកសិណជាដើម ដូចនេះហើយទើបហៅថា រូបជ្ឈាន
ឬរូបាវចរឈាន។

រូបជ្ឈាន ដែលជាកុសល ហៅថា **រូបាវចរកុសលចិត្ត**។

រូបជ្ឈាន ដែលជាវិបាក ហៅថា **រូបាវចរវិបាកចិត្ត**។

រូបជ្ឈាន ដែលជាកិរិយា ហៅថា **រូបាវចរកិរិយាចិត្ត**។

រូបាវចរចិត្តនោះក្នុងព្រះអភិធម្មបានកំណត់ថាមាន ១៥ ដួង ដែល
ចែកជាកុសល ៥ ដួង ជាវិបាក ៥ ដួង ជាកិរិយា ៥ ដួង រួមទាំងអស់
១៥ ដួង ដែលនឹងសម្តែងដូចតទៅនេះ ៖

ក. រូបាវចនកុសលចិត្ត ៥ ដួង

(Form-Sphere Moral Consciousness)

១. វិតក្កវិចារបីតិសុខេកគ្គតាសហិតំ បឋមជ្ឈានកុសលចិត្តំ

បឋមជ្ឈានកុសលចិត្តំ ប្រកបព្រមដោយ វិតក្កៈ វិចារៈ បីតិ សុខៈ ឯកគ្គតា ។

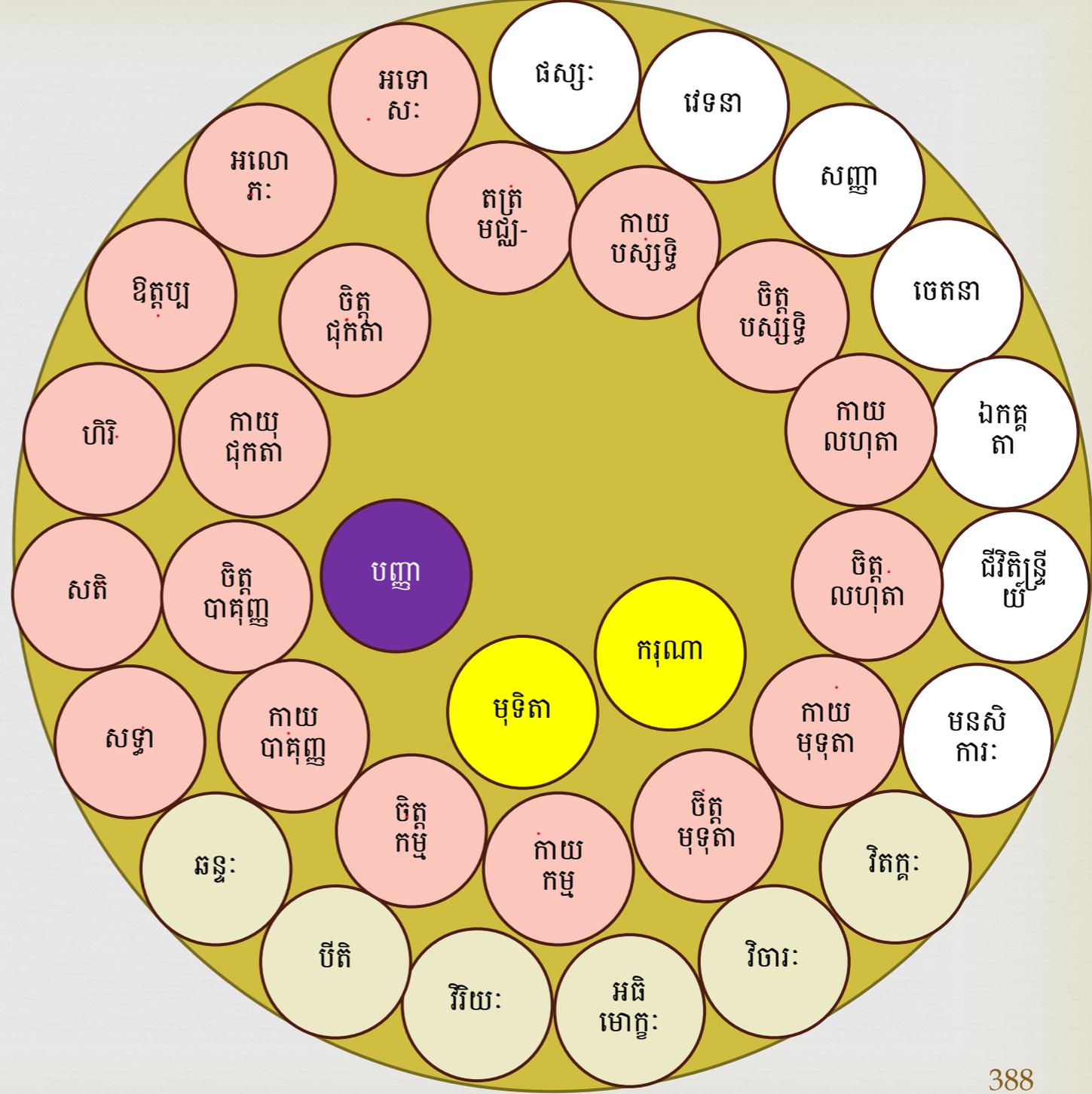
First Jhāna moral consciousness together with initial application, sustained application, joy, happiness, and one-pointedness.

១. វិតក្កវិចារបីតិសុខេកត្តតាសហិតំ បឋមជ្ឈានកុសលចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ

៣៥ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញសមានាចេតសិក ១៣
- សោភណសាធារណចេតសិក ១៩
- អប្បមញ្ញា ២
- បញ្ញា ១ (រៀនវិវត្តិ ៣)



* **សួរថា** បើចេតសិកកើតរួមក្នុងចិត្តនោះដល់ទៅ ៣៥

ប្រភេទឯណោះ ហេតុដូចម្តេចទើបព្រះអង្គសម្តែងតែធម៌

៥ នេះ ថាជាអង្គឈាន?

* **ឆ្លើយថា** ព្រោះធម៌ ៥ នេះ មានកិច្ច (គឺតួនាទី) សម្លឹង
ពិចារណាអារម្មណ៍ និង បដិបក្ខដោយត្រង់ចំពោះ

កាមឆន្ទនិវរណៈ ជាដើមគឺ ៖

- | | | |
|-------------------|--------------|-----------------------------|
| ១. ឯកគ្គតា | ជាបដិបក្ខនឹង | កាមឆន្ទៈ |
| ២. បីតិ | ជាបដិបក្ខនឹង | ព្យាបាទៈ |
| ៣. វិតក្កៈ | ជាបដិបក្ខនឹង | ចិនៈ មិទ្ធៈ |
| ៤. សុខៈ | ជាបដិបក្ខនឹង | ឧទ្ធច្ចុក្កុក្កុច្ចៈ |
| ៥. វិចារៈ | ជាបដិបក្ខនឹង | វិចិកិច្ចា ។ |

២. វិចារបីតិសុខេកគ្គតាសហិតំ ទុតិយជ្ឈានកុសលចិត្តំ

ទុតិយជ្ឈានកុសលចិត្តំ ប្រកបព្រមដោយ វិចារៈ បីតិ សុខៈ
ឯកគ្គតា ។

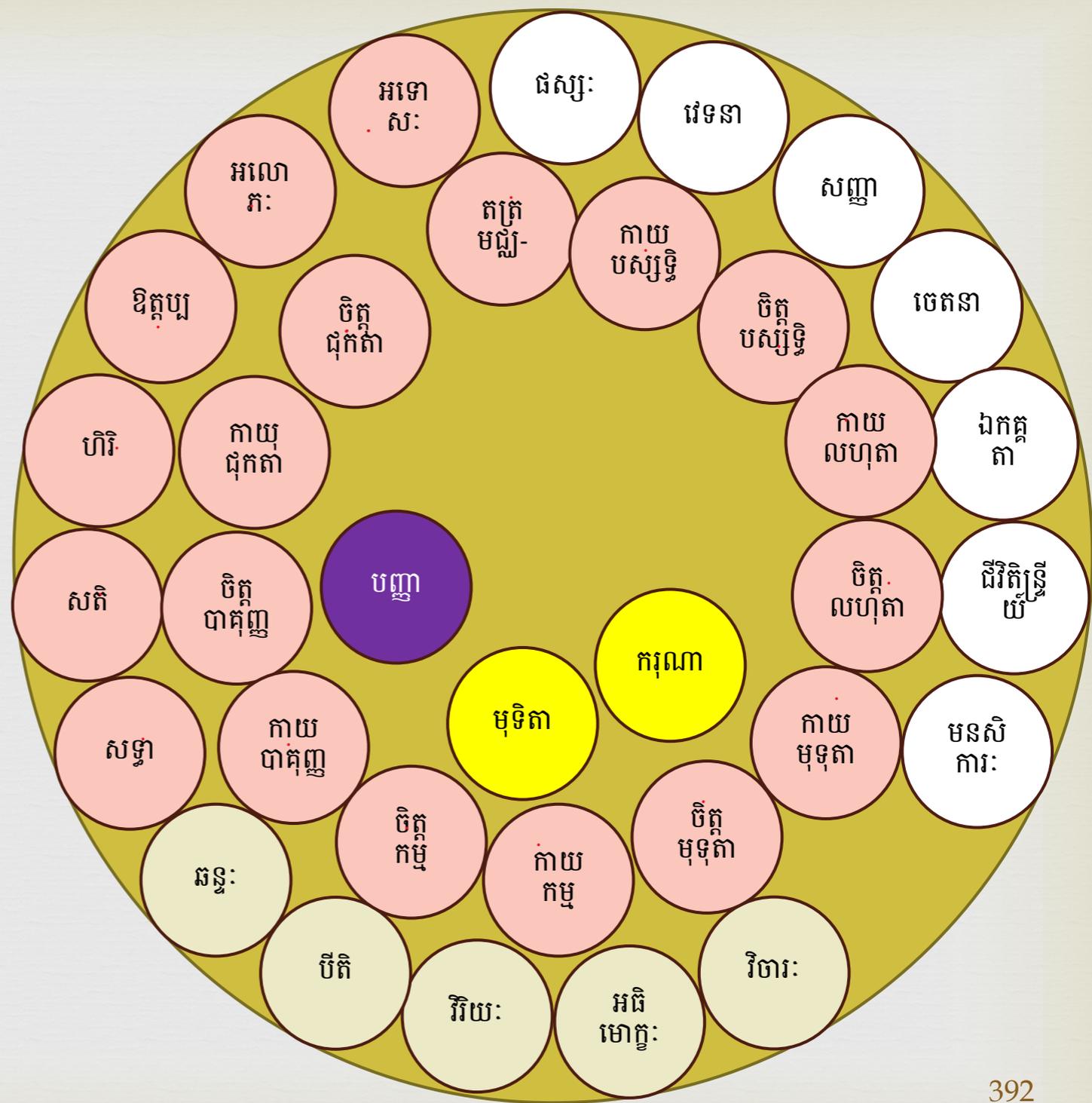
Second Jhāna moral consciousness together with
sustained application, joy, happiness, and one-
pointedness.

២. វិចារបីតិសុខេកត្តតាសហិតំ ទុតិយជ្ឈានកុសលចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ

៣៤ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញាសមានាចេតសិក ១២
(រៀន វិតក្កៈ)
- សោភណសាធារណចេតសិក ១៩
- អប្បមញ្ញា ២
- បញ្ញា ១ (រៀនវិរតិ ៣)



៣. បីតិសុខេកគ្គតាសហិតំ តតិយជ្ឈានកុសលចិត្តំ

តតិយជ្ឈានកុសលចិត្តំ ប្រកបព្រមដោយ បីតិ សុខៈ ឯកគ្គតា ។

Third Jhāna moral consciousness together with
joy, happiness, and one-pointedness.

៤. សុខេកគ្គតាសហិតំ ចតុត្ថជ្ឈានកុសលចិត្តំ

ចតុត្ថជ្ឈានកុសលចិត្តំ ប្រកបព្រមដោយ សុខៈ ឯកគ្គតា ។

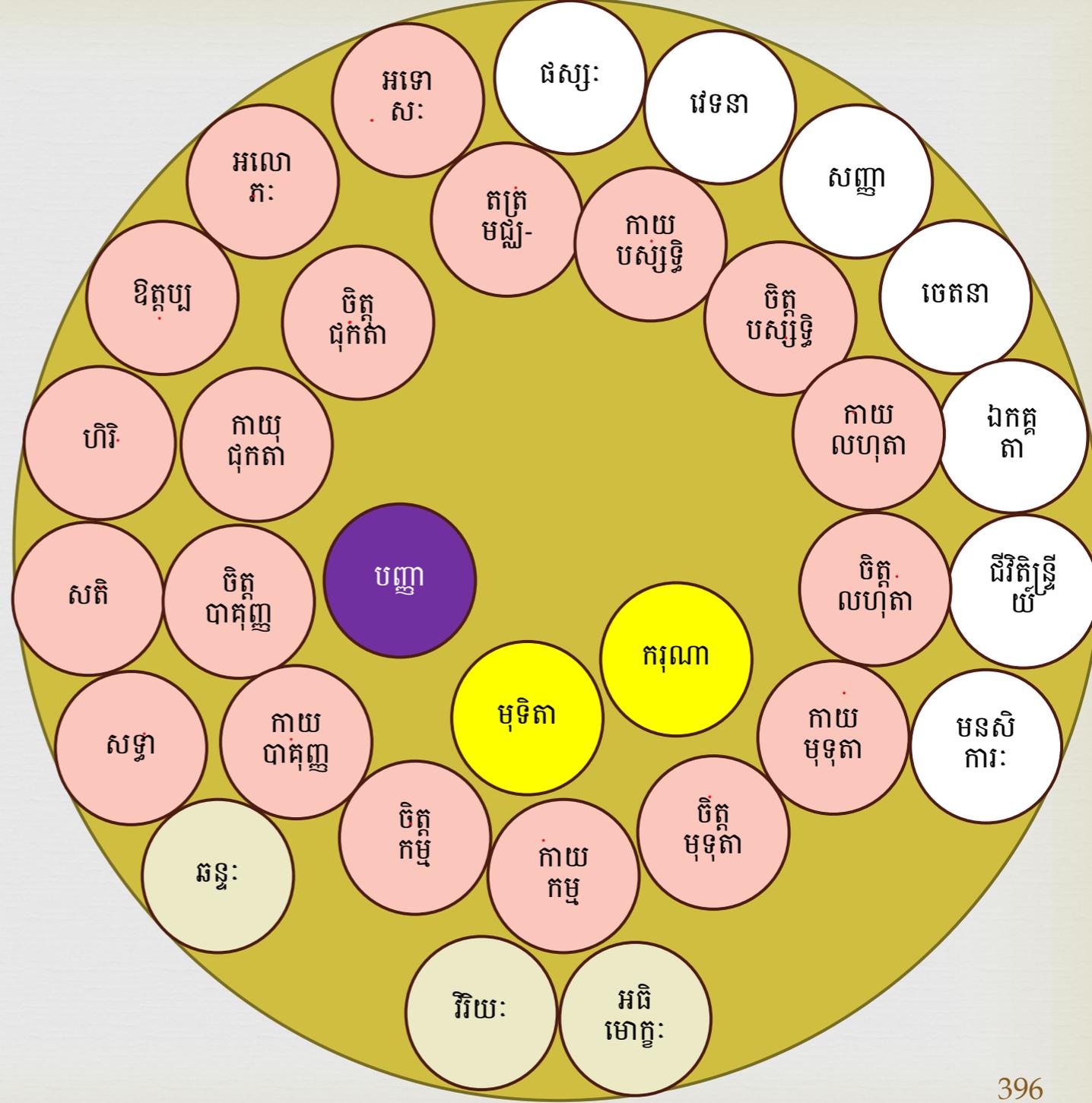
Fourth Jhāna moral consciousness together with happiness and one-pointedness.

៤. សុខេកត្តតាសហិតំ

ចតុត្ថជ្ឈានកុសលចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ
៣២ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញាសមានាចេតសិក ១០
(រៀន វិតក្កៈ វិចារៈ បីតិ)
- សោភណសាធារណចេតសិក ១៩
- អប្បមញ្ញា ២
- បញ្ញា ១ (រៀនវិរតិ ៣)



៥. ឧបេក្ខេកគ្គតាសហិតំ បញ្ចមជ្ឈានកុសលចិត្តំ

បញ្ចមជ្ឈានកុសលចិត្តំ ប្រកបព្រមដោយ ឧបេក្ខា និង ឯកគ្គតា ។

Fifth Jhāna moral consciousness together with
equanimity and one-pointedness.

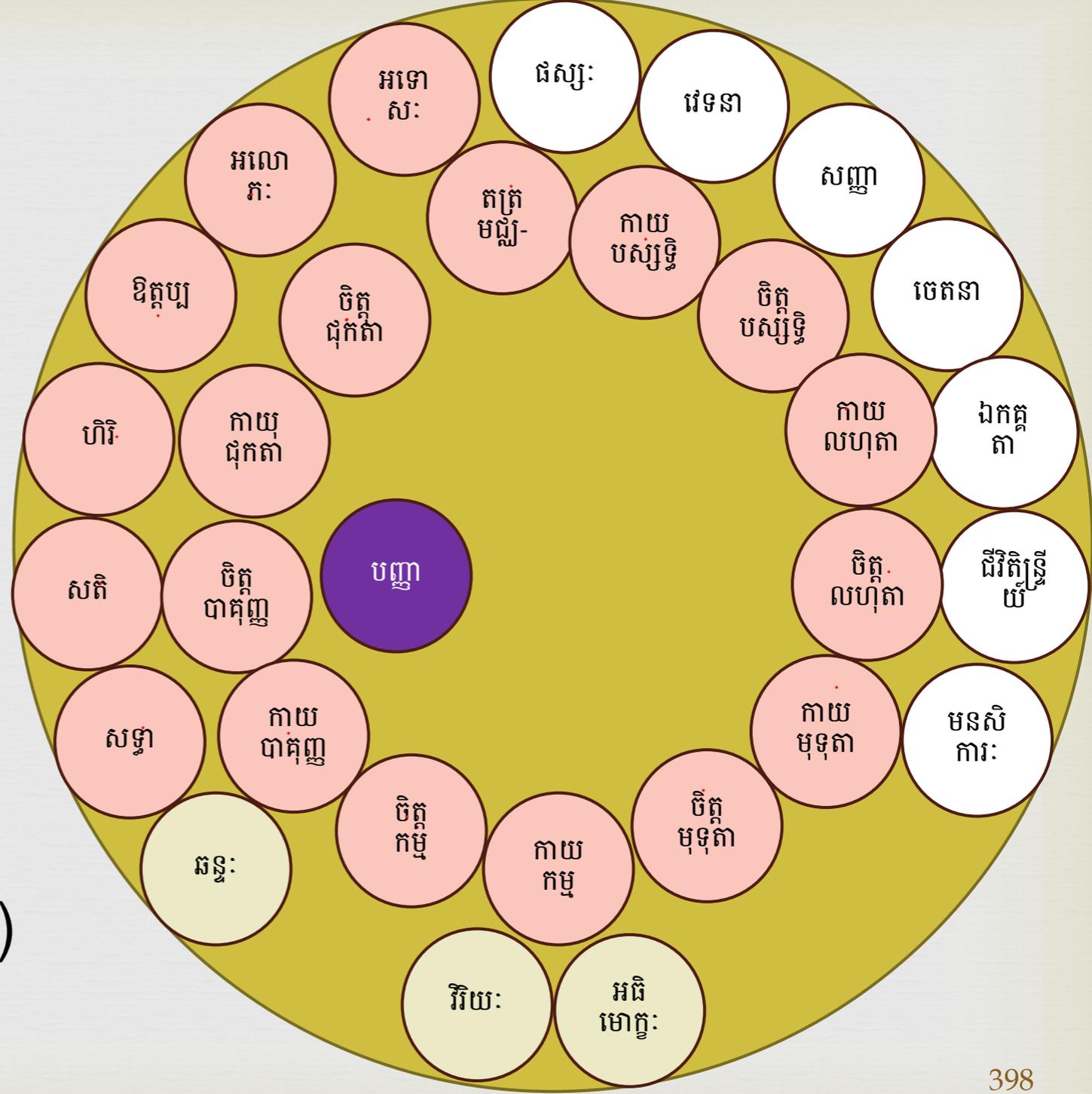
៥. ឧបេក្ខេកគ្គតាសហិតំ

បញ្ចមជ្ឈានកុសលចិត្តំ

មានចេតសិកកើតរួមជាមួយ

៣០ ប្រភេទគឺ ៖

- អញ្ញាសមានាចេតសិក ១០
(រៀរ វិតក្កៈ វិចារៈ បីតិ)
- សោភណសាធារណចេតសិក ១៩
- បញ្ញា ១ (រៀរវិរតិ ៣ អប្បមញ្ញា ២)



➤ **បឋមដ្ឋានកុសលចិត្តកាលកើតឡើងនឹងមានវិធីចិត្ត
យ៉ាងនេះឆ្លើយ ៖**

- ១. ភវង្គចិត្ត** ជាមហាវិបាកញ្ញាណសម្បយុត្ត។
- ២. ភវង្គចលនៈ** ជាមហាវិបាកញ្ញាណសម្បយុត្ត។
- ៣. ភវង្គប្បច្ឆេទៈ** ជាមហាវិបាកញ្ញាណសម្បយុត្ត។
- ៤. មនោទ្វារវដ្ឋនៈ** ជាអហេតុកកិរិយាចិត្ត។
- ៥. បរិកម្ម** ជាមហាកុសលញ្ញាណសម្បយុត្ត។

៦. ឧបចារៈ

ជាមហាកុសលញ្ញាណសម្បយុត្ត។

៧. អនុលោម

ជាមហាកុសលញ្ញាណសម្បយុត្ត។

៨. គោត្រភូ

ជាមហាកុសលញ្ញាណសម្បយុត្ត។

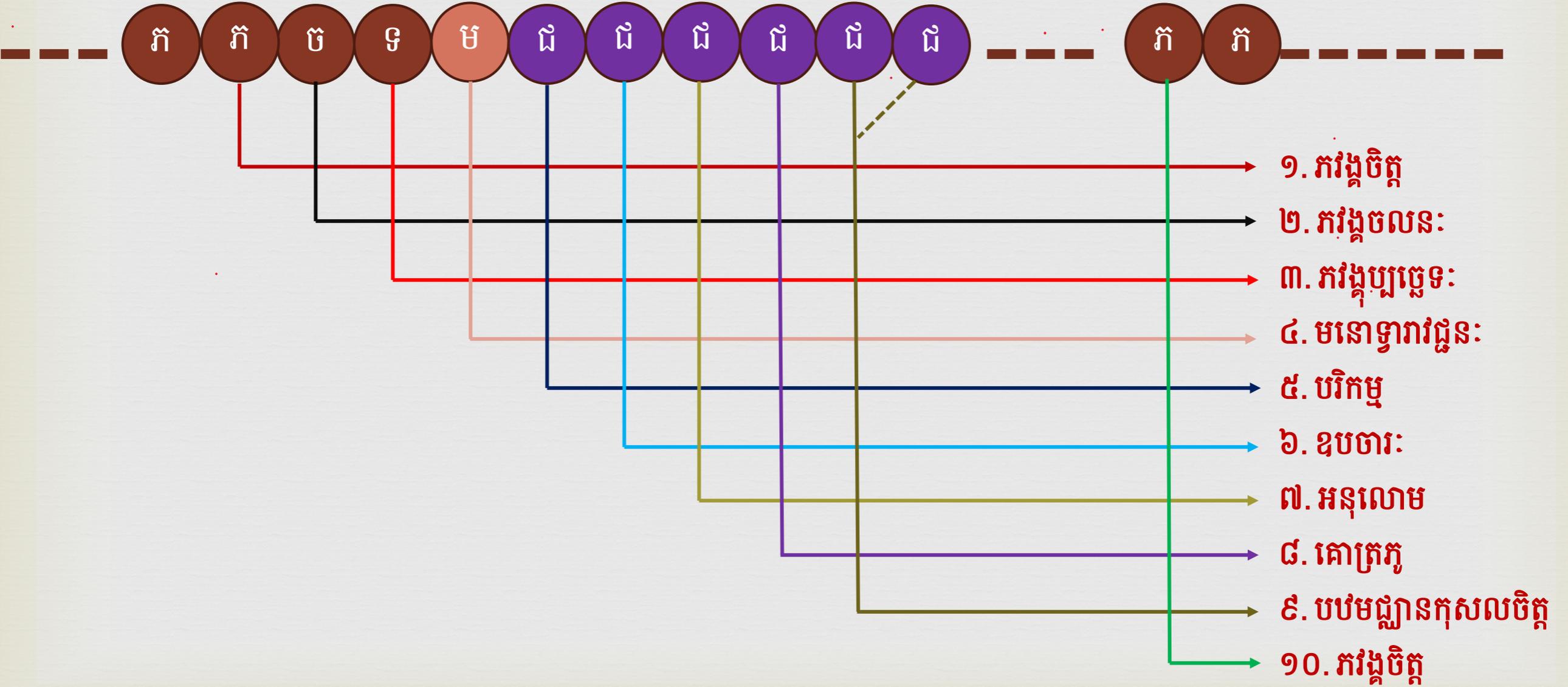
៩. បឋមជ្ឈានកុសលចិត្ត

ជារូបាវចរកុសលចិត្ត។

១០. ភវង្គចិត្ត

ជាមហាវិបាកញ្ញាណសម្បយុត្ត។

បឋមជ្ឈានកុសលចិត្តកាលកើតឡើងនឹងមានវិធីចិត្តយ៉ាងនេះឆ្លើ ៖



➤ **ទុតិយជ្ឈានកុសលចិត្ត និងប្រាកដឡើងយ៉ាងនេះ**

កាលព្រះយោគាវចរ ដែលមានធម៌ហ្វឹកហាត់ព្យាយាមចូល

បឋមជ្ឈានរហូតស្នាត់ជំនាញល្អ ដល់ព្រមដោយវេសីទាំង ៥ គឺ៖

១. អារជ្ជនវេសី ជំនាញក្នុងការនឹករក គឺថាព្រះយោគាវចរចូលឈាន និងចេញចាកឈានរហូតស្នាត់ជំនាញ ហើយហ្វឹកហាត់ដោយ ពិចារណាថា នឹករកអ្វីហ្ន៎ ទើបឈានអាចកើតឡើងបានឆាប់រហ័ស ហ្វឹកហាត់ដោយវិធីយ៉ាងនេះរឿយៗ រហូតទាល់តែស្នាត់ជំនាញ។

២. សមាបជ្ជនវសី ជំនាញក្នុងការចូលកាន់ឈាន គឺឱ្យឈានចិត្តកើតបានក្នុងស្ថានទី និង ខណៈតាមដៃលខ្លួនប្រាថ្នា។

៣. អធិដ្ឋានវសី ជំនាញក្នុងការឱ្យឈានតាំងនៅមាំ គឺជំនាញក្នុងការឱ្យឈានកើតរលត់បន្តគ្នាមិនឱ្យមានភវង្គ គឺថាឱ្យឈានតាំងនៅមាំយូរ ៗ ឬ ឆាប់ តិច ឬ ច្រើន ក្នុងស្ថានទី និង ខណៈតាមដៃលខ្លួនប្រាថ្នា។

៤. វុដ្ឋានវសី ជំនាញក្នុងការចេញចាកឈាន គឺថាបើចង់ចេញចាកឈានក្នុងវេលាណា ក៏ចេញបានក្នុងវេលានោះ មិនយឺតយូរឡើយ។

៥. បច្ចុវេក្ខណវសី ជំនាញក្នុងការពិចារណាអង្គឈាន គឺកាលបើ
ចេញចាកអំពីឈានហើយ ពិចារណាដើម្បីលះនូវអង្គឈាន
ដែលគ្រោតគ្រោតចេញ ដើម្បីឱ្យអប្បនាសមាធិតាំងនៅមាំក្រែកលែង
ឡើង។ រមែងពិចារណាយើងឃើញថា វិតក្កៈនេះជាអង្គឈានដែល
គ្រោតគ្រោតជាងវិចារៈព្រោះកៀកកិត និងកាមារម្មណ៍ ។ ដូច្នោះកាល
នឹងឡើងកាន់ទុតិយជ្ឈាន ទើបលោកសម្លឹងបដិភាគនិមិត្ត ដើម្បីឱ្យ
ចិត្តជាអប្បនាសមាធិដោយមិនមានវិតក្កៈតទៅ ក៏ព្យាយាមឧស្សាហ៍
រហូតដល់ឈានចិត្តដែលមិនមានវិតក្កៈកើតឡើង ប៉ុន្តែគង់នៅមាន
វិចារៈ បីតិ សុខៈ និង ឯកគ្គតា។

ទុតិយជ្ឈានកុសលចិត្តកាលកើតឡើងនឹងមានវិថីចិត្តយ៉ាងនេះឆ៖



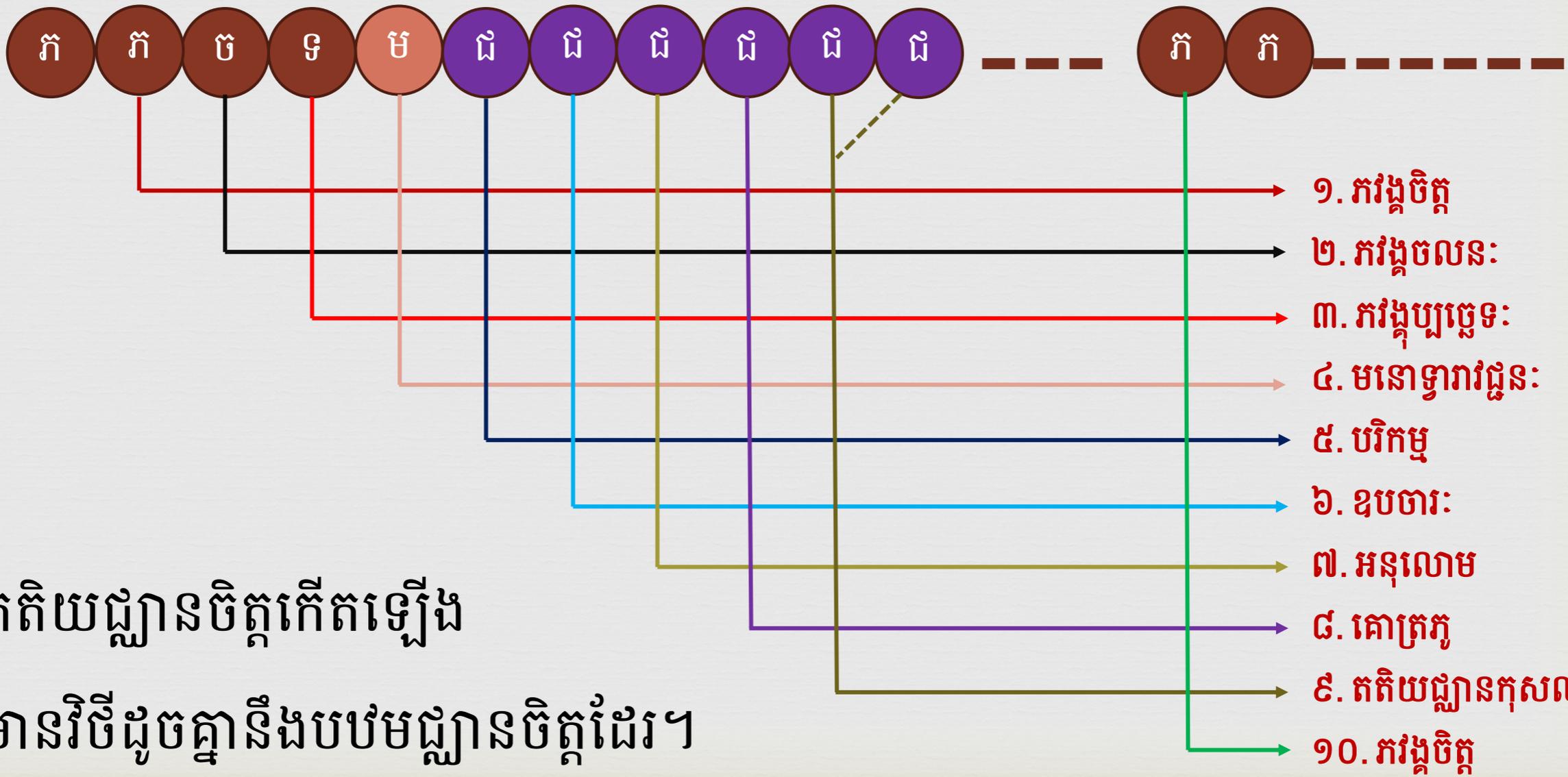
- ១. ភវង្គចិត្ត
- ២. ភវង្គចលនៈ
- ៣. ភវង្គប្បច្ឆេទៈ
- ៤. មនោទ្វារវដ្តនៈ
- ៥. បរិកម្ម
- ៦. ឧបចារៈ
- ៧. អនុលោម
- ៨. គោត្រភូ
- ៩. ទុតិយជ្ឈានកុសលចិត្ត
- ១០. ភវង្គចិត្ត

កាលទុតិយជ្ឈានចិត្តកើតឡើង
ក៏ត្រូវមានវិថីដូចគ្នានឹងបឋមជ្ឈានចិត្តដែរ។

➤ **តតិយជ្ឈានកុសលចិត្ត និងប្រាកដឡើងយ៉ាងនេះ**

កាលដែលព្រះយោគាវចរ ជំនាញក្នុងទុតិយជ្ឈានបានល្អប្រកប
ដោយវសី ៥ ហើយ ក៏សម្លឹងនូវបដិភាគនិមិត្តឡើងកាន់ឈានទី
៣ ដោយពិចារណាយើញវិចារៈជាអង្គឈានគ្រោតគ្រោតកៀក
កិតនឹងវិតក្កៈ ដែលធ្វើឱ្យវិនាសឈានដោយងាយ ។ កាលឃើញ
ទោសនៃវិចារៈហើយ ក៏ចូលឈាន សម្លឹងបដិភាគនិមិត្តដើម្បីឱ្យ
អប្បនាសមាធិកើតឡើងដោយមិនមានវិចារៈរហូតដល់
តតិយជ្ឈានកើតមានទំនងដូចឈានមុនៗ ដែរ។

តតិយជ្ឈានកុសលចិត្តកាលកើតឡើងនឹងមានវិធីចិត្តយ៉ាងនេះឥ្រើន៖

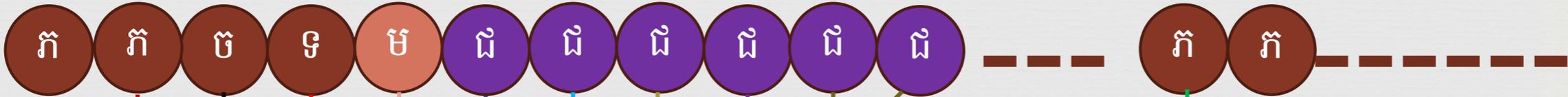


កាលតតិយជ្ឈានចិត្តកើតឡើង
ក៏ត្រូវមានវិធីដូចគ្នានឹងបឋមជ្ឈានចិត្តដែរ។

➤ **ចតុត្ថជ្ឈានកុសលចិត្ត និងប្រាកដឡើងយ៉ាងនេះ**

កាលដែលយោគាវចរ ជំនាញក្នុងតតិយជ្ឈានបានល្អប្រកបដោយ
វសី ៥ ហើយក៏សម្លឹងបដិភាគនិមិត្តឡើងកាន់ឈានទី ៤ ដោយ
ពិចារណាយើញបីតិជាអង្គឈានគ្រោតគ្រោត។ ដើម្បីឱ្យចិត្តប្រណិត
ក្រែលែងឡើង ទើបសម្លឹងបដិភាគនិមិត្តដើម្បីចម្រើនអប្បនាសមាធិ
រហូតដល់មិនមានបីតិកើតរួមជាមួយ។ វិចិត្តដែលមុនចតុត្ថជ្ឈាន
កើតឡើងមានទំនងដូចឈានមុនៗ ដែរ។

ចតុត្ថជ្ឈានកុសលចិត្តកាលកើតឡើងនឹងមានវិធីចិត្តយ៉ាងនេះឆ៖



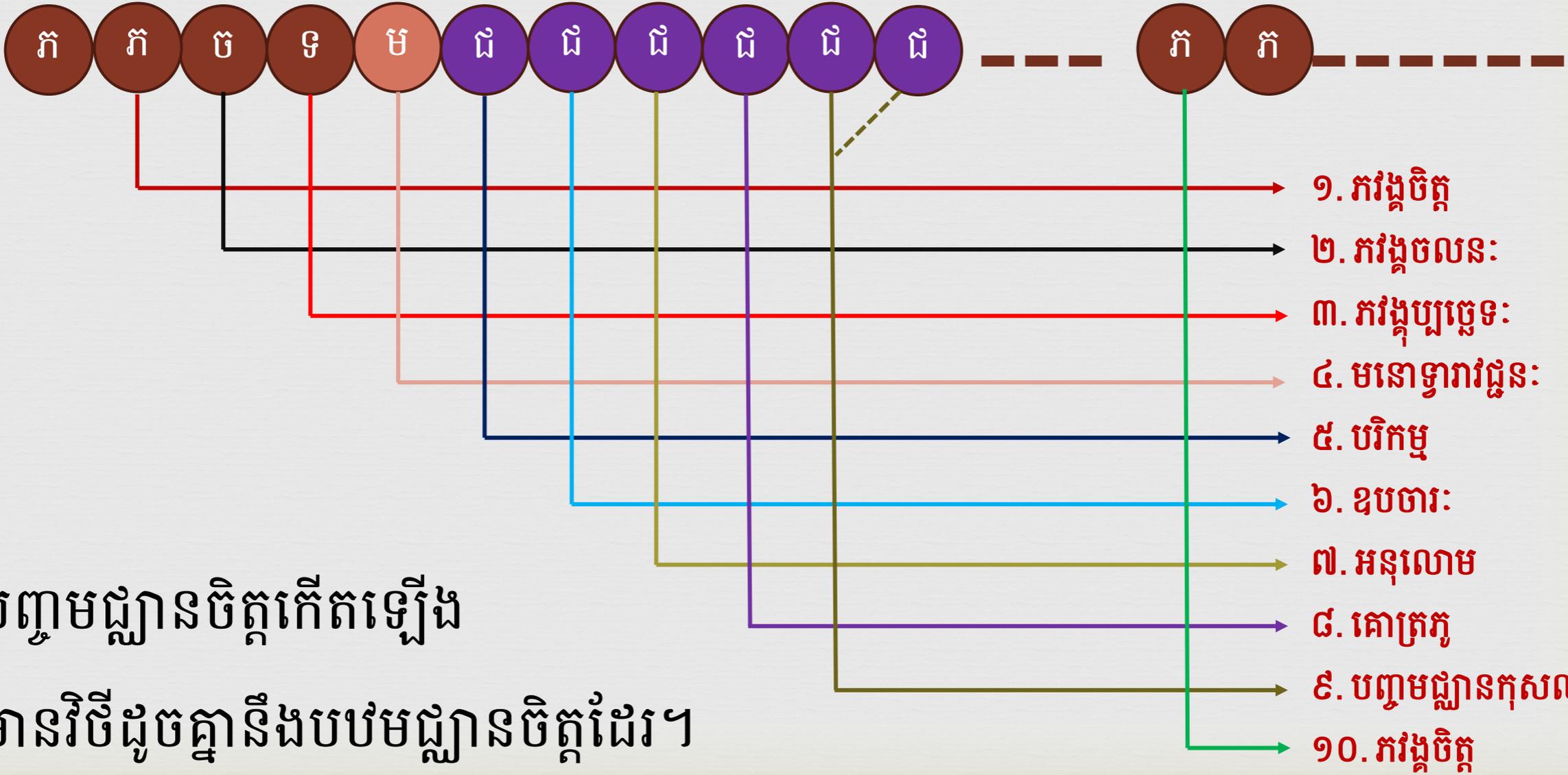
- ១. ភវង្គចិត្ត
- ២. ភវង្គចលនៈ
- ៣. ភវង្គប្បច្ឆេទៈ
- ៤. មនោទ្វារវដ្តនៈ
- ៥. បរិកម្ម
- ៦. ឧបចារៈ
- ៧. អនុលោម
- ៨. គោត្រភូ
- ៩. ចតុត្ថជ្ឈានកុសលចិត្ត
- ១០. ភវង្គចិត្ត

កាលចតុត្ថជ្ឈានចិត្តកើតឡើង
ក៏ត្រូវមានវិធីដូចគ្នានឹងបឋមជ្ឈានចិត្តដែរ។

➤ **បញ្ហាបណ្ណានកុសលចិត្ត និងប្រាកដឡើងយ៉ាងនេះ**

កាលព្រះយោគាវចរ ជំនាញក្នុងចតុត្ថជ្ឈានបានល្អព្រមដោយវេសី
៥ ហើយ ក៏ពិចារណាយើងទោសរបស់សុខថា មានសភាព
គ្រោតគ្រោតជាងឧបេក្ខា ព្រោះសុខនោះញាប់ញ័រ មិនតាំងមាំដូច
ឧបេក្ខាវេទនាទេ ទើបសម្លឹងបដិភាគនិមិត្តចម្រើនអប្បនាសមាធិ
ដើម្បីលះសុខ រហូតដល់បញ្ហាបណ្ណានកើតឡើងប្រកបដោយអង្គ
២ គឺ ឧបេក្ខា និង ឯកត្តតា។

បញ្ហាមជ្ឈានកុសលចិត្តកាលកើតឡើងនឹងមានវិធីចិត្តយ៉ាងនេះឆ៖



កាលបញ្ហាមជ្ឈានចិត្តកើតឡើង
 ក៏ត្រូវមានវិធីដូចគ្នានឹងបឋមជ្ឈានចិត្តដែរ។

* មហាកុសលញ្ញាណសម្បយុត្តដែលធ្វើបរិកម្ម ឧបចារៈ អនុលោម
និង គោត្រភូ ដែលកើតមុនបញ្ចមជ្ឈាននោះកើតព្រមនឹងឧបេក្ខា
វេទនា ព្រោះឈានទី៥នេះ មានឧបេក្ខា និង ឯកគ្គតា ជាអង្គឈា
ន។ ចំណែកឈាន៤ខាងដើម មហាកុសលនោះកើតព្រមនឹង
សោមនស្សវេទនា។ ម្យ៉ាងទៀតមហាកុសលញ្ញាណសម្បយុត្តចិត្ត
ដែលកើតក្នុងរវាងការចម្រើនសមថភាវនានោះ ពេលខ្លះក៏កើតនឹង
សោមនស្សវេទនា ពេលខ្លះក៏កើតព្រមនឹងឧបេក្ខាវេទនា ។

ប្រៀបធៀបបីតិ និង សុខ

បីតិ ប្រៀបដូចបុគ្គលនឿយហត់ព្រោះដំណើរផ្លូវឆ្ងាយ បានឃើញ ឬបាន
ឮសំឡេងទឹកហូរក្នុងព្រៃអំពីចម្ងាយ ក៏ត្រេកអរសប្បាយចិត្ត ដោយគិត
ថា អញនឹងបានដូត ឬផឹកនូវទឹកនោះ រីឯសុខៈ ប្រៀបដូចពេលបុគ្គល
នោះ បានផឹក ឬដូតនូវទឹកយ៉ាងសប្បាយ។

ព្រោះតែបីតិ និង សុខៈ មានភាពស្រដៀងគ្នា គប្បីកំណត់ដឹងនូវសេចក្តី
ផ្សេងគ្នាយ៉ាងនេះ គឺ ៖

បីតិ អង្គធម៌គឺ បីតិចេតសិក

សុខៈ អង្គធម៌គឺ វេទនាចេតសិក (សោមនស្សវេទនា)

បីតិ បានដល់ សេចក្តីត្រេកកក្កងឥដ្ឋារម្មណ៍

សុខៈ បានដល់ ការបានសោយនូវរសនៃឥដ្ឋារម្មណ៍

បីតិ មានក្នុងទិណា សុខៈតែងតែមាននៅក្នុងទីនោះ

សុខៈ មានក្នុងទិណា បតីមិនប្រាកដថាត្រូវតែមានក្នុងទីនោះទេ

បីតិ សង្រ្គោះចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ

សុខៈ សង្រ្គោះចូលក្នុងវេទនាខន្ធ

សមាធិ ៣ យ៉ាង

១. ខណិកសមាធិ

បានដល់ ចិត្តតាំងមាំនៅក្នុងអារម្មណ៍
បានរយៈពេលខ្លី

២. ឧបចារសមាធិ

បានដល់ ចិត្តតាំងមាំនៅក្នុងអារម្មណ៍ជិតឈានចិត្ត

៣. អប្បនាសមាធិ

បានដល់ ចិត្តតាំងមាំស៊ីបក្នុងអារម្មណ៍ដែលបាន
កំណត់ទុក កិលេសមិនអាចរំខានបាន ។
ឈានចិត្ត រាប់ចូលក្នុងអប្បនាសមាធិ ។

ការចែករួចរកស៊ីចំពោះកុសលចិត្ត ៥ ដូចដោយន័យផ្សេងៗ

- ១. ដោយជាតិ ជា កុសលជាតិ ។
- ២. ដោយភូមិ ជារូបារវចរភូមិ កើតបាន ២២ ភូមិ (រៀបអបាយភូមិ ៤ អសញ្ញសត្តាភូមិ ១ អរូបភូមិ ៤) ។
- ៣. ដោយវេទនា ជាសោមនស្សវេទនា ៤ ដួង (បឋមជ្ឈាន ទុតិយជ្ឈាន តតិយជ្ឈាន ចតុត្ថជ្ឈាន) ជាឧបេក្ខាវេទនា ១ (បញ្ចមជ្ឈាន) ។
- ៤. ដោយហេតុ ជានហេតុ និង ជាតិហេតុកកចិត្ត ។
- ៥. ដោយសម្បយុត្ត ជាញាណសម្បយុត្ត ។

៦. ដោយសង្ខារ

ជាសសង្ខារិក។

៧. ដោយសោភណៈ

ជារូបាវចរសោភណចិត្ត។

៨. ដោយឈាន

ជារូបាវចរឈាន។

៩. ដោយលោកិយ

ជាលោកិយចិត្ត។

១០. ដោយកិច្ច

ធ្វើជវនកិច្ច។

១១. ដោយអារម្មណ៍

មានធម្មារម្មណ៍ជាអារម្មណ៍។

១២. ដោយទ្វារ

ដឹងអារម្មណ៍តាមមនោទ្វារ។

១៣. ដោយវត្ថុ

អាស្រ័យហទយវត្ថុ។

១៤. ដោយវិញ្ញាណធាតុ

ជាមនោវិញ្ញាណធាតុ។

ខ. រូបាវចនវេទិបាភចិត្ត ៥ ដួង

(Form-Sphere Resultant Consciousness—)

១. វិតក្កវិចារបីតិសុខេកគ្គតាសហិតំ បឋមជ្ឈានវិបាកចិត្តំ

បឋមជ្ឈានវិបាកចិត្ត ប្រកបព្រមដោយ វិតក្កៈ វិចារៈ បីតិ សុខៈ
ឯកគ្គតា ។

First Jhāna Resultant consciousness together
with initial application, sustained application, joy,
happiness, and one-pointedness.

២. វិចារបីតិសុខេកគ្គតាសហិតំ ទុតិយជ្ឈានវិបាកចិត្តំ

ទុតិយជ្ឈានវិបាកចិត្តំ ប្រកបព្រមដោយ វិចារៈ បីតិ សុខៈ
ឯកគ្គតា ។

Second Jhāna Resultant consciousness together
with sustained application, joy, happiness, and
onepointedness.

៣. បីតិសុខេកគ្គតាសហិតំ តតិយជ្ឈានវិបាកចិត្តំ

តតិយជ្ឈានវិបាកចិត្តំ ប្រកបព្រមដោយ បីតិ សុខៈ ឯកគ្គតា ។

Third Jhāna Resultant consciousness together
with joy, happiness, and one-pointedness.

៤. សុខេកគ្គតាសហិតំ ចតុត្ថជ្ឈានវិបាកចិត្តំ

ចតុត្ថជ្ឈានវិបាកចិត្តំ ប្រកបព្រមដោយ សុខៈ ឯកគ្គតា ។

Fourth Jhāna Resultant consciousness together
with happiness and one-pointedness.

៥. ឧបេក្ខេកគ្គតាសហិតំ បញ្ចមជ្ឈានវិបាកចិត្តំ

បញ្ចមជ្ឈានវិបាកចិត្តំ ប្រកបព្រមដោយ ឧបេក្ខា និង ឯកគ្គតា ។

Fifth Jhāna Resultant consciousness together
with equanimity and one-pointedness.

បាលី និង ពាក្យប្រែ នៃរូបាវចរវិបាកចិត្តទាំង ៥ ដូចនេះ មាន
សភាពដូចគ្នានឹងរូបាវចរកុសលចិត្តទាំងអស់ គ្រាន់តែប្តូរពីពាក្យ

«កុសលចិត្ត» មកជា «វិបាកចិត្ត» ប៉ុណ្ណោះ។

ម្យ៉ាងទៀត ចេតសិកកើតរួមជាមួយក៏ដូចគ្នានឹងរូបាវចរកុសលចិត្ត
ទាំងអស់ដែរ។

អធិប្បាយ

កាមាវចរវិបាកតែងដូចគ្នាខ្លះ មិនដូចគ្នាខ្លះ និងកុសលចិត្តនៃខ្លួន ។ ដូច្នោះហើយទើបវិបាកនៃកាមាវចរកុសលចិត្តនោះ លោកមិនបានចែកវិបាកឱ្យស្របគ្នានឹងកុសលរបស់ខ្លួនឡើយ។

ចំណែករូបាវចរវិបាកចិត្តនេះ តែងស្របគ្នានឹងកុសលរបស់ខ្លួន ប្រៀបដូចជាស្រមោលទាំងឡាយមានស្រមោល ដំរី សេះ និង ដើមឈើជាដើម ព្រោះហេតុនោះទើបលោកចែករូបាវចរវិបាកនេះឱ្យស្របតាមកុសលរបស់ខ្លួន។

ម្យ៉ាងទៀតកាមាវចរកុសលតែងឱ្យវិបាកក្នុងកាលខ្លះក៏បាន គ្រាសម័យខ្លះក៏បាន ។ ចំណែករូបាវចរកុសល តែងឱ្យវិបាកក្នុងភពទី ២ តែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ព្រោះហេតុនេះហើយទើបលោកចែកឱ្យស្របគ្នានឹងកុសលរបស់ខ្លួនគឺ៖

១- បឋមជ្ឈានកុសលចិត្ត

ឱ្យផលជាបឋមជ្ឈានវិបាកចិត្ត
បដិសន្ធិក្នុងបឋមជ្ឈានភូមិ។

២- ទុតិយជ្ឈានកុសលចិត្ត

ឱ្យផលជាទុតិយជ្ឈានវិបាកចិត្ត
បដិសន្ធិក្នុងទុតិយជ្ឈានភូមិ។

៣- តតិយជ្ឈានកុសលចិត្ត

ឱ្យផលជាតតិយជ្ឈានវិបាកចិត្ត
បដិសន្ធិនៅទុតិយជ្ឈានភូមិ។

៤- ចតុត្ថជ្ឈានកុសលចិត្ត

ឱ្យផលជាចតុត្ថជ្ឈានវិបាកចិត្ត
បដិសន្ធិនៅតតិយជ្ឈានភូមិ។

៥- បញ្ចមជ្ឈានកុសលចិត្ត

ឱ្យផលជាបញ្ចមជ្ឈានវិបាកចិត្ត
បដិសន្ធិនៅចតុត្ថជ្ឈានភូមិ។

* បុគ្គលដែលបដិសន្ធិ ក្នុងរូបារវចរភូមិ គឺបដិសន្ធិដោយរូបារវចរវិបាកចិត្ត ជារូបព្រហ្ម ។ រូបព្រហ្មបុគ្គលនោះតែងមានចក្ខុបសាទ និង សោតបសាទ ល្អតែមិនមានឃានបសាទ ជិវ្ហាបសាទ និង កាយបសាទ ទេ ។ គប្បីជ្រាបថា ការកើតឡើងនៃចក្ខុវិញ្ញាណ និង សោតវិញ្ញាណ របស់ព្រហ្មនោះ មិនមែនជាវិបាកនៃរូបារវចរកុសល ៥ ដូចទេ គឺជាវិបាក របស់មហាកុសលចិត្ត និង អកុសលចិត្តប៉ុណ្ណោះ ។

រូបារវចរវិបាកចិត្ត ៥ ដូចនេះ ធ្វើកិច្ចបដិសន្ធិនៅក្នុងរូបព្រហ្មទាំង ១៥ (រៀរអសញ្ញាសត្តាភូមិ) គឺ៖

១- បារិសុទ្ធាភិក្ខុ

២- បុរោហិតភិក្ខុ

៣- មហាព្រហ្មភិក្ខុ

៤- បរិក្កាភិក្ខុ

៥- អប្បមាណាភិក្ខុ

៦- អភស្សរាភិក្ខុ

បដិសន្ធិដោយបឋមជ្ឈានវិបាក ។

បដិសន្ធិដោយទុតិយជ្ឈានវិបាក
(ចតុក្កន័យ) ឬដោយទុតិយជ្ឈានវិបាក
និងតតិយជ្ឈានវិបាក(បញ្ចកន័យ)។

៧- បរិត្តសុភាគូមិ

៨- អប្បមាណសុភាគូមិ

៩- សុភកិណ្ណាគូមិ

១០- វេហប្បលាគូមិ



បដិសន្ធិដោយតតិយជ្ឈានវិបាក(ចតុក្កន័យ)
ឬដោយចតុត្ថជ្ឈានវិបាក (បញ្ចកន័យ)។

បដិសន្ធិដោយចតុត្ថជ្ឈានវិបាក (ចតុក្កន័យ)
ឬដោយបញ្ចមជ្ឈានវិបាក (បញ្ចកន័យ)។

១១- អវិហារភូមិ

១២- អតប្បាភូមិ

១៣- សុទស្សាភូមិ

១៤- សុទស្សីភូមិ

១៥- អកនិដ្ឋាភូមិ

ទាំង ៥ ភូមិនេះជាព្រហ្មសុទ្ធាវាសនៃព្រះអនាគាមី
បដិសន្ធិដោយ ចតុត្ថជ្ឈានវិបាក(ចតុក្កន័យ)
ឬ បញ្ចមជ្ឈានវិបាក(បញ្ចកន័យ)។

ចំពោះ **អសញ្ញីសត្តាព្រហ្ម** ខណៈបដិសន្ធិ មានត្រឹមតែរូបក្ខន្ធប៉ុណ្ណោះ មិនមាន
វិបាកនាមខន្ធទេ ទើបមិនរាប់ចូលក្នុងទីនេះ ។

បញ្ចកន័យ

បឋមជ្ឈានមានអង្គ ៥ គឺ វិតក្កៈ វិចារៈ បីតិ សុខៈ ឯកគ្គតា
 ទុតិយជ្ឈានមានអង្គ ៤ គឺ វិចារៈ បីតិ សុខៈ ឯកគ្គតា
 តតិយជ្ឈានមានអង្គ ៣ គឺ បីតិ សុខៈ ឯកគ្គតា
 ចតុត្ថជ្ឈានមានអង្គ ២ គឺ សុខៈ ឯកគ្គតា
 បញ្ចមជ្ឈានមានអង្គ ២ គឺ ឧបេក្ខា ឯកគ្គតា

ចតុក្កន័យ

បឋមជ្ឈានមានអង្គ ៤ គឺ វិចារៈ បីតិ សុខៈ ឯកគ្គតា
 ទុតិយជ្ឈានមានអង្គ ៣ គឺ បីតិ សុខៈ ឯកគ្គតា
 តតិយជ្ឈានមានអង្គ ២ គឺ សុខៈ ឯកគ្គតា
 ចតុត្ថជ្ឈានមានអង្គ ២ គឺ ឧបេក្ខា ឯកគ្គតា

ការចែករួមប្រតិបត្តិកិច្ច ៥ ដ្ឋានដោយនីមួយៗ

- ១- ដោយជាតិ ជាវិបាកជាតិ
- ២- ដោយភូមិ ជារូបភូមិ
- ៣- ដោយវេទនា ៤ ដួងខាងដើម (បឋមជ្ឈាន ទុតិយជ្ឈាន
តតិយជ្ឈាន ចតុត្ថជ្ឈាន) ជាសោមនស្សវេទនា ១
ដួងខាងចុង (បញ្ចមជ្ឈាន) ជាឧបេក្ខាវេទនា
- ៤- ដោយហេតុ ជានហេតុ និង តិហេតុកិច្ច
- ៥- ដោយសម្បយុត្ត ជាញាណសម្បយុត្ត
- ៦- ដោយសង្ខារ ជាសសង្ខារិកិច្ច

- ៧- ដោយសោភណៈ ជា រូបារវចរសោភណចិត្ត។
- ៨- ដោយឈាន ជា ផលនៃកុសលឈាន។
- ៩- ដោយលោកិយ ជា លោកិយចិត្ត។
- ១០- ដោយកិច្ច មានកិច្ច ៣ គឺ បដិសន្ធិកិច្ច ១ ភវង្គកិច្ច ១ ចុតិកិច្ច ១
- ១១- ដោយអារម្មណ៍ រូបារវចរកុសលឈានមានអារម្មណ៍ណាជាកម្មដ្ឋាន រូបារវចរវិបាកចិត្តក៏មានអារម្មណ៍នោះដែរ
- ១២- ដោយទ្វារ ជា ទ្វារវិមុត្តិចិត្ត។
- ១៣- ដោយវត្ថុ អាស្រ័យហទយវត្ថុ។
- ១៤- ដោយវិញ្ញាណធាតុ ជា មនោវិញ្ញាណធាតុ។

